

VERGİ USUL KANUNU

Kanun Numarası	: 213
Kabul Tarihi	: 4/1/1961
Yayımlandığı Resmî Gazete	: Tarih: 10/1/1961 Sayı: 10703
	11/1/1961 10704
	12/1/1961 10705
Yayımlandığı Düstur	: Tertip: 4 Cilt: 1 Sayfa: 1037

GİRİŞ Kanunun Şümulü

Madde 1 – Bu kanun hükümleri ikinci maddedede yazılı olanlar dışında, genel bütçeye giren vergi, resim ve harçlar ile il özel idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar hakkında uygulanır.

Yukarıda yazılı vergi, resim ve harchlara bağlı olan vergi, resim ve zamlar da bu kanuna tabidir.

Bu kanunun hükümleri kaldırılan vergi, resim ve harçlar hakkında da uygulanır.

Gümrük ve tekel vergileri:

Madde 2 – (Değişik: 23/1/2008-5728/271 md.)

Gümrük idareleri tarafından alınan vergi ve resimler bu Kanuna tabi değildir. Bu vergi ve resimlerle ilgili olarak 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 242 nci maddesi hükümleri uygulanır.

Vergi Kanunlarının uygulanması ve ispat:

Madde 3 – (Değişik: 30/12/1980-2365/1 md.)

A) Vergi kanunlarının uygulanması: Bu Kanunda kullanılan "Vergi Kanunu" tabiri işbu Kanun ile bu Kanun hükümlerine tabi vergi, resim ve harç kanunlarını ifade eder.

Vergi kanunları lafzı ve ruhu ile hüküm ifade eder. Lafzin açık olmadığı hallerde vergi kanunlarının hükümleri, konuluşundaki maksat, hükümlerin kanunun yapısındaki yeri ve diğer maddelerle olan bağlantısı gözönünde tutularak uygulanır.

B) İspat: Vergilendirmede vergiyi doğuran olay ve bu olaya, ilişkin muamelelerin gerçek mahiyeti esastır.

Vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyeti yemin hariç her türlü delille ispatlanabilir. Şu kadar ki, vergiyi doğuran olayla ilgisi tabii ve açık bulunmayan şahit ifadesi ispatlama vasıtası olarak kullanılamaz.

İktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfeti bunu iddia eden tarafa aittir.

BİRİNCİ KİTAP

Vergilendirme

BİRİNCİ KİSIM

Genel Esaslar

BİRİNCİ BÖLÜM

Vergi Uygulanmasında Yetki

Vergi dairesi:

Madde 4 – Vergi dairesi mükellefi tesbit eden, vergi tarh eden, tahakkuk ettiren ve tahsil eden dairedir.

(Değişik: 15/12/1990-3689/1 md.) Mükelleflerin, vergi uygulaması bakımından hangi vergi dairesine bağlı oldukları vergi kanunları ile belirlenir. (Değişik ikinci cümle:14/10/2021-7338/12 md.) Hazine ve Maliye Bakanlığı, gerekli gördüğü hallerde; mükelleflerin iş yeri ve adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresleri ile il ve ilçelerin idari sınırlarına bağlı kalmaksızın elektronik ortamda kurulanlar dahil olmak üzere vergi daireleri ve bölge bilgi işlem merkezleri kurmaya, vergi dairelerine bağlı şubeler açmaya, vergi dairelerini diğer vergi dairelerinin Şubesi olarak belirlemeye, şubelerin yetki, görev ve sorumluluklarını tespit etmeye, vergi dairelerinin yetki alanı ile vergi türleri, meslek ve iş grupları itibarıyla mükelleflerin bağlı olacakları vergi dairesini belirlemeye, bağlı olunan vergi dairesi tarafından yapılan işlemlerin diğer vergi daireleri tarafından yapılabilmesine ve vergi dairesince yapılan işlemlerin elektronik ortamda yapılmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, vergi dairesince bu Kanun ile diğer kanunlar kapsamında yapılan işlemlerde elektronik imza, mühür veya onay kullandırmaya, vergi daireleri tarafından düzenlenen ve vergi dairesince imzalanması gereken belgelerin Gelir İdaresi Başkanlığıncı elektronik ortamda imzalanmasına, mühürlenmesine veya onaylanmasına izin vermeye, elektronik imza, mühür veya onayın kullanım usul ve esaslarını düzenlemeye yetkilidir. (Ek cümle:8/4/2022-7394/3 md.) Vergi daireleri tarafından düzenlenen ve imzalanması gereken belgelerin, Gelir İdaresi Başkanlığıncı elektronik ortamda imzalanması, mühürlenmesi veya onaylanması durumunda belgeler vergi dairesi tarafından imzalanmış, mühürlenmiş veya onaylanmış sayılır.¹

¹ 8/4/2022 tarihli ve 7394 sayılı Kanunun 3 üncü maddesiyle bu fıkra “usul ve esasları belirlemeye” ibaresinden sonra gelmek üzere “, vergi dairesince bu Kanun ile diğer kanunlar kapsamında yapılan işlemlerde elektronik imza, mühür veya onay kullandırmaya, vergi daireleri tarafından düzenlenen ve vergi dairesince imzalanması gereken belgelerin Gelir İdaresi Başkanlığıncı elektronik ortamda imzalanmasına, mühürlenmesine veya onaylanmasına izin vermeye, elektronik imza, mühür veya onayın kullanım usul ve esaslarını düzenlemeye” ibaresi eklenmiştir.

Vergi mahremiyeti:

Madde 5 – Aşağıda yazılı kimseler görevleri dolayısıyle, mükellefin ve mükellefle ilgili kimselerin şahıslarına, muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine veya mesleklerine mütaallik olmak üzere öğrendikleri sırları veya gizli kalması lazımgelen diğer hususları ifşa edemezler ve kendilerinin veya üçüncü şahısların nefine kullanamazlar;

1. Vergi muameleleri ve incelemeleri ile uğraşan memurlar;
2. **(Değişik: 23/6/1982-2686/1 md.)** Vergi mahkemeleri, bölge idare mahkemeleri ve Danıştayda görevli olanlar;
3. Vergi kanunlarına göre kurulan komisyonlara iştirak edenler;
4. Vergi işlerinde kullanılan bilirkişiler.

Bu yasak, yukarıda yazılı kimseler, bu görevlerinden ayrılsalar dahi devam eder.

(Ek: 26/6/1964-485/1 Md.; Değişik: 30/12/1980-2365/2 md.) Ancak, vergi güvenliğini sağlamak amacıyla Gelir Vergisi mükelleflerinin yıllık Gelir Vergisi, sermaye şirketlerinin Kurumlar Vergisi beyanamelerinde gösterdikleri matrahları (zarar dahil) ve beyanları üzerinden tarh olunan Gelir ve Kurumlar Vergileri ile mükelleflerin ad ve unvanları, bağlı oldukları vergi dairelerince beyannamelerin verildiği yıl içinde dairenin müناسip yerlerine asılacak cetvellerle ilan olunur. Mükellefin bağlı bulunduğu teşekkür varsa, bu ilan orada da yapılır.

(Ek: 22/7/1998-4369/1 md.) Mükelleflerin vergi tarhına esas olan beyanları, kesinleşen vergi ve cezaları ile vadesi geçtiği halde ödenmemiş bulunan vergi ve ceza miktarları Maliye Bakanlığıca açıklanabilir. Maliye Bakanlığı bu yetkisini mahalline devredebilir. Ayrıca, kamu görevlilerince yapılan adlı ve idarî soruşturmalar ile ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler ile bankalara, yapacakları vergi tahsiline yönelik bilgiler verilebilir. Bu bilgilerin verilmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığıca belirlenir. Sahte veya muhteviyatı itibariyle yaniltıcı belge düzenledikleri veya kullandıkları vergi inceleme raporuyla tespit olunanların, kanunla kurulmuş mesleki kuruluşlarına ve 3568 sayılı Kanunla kurulan birlik ve meslek odalarına bildirilmesi vergi mahremiyetini ihlal sayılmaz. Bu takdirde kendilerine bilgi verilen kişi ve kurumlar da bu maddede yazılı yasaklara uymak zorundadırlar. Maliye Bakanlığı bilgilerin açıklanmasıyla ilgili usulleri belirlemeye yetkilidir.²

(Ek: 26/6/1964-485/1 md.; Değişik: 30/12/1980-2365/2 md.) Gelir Vergisi mükellefleri (Kazancı basit usulde tespit edilenler dahil) ile sermaye şirketleri her yıl Mayıs ayının son gününe kadar vergi tarhına esas olan kazanç tutarları ile bunlara isabet eden vergi

² 30/7/2003 tarihli ve 4962 sayılı Kanunun 17 nci maddesiyle, bu fikrada yer alan “Ayrıca, kamu görevlilerince yapılan adlı ve idarî soruşturmalarla ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler verilebilir. “ibaresi, “Ayrıca, kamu görevlilerince yapılan adlı ve idarî soruşturmalar ile ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler ile bankalara, yapacakları vergi tahsiline yönelik bilgiler verilebilir. Bu bilgilerin verilmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığıca belirlenir.” Olarak değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

miktarlarını gösteren levhayı almak zorundadırlar. İlan ve levhالara ilişkin diğer hususlar Maliye Bakanlığınca belli edilir.³⁴

(Ek altıncı fıkra:14/10/2021-7338/13 md.) Gelir İdaresi Başkanlığından görev alanına ilişkin işlerde hizmet alımı yoluyla çalıştırılanlar ile hizmet alımı yapılanların ortak ve yöneticileri öğretikleri sırlar ve gizli kalması gereken diğer hususlar açısından bu maddede yazılı yasaklara, bu görevlerinden ayrılsalar dahi, uymak zorundadır.

(Ek fıkra: 21/3/2018-7103/8 md.) Kamu kurum ve kuruluşları tarafından ilgili kanunları uyarınca mükelleflerden talep edilebilen, kurum ve kuruluşların görevleriyle doğrudan ilgili ve görevlerinin ifası için zorunluluk ve süreklilik arz eden bilgilerin, bu kurum ve kuruluşlara verilmesi vergi mahremiyetinin ihlali sayılmaz. Bu durumda, kendilerine bilgi verilenler, bu maddede yazılı yasaklara uymak zorunda olup, bu bilgilerin muhafazasını sağlamak için tedbirleri almaktan yükümlüdürler. Maliye Bakanlığı, bu fıkra uyarınca verilecek bilgilerin kapsamı ile bilgi paylaşımına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

(Ek: 26/6/1964-485/1 md.; Değişik altıncı fıkra: 23/1/2008-5728/272 md.) Açıklanan bu bilgiler ele alınarak mükelleflerin haysiyet, şeref ve haklarına tecavüz edilemez.

(Ek: 4/12/1985-3239/1 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/1 md.)

(Ek: 24/3/1988-3418/29 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/1 md.)

(Ek: 26/10/1988-3482/6 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/1 md.)

Yasaklar:

Madde 6 – (Değişik: 23/6/1982-2686/2 md.)

Beşinci maddede yazılı olanlar:

1. Kendilerine, nişanlılarına ve boşanmış olsalar bile eşlerine;
2. Kan veya sıhri usul ve füruuna, evlatlığına veya kendisini evlat edinene yahut kan hisimliğinde üçüncü (Bu derece dahil), sıhri hisimlikta, bu hisimliği meydana getiren evlenme ortadan kalkmış olsa bile, üçüncü (Bu derece dahil) dereceye kadar olan civar hisimlarına;
3. Kanuni temsilcisi veya vekili bulundukları kimselere;

Ait vergi inceleme ve takdir işleriyle uğraşamazlar.

Vergi muameleleri ve incelemeleri ile vergi mahkemeleri, bölge idare mahkemeleri ve Danıştayda görevli olanlar, mükelleflerin vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili hesap, yazı ve sair özel işlerini ücretsiz de olsa yapamazlar.

İdarenin yardımı:

³ Bu fıkradada yer alan "(Götürü usulde vergilendirilen mükellefler dahil)" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle "(Kazancı basit usulde tespit edilenler dahil)" olarak değiştirilmiştir.

⁴ 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı Kanunun 82 nci maddesiyle, bu fıkradada yer alan "levhayı merkezlerine, subelerine, satış mağazalarına iş sahipleri ile mükellefler tarafından kolayca okunup görünecek şekilde asmak zorundadırlar." ibaresi "levhayı almak zorundadırlar." şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

Madde 7 – Bilümum mülkiye amirleri, emniyet amir ve memurları, belediye başkanları, köy muhtarları ve kamu müesseseleri vergi kanunlarının uygulanmasında uygulama ile ilgili memurlara ve komisyonlara ellerindeki bütün imkanlarla kolaylık göstermeye ve yardımda bulunmaya mecburdurlar.

İKİNCİ BÖLÜM

Vergi Sorumluluğu

Mükellef ve vergi sorumlusu:

Madde 8 – Mükellef, vergi kanunlarına göre kendisine vergi borcu terettübeden gerçek veya tüzel kişidir.

Vergi sorumlusu, verginin ödenmesi bakımından, alacaklı vergi dairesine karşı muhatap olan kişidir.

Vergi kanunlarıyla kabul edilen haller müstesna olmak üzere, mükellefiyete veya vergi sorumluluğuna mütaallik özel mukaveleler vergi dairelerini bağlamaz.

Bu kanunun mütaakip maddelerinde geçen "mükellef" tabiri vergi sorumlularına da şamildir.

(Ek: 24/6/1994-4008/1 md.; Değişik: 25/5/1995-4108/1 md.) Türkiye Cumhuriyeti tabiyetinde bulunan her gerçek kişi ile tüzel kişilere bir vergi numarası verilir. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye ve vergi numarasının kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerce yapılacak işlemlerle ilgili kayıtlarda ve düzenlenecek belgelerde kullanılması mecburiyetini getirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Vergi ehliyeti:

Madde 9 – Mükellefiyet ve vergi sorumluluğu için kanuni ehliyet şart değildir.

Vergiyi doğuran olayın kanunlarla yasak edilmiş bulunması mükellefiyeti ve vergi sorumluluğunu kaldırır.

Kanuni temsilcilerin ödevi:

Madde 10 – Tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, Vakıflar ve cemaatlar gibi tüzel kişiliği olmayan teşekkülerin mükellef veya vergi sorumlusu olmaları halinde bunlara düşen ödevler kanuni temsilcileri, tüzel kişiliği olmayan teşekküler idare edenler ve varsa bunların temsilcileri tarafından yerine getirilir.

(Değişik: 3/12/1988-3505/2 md.) Yukarıda yazılı olanların bu ödevleri yerine getirmemeleri yüzünden mükelleflerin veya vergi sorumlularının varlığından tamamen veya kısmen alınamayan vergi ve buna bağlı alacaklar, kanuni ödevleri yerine getirmeyenlerin varlıklarından alınır. Bu hükmü Türkiye'de bulunmayan mükelleflerin Türkiye'deki temsilcileri hakkında da uygulanır.

Temsilciler veya teşekkürülü idare edenler bu suretle ödedikleri vergiler için asıl mükelleflere rücu edebilirler.

Tüzel kişilerin tasfiye haline girmiş veya tasfiye edilmiş olmaları, kanuni temsilcilerin tasfiyeye giriş tarihinden önceki zamanlara ait sorumluluklarını da kaldırır.

(Ek fikra: 21/3/2018-7103/9 md.) Tasfiye edilerek tüzel kişiliği ticaret sicilinden silinmiş olan mükelleflerin, tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin her türlü vergi tarhiyatı ve ceza kesme işlemi, müteselsilen sorumlu olmak üzere, tasfiye öncesi dönemler için kanuni temsilcilerden, tasfiye dönemi için tasfiye memurlarından herhangi biri adına yapılır. Limited şirket ortakları, tasfiye öncesi dönemlerle ilgili bu kapsamda doğacak amme alacaklarından şirkete koydukları sermaye hisseleri oranında sorumlu olurlar. Şu kadar ki bu fikra uyarınca tasfiye memurlarının sorumluluğu, tasfiye sonucu dağıtılan tutarla sınırlıdır.

(Ek fikra: 21/3/2018-7103/9 md.) Beşinci fikra kapsamına girmeyen tüzel kişilerin tüzel kişiliklerinin veya tüzel kişiliği olmayan teşekkürülerin sona ermesi halinde, sona erme tarihinden önceki dönemlere ilişkin her türlü vergi tarhiyatı ve ceza kesme işlemi, müteselsilen sorumlu olmak üzere, tüzel kişiliği olanların kanuni temsilcilerinden, tüzel kişiliği olmayan teşekkürlerde ise bunları idare edenler (adi ortaklıklarda ortaklardan herhangi biri) ve varsa bunların temsilcilerinden herhangi biri adına yapılır.

Vergi kesenlerin sorumluluğu:

Madde 11 – Yaptıkları veya yapacakları ödemelerden vergi kesmeye mecbur olanlar, verginin tam olarak kesilip ödenmesinden ve bununla ilgili diğer ödevleri yerine getirmekten sorumludurlar.

Bu sorumluluk, bunların ödedikleri vergilerden dolayı asıl mükelleflere rücu etmek hakkını kaldırır.

(Ek: 4/12/1985-3239/2 md.) Mal alım ve satımı ve hizmet ifası dolayısıyla vergi kesintisi yapmak ve vergi dairesine yatırmak zorunda olanların, bu yükümlülükleri yerine getirmemeleri halinde verginin ödenmesinden, alım satıma, taraf olanlar, hizmetten yararlananlar ve aralarında doğrudan veya hissalık nedeniyle ya da sermaye, organizasyon veya yönetimine katılmak veya menfaat sağlamak suretiyle dolaylı olarak ilişkide bulunduğu tespit olunanlar müteselsilen sorumludurlar.⁵

(Ek: 4/12/1985-3239/2 md.) Ancak üçüncü fikrada belirtilen müteselsilen sorumluluk mal üreten çiftçiler ile nihai tüketiciler için söz konusu değildir.

(Ek: 24/3/1988-3418/30 md.) Maliye ve Gümruk Bakanlığı zirai ürünlerin (işlenmiş olanlar dahil) alım ve satımına aracılık eden kuruluşlar ile Ticaret Borsalarını bu mahsullerin satın alınması sırasında yapılacak vergi tevkifatından müteselsilen sorumlu tutmaya, sözkonusu ürünlerin satışı dolayısıyla yapılacak vergi tevkifatının hangi safhada yapılacağını her bir ürün için ayrı ayrı belirlemeye yetkilidir. Maliye ve Gümruk Bakanlığı tarafından

⁵ Bu fikrada yer alan, "..alım satıma taraf olanlar ile hizmetten yararlanan lar, aralarında zimnen dahi olsa irtibat olduğu tespit olunanlar..." ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

belirlenen safhadan önceki saflarda tevkif yoluyla alınan vergiler iade edilmez ve süresinde ilgili vergi dairesine yatırılır.

(Ek: 4/12/1985-3239/2 md.) Müteselsil sorumluluğun şartları, sınırları ve bu konuya ilişkin usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığında belirlenir.

(Ek fikra: 20/8/2016-6745/9 md.) Cumhurbaşkanı, ödeme yapılan kişilerin mükellef olup olmamasına, ödeme yapan veya ödemeye aracılık edenlerin vergi kanunlarına göre vergi kesintisi yapmak zorunluluğu bulunup bulunmamasına, ödemeyen konusunun mal veya hizmet alım satımı olup olmamasına, elektronik ortamda gerçekleştirilip gerçekleştirilmemesine, ödeme yapılanın bu tutarı vergi matrahının tespitinde indirim konusu yapıp yapmamasına bakılmaksızın, vergiye tabi işlemlere taraf veya aracı olanlara vergi kesintisiaptırmaya, iş grupları, iş nevileri, sektörler ve emtia grupları itibarıyla, vergiye tabi işlemle ilgili, vergi kanunlarında belirtilen alt ve üst limitler arasında olmak şartıyla, farklı kesinti oranları tespit etmeye yetkilidir.⁶

Mirasçının sorumluluğu:

Madde 12 – Ölüm halinde mükelleflerin ödevleri, mirası reddetmemiş kanuni ve mansup mirasçılara geçer. Ancak, mirasçılardan herbiri ölünen vergi borçlarından miras hisseleri nispetinde sorumlu olurlar.

Mücbir sebepler:

Madde 13 – Mücbir sebepler:

1. Vergi ödevlerinden herhangi birinin yerine getirilmesine engel olacak derecede ağır kaza, ağır hastalık ve tutukluluk;
2. Vergi ödevlerinin yerine getirilmesine engel olacak yangın, yer sarsıntısı ve su basması gibi afetler;
3. Kişinin iradesi dışında vukuşa gelen mecburi gaybubetler;
4. Sahibinin iradesi dışındaki sebepler dolayısıyla defter ve vesikalalarının elinden çıkış bulunuşması;
gibi hallerdir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Süreler

Kanuni ve idari süreler:

Madde 14 – (Değişik: 23/6/1982-2686/3 md.)

Vergi muamelelerinde süreler vergi kanunları ile belli edilir.

⁶ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 ncı maddesiyle, bu fikrada yer alan "Bakanlar Kurulu" ibaresi "Cumhurbaşkanı" şeklinde değiştirilmiştir.

Kanunda açıkça yazılı olmayan hallerde 15 günden aşağı olmamak şartıyla bu süreyi, tebliği yapacak olan idare belirler ve ilgiliye tebliğ eder.

Mücbir sebeplerle gecikme:

Madde 15 – 13 üncü maddede yazılı mücbir sebeplerden her hangi birinin bulunması halinde bu sebep ortadan kalkıncaya kadar süreler işlemez. Bu takdirde tarih zamanaşımı işlemeyen süreler kadar uzar.

Bu hükmün uygulanması için mücbir sebebin malüm olması veya ilgililer tarafından ispat veya tevsik edilmesi lazımdır.

(**Ek fıkra: 28/12/2001-4731/4 md.; Değişik üçüncü fıkra: 25/12/2024-7537/8 md.**)

Hazine ve Maliye Bakanlığı, mücbir sebep sayılan haller nedeniyle; bölge, il, ilçe, mahal, organize sanayi bölgesi, teknoloji geliştirme bölgesi, endüstri bölgesi, serbest bölgeler gibi bölgeler veya afete maruz kalanlar itibarıyla; mükellefiyet ve vergi türü, vergilendirme ve defter tutma usulü, faaliyet konusu, iş yerleri, sektörler, aktif toplamı, öz sermaye toplamı, satış hasılatı, çalıştırılan hizmet erbabı sayısını birlikte veya ayrı ayrı dikkate alarak mücbir sebep hali ilân etmeye; bu sürede vergi ödevlerinden yerine getirilemeyecek olanları; vergi türü ve vergilendirme dönemi itibarıyla bu fıkra kapsamında belirlenen kriterler ile faaliyete devam edilip edilmediğini birlikte veya ayrı ayrı dikkate alarak belirlemeye yetkilidir. Mücbir sebep hali ilan edilen yerlerde mücbir sebep, bu durumun vukua geldiği tarihin rastladığı ayı izleyen üçüncü ayın son günü itibarıyla bitmiş sayılır. Bakanlık; bu süreyi mücbir sebep halinin vukua geldiği tarihin rastladığı ayı izleyen on sekizinci ayın sonunu geçmemek kaydıyla uzatabilir, bu fıkra kapsamında yetkisini, vergi türleri ve iş yerleri itibarıyla; beyannamelerin toplulaştırılması, yeni beyanname verme süreleri belirlenmesi ve beyanname verme zorunluluğunun kaldırılması şeklinde de kullanabilir.

Ölüm halinde sürenin uzaması:

Madde 16 – (Değişik: 23/6/1982-2686/4 md.)

Vergi kanunlarında hükmün bulunmayan hallerde ölüm dolayısıyla mirasçılara geçen ödevlerin yerine getirilmesinde bildirme ve beyanname verme sürelerine üç ay eklenir.

Mühlet verme:

Madde 17 – (Değişik birinci fıkra: 16/7/2004-5228/2 md.) Zor durumda bulunmaları hasebiyle vergi muamelelerine müteallik ödevleri süresi içinde yerine getiremeyecek olanlara, kanunî sürenin bir katını, kanunî sürenin bir aydan az olması halinde bir ayı geçmemek üzere, Maliye Bakanlığınca müناسip bir mühlet verilebilir.

Bu mühletin verilebilmesi için:

1. Mühlet istiyen sürenin bitmesinden evvel yazı ile istemde bulunmalıdır.
2. İstemde gösterilen mazeret, mühlet verecek makam tarafından kabule layık görülmelidir.

3. Mühletin verilmesi halinde verginin alınması tehlikeye girmemelidir.

(**Değişik üçüncü fıkra: 16/7/2004-5228/2 md.**) Maliye Bakanlığı mühlet verme yetkisini tamamen veya kısmen mahalline devredebileceği gibi bölgeler, iller, ilçeler veya sektörler ile iş kolları ya da mükellef grupları itibarıyla yazılı başvuru şartı aramaksızın da kullanabilir.

Sürelerin hesaplanması:

Madde 18 – Vergi kanunlarında yazılı süreler aşağıdaki şekilde hesaplanır:

1. Süre gün olarak belli edilmişse başladığı gün hesaba katılmaz ve son günün tatil saatinde biter;
2. Süre hafta veya ay olarak belli edilmişse başıldığı güne son hafta veya ayda tekabül eden günün tatil saatinde biter. Sürenin bittiği ayda, başıldığı güne tekabül eden bir gün yoksa süre o ayın son gününün tatil saatinde biter;
3. Sonu belli bir gün ile tayin edilen sürelerde, süre o günün tatil saatinde biter;
4. Resmi tatil günleri süreye dahildir. Şu kadar ki, sürenin son günü resmi tatil rastlarsa tatili takiben ilk iş gününün tatil saatinde biter.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Vergi Alacağının Tayini

Vergiyi doğuran olay:

Madde 19 – Vergi alacağı, vergi kanunlarının vergiyi bağladıkları olayın vukuu veya hukuki durumun tekemmülü ile doğar.

Vergi alacağı mükellef bakımından vergi borcunu teşkil eder.

Tarh:

Madde 20 – Verginin tarhi, vergi alacağının kanunlarında gösterilen matrah ve nispetler üzerinden vergi dairesi tarafından hesaplanarak bu alacağı miktar itibariyle tesbit eden idari muameledir.

Tebliğ:

Madde 21 – Tebliğ, vergilendirmeyi ilgilendiren ve hükm ifade eden hususların yetkili makamlar tarafından mükellefe veya ceza sorumlusuna yazı ile bildirilmesidir.

Tahakkuk:

Madde 22 – Verginin tahakkuku, tarh ve tebliğ edilen bir verginin ödenmesi gereken bir safhaya gelmesidir.

Tahsil:

Madde 23 – Verginin tâhsili, kanuna uygun surette ödenmesidir.

Tahakkuku tâhsile bağlı vergiler:

Madde 24 – Mahiyetleri itibariyle tahakkuku tâhsile bağlı vergilerde, verginin tâhsili tahakkuku da içine alır.

İKİNCİ KISIM
Tarh ve Tahakkuk Usulü

BİRİNCİ BÖLÜM
Beyannameye Dayanan Tarh

Tahakkuk fişi esası:

Madde 25 – Vergi kanunlarına göre beyan üzerinden alınan vergiler "Tahakkuk fişi" ile tarh ve tahakkuk ettirilir.

Bu esasa göre, vergi dairesince beyannamenin alınması üzerine bir tahakkuk fişi tanzim olunur ve bunun bir nüshası mükellefe veya hukumî yetkililerin eline vergi dairesine tevdi edene verilir. Bu suretle vergi tahakkuk etmiş olur. Tahakkuk fişinin mükellefe verilen nüshası aynı zamanda beyannamenin makbuzu yerine geçer.

Lüzum görülen hallerde beyana dayanan vergi tahakkuk fişi yerine ihbarname ile tebliğ olunabilir. Kanunen belli hallerde tebliğ tekalif cetvelinin ilaniyle yapılır.

Tahakkuk fişinin muhteviyatı:

Madde 26 – Tahakkuk fişi aşağıda yazılı malumatı ihtiva eder:

1. Fişin sıra numarası;
2. Tanzim tarihi;
3. Verginin nevi;
4. Vergi beyannamesinin tarihi;
5. Beyannamenin ilgili bulunduğu vergilendirme dönemi;
6. Mükellefin soyadı ve adı (Tüzel kişilerde unvanı);
7. Mükellefin açık adresi;
8. Verginin matrahı;
9. Verginin hesabı;
10. Verginin miktarı;

11. (Değişik: 23/6/1982-2686/5 md.) Vergi mahkemesinde dava açılması ve düzeltme ile ilgili hükümlere ait kısa bilgi.

Tahakkuk fişinin kesinliği:

Madde 27 – Vergi beyannamesini ilgili vergi dairesine tevdi eden kimsenin kendisine verilen tahakkuk fişini almaması, beyannamede yazılı matrah üzerinden tarhi gereken verginin tahakkukuna engel olmaz. Bu takdirde tahakkuk fişinin mükellefe verilecek nüshası 28 nci maddede yazılı olduğu şekilde posta ile mükellefe gönderilir.

Vergi beyannamesinin postayla veya elektronik ortamda gönderilmesi⁷

Madde 28 – Beyannamenin posta ile gönderilmesi halinde de tahakkuk fişi kesilir. Bu takdirde, tahakkuk fişinin mükellefe verilecek nüshası, kapalı bir zarf içinde, mükellefin beyannamede gösterdiği adrese gönderilir ve fişin dairede kalan nüsnasına posta zimmet defterinin tarih ve numarası işaret olunur.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/3 md.) Beyannamenin elektronik ortamda gönderilmesi halinde tahakkuk fişi elektronik ortamda düzenlenir ve mükellef veya elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verilmiş gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda ilettilir. Bu iletii, tahakkuk fişinin mükellefe tebliği yerine geçer.

(Ek fıkra: 15/7/2016-6728/18 md.) Gelir Vergisi Kanununun 98/A maddesi kapsamında getirilen zorunluluk üzerine verilen beyannameye istinaden, 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu uyarınca düzenlenen tahakkuk fişi, mükellefe veya elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verilmiş gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda ilettilir.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/3 md.) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı tarafından tespit olunur.

Beyanname verme ve ödeme sürelerinde yetki

Mükerrer Madde 28 – (Ek: 28/3/2007-5615/19 md.)

Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, beyannamelerin verilme ve ödeme sürelerinin son gününü, kanunî süresinden itibaren bir ayı geçmeyecek şekilde yeniden belirlemeye yetkilidir.

İKİNCİ BÖLÜM

İkmalen, Re'sen ve İdarece Tarh⁸

İkmalen vergi tarhi:

Madde 29 – (Değişik: 30/12/1980-2365/3 md.)

İkmalen vergi tarhi, her ne şekilde olursa olsun bir vergi tarh edildikten sonra bu vergiye müteallik olarak meydana çıkan ve defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak miktarı tespit olunan bir matrah veya matrah farkı üzerinden alınacak verginin tarh edilmesidir.

⁷ Bu madde başlığı "Vergi beyannamesinin posta ile gönderilmesi:" iken, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 3 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

⁸ 19/2/1963 tarihli ve 205 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle değişik şeklidir.

Özel kanunlarında ikmalen tarhiyata ilişkin olarak yer alan hükümler saklıdır.

Re'sen vergi tarhi:

Madde 30 – (Değişik birinci fıkra: 21/1/1983-2791/1 md.) Resen vergi tarhi, vergi matrahının tamamen veya kısmen defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak tespitine imkan bulunmayan hallerde takdir komisyonları tarafından takdir edilen veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlarca düzenlenmiş vergi inceleme raporlarında belirtilen matrah veya matrah kısmı üzerinden vergi tarh olunmasıdır. İnceleme raporunda bu maddeye göre belirlenen matrah veya matrah farkı resen takdir olunmuş sayılır.

(Değişik paragraf: 30/12/1980-2365/4 md.) Aşağıdaki hallerden herhangi birinin bulunması durumunda, vergi matrahının tamamen veya kısmen defter, kayıt ve belgelere veya kanuni ölçülere dayanılarak tespitinin mümkün olmadığı kabul edilir.

1. **(Değişik: 24/6/1994-4008/2 md.)** Vergi beyannamesi kanuni süresi geçtiği halde verilmemişse,

2. Vergi beyannamesi kanuni veya ek süreler içinde verilmekle beraber beyannamede vergi matrahına ilişkin bilgiler gösterilmemiş bulunursa,

3. Bu kanuna göre tutulması mecburi olan defterlerin hepsi veya bir kısmı tutulmamış veya tasdik ettirilmemiş olursa veya vergi incelenmesi yapmaya yetkili olanlara herhangi bir sebeple ibraz edilmezse,

4. Defter kayıtları ve bunlarla ilgili vesikalar, vergi matrahının doğru ve kesin olarak tesbitine imkan vermeyecek derecede noksan, usulsüz ve karışık olması dolayısıyla ihticaca salih bulunmazsa.

5. (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

6. **(Ek: 30/12/1980-2365/4 md.)** Tutulması zorunlu olan defterlerin veya verilen beyannamelerin gerçek durumu yansıtmadığına dair delil bulunursa.

7. (Mülga: 7/1/2003-4783/9 md.)

8. **(Ek: 24/6/1994-4008/2 md.)** Bu Kanunun mükerrer 227 nci maddesi uyarınca 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış meslek mensuplarına imzalattırma mecburiyeti getirilen beyanname ve ekleri imzalattırmazsa veya tasdik kapsamına alınan konularda yeminli mali müşavir tasdik raporu zamanında ibraz edilmezse,

9. (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Yukarıdaki 2 nci bentde yazılı halin vukuunda mükellefe, takdir komisyonu tarafından 15 günden az olmamak üzere bir mühlet verilerek vergi matrahına ilişkin bilgileri vermeye ve kanuni defterlerini ibraz etmeye davet olunur. Bu davet üzerine mükellef istenilen bilgileri verir ve kanuni defterlerini ibraz ederse, defter ve vesikalar ihticaca salih bulunmak şartıyla, mükellefe takdir olunacak matrah defter ve vesikaları kayıtlarına göre tesbit olunacak miktardan fazla olamaz.

(Ek: 26/6/1964-485/2 md.; Değişik: 24/6/1994-4008/2 md.) Vergi beyannamesini kanuni süresi geçikten sonra vermiş olanlara bu beyannamede gösterdikleri matrah üzerinden

re'sen gerekli tarhiyat yapılır ve bu beyannameler re'sen takdir için takdir komisyonuna sevk edilmez. Ancak, vergi incelemesine başlanılmamasından veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra kendiliğinden verilen beyannameler için bu hüküm uygulanmaz.

(Ek: 26/6/1964-485/2 md.) Yukarıdaki bentlerin hükümlerine göre re'sen vergi tarihini gerektirir bir sebep yanında ikmalen vergi tarihini da lüzumlu kıلان bir durum mevcut ise re'sen takdir sonucu beklenmeksizin gerekli ikmal tarhiyatı yapılır. Re'sen takdir sırasında ikmal tarhiyatına mesnet olan matrah farkı nazara alınmışsa vergi tarihi sırasında evvelce tarhedilmiş olan vergi indirilir.

Verginin idarece tarhi:

Mükerrer Madde 30 – (Ek: 19/2/1963-205/2 md.)

Verginin idarece tarhi; 29 uncu ve 30 uncu maddeler dışında kalan hallerde, mükelleflerin verginin tarhi için vergi kanunları ile muayyen zamanlarda müracaat etmemeleri veya aynı kanunlarla kendilerine tahmil edilen mecburiyetleri yerine getirmemeleri sebebiyle zamanında tarh edilemiyen verginin kanunen belli matrahlar üzerinden idarece tarh edilmesidir.

Bu takdirde vergi, 131inci madde mucibince tanzim edilen yoklama fişine müsteniden tarh olunur.

Bu şekilde tarh olunan vergilerle cezalarına ilişkin ihbarnameler bir taraftan, mükellefin bilinen adresine posta ile yollanır; diğer taraftan mükellefin adını, soyadını, hesap numarasını, işini, adresini tarh edilen verginin ve kesilen cezanın miktar ve cinsini gösterir bir ilan vergi dairesinin ilan koymaya mahalline asılır.

İlanın asılması keyfiyeti ve tarihi tutanakla tesbit olunur.

(Değişik: 23/6/1982-2686/6 md.) Verginin tahakkuku ve cezanın kesinleşmesi için geçmesi gereken vergi mahkemesinde dava açma süresi; mükellefin bilinen adresinde tebliğat yapıldığı hallerde tebliğ tarihinden, aksi halde tutanakla tespit olunan tarihinden başlar.

Takdir kararı:

Madde 31 – Takdir komisyonunca belli edilen matrah veya matrah kısmı takdir kararına bağlanır.

Takdir kararları komisyonun başkan ve üyeleri tarafından imzalanır.

Takdir kararlarında aşağıda yazılı malumat bulunur:

1. Kararın sıra numarası;
2. Kararın tarihi;
3. Mükellefin soyadı ve adı (Tüzel kişilerde unvanı);
4. Mükellefin açık adresi;
5. Takdirin ilgili bulunduğu vergi;
6. Takdirin ilgili bulunduğu vergilendirme dönemi;
7. Takdir edilen matrah;

8. Takdirin müstenidatı ve takdir hakkında izahat.

Takdir kararlarının tevdii:

Madde 32 – Takdir kararları komisyonca imza karşılığında vergi dairesine tevdii olunur.

Re'sen tarhta mahsup:

Madde 33 – Re'sen takdir olunan matrah, mükellef tarafından bildirilen matrahtan fazla değilse, re'sen vergi tarh edilmez; fazla ise sadece aradaki fark üzerinden vergi tarh olunur.

İhbarname esası:

Madde 34 – İkmalen ve re'sen tarh edilen vergiler "İhbarname" ile ilgililere tebliğ olunur. Nev'i ve doğusu ayrı olan vergiler için ayrı ihbarname kullanılır.

İhbarnamenin muhteviyatı:

Madde 35 – İhbarname aşağıda yazılı malumatı ihtiva eder:

1. İhbarnamenin sıra numarası;
2. İhbarnamenin tanzim tarihi;
3. Verginin nev'i;
4. Mükellefin soyadı adı (Tüzelkişilerde unvanı);
5. Mükellefin açık adresi;
6. Vergilendirme dönemi;
7. Verginin matrahi;
8. Verginin hesabı;
9. Verginin miktarı;
10. Kısa ve açık bir ifade ile ikmalen veya re'sen vergi tarhını icabettiren sebepler;
11. (Değişik: 23/6/1982-2686/7 md.) Vergi mahkemesinde dava açma süresi;
12. (Değişik: 23/6/1982-2686/7 md.) Vergi mahkemesinde dava açma şekli.

Takdir komisyonunun kararı üzerine tarh edilen vergilerde kararın ve re'sen takdiri gerektiren inceleme raporunun birer sureti ihbarnameye eklenir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Tahrire Dayanan Tarh

Tahrire göre vergi tarhi:

Madde 36 – Tahrire göre vergi tarhi, verginin tahrir usulü ile tesbit edilen matrahlar üzerinden hesaplanmasıdır.

Tahrir ihbarnamesi:

Madde 37 – Tahrir usulü ile tesbit edilen matrahlar, vergi dairesi tarafından "Tahrir ihbarnamesi" ile mükelleflere tebliğ olunur.

İhbarnamenin muhteviyatı:

Madde 38 – Tahrir ihbarnamesi aşağıda yazılı malümatı ihtiva eder:

1. İhbarnamenin sıra numarası;
2. İhbarnamenin tanzim tarihi;
3. Verginin nev'i;
4. Mükellefin soyadı ve adı (Tüzelkişilerde unvanı);
5. Mükellefin açık adresi;
6. Bina ve arazinin mevkii (Mahalle veya köy, sokak ve kapı numarası);
7. Bina veya arazinin nev'i, büyülüğu, genişliği;
8. Bina veya arazinin tahrir numarası;
9. Tahmin olunan gayrisafı irat veya kıymet;
10. Gayrisafı irada göre bulunan safi irat;
11. Verginin nispeti;
12. Verginin miktarı;
13. İtiraz süresi;
14. İtiraz şekli.

Tekalif cetveli:

Madde 39 – Tahrire dayanan tarhda yıllık vergiler, vergi dairesince mahalle ve köy itibarıyle doldurulan tekalif cetvellerinde gösterilir.

Tekalif cetvellerinde aşağıdaki malumat bulunur:

1. Mükelleflerin soyadı ve adı (Tüzel kişilerde unvanı);
2. Mükelleflerin adresleri;
3. Binaların kesinleşen gayrisafı iradı; arazinin kesinleşen kıymeti (Aynı mükellefe ait binaların iradı ve arazinin kıymeti toplam olarak gösterilir);
4. Binaların safi iradı;
5. Tahakkuk eden vergi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Götürü Matrahların Tespiti

Madde 40 – (Mülga: 26/12/1993-3946/38 md.)

Götürü matrahlara göre dava açma:

Madde 41 – (Mülga: 26/12/1993-3946/38 md.)

Ortalama kar hadlerinin tespiti:

Madde 42 – (Değişik: 30/12/1980-2365/5 md.)

Ortalama kar hadleri Maliye Bakanlığınca emtia ve iş nevilerine göre hazırlanacak cetveller üzerine il merkezlerinde o il defterdarının veya mazereti halinde teşkil edecek maliye memurunun başkanlığı altında gelir müdürü ve vergi dairesi müdürü olmak üzere üç memur üye ile tüccarlar için il merkezindeki ticaret odalarınca, esnaf ve sanatkarlar için kanunla kurulan esnaf dernekleri birliğinde, birlikleri yoksa esnaf ve sanatkar teşekkülerince, odaların, birlik ve teşekkülerin bulunmadığı yerlerde il merkezindeki belediyelerce seçilecek iki kişiden kurulan özel bir komisyon tarafından ilçeler itibarıyle gayri safi kazanca göre ayrı ayrı tayin olunur. Bu teşekkülerce belli edilecek üyeler bir asıl bir yedek olmak üzere seçilir. Üyelerin Komisyon Başkanının talebi üzerine bir ay içinde seçilmemesi halinde, üyeleri komisyon başkanının teklifi üzerine vali tarafından seçilir. Şu kadar ki merkez ilçesi dışındaki mükelleflere ait ortalama kar hadlerinin tespitinde, il merkezinden seçilmiş olan üyelerden birinin yerine o ilçelerden aynı mahiyetteki teşekküler tarafından seçilmiş olan bir üye toplantılara katılır.

Ortalama kar hadlerinin tayininde nazara alınacak esaslar Maliye Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelikle belirtilir.

Komisyon, defterdarın yazılı isteği tarihinden başlayarak üç ay içinde takdir işini tamamlar, lüzum görülen yerlerde ve hallerde bu süre Maliye Bakanlığınca bir yıla kadar uzatılabilir.

Ortalama kar hadlerinin kesinleşmesi ve ilanı:

Madde 43 – (Değişik: 26/6/1964-485/4 md.)

42 nci madde gereğince düzenlenen ortalama kar hadllerine ait cetveller, düzenlenmelerini takiben ay içinde Maliye Bakanlığına gönderilir.

Maliye Bakanlığına gelmiş olan bu cetveller, Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonunca incelenerek hatalı ve noksan bulunanlar ile bölgeleri itibarıyle uygunluk göstermeyenler gerekçeli olarak ilgili özel komisyonlara geri gönderilir.

Özel komisyonlara geri gelen cetveller, yeniden incelenerek gerekli düzeltmeler yapıldıktan, düzeltme sebebi görülmeyenler hakkında ise gerekçeleri belirtildikten sonra Merkez Komisyonuna gönderilir.

Merkez Komisyonu cetveller üzerinde son incelemesini yaparak ortalama kar hadlerinin kesin miktarlarını tayin eder.

Kesinleşmiş ortalama kar hadlerine ait cetveller Maliye Bakanlığınca mahallerine tebliğ olunur.

Vergi daireleri, Bakanlıktan gelen bu cetvelleri, bir ay süre ile, dairelerinin uygun bir yerine asmak suretiyle ilan ederler. Bu cetveller ayrıca Resmi Gazete ile ilan olunur.

(Değişik: 30/12/1980-2365/6 md.) Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonu, Maliye Bakanlığı Müsteşarının başkanlığında, Gelirler Genel Müdürü, ilgili Genel Müdür Baş Yardımcısı veya bunların tevkil edeceği kimselerle Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinin iki temsilcisinden kurulur

89 uncu maddedeneki nisap hükmü, Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonu hakkında da uygulanır.

Uygulama süresi:

Madde 44 – Götürü ücretler, götürü ticaret ve serbest meslek kazançları ve ortalama kar hadleri üç yıl uygulanır. Şu kadar ki, bunlarda önemli değişiklikler vuku bulduğu takdirde Maliye Bakanlığı bu süreyi bir yıldan aşağı olmamak şartıyla kısaltabilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Zirai Kazanç Ölçüleri ile Emlak Vergisine Ait Bedel ve Değerlerin Tespiti⁹

Ölçüler ve tarifleri:

Madde 45 – Zirai kazanç ölçüleri, yıllık istihsal değeri, götürü gider emsali, ortalama randıman miktarı, ortalama işçilik tutarı, ortalama maliyet bedeli ile ortalama satış fiyatından terekküp eder.

1. Yıllık istihsal değeri: Ortalama randıman ve ortalama satış fiyatı ölçülerine göre her ziraat biriminden bir yılda elde edileceği hesaplanan mahsul değerinin işletmede veya işletmelerde mevcut ziraat birimi sayıları ile çarpılması suretiyle bulunacak değerlerin toplamıdır.

2. **(Değişik: 23/6/1982-2686/10 md.)** Götürü gider emsali: Büyük ve küçükbaş hayvanlar (kümes hayvanları dahil) ve bunların mahsulleri ile kara ve su avcılığı için % 80; diğer zirai mahsuller ile ziraat makine ve aletleriyle başka çiftçilerin zirai istihsal işlerinin yapılması karşılığında alınan ücretler için % 70'tir.

3. Ortalama randıman miktarı: Ziraat birimlerinin her bir çeşidinden elde edileceği tahmin olunan ortalama mahsul miktarıdır.

4. Ortalama işçilik tutarı: Ziraat birimlerinin her bir çeşidine isabet eden ortalama işçilik gideri tutarıdır.

5. Ortalama maliyet bedeli: Ziraat birimi başına elde edilecek mahsul için yapılması gereken ortalama giderlerin toplamıdır.

6. Ortalama satış fiyatı: Zirai mahsullerin ticari teamüle göre beher satış biriminin 46 ncı maddenin (d) bendi esasları dairesinde tesbit olunan satış fiyatıdır.

Zirai kazanç ölçülerinin tespiti:

⁹ Bu bölüm başlığı 23/6/1982 tarihli ve 2686 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi ile metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Madde 46 – (Değişik: 19/2/1963-205/4 md.)

Zirai kazanç ölçülerini (45inci maddenin 1 numaralı bendinde yazılı ölçüler ile kara ve su avcılığına mütaallik olanlar hariç), Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu tarafından hazırlanacak yönetmelik esasları dairesinde zirai kazançlar il komisyonlarında takdir ve tesbit olunur.

Zirai kazançlar il komisyonları, zirai kazanç ölçülerinin takdir ve tesbitinde aşağıdaki esaslara uyar.

- a) Zirai faaliyetlere tesir eden tabii ve iktisadi şartlar bakımlarından önemli farklar gösteren bölgeler ayrırlar;
- b) Çeşitli ziraat nevileri ile çeşitli ziraat makina ve aletleri ayrı ayrı, vasif ve şartlar bakımından birbirine uygunluk ve yakınlık gösterenler belli gruplar içinde birleştirilmek suretiyle nazarı itibara alınır;
- c) Zirai işletmelerin bölgeleri itibarıyle özellikleri ve ortalama verim kabiliyetleri gözönünde tutulur;
- d) Ortalama satış fiyatının tesbitinde Hükümetçe tayin olunan ve takdir sırasında yürürlükte bulunan fiyatlar, Hükümetçe fiyat tayin olunmayan mahsuller için takdirin yapıldığı yıldan önce gelen son takvim yılı içindeki mahalli toptan piyasa fiyatı esas tutulur. Fiyatın temevvüç ettiği hallerde ortalamasına itibarolunur;
- e) Özellik gösteren ziraat nevilerinde Zirai Kazançlar Merkez Komisyonunda bu ziraat çeşitlerinin mahiyetlerine uygun olarak tayin olunacak esaslar nazarı itibara alınır.

Zirai kazançlar il komisyonları, zirai kazanç ölçülerinin uygulanmaya başlanacağı ilk takvim yılı içinde mezkur ölçülerini tesbit ederek bu yılın Nisan ayı sonuna kadar zirai kazançlar merkez komisyonuna gönderirler.

Zirai kazançlar merkez komisyonu, illerden gelen zirai kazanç ölçülerinden hatalı ve noksan bulduklarını gerekçesiyle birlikte alakalı komisyonlara iade eder.

Zirai kazançlar il komisyonları merkez komisyonunda iade olunan ölçülerdeki maddi hataları düzeltirler; takdire taallük eden hususlarda ise ya ölçülerini yeniden takdir ederler veya ilk kararlarında ısrar edebilirler. İl komisyonları ısrar kararlarında ısrar sebeplerini açıklamaya mecburdurlar.

(Değişik altıncı fıkra: 30/12/1980-2365/7 md.) Ancak, zirai kazançlar il komisyonlarında verilen ısrar kararları uygun görülmediği takdirde uygun görülmeyen ölçüler yerine merkez komisyonunda re'sen ve nihai olarak yeni ölçüler tayin ve tespit olunur.

(Mülga yedinci fıkra: 1/5/1981-2455/2 md.)

(Ek sekizinci fıkra: 30/12/1980-2365/7 md.; Mülga: 1/5/1981-2455/2 md.)

Ziraat birimleri:**Madde 47 – Ziraat birimleri:**

- a) Tarla, bağ ve sebze ziraati ile ormancılıkta dönüm;
- b) Ölçü olarak ağaç kabul edilenlerde ürün verecek hale gelmiş ağaç sayısı;

c) Hayvancılıkta hayvan sayısı;
dir.

Özellik gösteren ziraat nevilerinde Maliye ve Tarım Bakanlıklarınca bu zi raat çeşitlerinin mahiyetlerine uygun olarak müstereken belli edilecek diğer birimler kullanılır.

Bu kanunun uygulanmasında dönüm bin metre karelilik toprak parçasıdır.

Tasdik ve ilan:

Madde 48 – Zirai kazanç ölçülerı Cumhurbaşkanı kararı ile yürürlüğe girer.¹⁰

Onaylanan ölçüler Resmi Gazete ile yayınlanır.¹¹

Her bölgeye ait ölçüler, ilgili valiliklere gönderilir. Valilikler bunları en kısa zamanda köy ve mahalle ihtiyar kurullarına ve maliye teşkilatına tebliğ eder.

Uygulama süresi:

Madde 49 – (Değişik: 4/12/1985-3239/3 md.)

Zirai kazanç ölçülerü üç yıl için tespit olunur. Ancak satış fiyatı resmi kuruluşlar veya birliklerce tespit ve ilan olunan (destekleme alımları) ürünler için her yılı açıklanan en son fiyatlar esas alınır. Diğer taraftan ölçülerin tespitine esas olan unsurlarda önemli değişiklikler vukubulduğunun anlaşılması halinde, Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu, bu ölçülerin uygulama süresini lüzumlu gördüğü zirai faaliyet ve mahsul nevileri için bir yıldan aşağı olmamak üzere kısaltmaya yetkilidir.

Emlak vergisine ait bedel ve değerlerin tespiti, ilanı ve kesinleşmesi:

Mükerrer Madde 49 – (Değişik: 3/4/2002-4751/1 md.)

a) Maliye ve Bayındırlık ve İskan bakanlıkları 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun 29 uncu maddesi hükmü ile aynı Kanunun 31 inci maddesi uyarınca hazırlanan yönetmelik hükümlerine göre bina metrekare normal inşaat maliyet bedellerini, uygulanacağı yıldan dört ay önce müstereken tespit ve Resmî Gazete ile ilân eder.¹²

Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği bu bedellere karşı Resmî Gazete ile ilânını izleyen onbeş gün içinde Danıştayda dava açabilir.

b) Takdir komisyonlarının arsalara ve araziye ait asgari ölçüde birim değer tespitine ilişkin dört yılda bir yapacakları takdirler, tarh ve tahakkuk işleminin (Emlâk Vergisi Kanununun 33 üncü maddesinin (8) numaralı fıkrasına göre yapılacak takdirler dahil) yapılacağı sürenin başlangıcından en az altı ay önce karara bağlanarak, arsalara ait olanlar takdirin ilgili bulunduğu il ve ilçe merkezlerindeki ticaret odalarına, ziraat odalarına ve ilgili

¹⁰ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 ncı maddesiyle, bu fikrada yer alan "Bakanlar Kurulunun onayı" ibaresi "Cumhurbaşkanı kararı" şeklinde değiştirilmiştir.

¹¹ 2/1/1997 tarihli ve 97/9218 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 1996, 1997 ve 1998 yılları için tespit edilen 79 il'e ait zirai kazanç ölçülerini 12/4/1997 tarihli ve 22962 (Mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

¹² 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 ncı maddesiyle, bu fikrada yer alan "tüzük" ibaresi "yönetmelik" şeklinde değiştirilmiştir.

mahalle ve köy muhtarlıklar ile belediyelere, araziye ait olanlar il merkezlerindeki ticaret ve ziraat odalarına ve belediyelere imza karşılığında verilir.

Büyükşehir belediyesi bulunan illerde takdir komisyonu kararları, vali veya vekalet vereceği memurun başkanlığında, defterdar veya vekalet vereceği memur, vali tarafından görevlendirilecek tapu sicil müdürü ile ticaret odası, serbest muhasebeci mali müşavirler odası ve esnaf ve sanatkârlar odaları birliğinde görevlendirilecek birer üyeden oluşan merkez komisyonuna imza karşılığında verilir. Merkez komisyonu kendilerine tebliğ edilen kararları onbeş gün içinde inceler ve inceleme sonucu belirlenen değerleri ilgili takdir komisyonuna geri gönderir. Merkez komisyonunca farklı değer belirlenmesi halinde bu değerler ilgili takdir komisyonlarında yeniden takdir yapılmak suretiyle dikkate alınır.

(İptal birinci cümle: Anaya Mahkemesinin 31/5/2012 tarihli ve E.: 2011/38, K.: 2012/89 sayılı kararıyla) (...) Vergi mahkemelerince verilecek kararlar aleyhine onbeş gün içinde Danıştaya başvurulabilir.

Kesinleşen asgari ölçüde arsa ve arazi birim değerleri, ilgili belediyelerde ve muhtarlıklarda uygun bir yere asılmak suretiyle tarh ve tahakkukun yapıldığı yılın başından Mayıs ayı sonuna kadar ilân edilir.

Cumhurbaşkanı bu fikrada yer alan dört yıllık süreyi sekiz yıla kadar artırmaya veya iki yıla kadar indirmeye yetkilidir.¹³

c) Yukarıdaki fikralara göre, Danıştay ve vergi mahkemelerinde dava açılması halinde, davalının onbeş gün içinde vereceği tek savunma ile dosya tekemmül etmiş sayılır. Danıştay ve vergi mahkemelerince bu davalar, dosyanın tekemmül ettiği tarihten itibaren en geç bir ay içinde karara bağlanır.

d) (a) ve (b) fikralardaki bina metrekare normal inşaat maliyet bedelleri ile arsalara ve araziye ait asgari ölçüde birim değer tespitlerine ilişkin süreleri gerektiği ölçüde kısaltmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.

ÜÇÜNCÜ KISIM **Tahrir Usulü**

BİRİNCİ BÖLÜM **Genel Esaslar**

Madde 50 – (Mülga: 29/7/1970-1319/41 md.)

Madde 51 – (Mülga: 29/7/1970-1319/41 md.)

Tadilat:

¹³ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 ncı maddesiyle, bu paragrafta yer alan "Bakanlar Kurulu" ibaresi "Cumhurbaşkanı" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 52 – Tadilat, iki genel tahrir arasında, bu kanunda yazılı sebeplerden dolayı binaların gayrisafi iratlarında ve arazinin kıymetlerinde vukua gelen devamlı ve tabii değişiklikler tesbit edilerek, yeni irat veya kıymetin tahmin edilmesidir.

Madde 53 – 55 – (Mülga: 29/7/1970-1319/41 md.)

İKİNCİ BÖLÜM

Genel Tahrir

Madde 56 – 62 – (Mülga: 29/7/1970-1319/41 md.)

Tadilat sebepleri:

Madde 63 – Aşağıdaki hallerde binaların gayrisafi iratları ve arazinin kıymetleri tadilat yoluyla tahmin ve yeniden takdir olunur.

1. Her hangi bir sebep yüzünden devamlı olarak bina gayrisafi iratları ile arazi kıymetlerinin en az % 20 nispetinde artması veya eksilmesi;
2. Bina veya arazinin genel tahrirde unutularak mektum kalmış olması;
3. Yeni bina inşaa edilmesi (Mevcut binalara ilaveler yapılması veya sabit istihsal, asansör veya kalorifer tesisleri konulması yeni inşaat hükmündedir.);

(Bu hallerde yalnız ilave inşaat veya sabit istihsal, asansör ve kalorifer tesislerinin gayrisafi iratları takdir olunarak binanın mevcut gayrisafi iradına ilave edilir. Sabit istihsal, asansör ve kalorifer tesislerinin gayrisafi iratları 307 nci maddedeki esasa göre takdir olunur.)

4. Bir binanın yanması, yıkılması suretiyle veya sair sebeplerle tamamen veya kısmen harap olması veya binada mevcut sabit istihsal, asansör veya kalorifer tesislerinin kısmen veya tamamen kaldırılması;
5. Bir binanın kullanış tarzının tamamen değiştirilmesi veya bir binanın ikamete mahsus mahallerinden bir kısmının dükkan, mağaza, depo gibi ticaret ve sanat icrasına mahsus mahaller haline veya bu hallerde bulunan yerlerin ikamete mahsus mahaller haline kalbedilmesi (Bu hükmün uygulanmasında bir apartmanın her dairesi ayrı bir bina sayılır ve yalnız kullanış tarzı tamamen veya kısmen değiştirilen dairenin iradı yeniden takdir olunur.);
6. Arazinin hal ve heyetinde değişiklik olması;
7. Daimi müstesnalıktan faydalanan ve irat veya kıymeti bulunmayan bir bina veya arazinin müstesnalıktan çıkması;
8. Bir binanın mütemmimi durumunda olan arazinin mütemmimlik durumundan çıkması veya bir arazi ve arsanın bina mütemmimi durumuna girmesi;
9. Bir bina veya arazinin taksim ve ifraz edilmesi (Araziden bir kısmının istimlak edilmesi de ifraz hükmündedir.);
10. Mütaaddit arazi ve arsaların tek bir arazi ve arsa haline getirilmesi veya mütaaddit hisselere ayrılmış olan bir binanın bütün hisselerinin birleştirilmesi.

Arazinin hal ve heyetinde değişiklik:

Madde 64 – Aşağıdaki haller arazinin hal ve heyetinde değişiklik olduğunu ifade eder:

1. Arazinin fidanlandırılması veya ağaçlandırılması, bağ haline getirilmesi;
2. Fidanlı, ağaçlı veya kütüklü bir arazinin tarla haline getirilmesi veya gelmesi;
3. Tarım yapılan bir arazinin tabii bir afet veya arıza sebebiyle veya sair sebepler yüzünden tarıma elverişsiz hale gelmesi;
4. Tarım yapılmış bir arazinin tarıma elverişli hale getirilmesi;
5. Arazinin üzerine veya altına inşaat yapılması;
6. Arazinin parsellemek suretiyle arsalar haline getirilmesi.

Mevzii ve ferdi tadilat:

Madde 65 – Binaların gayrisafı iratlarında ve arazi ve arsaların kıymetlerinde 63 üncü maddenin 1 inci bendinde yazılı nispette vuku bulan artma veya eksilme sebebiyle yapılacak tadilat mevzii veya ferdi olur.

Bir şehir, kasaba veya köyün tamamında, mevcut bina ve arazi için yapılacak tadilat mevziidir. Münferit mükelleflerin arazisi veya binaları için yapılan tadilat ferdidir.

Mevzii tadilat kararı:

Madde 66 – Mevzii tadilat yapılabilmesi için:

1. İlgili bir veya birkaç mükellefin veya vergi dairesinin mevzii tadilat isteğinde bulunması,
2. Şehir ve kasabalarındaki tadilat için belediye encümeninin, köylerdeki tadilat için köy ihtiyar meclisinin, mevzii tadilatı gerektiren sebepleri muhtevi olarak tanzim edeceği mazbata üzerinde il idare kurulunca tadilatın lüzumuna karar verilmesi,
3. Maliye Bakanlığıca mevzii tadilatın yapılmasına izin verilmesi şarttır.

Ferdi tadilat isteği:

Madde 67 – Ferdi tadilat yapılabilmesi için ilgili mükellefin binası veya arazisi için tadilat isteğinde bulunması gereklidir.

Vergi daireleri ferdi tadilat isteğinde bulunamazlar.

Düzenleme:

Madde 68 – 63 üncü maddenin 2 - 10 uncu bentlerinde yazılı hallerde tadilat herhangi bir isteğe lüzum olmaksızın ya ilgili mükelleflerin bu halleri bildirmeleri veya vergi dairesinin yoklama ile tesbit etmesi neticesinde yapılır.

Ifraz ve birleştirme:

Madde 69 – Bir bina veya arazinin taksim veya ifraz edilmesi (Arazinin parsellemek suretiyle arsalar haline getirilmesi hariç) dolayısıyla yapılacak tadilatta binanın gayrisafı iradı

ve arazinin kıymeti yeniden takdir edilmeyip vergide kayıtlı gayrisafı irat veya kıymet müfrez parçalar veya hisseler arasında her parça veya hissenin yüz ölçümüne ve mevki ve şerefine göre taksim olunur.

63 üncü maddenin 10 uncu bendinde yazılı halde yapılacak tadilatta birleştirilen bina ve araziye yeniden gayrisafı irat veya kıymet takdir edilmeyip her birinin vergide kayıtlı gayrisafı irat veya kıymetleri toplanır ve bu toplam birleştirilen bina ve arazinin gayrisafı irat veya kıymeti olur.

Birleştirilen parçalardan bir kısmının vergide kayıtlı gayrisafı irat veya kıymeti bulunmadığı hallerde yalnız bu parça veya hisselere gayrisafı irat veya kıymet takdir olunarak yukarıki fikra gereğince işlem yapılır.

Yüz ölçümü fazla veya noksan tesbit edilen arazi:

Madde 70 – Genel tahrir veya mevzii tadilatta arazinin yüz ölçümü noksan veya fazla tahrir edilmiş olduğu sonradan meydana çıkarsa yazıldığı anlaşılan miktar kayıtlı yüz ölçümüne ilave, fazla yazıldığı anlaşılan miktar kayıtlı yüz ölçümünden tenzil edilir ve arazinin kayıtlı kıymetinden beher metre kareye isabet eden kıymet esas tutularak noksan veya fazlaya ait kıymetler tesbit ve kayıtlı kıymete ilave veya mezkür kıymetten tenzil olunur.

Bu ilave ve tenziller dolayısıyle noksan veya fazla alındığı anlaşılan vergiler mükelleften tahsil veya kendisine iade edilir.

Tadilat neticelerinin uygulanması:

Madde 71 – Ferdi tadilat neticeleri tadilat taleplerinin yapıldığı, mevzii tadilat neticeleri de, itiraz incelemelerinin bittiği yılı takip eden mali yıldan başlıyarak uygulanır.

Ferdi tadilat, talebin yapıldığı mali yıl içinde bitirilemezse, ilerde belli olacak matrahlarla göre düzeltmeler yapılmak üzere, bina ve arazinin mevcut irat ve kıymetleri tarha esas tutulur.

Bunlar dışındaki tadilatta tadil neticeleri:

1. Genel tahrirlerde mektum kalan bina ve arazi için genel tahririn yürürlüğe girdiği mali yıldan,

Ve aşağıdaki hallerde:

2. Yeni inşaat için inşaatın hitam bulduğu veya inşaatın hitamından evvel kısmen kullanılmaya başlanılmışsa her kısmın kullanılmasına başlandığı; binaya sonradan sabit istihsal, asansör ve kalorifer tesisleri konulmuşsa bu tesislerin konulmasının tamamlandığı;

3. 63 üncü maddenin 5 inci bendinde yazılı şekilde kullanış tarzı değişen binalar için bu değişikliğin vuku bulduğu;

4. Muafiyeti sukut eden bina ve arazide muafiyetin sukut ettiği;

5. Yanan, yıkılan ve sair sebeplerle tamamen veya kısmen harap olan binalarda ve ifraz ve taksim edilen birleştirilen bina ve arazide bu olayların vuku bulduğu;

6. Hal ve heyeti değişen arazide değişikliğin rastıldığı;

7. Binanın mütemmimi durumunda olan arazinin mütemmimlik durumundan çıkması, bir arazi ve arsanın bina mütemmimi durumuna girmesi hallerinde bu değişikliğin vuku bulunduğu;

tarihi takip eden mali yıldan başlıyarak yürürlüğe konulur.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Takdir, Zirai Kazançlar ve Özel Komisyonları¹⁴

BİRİNCİ BÖLÜM

Takdir Komisyonu

Kuruluş:

Madde 72 – (Değişik: 4/12/1985-3239/5 md.)

Takdir Komisyonu; illerde defterdarın, ilçelerde malmüdürenin (müstakil vergi dairesi olan ilçelerde ilgili vergi dairesi müdürü) veya bunların tevkil edecekleri memurların başkanlığı altında ilgili vergi dairesinin yetkili iki memuru ile seçilmiş iki üyeden kurulur.

Arsalara ait asgari ölçüde birim değer tespitinde takdir komisyonu; belediye başkanı veya tevkil edeceği memurun başkanlığı altında belediyenin yetkili bir memuru ile defterdarın, vergi dairesi başkanlığı bulunan yerlerde ise vergi dairesi başkanının görevlendireceği iki memur, tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasında seçilmiş bir üye (ilgili olduğu arsalara ilişkin takdir komisyonlarına organize sanayi bölgesini temsilen bir üye) ile ilgili mahalle ve köyün muhtarından kurulur.¹⁵

Araziye ait asgari ölçüde birim değer tespitinde takdir komisyonu, valinin başkanlığı altında defterdar, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı il müdürü ile il merkezlerindeki ticaret ve ziraat odalarından seçilmiş birer üyeden kurulur.

Takdir komisyonları daimi veya geçici olurlar. (**Değişik ikinci cümle: 16/6/2009-5904/21 md.**) Takdir komisyonlarının kurulacağı yerler ile bu madde uyarınca kurulan komisyonların çalışma usul ve esaslarını belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Daimi komisyon bulunmayan yerlerde takdir işleri geçici komisyonlar tarafından görülür.

Üyelerin seçilmesi:

Madde 73 – (Değişik birinci fıkra: 30/12/1980-2365/9 md.) Üyeler, tüccarlar için ticaret odasında, diğer sanat ve meslek erbabı için bunların mensup oldukları mesleki

¹⁴ Madde başlığı, 30/12/1980 tarih ve 2365 sayılı Kanunun 8 inci maddesiyle değişik şeklidir.

¹⁵ 16/6/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanunun 21 inci maddesiyle; bu fıkra da yer alan “tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasında seçilmiş bir üye” ibaresi “defterdarın, vergi dairesi başkanlığı bulunan yerlerde ise vergi dairesi başkanının görevlendireceği iki memur, tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasında seçilmiş bir üye (ilgili olduğu arsalara ilişkin takdir komisyonlarına organize sanayi bölgesini temsilen bir üye)” şeklinde değiştirilmiştir.

teşekkülerce kendi üyeleri arasından veya hariçten seçilir. Bu teşekküler, Takdir Komisyonu Başkanının yazılı talebi üzerine en geç bir ay içinde iki asil ve iki yedek üye seçmeye mecburdurlar. Bu mecburiyet zamanında yerine getirilmezse üyeleri mahallin en büyük mülkiye amiri tarafından seçilir.

(Değişik: 23/6/1982-2686/13 md.) Komisyon toplantılarını mükellefin sanat veya meslek bakımından bağlı veya ilgili olduğu teşekkünden, servet takdiri işlerinde ise yalnız Ticaret Odasından seçilen üyeleri (Arsalara ait asgari ölçüde birim değerlerinin tespiti sırasında ticaret odasından seçilen üyelerden biri yerine ilgili mahalle veya köyün muhtarı)¹⁶ iştirak eder. Ticaret Odası ve mesleki teşekkül bulunmayan yerlerde bunlar tarafından seçilecek üyeleri, yukarıdaki esaslara göre belediyeler tarafından seçilir.

Komisyonlar kendilerine tahsis edilen dairede, yoksa, vergi dairesinde toplanır ve keyfiyet bir tutanakla tesbit olunur.

Komisyonların görevleri:

Madde 74 – (Değişik: 4/11/1985-3239/6 md.)

a) 72 nci maddenin birinci fıkrasına göre kurulan takdir komisyonunun görevleri şunlardır.

1. Yetkili makamlar tarafından istenilen matrah ve servet takdirlerini yapmak;
2. Vergi kanunlarında yazılı fiat, ücret veya sair matrah ve kıymetleri takdir etmek (Bu gibi takdirler de takdir kararına bağlanır.)

Takdir komisyonu bu görevlerini yaparken takdir sebepleri bulunup bulunmadığını incelemez. Yalnız hatalı gördüğü muamelelerde, ilgili vergi dairesini yazı ile ikaz etmeye mecburdur.

b) 72 nci maddenin ikinci fıkrasına göre kurulan takdir komisyonu: 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca arsalar için her mahalle ve arsa sayılacak parsellememiş arazide her köyün cadde, sokak veya değer bakımından farklı bölgeleri (Turistik bölgelerde değer bakımından farklı olanlar ilgili valilerce tespit edilecek pafta, ada veya parsel) itibariyle asgari ölçüde birim değer tespit etmekle görevlidir.¹⁷

c) 72 nci maddenin üçüncü fıkrasına göre kurulan takdir komisyonu: 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca her il veya ilçe için arazinin cinsi (Kıraç, taban ve sulak) itibariyle asgari ölçüde birim değer tespit etmekle görevlidir.

¹⁶ 30/5/1985 tarihli ve 3210 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle, parantez içindeki hükmü metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹⁷ Bu bentlerde bulunan “20 nci maddesinin ikinci fıkrası” ibaresi 3/4/2002 tarihli ve 4751 sayılı Kanunla “29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi” olarak değiştirilmiştir.

(b) ve (c) fikralarına göre yapılacak değer tespitinde, Emlak Vergisi Kanununun 31 inci maddesinin ikinci fikrasında yer alan normlardan ve bu maddeye göre hazırlanmış bulunan yönetmelik hükümleri ile gerektiğinde bilirkişiden yararlanılır.¹⁷¹⁸

Komisyonun yetkileri:

Madde 75 – (Değişik birinci fıkra: 4/12/1985-3239/7 md.) 72 nci maddenin birinci fikrasına göre kurulan takdir komisyonu 74 üncü maddedeki görevleri dolayısıyla bu Kanunda yazılı inceleme yetkisine haizdir.

(Değişik: 30/12/1980-2365/10 md.) Komisyon, servetleri, sınai hakları ve telif haklarını, imtiyazları, madenleri, mücevheratı, eski eserleri ve sanat eserlerini değerlendirmede bilirkişije müracaat edebilir.

(Ek fıkra: 4/12/1985-3239/7 md.) 72 nci maddenin ikinci ve üçüncü fikralarına göre kurulan takdir komisyonları 79 uncu maddede yazılı yetkileri haizdir.

Beyana bağlılık:

Madde 76 – Mükellefin evvelce beyan ettiği bir matraha ait olan takdir işlerinde, takdir olunan matrah mükellefin beyanından düşük olamaz.

İKİNCİ BÖLÜM

Tahrir Komisyonu

Madde 77 – (Mülga: 29/7/1970-1319/41 md.)

Madde 78 – (Mülga: 29/7/1970-1319/41 md.)

Yetki:

Madde 79 – Tahrir komisyonları:

1. İradı veya kıymeti tahmin edilecek binaları ve araziyi gezebilirler;
2. Mükelleflerden ve kiracılardan gayrimenkulün genel durumu, kullanım tarzi, kira veya hasılat miktarı ve tahmine yarıyacak sair lüzumlu malümatı istiyebilirler;
3. Lüzumlu gördükleri malümatı, muhtar ve ihtiyar meclisleri, ticaret ve tarım odaları, belediyeler ve noterler gibi resmi veya yarı resmi teşekkürle özel teşekkürler ve şahıslardan istiyebilirler;
4. Fabrika, değirmen ve imalathanelerin iratlarının takdirinde içlerinde bulunan sabit istihsal tesislerinin kıymetlerini tesbit için lüzum gördükleri takdirde bilirkişije müracaat edebilirler.

¹⁸ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 nci maddesiyle, bu fıkra da yer alan “tüzük” ibaresi “yönetmelik” şeklinde değiştirilmiştir.

Çalışma saatleri dışında veya tatil günlerinde, bina ve arazi, bunları işgal edenlerin muvafakatı olmaksızın gezilemez. Binaların gezilmesi sırasında, komisyon başkan ve üyeleri, ev halkının rahatsız edilmemesine dikkat etmeye mecburdurlar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Tadilat Komisyonları

Görev ve kuruluş:

Madde 80 – Gerek binalarda, gerek arazide tadilat üçer kişilik "tadilat komisyonları" tarafından yapılır.

Bu komisyonlar, mahallin en büyük mülkiye memurunun vergi dairesi müdürü olmamış gelir memurları arasından seçeceği bir başkan ile iki üyeden kurulur.

Lüzum görülen yerlerde birden fazla tadilat komisyonu kurulması caizdir.

Üyelerin seçilmesi:

Madde 81 – Tadilat komisyonlarına girecek üyeleri:

1. Belediye sınırı içinde bulunan yerler için, belediye meclislerince biri kendi üyeleri arasından veya dışardan, diğeri tadilat yapılacak bina ve arazinin bulunduğu şehir ve kasaba halkı arasından;

2. Belediye teşkilatı olmamış yerlerde köy ihtiyar meclisince biri kendi üyeleri, diğeri köy halkı arasından,

Seçilir.

Belediyeler ve belediye teşkilatı bulunmamış köy ihtiyar meclisleri mahallin en büyük mülkiye memurunun yapacağı tebliğden başlıyarak en geç bir ay içinde tadilat komisyonuna girecek üyeleri ve onların bir misli yedek üyeleri seçmeye ve adlarını en büyük mülkiye memuruna bildirmeye mecburdurlar.

Yetki:

Madde 82 – Tahrir komisyonlarının haiz olduğu yetkileri tadilat komisyonları da haizdirler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Zirai Kazançlar İl ve Merkez Komisyonları ile Özel Komisyonlar¹⁹

Zirai Kazançlar İl Komisyonu:

Madde 83 – (Değişik: 30/12/1980-2365/11 md.)

Zirai Kazançlar İl Komisyonu valinin başkanlığında defterdar, gelir müdürü, ziraat müdürü, veteriner müdürü, il merkezindeki ziraat bankası şube müdürü ve seçilmiş üç üyeden

¹⁹ Madde başlığı, 30/12/1980 tarih ve 2365 sayılı Kanunun 11 inci maddesi ile değişik şeklidir.

kurulur. Ormancılığa ilişkin konuların görüşülmesinde komisyona veteriner müdürü yerine orman işletme müdürü veya tevkil edeceği bir temsilci katılır.

Üyelerin seçilmesi:

Madde 84 – (Değişik: 23/6/1982-2686/15 md.)

Zirai Kazançlar İl Komisyonunun seçilmiş üyelerinden ikisi il ziraat odasından, biri de bu ile bağlı ilçe ziraat odalarından il ziraat odasında seçilir.

Ziraat odası, valinin yazılı tebliği üzerine en geç bir ay içinde komisyon üyelerini ve aynı sayıda yedek üyesi seçerek adlarını valiye bildirir.

Üyeler bu süre içinde seçilip bildirilmekleri takdirde vali tarafından seçilir.

Ziraat odası bulunmayan yerlerde bunların seçeceği üyeleri, aynı esaslar dairesinde belediyelerce seçilir.

Zirai kazançlar merkez komisyonu:

Madde 85 – (Değişik: 23/6/1982-2686/16 md.)

Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu, Maliye Bakanlığı Müsteşarının Başkanlığında; Gelirler Genel Müdürü ile Gelirler Genel Müdürlüğü'nün iki, Tarım ve Orman Bakanlığının üç, Ziraat Odaları Birliğinin üç ve Devlet Üretme Çiftlikleri Genel Müdürlüğü'nün bir temsilcisinden kurulur.

Başkanın mazereti halinde komisyona, başkanın, üyelerden veya hariçten tevkil edeceği kimse başkanlık eder.

Komisyonların yetkileri:

Madde 86 – Zirai kazançlar il ve merkez komisyonları kamu idare ve müesseseleri ile Devlet ekonomi kurumlarından ve görevlerinin gerektirdiği sair gerçek ve tüzelkişilerden her türlü bilgileri istiyebilirler. Gerekli gördükleri hallerde bilirkişilere inceleme de yaptırabilirler.

Bilgi istemedede 148inci maddenin ikinci fıkrası hükümleri uygulanır.

Komisyonlarca bu hükümlere göre istenilen bilgileri vermiyenler ve bilirkişiliği kabul ettikleri halde gerekli incelemeleri yapmayanlar hakkında Mükerrer 355inci madde hükmü uygulanır.²⁰

Mükerrer Madde 86 - (Ek: 30/12/1980-2365/13 md; Mülga: 23/6/1982-2686/53 md.)

BEŞİNCİ BÖLÜM

Müşterek Hükümler

²⁰ Bu fikrada yer alan "361inci madde" ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13inci maddesiyle "mükerrer 355inci madde" olarak değiştirilmiştir.

Komisyonlara seçilecek üyelerde aranacak vasıflar:

Madde 87 – (Değişik: 23/1/2008-5728/273 md.)

Takdir, tadilat ve zirai kazançlar il komisyonları ile özel komisyonlara, memurların dışında, seçilecek kimselerde aşağıdaki vasıflar aranır:

1. İyi ahlak sahibi olmak ve ikamet ettiği veya iş gördüğü muhitin emniyet ve itimadını kazanmış bulunmak.
2. Medeni haklardan ıskat edilmiş bulunmamak.
3. Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, (...)²¹ zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık veya vergi kaçakçılığı suçlarından mahkûm olmamak.
4. Takdir ve özel komisyonlara seçileceklerde, ayrıca otuz yaşını bitirmiş olmak.
5. Tadilat ve zirai kazançlar il komisyonlarına seçileceklerde ayrıca mensup olduğu şehir veya kasabanın iktisadi şartlarına ve emlak ve ziraat işlerine vukufu olmak ve yirmibeş yaşını bitirmiş bulunmak.

Yemin:

Madde 88 – Bu kısımda yazılı komisyonlara seçilen üyeleri ve tahrir komisyonu başkanları şehir ve kasabalarda idare heyeti, köylerde ihtiyar meclisi huzurunda aşağıda yazılı şekilde yemin ederler:

"Komisyonda çalışacağım süre zarfında tam manasiyle vicdan ve kanaatim icaplarına tabi kalacağımı; hiçbir sebep ve tesir altında adaletten ve doğruluktan ayrılmayacağımı, gerek Devlet gerek mükellef haklarını bir tutacağımı, takdir ve tahminlerde herhangi bir tarafa temayül suretiyle görevimi kötüye kullanmıyacağımı namusum üzerine yemin ederim."

Nisap:

Madde 89 – (Değişik: 30/12/1980-2365/15 md.)

Bu kısımda yazılı komisyonlar üye tam sayısının çoğunluğu ile toplanır ve çoğunlukla karar verirler. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunlukta sayılır.

Devam:

Madde 90 – Komisyon toplantılarında herhangi bir sebeple olursa olsun bulunamayacağı anlaşılan üyenin yerine yedek üye davet olunur.

Seçilmiş üyelerden, mücbir sebebe dayanmaksızın, üç mütaakip toplantıya gelmiyenler istifa etmiş sayılara yerlerine yedek üye asil üye olarak getirilir.

²¹ Bu maddenin (3) numaralı bendinin "... milli savunmaya karşı suçlar, devlet sirlarına karşı suçlar ve casusluk, ..." bölümü, Anayasa Mahkemesi'nin 25/2/2010 tarihli ve E.: 2008/17, K.: 2010/44 sayılı Kararı ile iptal edilmiştir.

Mücbir sebep veya mezuniyetle devam edemeyecek olan asıl üyeye yedek üye vekalet eder.

(Dördüncü fıkra mülga: 30/12/1980-2365/16 md.)

Görev süresi:

Madde 91 – Tahrir komisyonları başkan ve üyelerinin görevleri genel tahrir bitinceye kadar devam eder.

Takdir, tadilat ve zirai kazançlar il komisyonlarına seçilen üyelerin görev süresi üç yıldır. Bunları seçen daire, meclis ve mesleki teşekkürlerin seçimlerinin yenilenmesi bu üyelerin görev sürelerini kısaltmaz.

Süreleri dolanların yeniden seçilmesi caizdir.

Ücretler:

Madde 92 – (Değişik: 23/6/1982-2686/17 md.)

Bu kısımda yazılı komisyonlarla ortalama kar hadlerini tespit eden özel komisyonlar ve uzlaşma komisyonlarının (Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu, Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonu, Merkez Uzlaşma Komisyonları ile Gelir Vergisi Kanununun 31 nci maddesinde zikredilen yönetmelik hükümlerine göre kurulan komisyon hariç) Başkan ve üyelerine bu komisyonlardaki görevleri dolayısıyla mahalli defterdarlığın teklifi üzerine Maliye Bakanlığıca tayin olunacak miktarda ücret verilir.

Zirai Kazançlar Merkez Komisyonu, Ortalama Kar Hadleri Merkez Komisyonu, Merkez Uzlaşma Komisyonları ile Gelir Vergisi Kanununun 31 nci maddesinde zikredilen yönetmelik hükümlerine göre kurulan Komisyonun Başkan ve Üyelerine bu komisyonlardaki çalışmaları dolayısıyla verilecek ücret Cumhurbaşkanı kararıyla tayin olunur.²²

BEŞİNCİ KISIM

Tebliğler

BİRİNCİ BÖLÜM

Tebliğ Esasları ve Muhataplar

Tebliğ esasları:

Madde 93 – Tahakkuk fişinden gayri, vergilendirme ile ilgili olup, hüküm ifade eden bilümum vesikalar ve yazılar adresleri bilinen gerçek ve tüzel kişilere posta vasıtasıyla ilmühaberli taahhütlü olarak, adresleri bilinmiyenlere ilan yolu ile tebliğ edilir.

Şu kadar ki, ilgilinin kabul etmesi şartıyla, tebliğin daire veya komisyonda yapılması caizdir.

²² 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 nci maddesiyle, bu fıkra yer alan ‘Maliye Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu’ ibaresi ‘Cumhurbaşkanı’ şeklinde değiştirilmiştir.

Tebliğ yapılacak kimseler:

Madde 94 – Tebliğ mükelleflere, bunların kanuni temsilcilerine, umumi vekillerine veya vergi cezası kesilenlere yapılır.

Tüzel kişilere yapılacak tebliğ, bunların başkan, müdür veya kanuni temsilcilerine, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmamış teşekkülerde bunları idare edenlere veya temsilcilerine yapılır. Tüzel kişilerin mütaaddit müdür veya temsilcisi varsa tebliğin bunlardan birine yapılması kafidir.

(Ek: 30/12/1980-2365/18 md.) Tebliğ, kendisine tebligat yapılacak kimsenin bulunmaması halinde ikametgah adresinde bulunanlardan veya işyerlerinde memur ya da müsahibelerinden birine yapılır. (Muhatap yerine bu şekilde kendisine tebliğ yapılacak kimsenin görünüşüne nazaran 18 yaşından aşağı olmaması ve bariz bir surette ehliyetsiz bulunmaması gereklidir.)

Veli, vasi ve kayyımlara tebliğ:

Madde 95 – Mükellef yerine geçen veli, vasi veya kayyım gibi vergi sorumlusu birden fazla olursa, tebliğ bunlardan yalnız birine yapılabilir.

Şayet tebliğin mevzuu olan işe ayrı bir vasi veya kayyım bakmakta ise, tebliğ bunlara yapılabilir.

Vasıtalı tebliğ:

Madde 96 – Kara, deniz, hava ve jandarma eratına yapılacak tebliğler kınanı veya müessese amiri gibi en yakın üst vasıtasıyla yapılır. Bu evrakı derhal tebliğ olunacak kimseye vermediği takdirde üst tazminle mahküm olur. Bu cihetin tebliğ evrakında yazılı olması şarttır.

Yabancı memlekette bulunanlara tebliğ:

Madde 97 – Yabancı memlekette bulunanlara tebliğ o memleketin yetkili makamı vasıtasıyla yapılır. Bunun için anlaşma varsa veya o memleketin kanunları müsait ise o yerdeki Türk siyasi memuru veya konsolosu tebliğin yapılmasını yetkili makamdan ister.

Kendisine tebliğ yapılacak kişi Türk vatandaşı ise tebliğ Türk siyasi memuru veya konsolosu vasıtasıyla de yapılabilir. (Ek cümleler:14/10/2021-7338/14 md.) Bu hâlde bildirim Türkiye elçiliği veya konsoloslugu veya bunların görevlendireceği bir memur yapar. Tebliğin konusu ile hangi merci tarafından çıkarıldığı bilgilerinin yer aldığı ve otuz gün içinde başvurulmadığı takdirde tebliğin yapılmış sayılıceği ihtarını içeren bildirim, muhataba o ülkenin mevzuatının izin verdiği yöntemle gönderilir. Bildirimin o ülkenin mevzuatına göre muhataba tebliğ edildiği belgelendirildiğinde, tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde Türkiye elçiliği veya konsoloslugu na başvurulmadığı takdirde tebligat otuzuncu günün bitiminde yapılmış sayılır. Muhatap, Türkiye elçiliği veya konsoloslugu na başvurduğu

takdirde tebliğ evrakını almaktan kaçınırsa bu hususta düzenlenecek tutanak tarihinde tebliğ yapılmış sayılır. Evrak bekletilmeksizin merciine iade edilir.

Yabancı memleketlerde bulunan kimselere tebliğ olunacak evrak, tebliğatı çikaran merciin bağlı bulunduğu Bakanlık vasıtasıyla Dışişleri Bakanlığına, oradan da Türkiye elçilik veya konsolosluğuna gönderilir. (**Ek cümleler:14/10/2021-7338/14 md.**) Şu kadar ki, vergi dairelerinin yabancı memleketlerde bulunan kimselere tebliğ olunacak evrakları, vergi dairesi başkanlıkları; vergi dairesi başkanlığı bulunmayan yerlerde ise defterdarlıklar tarafından doğrudan Türkiye elçilik veya konsolosluğuna gönderilir.

Yabancı memlekette resmi görevle bulunan Türk memurlarına tebliğ Dışişleri Bakanlığı vasıtasıyla yapılır.

Yabancı memlekette bulunan askeri şahıslara yapılacak tebliğ, bağlı bulundukları kara, deniz, hava kuvvetleri komutanlıklarıyle Jandarma Genel Komutanlığı vasıtasıyla yapılır.

Kamu idare ve müesseselerine tebliğ:

Madde 98 – Kamu idare ve müesseselerine yapılacak tebliğ, bu idare ve müesseselerin en büyük amirlerine veya bunların muavinlerine veya en büyük amirin yetkili kılacağı memurlara yapılır.

İKİNCİ BÖLÜM

Posta ile Tebliğ Usulü

Kapalı zarf esası:

Madde 99 – Posta ile tebliğde tebliğ edilecek vesika kapalı bir zarf içinde postaya verilir. Bunun için, şekilleri Maliye Bakanlığınca tesbit edilen özel zarflar kullanılır.

Bilinen adreslere tebliğ:

Madde 100 – Bilinen adrese gönderilen mektuplar posta idaresince muhatabına teslim edildiği tarihte tebliğ edilmiş sayılır.

Bilinen adresler:

Madde 101 – (Değişik: 28/11/2017-7061/16 md.)

Bu Kanuna göre bilinen adresler şunlardır:

1. Mükellef tarafından işe başlamada veya adres değişikliğinde bildirilen işyeri adresleri,
2. Yoklama fişinde veya ilgilinin imzası bulunmak şartıyla yetkili memurlar tarafından bir tutanakla tespit edilen işyeri adresleri,
3. 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunuşa göre oluşturulan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresi.

Birinci fikranın (1) ve (2) numaralı bentlerinde yazılı bilinen adreslerden tarih itibarıyla tebligat yapacak makama en son olarak bildirilmiş veya bu makamca tespit edilmiş olanı dikkate alınır ve tebliğ öncelikle bu adreste yapılır.

İşyeri adresinde tebliğ yapılacak olanların bu adresinde bulunamaması, işin bırakılması veya işin bırakılmış addolunması hallerinde tebliğ, gerçek kişilerde kendisinin, tüzel kişilerde bunların başkan, müdür veya kanuni temsilcilerinden birinin, tüzel kişiliği olmayan teşekkülerde ise bunları idare edenler veya varsa temsilcilerinden herhangi birinin adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.

İşyeri adresi olmayanlara tebliğ, doğrudan adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresinde yapılır.

Tebliğ evrakının teslimi:

Madde 102 – (Değişik: 28/11/2017-7061/17 md.)

Tebliğ olunacak evraki içeren zarf posta idaresince muhatabına verilir ve bu durum muhatap ile posta memuru tarafından tebliğ alındısına tarih ve imza konulmak suretiyle tespit olunur.

Muhatap imza edecek kadar yazı bilmez veya herhangi bir sebeple imza edemeyecek durumda bulunursa sol elinin başparmağı bastırılmak suretiyle tebliğ edilir.

Muhatap tebellüğden imtina ederse, tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabileceği şerhini içeren bir pusula kapıya yapıştırılır. Posta memuru, durumu tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza ederek, tebliğ olunacak evrakı tebliği yaptıran idareye teslim eder. Bu durumda tebliğ, pusulanın kapıya yapıştırıldığı tarihte yapılmış sayılır.

Bu Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentlerinde sayılan işyeri adreslerine tebliğe çıkan hallerde, tebliğ yapılacak olanların bu adreste bulunamaması durumunda (Bulunamama durumu o adresten geçici ayrılmaları da kapsar.) durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilerek, tebliğ evrakı gönderildiği idareye iade edilir. Bu durumda bu Kanunun 101 inci maddesinin üçüncü fıkrasına göre işlem yapılır.

Bu Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde sayılan adrese tebliğe çıkan hallerde, tebliğ yapılacak kişinin adresinde bulunamaması durumunda (Bulunamama durumu o adresten geçici ayrılmaları da kapsar.) durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilerek, tebliğ evrakı gönderildiği idareye iade edilir. Bunun üzerine tebliği çikan merci tarafından tayin olunacak münasip bir süre sonra yeniden tebliğ çıkarılır. İkinci defa çıkarılan tebliğ evrakı da aynı sebeplerle tebliğ edilemezse, tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabileceği şerhini içeren bir pusula kapıya yapıştırılır. Bu durum, posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh ve imza edilerek, tebliğ evrakı, gönderildiği idareye iade edilir. Tebliğ evrakının pusulanın yapıştırıldığı tarihten itibaren on beş gün içerisinde muhatabı tarafından alınması hâlinde

alındığı günde, bu süre içerisinde alınmaması hâlinde ise on beşinci günde tebliğ yapılmış sayılır.

Maliye Bakanlığı, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İlan Yoluyla Tebliğ Usulü

Tebliğin ilanla yapılacağı haller:

Madde 103 – (Değişik: 28/11/2017-7061/18 md.)

Aşağıda yazılı hallerde tebliğ ilan yoluyla yapılır:

1. Muhatabın bu Kanunun 101 inci maddesi kapsamında bilinen adresi yoksa,
2. Bu Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) ve (2) numaralı bentlerinde sayılan bilinen adreste tebliğ yapılamaması hâlinde, muhatabın adres kayıt sisteminde kayıtlı bir adresi bulunmazsa,
3. Yabancı memleketlerde bulunanlara tebliğ yapılmasına imkân bulunmazsa,
4. Başkaca nedenlerden dolayı tebliğ yapılmasına imkân bulunmazsa.

İlanın şekli:²³

Madde 104- (Değişik: 25/12/2003-5035/1 md.)

İlan aşağıdaki şekilde yapılır:

1. İlan yazısı tebliğ yapan vergi dairesinin ilan koymaya mahalline asılır ve (3) numaralı bende göre ilana çıkarılır. Tebliğin konusu, her biri için ayrı ayrı olmak üzere, birmilyar liradan (**24.000 TL**) az vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ayrıca (3) numaralı bende göre ilan yapılmaz ve ilan yazısının askıya çıkarıldığı tarihi izleyen onbeşinci gün ilan tarihi olarak kabul edilir.

2. İlan yazısının bir sureti mükellefin bilinen son adresinin bağlı olduğu muhtarlığa gönderilir.

3. İlan ile yapılan tebliğin konusu birmilyar ila yüzmilyar lira arasındaki (**24.000-2.400.000 TL**) vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ilan, ilgili vergi dairesinin bulunduğu yerin belediye sınırları içinde çıkan bir veya daha fazla gazetede ve bir internet haber sitesinde yayımlanır. Tutarın yüzmilyar lirayı (**2.400.000 TL ve üzeri**) aşması halinde

²³ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mukerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

ilan, Türkiye genelinde yayın yapan günlük gazetelerden birinde ve bir internet haber sitesinde ayrıca yapılır.²⁴

4. (**Ek:14/10/2021-7338/15 md.**) İlan yolu ile yapılan tebliğin konusu her biri için ayrı ayrı olmak üzere 3.600 (**24.000**) Türk lirasından fazla vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ilan ayrıca Hazine ve Maliye Bakanlığının bağlı vergi daireleri açısından Gelir İdaresi Başkanlığından, diğerleri için ilgili idarenin resmi internet sitesinde de duyurulabilir.

Tebliğ olunacak evrakin örnekleri yabancı memlekette bulunan mükellefin bilinen adresine ayrıca posta ile gönderilir.

(**Ek fikra:14/10/2021-7338/15 md.**) Hazine ve Maliye Bakanlığı, birinci fikranın (4) numaralı bendinde yer alan tutarı on katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye, duyurunun kapsamı, şekli, zamanı ve süresi ile maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

İlanın muhteviyatı:

Madde 105 – İlanlarda, tebliğin ilgili bulunduğu vergiler gösterilmek suretiyle adları (Tüzel kişilerde unvanları) yazılı muhataplara aşağıdaki hususlar ihtar olunur:

1. İlan tarihinden başlayarak bir ay içinde ilanı yapan makama bizzat veya bilvekale müracaat etmeleri veya taahhütlü mektup veya telgrafla açık adreslerini bildirmeleri;
2. Kendilerine süre ile kayıtlı resmi tebliğ yapılacağı.

İlanın neticeleri:

Madde 106 – İlan üzerine bizzat veya bilvekale müracaat edenlere, yerinde, adres bildirenlere ise posta ile tebliğ yapılır.

Posta ile yapılan bu tebliğ hakkında da 100 üncü madde hükmü cari olur.

İlan tarihinden başlayarak bir ay içinde ne vergi dairesine müracaat yapmış ve ne de adresini bildirmiş olanlara bir ayın sonunda tebliğ yapılmış sayılır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Tebliğlere Ait Türlü Hükümler

Memur vasıtasıyla tebliğ:

Madde 107 – (**Değişik birinci fikra: 30/12/1980-2365/20 md.**) Maliye Bakanlığı tebliğleri posta yerine memur vasıtasıyla da yaptırmaya yetkilidir.

Bu madde hükmünün uygulanmasında da bu kısımdaki tebliğ esaslarına uyulur.

Elektronik ortamda tebliğ

²⁴ 13/10/2022 tarihli ve 7418 sayılı Kanunun 28 inci maddesiyle; bu bendin birinci cümlesine “gazetede” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve bir internet haber sitesinde” ibaresi ve aynı bendin ikinci cümlesine “gazetelerden birinde” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve bir internet haber sitesinde” ibaresi eklenmiştir.

Madde 107/A – (Ek: 23/7/2010-6009/7 md.)

Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalınmaksızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

(Ek fıkra: 7/4/2015-6637/5 md.) Elektronik ortamda tebliğat, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonunda yapılmış sayılır.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Hatalı tebliğler:

Madde 108 – (Değişik: 23/6/1982-2686/19 md.)

Tebliğ olunan vesikalalar, esasa müessir olmayan şekil hatalarından dolayı hukuki kıymetlerini kaybetmezler; yalnız vergi ihbarı ile ilgili vesikalarda mükellefin adının, verginin nevi veya miktarının, vergi mahkemesinde dava açma süresinin hiç yazılmamış olması veya bu vesikalaların görevli bir makam tarafından tanzim edilmemiş bulunması vesikayı hükümsüz kılar.

Tebliğ yerine geçen muameleler:

Madde 109 – Verginin tarh ve tahakkukunda tebliğ yerine geçen muameleler hakkındaki hükümler mahfuzdur.

Diğer ücret elde eden hizmet erbabının vergileri, tarh zamanında bu mükelleflerin bağlı oldukları vergi dairesine müracaatla ibraz edecekleri vergi karnelerine yazılmak suretiyle tarh ve tebliğ olunur.²⁵

Vergi karneye yazıldığı tarihte tebliğ edilmiş sayılır.

Yukarıdaki hükme riayet etmeyenlerin vergileri (251inci madde hükmüne giren mükellefler hariç) bu kanunun umumi hükümleri dairesinde yoklama fişine dayanılarak tarh ve tebliğ olunur.

ALTINCI KISIM

Vergi Alacağının Kalkması

BİRİNCİ BÖLÜM

Ödeme

Verginin ödeneceği daire:

²⁵ Bu fıkralda yer alan "Ücret ve kazançları götürü usulde tespit edilen tüccar, hizmet ve serbest meslek erbabının" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81inci maddesiyle "Diğer ücret elde eden hizmet erbabının" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 110 – Vergi borcu, mükellefin bu bakımından bağlı olduğu vergi dairesine ödenir.

Mükellef vergi borcunun vergi dairesinin bulunduğu belediye sınırlarının dışındaki vergi dairelerine de yatırılabilir. Bu takdirde ödemenin hangi vergi dairesi hesabına yapıldığının bildirilmesi şarttır.

Ödeme zamanı:

Madde 111 – Vergi, kanunlarında gösterilen süreler içinde ödenir.

Ödeme süresinin son günü verginin vadesi tarihidir.

Bu kanunun 15, 17 ve 342 nci maddelerinin uygulanması dolayısıyle sürenin uzaması halinde vade uzayan sürenin bittiği gündür.

Beyannamenin posta ile gönderilmesi halinde, beyan edilen vergi tahakkuk işleminin bitmesi beklenmeksizin vadesinde ödenir.

500 den fazla mükellefi olan vergi dairelerine para yatırmak bakımından mükelleflere, vadenin bitmesini takip eden tarihten başlayarak 15 gün içinde gün belli etmiye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.; Değişik altıncı fıkra: 16/7/2004-5228/4 md.) Maliye Bakanlığı; mücbir sebep hali ilân edilen yerlerdeki mükelleflerin, bu Kanun kapsamında olup, ödeme süresi afet tarihinden sonraya rastlayan her türlü vergi, ceza ve gecikme faizleri ile bu Kanunun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca verecekleri beyannamelere istinaden tahakkuk ettirilen vergilerin ödeme sürelerini, vadelerinin bitim tarihinden itibaren azamî bir yıl süreyle uzatmaya yetkilidir. Bu yetki; bölge, il, ilçe, mahal ve afetten zarar görenler ile afetten zarar görme derecesi veya vergi türleri itibarıyla farklı süreler tespit etmek suretiyle de kullanılabilir.

Bu suretle belli edilen günler verginin vadesi yerine geçer.

Özel ödeme zamanları:

Madde 112 – (Değişik: 4/12/1985-3239/8 md.)²⁶

1. İkmalen, re'sen veya idarece tarh olunan vergiler taksit zamanlarından evvel tahakkuk etmişse taksit süreleri içinde; taksit süreleri kısmen veya tamamen geçtikten sonra tahakkuk etmişse; geçmiş taksitler, tahakkuk tarihinden başlayarak bir ay içinde ödenir.

2. Memleketi terk ve ölüm gibi mükellefiyetin kalkmasını mucip haller dolayısıyla beyan üzerine tarh olunan vergiler, beyanname verme süreleri içinde ödenir.

Mükellefin, vadeleri mezkür süreden sonra gelen vergileri de aynı süre içinde alınır.

Memleketi terk edenlerin, ölenlerin veya benzeri haller dolayısıyla mükellefiyetleri kalkanların ikmalen, re'sen veya idarece tarh olunan vergileri tahakkuk tarihinden başlayarak bir ay içinde ödenir.

²⁶ 31/5/2012 tarihli ve 6322 sayılı Kanunun 14 üçüncü maddesiyle bu maddeye (5) numaralı fıkra eklenmiş ve mevcut (5) numaralı fıkra (6) numaralı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

Bu fikrada yazılı tahsil süreleri Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun mucibince teminat gösterildiği takdirde, Vergi Kanunu ile belli taksit zamanına kadar ve taksit zamanı geçmiş ise üç ay uzatılır.

3. Vergi mahkemesinde dava açma dolayısıyla 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinin 3 numaralı fikrası gereğince tahsili durdurulan vergilerden taksit süreleri geçmiş olanlar, vergi mahkemesi kararına göre hesaplanan vergiye ait ihbarnamenin tebliği tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Ayrıca ikmalen, re'sen veya idarece yapılan tarhiyatlarda;²⁷²⁸

a) Dava konusu yapılmaksızın kesinleşen vergilere, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, son yapılan tarhiyatın tahakkuk tarihine kadar;

b) Dava konusu yapılan vergilerin ödeme yapılmamış kısmına, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, yargı organı kararının tebliğ tarihine kadar;

c) (Ek:5/12/2019-7194/23 md.) 379 uncu madde kapsamında kanun yolundan vazgeçilmesi durumunda söz konusu maddeye göre hesaplanacak vergilere, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, kanun yolundan vazgeçme dilekçesinin vergi dairesine verildiği tarihe kadar;

Geçen süreler için 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında gecikme faizi uygulanır. Gecikme faizi de aynı süre içinde ödenir. Gecikme faizinin hesaplanmasında ay kesirleri nazara alınmaz.

(Mülga cümle:28/7/2024-7524/14 md.)

Dava açılması nedeniyle tahsili duran vergi ve cezalar mükellefler tarafından istenildiği takdirde davanın devamı sırasında da kısmen veya tamamen ödenebilir.

4. (Ek: 22/7/1998-4369/2 md.; İptal: Anayasa Mahkemesinin 10/2/2011 tarihli ve E.: 2008/58, K.: 2011/37 sayılı Kararı ile.; Yeniden Düzenleme: 31/5/2012-6322/14 md.) Fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergiler, fazla veya yersiz tahsilatın mükelleften kaynaklanması halinde düzeltmeye dair müracaat tarihi, diğer hallerde verginin tahsili tarihinden düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz ile birlikte, 120 nci madde hükümlerine göre mükellefe red ve iade edilir.

5. (Ek: 31/5/2012-6322/14 md.) Vergi kanunları uyarınca iadesi gereken vergilerin, ilgili mevzuatı gereğince mükellef tarafından tamamlanması gereken bilgi ve belgelerin tamamlandığı tarihi takip eden üç ay içinde iade edilmemesi halinde, bu tutarlara üç aylık sürenin sonundan itibaren düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre

²⁷ Bu bente öngörülen gecikme faizinin 1/1/1986 tarihinden önceki vergilendirme dönemlerine ait tarhlara uygulanamayacağı Danıştay İctihadi Birleştirme Kurulunun 3/7/1989 tarih ve E. 1988/5, K. 1989/3 sayılı kararıyla kararlaştırılmıştır.

²⁸ Bu bente yer alan "2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinin 8 numaralı bendi" ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

icin aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz, 120 nci madde hükümlerine göre red ve iadesi gereken vergi ile birlikte mükellefe ödenir.²⁹

6. (Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) İhtirazi kayıtlı beyan edilip ödendikten sonra yargı kararına göre iade edilip yine yargı kararı uyarınca tahsili gereken vergilere, iade tarihinden yargı kararının vergi dairesine tebliği tarihine kadar geçen süre için bu maddede yer alan esaslar dahilinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında gecikme faizi hesaplanır.

İKİNCİ BÖLÜM

Zamanaşımı ve Terkin

Zamanaşımının mahiyeti:

Madde 113 – Zamanaşımı, süre geçmesi suretiyle vergi alacağının kalkmasıdır.

Zamanaşımı, mükellefin bu hususta bir müracaatı olup olmadığına bakılmaksızın hükm ifade eder.

Zamanaşımı süreleri:

Madde 114 – Vergi alacağının doğduğu takvim yılını takip eden yılın başından başlıyarak beş yıl içinde tarh ve mükellefe tebliğ edilmeyen vergiler zamanaşımına uğrar.

(İptal ikinci fıkra: Anayasa Mahkemesinin 15/10/2009 tarihli ve E.: 2006/124, K.: 2009/146 sayılı Kararı ile.; Yeniden düzenleme: 23/7/2010-6009/8 md.) Şu kadar ki, vergi dairesince matrah takdiri için takdir komisyonuna başvurulması, zamanaşımını durdurur. Duran zamanaşımı mezkûr komisyon kararının vergi dairesine tevdiini takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder. Ancak işlemeyen süre her hâl ve takdirde bir yıldan fazla olamaz.

(Ek: 4/12/1985-3239/9 md.; Değişik üçüncü fıkra: 16/7/2004-5228/5 md.) Şarta bağlı istisna veya muafiyet uygulamaları sonucu kısmen veya tamamen alınmayan vergilere ilişkin zamanaşımı süresi, istisna veya muafiyet şartlarının ihlâl edildiği tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren başlar.

(Değişik: 4/12/1985-3239/9 md.) Damga vergisine tabi olup vergi ve cezası zamanaşımına uğrayan evrakin hükmünden tarh zamanaşımı süresi dolduktan sonra faydalandığı takdirde mezkûr evraka ait vergi alacağı yeniden doğar.

Verginin terkini:

Madde 115 – Yangın, yer sarsıntısı, yer kayması, su basması, kuraklık, don, muzir hayvan ve haşarat istilası ve bunlara benzer afetler yüzünden:

²⁹ 31/5/2012 tarihli ve 6322 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle bu maddeye (5) numaralı fıkra eklenmiş ve mevcut (5) numaralı fıkra (6) numaralı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

1. Varlıklarının en az üçte birini kaybeden mükelleflerin bu afetlerin zarar verdiği gelir kaynakları ile ilgili bulunan vergi borçları ve vergi cezaları;

2. Mahsullerinin en az üçte birini kaybeden mükelleflerin, afete maruz arazi için zararın tahakkuk ettiği hasat ve devşirme zamanına tesadüf eden yıla ait olarak tahakkuk ettirilen Arazi Vergisi borçları ve vergi cezaları;

Maliye Bakanlığınca zararla mütenasip olmak üzere, kısmen veya tamamen terkin olunur. (**Ek cümle: 28/12/2001-4731/4 md.**) Maliye Bakanlığı terkin yetkisini mahalline devredebilir.

Zarar derecesini ve ilgili bulunduğu gelir kaynağını mahalli idare heyetleri yaptıracağı tahkikat üzerine tesbit eder.

Tahakkuktan vazgeçme:³⁰

Mükerrer Madde 115 – (Ek: 4/12/1985-3239/10 md.)

İkmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergi ve bunlara ilişkin cezaların toplam miktarı 1.000.000 lirayı (1.000.000 lira dahil) (**280 TL**) aşmaması ve tahakkukları için yapılacak giderlerin bu mikardan fazla olacağının tespiti halinde, Maliye Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar dahilinde tahakkuklarından vazgeçilebilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Vergi Hatalarını Düzeltme ve Reddiyat³¹

Vergi hatası:

Madde 116 – Vergi hatası, vergiye mütaallik hesaplarda veya vergilendirmede yapılan hatalar yüzünden haksız yere fazla veya eksik vergi istenmesi veya alınmasıdır.

Hesap hataları:

Madde 117 – Hesap hataları şunlardır:

1. Matrah hataları: Vergilendirme ile ilgili beyanname, tahakkuk fişi, ihibarname, tekalif cetveli ve kararlarda matraha ait rakamların veya indirimlerin eksik veya fazla gösterilmiş veya hesaplanmış olmasıdır.

2. Vergi miktarında hatalar: Vergi nispet ve tarifelerinin yanlış uygulanması, mahsupların yapılmamış veya yanlış yapılmış olması, birinci bente yazılı vesikalarda verginin eksik veya fazla hesaplanmış veya gösterilmiş olmasıdır.

³⁰ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

³¹ Bu Bölüm Başlığı "Vergi Hatalarını Düzeltme" iken, 25/12/2003 tarihli ve 5035 sayılı Kanunun 48 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

3. Verginin mükerrer olması: Aynı vergi kanununun uygulanmasında belli bir vergilendirme dönemi için aynı matrah üzerinden bir defadan fazla vergi istenmesi veya alınmasıdır.

Vergilendirme hataları:

Madde 118 – Vergilendirme hataları şunlardır:

1. Mükellefin şahsında hata: Bir verginin asıl borçlu yerine başka bir kişiden istenmesi veya alınmasıdır;

2. Mükellefiyette hata: Açık olarak vergiye tabi olmamış veya vergiden muaf bulunan kimselerden vergi istenmesi veya alınmasıdır;

3. Mevzuda hata: Açık olarak vergi mevzuuna girmiyen veya vergiden müstesna bulunan gelir, servet, madde, kıymet, evrak ve işlemler üzerinden vergi istenmesi veya alınmasıdır.

4. Vergilendirme veya muafiyet döneminde hata: Aranan verginin ilgili bulunduğu vergilendirme döneminin yanlış gösterilmiş veya süre itibariyle eksik veya fazla hesaplanmış olmasıdır.

Hataların meydana çıkarılması:

Madde 119 – Vergi hataları şu yollarla meydana çıkarılabilir:

1. İlgili memurun hatayı bulması veya görmesi ile;
2. Üst memurların yaptıkları incelemeler neticesinde hatanın görülmESİ ile;
3. Hatanın teftiş sırasında meydana çıkarılması ile;
4. Hatanın vergi incelenmesi sırasında meydana çıkarılması ile;
5. Mükellefin müracaatı ile.

Düzelme yetkisi ve reddiyat:

Madde 120 – Vergi hatalarının düzeltmesine, ilgili vergi dairesi müdürü karar verir.

Bu hatalar düzeltme fişine dayanılarak düzelttilir. Hatanın mükellef aleyhine yapılmış olması halinde, fazla vergi aynı fişe dayanılarak terkin ve tahsil olunmuş ise mükellefe reddolunur. Düzeltme fişinin bir nüshası, reddedilecek miktarla müracaat edeceği muhasebe ve müracaat süresi zikredilmek suretiyle mükellefe tebliğ edilir. Mükellef tebliğ tarihinden başlıyarak bir yıl içinde parasını geri almak üzere müracaat etmediği takdirde hakkı sakıt olur.

(Ek fıkra: 25/12/2003-5035/2 md.) Nakden veya mahsuben tahsil edilen ancak fazla veya yersiz olarak tahsil edildiği anlaşılan vergilerde ve kanunları gereğince mükelleflere yapılacak iade ve mahsup işlemlerinde, düzeltmeye dayanak teşkil edecek belgeler ile bu işlemlere ait usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

(Ek fıkra: 28/3/2007-5615/20 md.) Bu Kanunun 4 üncü maddesinde yazılı vergi dairesinin görev ve yetkilerini haiz olarak faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında

düzelme yetkisi vergi dairesi başkanına ait olup, başkan bu yetkisini ilgili grup müdürlerine ve/veya müdürlere devredebilir.

(**Ek beşinci fıkra:14/10/2021-7338/16 md.**) Gelir İdaresi Başkanlığı, vergi ve mükellefiyet türü ile düzeltmeye konu tutarı ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak düzeltme yetkisinin devredilmesi ile düzeltmenin bağlı olunan vergi dairesi dışındaki vergi daireleri tarafından yapılmasına izin vermeye ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Re'sen düzeltme:

Madde 121 – (Değişik: 23/6/1982-2686/21 md.)

İdarece tereddüt edilmeyen açık ve mutlak vergi hataları re'sen düzelttilir. Kendi aleyhlerine düzeltme yapılan kimselerin düzeltmeye karşı vergi mahkemesinde dava açma hakları mahfuzdur.

Düzeltme talebi:

Madde 122 – (Değişik: 23/6/1982-2686/22 md.)

Mükellefler, vergi muamelelerindeki hataların düzeltilmesini vergi dairesinden yazı ile isteyebilirler.

Bunların posta ile taahhütlü olarak gönderilmesi caizdir.

Düzeltme talebinin incelenmesi:

Madde 123 – (Değişik: 23/6/1982-2686/23 md.)

Vergi dairesinin ilgili servisi düzeltme talebini kendi mütalaasını da ilave ederek, düzeltme merciine gönderir.

Düzeltme mercii talebi yerinde gördüğü takdirde, düzeltmenin yapılmasını emreder; yerinde görmediği takdirde, keyfiyet düzeltmeyi isteyene yazı ile tebliğ olunur.

Şikayet yolu ile müracaat:

Madde 124 – (Değişik: 23/6/1982-2686/24 md.)

Vergi mahkemesinde dava açma süresi geçtikten sonra yaptıkları düzeltme talepleri reddolunanlar şikayet yolu ile Maliye Bakanlığına müracaat edebilirler.

Bu madde gereğince il özel idare vergileri hakkında valiliğe ve belediye vergileri hakkında belediye başkanlığına müracaat edilir.

Düzeltme şümülü:

Madde 125 – (Değişik: 23/6/1982-2686/25 md.)

Vergi mahkemesi, bölge idare mahkemesi ve Danıştaydan geçmiş olan muamelelerde vergi hataları bulunduğu takdirde, bu hatalar, yargı kararları kesinleşmiş olsa bile, evvelki

maddelerde yazılı usul dairesinde düzeltilebilir. Şu kadar ki; düzeltmenin yapılabilmesi için hatalar hakkında anılan yargı mercileri tarafından bir karar verilmemiş olması şarttır.

Düzelmede zamanaşımı:

Madde 126 – 114 üncü maddede yazılı zamanaşımı süresi dolduktan sonra meydana çıkarılan vergi hataları düzeltilemez. Şu kadar ki, düzeltme zamanaşımı süresi:

a) Zamanaşımı süresinin son yılı içinde tarh ve tebliğ edilen vergilerde hatanın yapıldığı;

b) (**Değişik: 23/6/1982-2686/26 md.**) İlan yolu ile tebliğ edilip vergi mahkemesinde dava konusu yapılmaksızın tahakkuk eden vergilerde mükellefe ödeme emrinin tebliğ edildiği;

c) (**Ek: 4/12/1985-3239/11 md.**) İhbarname ve ödeme emri ilan yoluyla tebliğ edilen vergilerde 6183 sayılı Kanuna göre hacizin yapıldığı;

Tarihten başlayarak bir yıldan aşağı olamaz.

YEDİNCİ KISIM **Yoklama ve inceleme**

BİRİNCİ BÖLÜM **Yoklama**

Maksat ve yetki:

Madde 127 – (Değişik: 4/12/1985-3239/12 md.)

Yoklamadan maksat, mükellefleri ve mükellefiyetle ilgili maddi olayları, kayıtları ve mevzuları araştırmak ve tespit etmektir. Yoklamaya yetkili memurlar, ayrıca vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili olarak:

a) Maliye ve Gümüşük Bakanlığınca belirlenmiş usuller dahilinde özel yetki verilmiş olmak kaydıyla günlük hasılatı tespit etmek,

b) 3100 Sayılı Kanun kapsamına girip ödeme kaydedici cihaz kullanmak mecburiyetinde olanların bu mecburiyete uyup uymadıklarını, bu cihazları belli edilmiş esaslara göre kullanıp kullanmadıklarını ve günlük hasılatı tespit etmek,

c) Günü gününe kayıt yapılması zorunlu defterlerin iş yerlerinde bulundurulup bulundurulmadığını, tasdikli olup olmadığını usulüne göre kayıt yapılip yapılmadığını, vergi kanunları uyarınca düzenlenmesi icap eden belgelerin usulüne göre düzenlenip düzenlenmediği ile kullanılıp kullanılmadığını, faturasız mal bulunup bulunmadığını, levha asma veya kullanma mecburiyetine uyulup uyulmadığını tespit etmek, kanuni defter ve belgeler dışında kalan ve vergi kaybının bulunduğu emare teşkil eden defter, belge ve delillerin tespit edilmesi halinde bunları almak,

d) Nakil vasıtalarını, Maliye ve Gümrük Bakanlığının belirliyeceği özel işaretle durdurmak ve taşitta bulundurulması icap eden taşit pulu, yolcu listesi, fatura veya sevk ırsaliyesi, yolcu bilet ile taşıma ırsaliyelerinin muhtevası ile taşınan yolcu ve malların miktar ve mahiyetlerini ölçmek, tartmak, saymak suretiyle tespit etmek,

e) Taşıma ırsaliyesi, sevk ırsaliyesi ve faturanın taşitta bulunmaması, halinde bu belgelerin ibrazına kadar nakil vasıtalarını trafikten alıkoymak, taşınan malın sahibi belli değilse tespitine kadar malı bekletmek ve muhafaza altına almak, (Beklemeye ve muhafazaya alınan malların bozulmaya ve çürümeye maruz mallar olması halinde derhal, diğer mallar ise üç ay sonra Maliye ve Gümrük Bakanlığının belli edeceği esaslar dahilinde tasfiye olunur.)

Yetkisini haizdirler.

Yukarıda sayılan yetkilerin hangilerinin ne şekilde ve hangi hallerde kullanılacağını belirlemeye, yoklamaya yetkili olanların bu husustaki görev ve yetkilerini sınırlamaya Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

Yoklama ve denetimde görevli memurların görevlerini ifa sırasında, güvenliklerinin sağlanmasına ilişkin esaslar Cumhurbaşkanıca belirlenir.³²

Yoklamaya yetkililer:

Madde 128 – Yoklama:

1. Vergi dairesi müdürleri;
 2. Yoklama memurları;
 3. Yetkili makamlar tarafından yoklama işi ile görevlendirilenler;
 4. Vergi incelenmesine yetkili olanlar;
 5. (Ek: 5/5/2005-5345/34 md.) Gelir uzmanları;
- tarafından yapılır.

Hüviyet ibrazı mecburiyeti:

Madde 129 – Yoklama yapanların elinde yoklama yetkilerini gösteren fotoğraflı resmi bir vesika bulunur.

Yoklama yapanlar bu vesikayı, kendilerinden sorulmasa bile, nezdinde yoklama yapılan kimseye gösterirler.

Toplu yoklamalarda kolbaşının vesikayı ibraz etmesi kafidir.

Yoklama zamanı:

Madde 130 – Yoklama her zaman yapılabilir.

Yoklamanın ne zaman yapılacağı ilgiliye haber verilmez.

Yoklama fişi:

³² 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 ncı maddesiyle, bu fikrada yer alan "Bakanlar Kurulunca" ibaresi "Cumhurbaşkanıca" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 131 – Yoklama neticeleri tutanak mahiyetinde olan "yoklama fişine" geçirilir.

Bu fişler yoklama yerinde iki nüsha tanzim olunarak tarihlenir, bulunursa nezdinde yoklama yapılan veya yetkili adamına imza ettirilir; bunlar bulunmaz veya imzadan çekinirlerse keyfiyet fişe yazılır ve yoklama fişi polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinden birine imzalatılır. (**Ek cümle:20/7/2025-7555/4 md.**) Şu kadar ki yoklama fişinin, bu Kanunun 132/A maddesi kapsamında, koordinat bazlı konum bilgisini ve yoklama yapılan yere ilişkin fotoğrafları içerecek şekilde elektronik ortamda tanzim edildiği durumlarda polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar meclisi üyelerinin imzası aranmaz.

Yoklama neticelerinin bildirilmesi:

Madde 132 – Yoklama fişlerinin birinci nüshası yoklaması yapılan şahıs veya yetkili adamına bırakılır. Bunlar bulunmazsa bilinen adresine 7 gün içinde posta ile gönderilir.

Vergi karnesi alanlar hakkında yapılan yoklamalar ayrıca bu karneye işaret olunur.

Yoklama fişlerinin ikinci nüshaları vergi dairesine tevdi olunur.

Elektronik yoklama

Madde 132/A– (Ek: 27/3/2015-6637/6 md.)

Yoklama neticeleri, yoklama yerinde bu Kanunun 131 inci maddesinde yer alan yoklama fişi ile aynı mahiyette olan, elektronik ortamda tanzim olunan "yoklama fişi" ile de kayıt altına alınabilir. Bu fiş, nezdinde yoklama yapılan veya yetkilisi tarafından elektronik imza araçlarıyla imzalanır. Yoklama fişinin elektronik imza araçlarıyla imzalanmaması durumunda yoklama fişini temsil eden ve yoklama fiş muhteviyatının değiştirilemeyeceğini güvence altına alan benzersiz bir kodun üzerine yazıldığı bir form imzalanır.

Maliye Bakanlığı elektronik ortamda kayıt altına alınan yoklama fişleri ile birinci fikrada belirtilen formların şekil ve muhteviyatını tespit etmeye, bunların şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle imzalanması usul ve esaslarını belirlemeye, bunları internet de dâhil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında ilgili kişilere göndermeye ve elektronik ortamda yürütülecek yoklama faaliyetlerine ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Toplu yoklama:

Madde 133 – Vergi uygulamalarının gerektirdiği hallerde münferit fiş yerine yoklama cetvellerinin kullanılması ve neticelerin toplu olarak bu cetvellerde gösterilmesi caizdir.

Yoklama cetvellerinin kullanılacağı halleri Maliye Bakanlığı belli eder.

Yoklama cetveli kullanılan hallerde ihtilaflı olaylar yoklama fişi mahiyetinde ayarı bir tutanakla tesbit olunur.

İKİNCİ BÖLÜM

Vergi İncelemeleri

Maksat:

Madde 134 – (Değişik birinci fıkra: 30/12/1980-2365/22 md.) Vergi incelemesinden maksat, ödenmesi gereken vergilerin doğruluğunu araştırmak tespit etmek ve sağlamaktır.

İncelemeye yetkili olanlar tarafından lüzum görüldüğü takdirde inceleme, işletmeye dahil iktisadi kıymetlerin fiili envanterinin yapılmasına ve beyannamelerde gösterilmesi gereken unsurların tetkikine da teşmil edilebilir. Fiili envanterin yapılmasının gerektirdiği ve incelemeyi yapan tarafından tasdik edilen giderler Hazinece mükellefe ödenir.

İncelemeye yetkililer:

Madde 135 – (Değişik: 7/7/2011-KHK-646/4 md.)

Vergi incelemesi; Vergi Müfettişleri, Vergi Müfettiş Yardımcıları, ilin en büyük mal memuru veya vergi dairesi müdürleri tarafından yapılır.

Gelir İdaresi Başkanlığından merkez ve taşra teşkilatında müdür kadrolarında görev yapanlar her hal ve takdirde vergi inceleme yetkisini haizdir.

Hüviyet ibazı:

Madde 136 –Vergi incelemesi yapanlar yanlarında memuriyet sıfatlarını ve inceleme yetkisini gösteren fotoğrafı resmi bir vesika bulundururlar ve gittikleri yerde işe başlamadan evvel bu vesikayı ilgililere gösterirler.

İncelemeye tabi olanlar:

Madde 137 – Bu kanuna veya diğer kanunlara göre defter ve hesap tutmak, evrak ve vesikaları muhafaza ve ibraz etmek mecburiyetinde olan gerçek ve tüzel kişiler vergi incelemelerine tabidirler.

İnceleme zamanı:

Madde 138 – Vergi incelemesinin ne zaman yapılacağıının evvelden haber verilmesi mecburi değildir.

İnceleme, neticesi alınmamış hesap dönemi de dahil olmak üzere, tarh zamanaşımı süresi sonuna kadar her zaman yapılabilir.

Evvelce inceleme yapılmış veya matrahın re'sen takdir edilmiş olması yeniden inceleme yapılmasına ve gerekirse tarhiyatın ikmaline mani değildir.

İncelemenin yapılacakı yer:³³

³³ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 17 nci maddesiyle bu maddenin birinci fıkrasında yer alan “incelemeye tabi olanın iş yerinde” ibaresi “dairede” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasında yer alan “Bu takdirde incelemeye” ibaresi “İncelemeye” şeklinde, dördüncü fıkrasında yer alan “İncelemenin dairede yapılması halinde istenilen” ibaresi “İstenilen” şeklinde, “daireye getirmesi” ibaresi “ibraz etmesi” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 139 – Vergi incelemeleri, esas itibariyle dairede yapılır.

(Mülga: 14/10/2021-7338/17 md.)

İncelemeye tabi olanın lüzumlu defter ve vesikalarını daireye getirmesi kendisinden yazılı olarak istenilir.

İstenilen defter veya vesikaları belli edilen zamanda mazeretsiz olarak getirmeyenler, bunları ibraz etmemiş sayılırlar. Haklı bir mazeret gösterenlere, defter ve vesikalarını ibraz etmesi için müناسip bir mühlet verilir.

(Ek: 14/10/2021-7338/17 md.) İncelemenin dairede yapılması, incelemeye tabi olanın iş yerinde tespit yapılmasına ve çalışmalarda bulunulmasına mani değildir.

(Ek: 14/10/2021-7338/17 md.) Mükellef ve vergi sorumlusunun talep etmesi ve iş yerinin müsait olması halinde inceleme iş yerinde de yapılabilir.

(Ek: 14/10/2021-7338/17 md.) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine ve Maliye Bakanlığınınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

İncelemede uyulacak esaslar:³⁴

Madde 140 – Vergi incelemesi yapanlar, yaptıkları inceleme sırasında aşağıdaki esaslara uymaya mecburdurlar:

1. (Değişik: 14/10/2021-7338/18 md.) İncelemeye tabi olana, vergi incelemesinin konusunu ve incelemeye başlanıldığı hususunu bir yazıyla bildirirler. Ayrıca, yazının bir örneğini bağlı olduğu birime ve ilgili vergi dairesine gönderirler.

2. (Ek: 23/7/2010-6009/9 md.) (Mülga: 14/10/2021-7338/18 md.)

3. İncelemenin iş yerinde yapılması halinde inceleme yapılanın muvafakatı olmadıkça resmi çalışma saatleri dışında inceleme yapamazlar veya buna devam edemezler (Tutanak düzenlenmesi ve inceleme ile ilgili emniyet tedbirlerinin alınması bu hükmün dışındadır. Ancak bu gibi tedbirler, incelemelerin yapıldığı yerdeki faaliyeti sekteye uğratmıyacak şekilde yapılır);³⁵

4. İnceleme bitince, bunun yapıldığını gösteren bir vesika nezdinde inceleme yapılana verilir.

5. (Ek: 23/7/2010-6009/9 md.) Vergi kanunlarıyla ilgili Cumhurbaşkanı kararı, yönetmelik, genel tebliğ ve sirkülere aykırı vergi inceleme raporu düzenleyemezler. Ancak, bu düzenlemelerin vergi kanunlarına aykırı olduğu kanaatine varırlarsa bu hususu bağlı oldukları birimler aracılığıyla Gelir İdaresi Başkanlığına düzenleyecekleri bir rapor ile bildirirler.³⁶

6. (Ek: 23/7/2010-6009/9 md.) (Değişik: 29/3/2018-7104/19 md.) İncelemeye başlanıldığı tarihten itibaren, tam inceleme yapılması halinde en fazla bir yıl, sınırlı inceleme

³⁴ 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 9 uncu maddesiyle, bu maddeye (2) numaralı bent eklenmiş, mevcut (2) ve (3) numaralı bentler (3) ve (4) numaralı bentler olarak teselsül ettirilmiştir.

³⁵ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 18 inci maddesiyle bu bentte yer alan “Nezdinde” ibaresi “İncelemenin iş yerinde yapılması halinde nezdinde” şeklinde değiştirilmiştir.

³⁶ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK’nın 46 nci maddesiyle, bu bentte yer alan “kararname, tüzyük” ibaresi “Cumhurbaşkanı kararı” şeklinde değiştirilmiştir.

yapılması halinde en fazla altı ay, katma değer vergisi iade incelemelerinde ise en fazla üç ay içinde incelemeleri bitirmeleri esastır. Bu süreler içinde incelemenin bitirilememesi halinde ek süre talep edilebilir. Bu talep vergi incelemesine yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından değerlendirilir, tam ve sınırlı incelemelerde altı ayı, katma değer vergisi iade incelemelerinde ise iki ayı geçmemek üzere ek süre verilebilir. Bu durumda, vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birim tarafından incelemenin bitirilememeye nedenleri yazılı olarak nezdinde inceleme yapılana bildirilir. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların bağlı olduğu birimler vergi incelemesinin öngörülen süreler içinde bitirilmesi için gerekli tedbirleri alırlar.

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.; Değişik fıkra: 7/7/2011-KHK-646/4 md.) Vergi Mütfettişleri ile Vergi Mütfettiş Yardımcıları tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, işleme konulmak üzere ilgili vergi dairesine tevdi edilmeden önce, meslekte on yılını tamamlamış en az üç Vergi Mütfettişinden oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin Cumhurbaşkanı kararı, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanla komisyon arasında uyuşmazlık olması halinde uyuşmazlığa konu vergi inceleme raporları üst değerlendirme mercii olarak, Maliye Bakanlığıncı belirlenen tutarları aşan tarhiyat önerisi içeren vergi inceleme raporları ise doğrudan, Vergi Denetim Kurulu Başkanlığı bünyesinde bir Başkan Yardımcısının başkanlığında dört grup başkanından oluşan beş kişilik merkezi rapor değerlendirme komisyonu tarafından vergi kanunları ile bunlara ilişkin Cumhurbaşkanı kararı, yönetmelik, genel tebliğ, sirküler ve özelgelere uygunluğu yönünden değerlendirilir. İncelemeyi yapanlar, bu komisyon tarafından yapılacak değerlendirmeye uygun olarak düzenleyecekleri vergi inceleme raporlarını işleme konulmak üzere bağlı oldukları birime tevdi ederler.³⁷

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.) 135inci madde ile vergi incelemesi yapmaya yetkili kılınan diğer memurlar tarafından düzenlenen vergi inceleme raporları, Gelir İdaresi Başkanlığı merkez ve taşra birimlerinde oluşturulacak rapor değerlendirme komisyonları tarafından değerlendirilir.

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.) Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu ile diğer rapor değerlendirme komisyonları yaptıkları değerlendirme sırasında, verilmiş bir özelgenin 369uncu maddenin birinci fıkrası kapsamında olduğu kanaatine varmaları halinde, söz konusu özelge, Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonundan üç üye ile 413 üçüncü maddeye göre oluşturulan komisyondan iki üyenin katılımıyla oluşturulacak beş kişilik bir komisyon tarafından değerlendirilir. Bu komisyonca verilen kararlar, ilgili rapor değerlendirme komisyonu ile incelemeye yetkili olanı bağlar.

(Ek fıkra: 23/7/2010-6009/9 md.) Bu maddede yazılı komisyonların başkan ve üyelerine her toplantı günü için (1000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı

³⁷ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46ncı maddesiyle, bu fıkra da yer alan “kararname, tüzük” ibareleri “Cumhurbaşkanı kararı” şeklinde değiştirilmiştir.

sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Bu şekilde ödenecek toplantı ücretinin bir aylık tutarı (5000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı aşamaz.

(**Ek fikra: 23/7/2010-6009/9 md.**) Bu maddede belirlenen esaslar çerçevesinde, vergi incelemesine ilişkin işlemlerin elektronik ortamda yürütülmesi, yazı, bildirim ve tutanakların elektronik ortamda düzenlenmesi ile vergi incelemelerinde uyulacak diğer usul ve esaslar, komisyonların teşekkür ile çalışma usul ve esasları ve Merkezi Rapor Değerlendirme Komisyonu tarafından doğrudan değerlendirmeye tabi tutulacak vergi inceleme raporlarının tutarları, (...)³⁸ Maliye Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.³⁹

İnceleme tutanakları:

Madde 141 – İnceleme esnasında lüzum görülen hallerde, vergilendirme ile ilgili olaylar ve hesap durumları ayrıca tutanaklar ile tesbit ve tevsik olunabilir. İlgililerin itiraz ve mülahazaları varsa bunlar da tutanağa geçirilir. Bu suretle düzenlenen tutanakların bir nüshasının mükellefe veya nezdinde inceleme yapılan kimseye bırakılması mecburidir.

İlgililer tutanakları imzalamaktan çekindikleri takdirde tutanakta bahis konusu edilen olaylar ve hesap durumlarını ihtiya eden defter veya vesikalar, nezdinde inceleme yapılandan rızasına bakılmaksızın alınır ve inceleme neticesinde tarh edilen vergiler ve kesilen cezalar kesinleşinceye kadar geri verilmez. İlgililer her zaman bu tutanakları imzalı olarak defter ve vesikaları geri alabilirler. Ancak bu defterlerin suç delili olmaması şarttır.

143 üncü madde hükmü, yukarıda şekilde alınan defter ve vesikalar hakkında da uygulanır.

144 üncü maddenin dördüncü ve son fikraları hükümleri yukarıda şekilde defter ve vesikalar alınan mükellefler hakkında da caridir.

Yeminli mali müşavirlik:

Ek Madde – (**Ek: 4/12/1985-3239/13 md.; İptal: Anayasa Mahkemesinin 19/3/1987 tarihli ve E.: 1986/5, K.: 1987/7 sayılı kararı ile.**)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Arama

Arama yapılabilecek haller:

³⁸ 7/7/2011 tarihli ve 646 sayılı KHK'nın 4 üncü maddesiyle, bu fikrada yer alan "Vergi İnceleme ve Denetim Koordinasyon Kurulunun önerisi üzerine" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

³⁹ 4/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 18 inci maddesiyle bu fikraya "çerçevesinde," ibaresinden sonra gelmek üzere "vergi incelemesine ilişkin işlemlerin elektronik ortamda yürütülmesi, yazı, bildirim ve tutanakların elektronik ortamda düzenlenmesi ile" ibaresi eklenmiştir.

Madde 142 – İhbar veya yapılan incelemeler dolayısıyle, bir mükellefin vergi kaçardığına delalet eden emareler bulunursa, bu mükellef veya kaçakçılıkla ilgisi görülen diğer şahıslar nezdinde ve bunların üzerinde arama yapılabilir.

Aramanın yapılabilmesi için:

1. Vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların buna lüzum göstermesi ve gerekçeli bir yazı ile arama kararı vermeye yetkili sulu yargıçından bunu istemesi;

2. Sulu yargıçının istenilen yerlerde arama yapılmasına karar vermesi;
şarttır.

İrtibatları sebebiyle muhtelif şahıslar nezdinde ve mahallerde yapılmasına lüzum gösterilen aramalardan birine karar vermeye yetkili olan sulu yargıç bunlardan diğer sulu yargıçlarının salahiyetine dahil bulunanlar hakkında da karar vermeye yetkilidir.

İhbar üzerine yapılan aramada ihbar sabit olmazsa nezdinde arama yapılan kimse muhbirin adının bildirilmesini istiyebilir, bu takdirde, vergi dairesi muhbirin ismini bildirmeye mecburdur.

Aramada bulunan defter ve vesikalar:

Madde 143 – Aramada bulunan ve incelemesine lüzum görülen defter ve vesikalar müfredatlı olarak bir tutanakla tesbit olunur.

Vesikaların dosya ve dosya içinde sayı itibarıyle tesbit olunması müfredatlı tesbit demektir.

Arama yapıldığı sırada zaman müsaadesizliği ve sair sebeplerle bu tutanağın tanzimi mümkün olmazsa, bulunan ve incelemesine lüzum görülen defter ve vesikalar, mükellef nezdinde emin bir yere konur veya kablar içinde daireye nakledilir. Bu defter ve vesikaların konulduğu yerlerin veya kabların aramayı yapan tarafından mühürlenmesi ve mümkün olan ahvalde mükellefin mühürüne de vaz'ı şarttır. Bilahara, mükellefin huzuriyle kablar ve yerler açılarak müfredatlı tutanaklar tanzim olunur. Mühürleme ve mühürün fekki halleri de birer tutanakla tesbit edilir ve müfredatlı tutanağın bir nüshası da defter ve vesikaların sahibine veya adamina verilir.

Bu işler:

a) Mükellefin, aramada hazır bulunmakta veya mühür vaz'ından imtinai hallerinde aramada hazır bulunanlar marifetile;

b) Mükellefin, mühürün fekki veya tutanağın tanzimi sırasında hazır bulunmaktan imtinai hallerinde de aramayı yapan tarafından iki memurla birlikte;

tamamlanır.

Aramada bulunup mükellef nezdinde emin bir yere konulmuş veya kablar içinde daireye nakledilmiş olan ve incelemesine lüzum görülen defter ve vesikalar, arama kararında açıkça yazılmamış olsa bile, inceleme yapanın çalıştığı yere sevk veya celp edilebilir.

Yukardaki hükümlere göre alınan defter ve vesikaların iyi saklanması şarttır.

Bunların iyi saklanmamasından doğacak zararı idare tazmine mecburdur.

İncelemede usul:

Madde 144 – Arama yapılan hallerde inceleme çabukça ve her işten önce yapılır.

İnceleme sırasında vergi ile ilgisi olmayan şahsi ve özel mektup ve diğer evrak makbuz karşılığında sahiplerine geri verilir.

Mükellef, ilgili memurun huzuriyle, bu defterler ve vesikalar üzerinde incelemeler yapmaya ve bunlardan suret ve kayıtlar çıkarmaya yetkilidir.

Defter ve vesikaların muhafaza altına alınmış olması, süresi gelen vergi beyannamelerinin verilmesi ödevini kaldırır. Mükellef beyannamesini tanzim için gerekli bilgileri defter ve vesikalardan yukarıdaki fıkra hükmü dairesinde çıkarabilir. Mükellefin bu husustaki yazılı isteği yetkililerce derhal yerine getirilir.

Şu kadar ki, defter ve vesikaların muhafaza altına alındığı tarihten vergi beyannamesinin verileceği tarihe kadar olan süre bir aydan az ise beyanname verme süresi kendiliğinden bir ay uzar ve ek süre bu müddetin sonundan başlar. (13 üncü maddenin 1 - 3 üncü fıkraları ile 17inci madde hükümleri saklıdır.)

İncelemenin bitmesi:

Madde 145 – Arama neticesinde alınan defter ve vesikalar üzerindeki incelemeler en geç üç ay içinde bitirilerek sahibine bir tutanakla geri verilir.

İncelemelerin haklı sebeplere binaen üç ay içinde bitirilmesine imkan olmayan hallerde sulh yargıcının vereceği karar üzerine bu süre uzatılabilir.

Defter ve vesikaların incelenmesi sırasında kanuna aykırı görülen olaylar ve hesap durumları tutanakla tesbit olunur. Mükellef bu tutanakları imzadan çekindiği takdirde, bahis mevzu olayları ve hesap durumlarını ihtiva eden defter veya vesikalar aramanın mevzuu ile ilgili vergi ve cezalar kesinleşinceye kadar kendisine geri verilmez.

İlgililer tutanaklara dilekleri itiraz ve mülahazaları kaydedebilirler.

İlgililer bu tutanakları her zaman imzayıarak defter ve vesikalarını geri alabilirler. Ancak, bu defter ve vesikaların suç delili teşkil etmemesi şarttır.

Kayıtların yeniden işlenmesi:

Madde 146 – Arama neticesinde bulunan defter ve vesikaların muhafaza altına alınması sebebiyle 219 uncu madde gereğince yapılmayan kayıtlar defterlerin geri verilmesinden sonra idare ile mükellef arasında kararlaştırılan müناسip bir süre içinde ikmal edilir. Bu süre bir aydan az olamaz.

Mükellef dilerse defterlerinin muhafaza altına alındığında işlemlerini yeniden tasdik ettireceği defterlere kayıt ve iadesi halinde iade edilen defterlere intikal ettirebilir.

Genel hükümlerin uygulanması:

Madde 147 – Bu bölümde açıkça yazılı olmamış hallerde Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun arama ile ilgili bulunan hükümleri uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bilgi Toplama

Bilgi verme:

Madde 148 – Kamu idare ve müesseseleri, mükellefler veya mükelleflerle muamelede bulunan diğer gerçek ve tüzel kişiler, Maliye Bakanlığının veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanların istiyecikleri bilgileri vermeye mecburdurlar.

Bilgiler yazı veya sözle istenilir. Sözle istenen bilgileri vermeyenlere keyfiyet yazı ile tekit ve cevap vermeleri için kendilerine müناسip bir mühlet tayin olunur. Bilgi istenmek üzere ilgililer vergi dairesine zorla getirilemez.

Memleket dışı imtiyazlarından faydalanan yabancı Devlet memurları bilgi verme mecburiyetine tabi olamazlar.

Devamlı bilgi verme:

Madde 149 – (Değişik: 4/12/1985-3239/14 md.)

Kamu idare ve müesseseleri (Kamu hizmeti ifa eden kurum ve kuruluşlar dahil) ile gerçek ve tüzel kişiler vergilendirmeye ilişkin olaylarla ilgili olarak Maliye ve Gümrük Bakanlığı ve vergi dairesince kendilerinden yazı ile istenecek bilgileri belli fasılalarla ve devamlı olarak yazı ile vermeye mecburdurlar.

Ölüm vakalarını ve intikalleri bildirme:

Madde 150 – Aşağıda yazılı resmi makamlarla gerçek ve tüzel kişiler, her ay muttali oldukları ölüm vakaları ile intikalleri ertesi ayın 15inci günü akşamına kadar vergi dairesine yazı ile bildirmeye mecburdurlar.

1. Suh hukukçuları, icra, nüfus ve tapu memurları;
2. Yabancı memleketlerdeki Türk konsolosları veya konsolosluk görevini yapanlar (Memur oldukları yerde ölen Türk tebaasının soyadı, adı ve sıfatları ile Türkiye'deki ikametgahlarını Maliye Bakanlığına bildirirler);
3. Mahalle ve köy muhtarları (Kendi mahalle veya köylerinde ölenleri bildirirler);
4. Banka, bankerler ve şirketler ile emanet kabul eden gerçek ve tüzel kişiler (Mevduat, şirket hissesi, emanet para ve eşya veya sair suretle alacak sahiplerinden birinin ölümü halinde, ölenin soyadını, adını, alacağıının nev'ini ve miktarını bildirirler).

Bilgi vermekten imtina edememek:

Madde 151 – Kendilerinden bilgi istenilen gerçek ve tüzel kişiler, özel kanunlarda yazılı mahremiyet hükümlerini ileri sürerek, bilgi vermekten imtina edemezler. Ancak:

1. Posta, Telgraf ve Telefon İdaresinin muhabereler hakkında tutmaya mecbur olduğu mahremiyet saklıdır;
2. Hekimlerden, dış hekimlerinden, dışçilerden, ebelerden ve sağlık memurlarından hastaların hastalıklarının nevi'ine mütaallik bilgiler istenemez.
3. Avukatlardan ve dava vekillerinden kendilerine tevdi olunan işler veya görevleri dolayısıyla muttali oldukları ahval ve hususların bildirilmesi istenemez; şu kadar ki, bu yasak müvekkil adları ile vekalet ücretlerine ve giderlerine ayrıca avukatlık veya dava vekilliği sıfatı dışındaki sıfatları dolayısıyla muttali oldukları ahval ve hususlara şamil değildir.⁴⁰
4. Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 88inci maddesi gereğince gösterilmesi veya teslimi caiz olmayan evrakin muhteviyatı hakkında bilgi istenemez. Şu kadar ki, doğrudan doğruya vergi ile ilgili olmak üzere, bu gibi evraka müsteniden doğan borçların miktarlarına ve alacaklıların adlarına bilgiler istenebilir.

İstihbarat arşivi:

Madde 152 – 150 nci maddedekiler hariç olmak üzere bu bölümde yazılı kaynaklardan toplanacak bilgiler istihbarat arşivlerinde gizli olarak saklanır.

Bu arşivlerden kimlerin ve ne suretle faydalanaileceği Maliye Bakanlığıca tesbit olunur.

Uluslararası anlaşmalar gereğince bilgi değişimi:

Madde 152/A – (Ek: 24/5/2013-6487/9 md.)

Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı veya vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlar, usulüne uygun olarak yürürlüğe girmiş uluslararası anlaşmalarda yer alan bilgi değişimi hükümleri çerçevesinde, Maliye Bakanlığınca tespit edilecek usullere göre bu Kanunun 1inci maddesinde belirlenen şümulle sınırlı olmaksızın bilgi toplayabilir.

İKİNCİ KİTAP **Mükellefin Ödevleri**

BİRİNCİ KİSIM **Bildirmeler**

BİRİNCİ BÖLÜM **İşe Başlama**

⁴⁰ 24/5/2013 tarihli ve 6487 sayılı Kanunun 8inci maddesiyle bu bentte yer alan “giderlerine” ibaresinden sonra gelmek üzere “ayrıca avukatlık veya dava vekilliği sıfatı dışındaki sıfatları dolayısıyla muttali oldukları ahval ve hususlara” ibaresi eklenmiştir.

İşe başlamayı bildirme:⁴¹

Madde 153 – Aşağıda yazılı mükelleflerden işe başlıyanlar keyfiyeti vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar:

1. Vergiye tabi ticaret ve sanat erbabı;
2. Serbest meslek erbabı;
3. Kurumlar Vergisi mükellefleri;
4. Kolektif ve adı şirket ortakları ile komandit şirketlerin komandite ortakları.

(Ek fıkra: 11/6/2003-4884/12 md.) Ticaret sicili memurlukları, kurumlar vergisi mükellefi olup da Türk Ticaret Kanununun 27 nci maddesi uyarınca tescil için başvuran mükelleflerin başvuru evraklarının bir suretini ilgili vergi dairesine yazılı veya elektronik ortamda intikal ettirir. Bu mükelleflerin işe başlamayı bildirme yükümlülükleri yerine getirilmiş sayılır. Bildirim yükümlülüğünü süresi içinde yerine getirmeyen ticaret sicili memurları hakkında işe başlamanın zamanında bildirilmemesine ilişkin usulsüzlük cezası hükümleri uygulanır. **(Ek cümle: 15/7/2016-6728/19 md.)** Başvuru evraklarının elektronik ortamda intikaline ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ile Gümrük ve Ticaret Bakanlığında müstereken belirlenir.

(Mülga fıkra: 22/7/2003-4369/82 md.)

Teminat uygulaması:

Madde 153/A- (Ek: 28/3/2013-6455/1 md.)

Başkaca bir ticari, zirai ve mesleki faaliyeti olmadığı halde münhasıran sahte belge düzenlemek amacıyla mükellefiyet tesis ettirdiğinin vergi incelemesine yetkili olanlarca düzenlenen rapor ile tespit edilmesi ve mükellefiyet kaydının devamına gerek görülmediğinin raporda belirtilmesi üzerine işi bırakmış addolunan ve mükellefiyet kayıtları vergi dairesince terkin edilenlerden, serbest meslek erbabının, şahıs işletmelerinde işletme sahibinin, adı ortaklıklarda ortaklardan her birinin, ticaret şirketlerinde; şirketin, kanuni temsilcilerinin, yönetim kurulu üyelerinin, şirket sermayesinin asgari % 10'una sahip olan gerçek veya tüzel kişilerin ya da bunların asgari % 10 ortağı olduğu veya yönetiminde bulundukları teşebbüslerin, tüzel kişiliği olmayan teşekkürlerde bunları idare edenlerin veya düzenlenen raporda fiillerin işlenmesinde bilfil bulundukları tespit edilenlerin işe başlama bildiriminin alınması halinde, bunlar adına mükellefiyet tesis edilebilmesi için işe başlama bildiriminde bulunanların ve mükellefiyeti terkin edilenlerin tüm vergi borçlarının ödenmiş ve 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde sayılan nev'iden 75.000 (**990.000**) Türk Lirasından az ve 10 milyon (**14.000.000**) Türk lirasından

⁴¹ 15/7/2016 tarihli ve 6728 sayılı Kanunun 19 uncu maddesiyle, bu fıkranın birinci cümlesi yer alan “30 uncu” ibaresi “27 nci” şeklinde değiştirilmiş, cümleye “vergi dairesine” ibaresinden sonra gelmek üzere “yazılı veya elektronik ortamda” ibaresi eklenmiştir.

fazla olmamak üzere düzenlenenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10'u tutarında teminat verilmiş olması şarttır.⁴²⁴³

Birinci fikrada sayılanların ortağı oldukları adı ortaklıların, kanuni temsilcisi, yönetim kurulu üyesi, şirket sermayesinin asgari % 10'una sahip oldukları ticaret şirketlerinin veya idare ettiğleri tüzel kişiliği olmayan teşekkülerin işe başlama bildiriminde bulunması halinde de birinci fıkra hükmü uygulanır.

(Değişik üçüncü fıkra:28/7/2024-7524/5 md.) Birinci fikrada sayılanların, mükellefiyeti bulunan adı ortaklık, ticaret şirketleri ve tüzel kişiliği olmayan teşekkülerin kanuni temsilcisi, yönetim kurulu üyesi, idarecisi, asgari % 10 ortağı olması, bunları devralması, kısmen veya tamamen bunlara devrolunması halinde, keyfiyetin vergi dairesinin ittilâına girmesini müteakiben birinci fikrada yer alan şartların altmış gün içerisinde yerine getirilmesi veya aynı süre içerisinde sayılan kişilerin statülerinin sonlandırılması koşullarından birinin sağlanması bu mükelleflerden yazılı olarak istenir. Altımış günlük süre içinde, şartların yerine getirilmemesi ve sayılan kişilerin statülerinin devam ettirilmesi halinde, birinci fikrada sayılan kişilerin teminat isteme tarihi itibarıyla tahakkuk etmiş tüm vergi borçları, mükellef müşterek ve müteselsil sorumlu olmak üzere, bu kişilerden 6183 sayılı Kanun uyarınca takip ve tahsil edilir. Ancak, altmış günlük süre içerisinde mezkûr kişilerin statülerinin sona erdirilmesine yönelik yasal girişimleri başlatmış olan ve bu durumu muteber vesikalar ile ispat ve tevsik eden mükellefler, bu yasal girişimler sonucunda birinci fıkra kapsamındaki kişilerin statülerinin sona erdirilmesi şartıyla, söz konusu borçların takip ve tahsilinde müşterek ve müteselsil sorumlu tutulmaz. Mezkûr kişilerin statülerinin altmış günlük süreden sonra sona erdirilmesi durumunda, alınmış teminat mükellefin talebi üzerine, maddenin yedinci fikrasındaki süre ve şartlar aranmaksızın, başkaca vergi borcu bulunmaması kaydıyla mükellefe iade olunur.

Birinci fikrada sayılanlar hariç olmak üzere, 359 uncu maddede yer alan sahte belge düzenleme fiilini işledikleri vergi incelemesine yetkili olanlarca mükellef hakkında yapılan inceleme neticesinde düzenlenen raporla tespit edilenlerden bu durumları kesinleşenlerin, keyfiyetin vergi dairesinin ittilâına girmesini müteakiben yazıyla 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde sayılan nev'iden 75.000 (**440.000**) Türk Lirasından az ve 10 milyon Türk lirasından fazla olmamak üzere düzenlenenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10'u tutarında, altmış gün içinde teminat göstermesi istenir. Fiil tüzel kişilik veya tüzel kişiliği olmayan teşekkül bünyesinde

⁴² Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No. 'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

⁴³ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ile bu fikrada yer alan "ve düzenlenenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10'undan az olmamak üzere" ibaresi "az ve 10 milyon Türk lirasından fazla olmamak üzere düzenlenenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10'u tutarında" şeklinde değiştirilmiştir.

işlenmişse teminat bunlardan istenir. (**İptal üçüncü ve dördüncü cümleler: Anayasa Mahkemesinin 22/3/2023 Tarihli ve E: 2022/108, K: 2023/55 sayılı Kararı ile.**)⁴⁴

3568 sayılı Kanun kapsamında faaliyette bulunan meslek mensuplarından bu maddenin birinci fikrasında sayılan haller dolayısıyla mükellefiyeti terkin edilenlerin bu fiillerine iştirak ettiği inceleme raporuyla tespit edilenler ve bu durumu kesinleşenler hakkında üç yıl süreyle geçici olarak mesleki faaliyetten alikoyma cezası uygulanır. Bu cezanın uygulanmasında 3568 sayılı Kanunda yer alan usuller tatbik edilir. Sürenin sonunda, meslek mensubunun tekrar faaliyete başlamak istemesi halinde kendisinden bir ay içinde 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fikrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde sayılan nev'iden 75.000 (**440.000**) Türk Lirasından az ve 10 milyon Türk lirasından fazla olmamak üzere düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10'u tutarında yazıyla teminat istenir. (**Mülga cümle:28/7/2024-7524/5 md.**)⁴⁵⁴⁶

3568 sayılı Kanun kapsamında faaliyette bulunan meslek mensuplarından dördüncü fikrada sayılan file iştirak ettiği inceleme raporu ile tespit edilen ve bu durumu kesinleşenlerden beşinci fikrada yer verilen esaslar dahilinde teminat istenir. (**Mülga cümle:28/7/2024-7524/5 md.**)

Birinci, ikinci ve üçüncü fikralarda sayılan hallerde teminat alınmasını takip eden takvim yılının başından itibaren üç yıl içinde, sahte veya muhteviyatı itibarıyla yaniltıcı belge kullanılması hariç 359 uncu maddede sayılan fiillerden herhangi birinin işlenmediğinin tespit edilmesi halinde; dördüncü fikrada sayılan hallerde ise teminat alınmasını takip eden takvim yılının başından itibaren beş yıl içinde sahte veya muhteviyatı itibarıyla yaniltıcı belge kullanılması hariç 359 uncu maddede sayılan fiillerden herhangi birinin işlendiğinin tespit edilmemesi halinde alınmış olan teminat başkaca vergi borcu bulunmaması kaydıyla mükellefe iade edilir. Söz konusu fiillerin işlenmiş olduğunun tespit edilmesi halinde; fiil birinci fikra kapsamında ise mükellefiyet 160 inci maddenin üçüncü fikrasına göre terkin edilir, terkin tarihi itibarıyla ödenmemiş vergi borçları ile işlenmiş olan fiillerden doğan vergi borcu alınan teminattan mahsup edilir, artan tutar mükellefe iade edilir. Fiil dördüncü fikra kapsamında ise vergi borçları ile işlenen fiilden doğan vergi borçları teminattan mahsup edilir,

⁴⁴ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ile bu fikranın birinci cümlende yer alan “girdiği tarihten itibaren bir ay içinde” ibaresi “girmesini müteakiben yazıyla” şeklinde, “ve düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10’undan az olmamak üzere yazıyla otuz” ibaresi “az ve 10 milyon Türk lirasından fazla olmamak üzere düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10’u tutarında, altmış” şeklinde değiştirilmiştir.

⁴⁵ Bu fikrada yer alan 28/3/2013 tarihli ve 6455 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle düzenlenen miktar aynen bırakılmış olup, daha sonra 29/12/2020 tarihli ve 31349 Mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 522 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2021 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktar metne parantez içinde koyu siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

⁴⁶ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 5 inci maddesi ile bu fikranın üçüncü cümlende yer alan “ve düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10’undan az olmamak üzere” ibaresi “az ve 10 milyon Türk lirasından fazla olmamak üzere düzenlenmiş olan sahte belgelerde yer alan toplam tutarın % 10’u tutarında” şeklinde değiştirilmiştir.

ayrıca mükelleften mezkûr fikra hükmünce yeniden teminat istenir. (**Mülga cümle:28/7/2024-7524/5 md.**)

Beşinci ve altıncı fikralarda belirtilen hallerde, teminat alınmasını takip eden takvim yılının başından itibaren beş yıl içinde mezkûr fikralarda yer alan fiillerin işlendiğinin veya bu fiillere iştirak edildiğinin tespit edilmemiş olması halinde alınmış olan teminat başkaca vergi borcu bulunmaması durumunda meslek mensubuna iade edilir. Söz konusu fiillerin işlendiğinin veya bunlara iştirak edildiğinin tespit edilmesi halinde, fiil beşinci fikra kapsamında ise meslek mensubu hakkında meslekten çıkışma cezası uygulanır. Bu cezanın uygulanmasında 3568 sayılı Kanunda yer alan usuller tatbik edilir. Fiil altıncı fikra kapsamında ise mezkûr fikra uyarınca işlem tesis edilir.

Bu madde uyarınca teminat alınan mükelleflerin, teminatın alındığı tarihten sonra tahakkuk eden ve süresinde ödenmeyen vergi borçlarının tutarı alınan teminat tutarının %10’unu aşması halinde, teminat paraya çevrilerek 6183 sayılı Kanunun 47 nci maddesi uyarınca mükellefin borçlarına mahsup edilir ve mükelleften teminat tutarının tamamlanması istenir. (**Mülga cümle:28/7/2024-7524/5 md.**)

(**Mülga onuncu fikra: 15/7/2016-6728/20 md.**)

(**Mülga onbirinci fikra:28/7/2024-7524/5 md.**)

Birinci fikrada sayılanlar ile sahte veya muhteviyatı itibarıyla yaniltıcı belge kullanılması hariç 359 uncu maddede sayılan fiilleri işleyenler Maliye Bakanlığıca belirlenen usul ve esaslara göre duyurulur. Bu kapsamında yapılan duyurular vergi mahremiyetinin ihlâli sayılmasız. Fiil tüzel kişilik veya tüzel kişiliği olmayan teşekkül bünyesinde işlenmişse, bunlar da duyurulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Tüccarlarda işe başlamanın belirtileri:

Madde 154 – Tüccarlar için aşağıdaki hallerden herhangi biri "İşe başlama"yı gösterir:

1. Bir iş yeri açmak (İş yeri açmaktan maksat, belli bir yerde bilfil ticari veya sınai faaliyete geçmek demektir. Bir yerin ne maksatla olursa olsun sadece tutulmuş olması veya içinde tertibat ve tesisat yapılımaka bulunması iş yerinin açıldığını göstermez);
2. İş yeri açılmamış olsa bile ticaret siciline veya mesleki bir teşekkülle kaydolunmak;
3. Kazançları basit usulde tesbit edilen tüccarlar için işe bilfil uğraşmaya başlamak.⁴⁷

Serbest meslek erbabında işe başlamanın belirtileri:

Madde 155 – Serbest meslek erbabı için aşağıdaki hallerden herhangi biri "işe başlama"yı gösterir:

⁴⁷ 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle bu bente yeralan "götürüü usulde" ibaresi, "basit usulde" şeklinde değiştirilmiştir.

1. Muayenehane, yazihane, atelye gibi özel iş yerleri açmak;
2. Çalışılan yere tabela, levha gibi mesleki faaliyette bulunulduğunu ifade eden alametleri asmak;
3. Her ne şekilde olursa olsun devamlı olarak mesleki faaliyette bulunduğu gösteren ilanlar yapmak;
4. Serbest olarak mesleki faaliyette bulunmak üzere mesleki teşekkürkhâlere kaydolunmak.

Mesleki teşekkürkhâlere kaydolunanlardan görevleri veya durumları icabı bilfiil mesleki faaliyette bulunmuyacak olanlar bildirmelerinde bu ciheti de açıklarlar.

İş yeri:

Madde 156 – Ticari, sınai, zirai ve mesleki faaliyette iş yeri; mağaza, yazihane, idarehane, muayenehane, imalathane, şube, depo, otel, kahvehane, eğlence ve spor yerleri, tarla, bağ, bahçe, çiftlik, hayvancılık tesisleri, dalyan ve voli mahalleri, madenler, taş ocakları, inşaat şantiyeleri, vapur büfeleri gibi ticari, sınai zirai veya mesleki bir faaliyetin icrasına tahsis edilen veya bu faaliyetlerde kullanılan yerdir.⁴⁸

İKİNCİ BÖLÜM

Değişiklikler

Adres değişiklerinin bildirilmesi:

Madde 157 – 101inci maddede yazılı bilinen iş (...)⁴⁹ yeri adreslerini değiştiren mükellefler, yeni adreslerini vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

(İkinci fıkra Mülga : 22/7/1998-4369/82 md.)

İş değişiklerinin bildirilmesi:

Madde 158 – İşe başladıklarını bildiren mükelleflerden:

- a) Yeni bir vergiye tabi olmayı;
- b) Mükellefiyet şeklinde değişikliği;
- c) Mükellefiyetten muaflığa geçmeyi;

gerektirecek surette işlerinde değişiklik olanlar, bu değişiklikleri vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

İşletmede değişikliğin bildirilmesi:

Madde 159 – Aynı teşebbüs veya işletmeye dahil bulunan iş yerlerinin sayısında vukua gelen artış veya azalışları mükellefler vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

⁴⁸ Bu madde ile ilgili olarak 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun Geçici 5inci maddesine bakınız.

⁴⁹ 28/11/2017 tarihli ve 7061 sayılı Kanunun 20nci maddesiyle, bu maddenin birinci fıkrasında yer alan “veya ikamet” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İşi Bırakma

İşi bırakmanın bildirilmesi:

Madde 160 – 153 üncü maddede yazılı mükelleflerden işi bırakanlar, keyfiyeti vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

(Mülga ikinci fikra: 22/7/1998-4369/82 md.)

(Ek fikra: 22/7/1998-4369/3 md.; Değişik üçüncü fikra: 16/7/2004-5228/6 md.) İşi bırakma bildiriminde bulunmayan bir mükellefin işi bıraktığının tespit edilmesi veya yapılan araştırma ve yoklamalar sonucunda bilinen adreslerinde bulunamaması ve başka bir adreste faaliyetine devam ettiğine dair bilgi edinilememesi veya başkaca bir ticârî, ziraî ve meslekî faaliyeti olmadığı halde münhasıran sahte belge düzenlemek amacıyla mükellefiyet tesis ettirdiğinin vergi incelemesine yetkili olanlarca düzenlenen rapor ile tespit edilmesi ve mükellefiyet kaydının devamına gerek görülmediğinin raporda belirtilmesi halinde, mükellef (matrahlı veya matrahsız beyanname verenler dahil) işi bırakmış addolunur ve mükellefiyet kaydı vergi dairesince terkin edilir. Bu durum, ilgili kamu kurum ve kuruluusu ile kamu kurumu niteliğindeki meslek üst kuruluşuna da bildirilir.

(Ek fikra: 16/7/2004-5228/6 md.) Mükellefiyet kaydının terkin edilmesi, mükellefin işi bırakmasından önceki döneme ilişkin yükümlülüklerini ortadan kaldırılmayacağı gibi bu tarihten sonra faaliyyette bulunduğuğunun tespiti halinde bu dönemlere ilişkin vergilendirmeye ve sahte belge düzenleme fiili işleyenler hakkında kovuşturma yapılmasına ve ceza uygulanmasına da engel teşkil etmez.

(Ek fikra: 16/7/2004-5228/6 md.) Bu madde kapsamında mükellefiyet kayıtları terkin edilenlerin kimlik bilgileri ile bunların bastırmış veya tasdik ettirmiş oldukları belgeler ve kullanmış oldukları ödeme kaydedici cihazlara ilişkin bilgiler Maliye Bakanlığıca belirlenecek araçlarla duyurulur.

(Ek fikra: 16/7/2004-5228/6 md.) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Mükellefiyet kaydının analiz ve değerlendirme sonuçlarına bağlı olarak terkini:

Madde 160/A- (Ek:5/12/2019-7194/24 md.)

Mükellefiyet süresi, aktif ve öz sermaye büyülüğu, ödenen vergi tutarı, çalışan sayısı, vergisel yükümlülüklerin yerine getirilip getirilmediği gibi hususlar dikkate alınarak mükelleflerin vergisel uyum seviyelerine yönelik olarak Hazine ve Maliye Bakanlığıca yapılan analiz ve değerlendirme çalışmaları neticesinde sahte belge düzenleme riskinin yüksek olduğu tespit edilen mükellefler vergi incelemesine sevk edilir ve bunlar nezdinde yoklama yapılır.

Yoklamayı müteakip, Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen esaslar çerçevesinde vergi dairesinin mükellefin sahte belge düzenleme riskinin yüksek olduğunu

ilişkin görüşü ve ilgisine göre vergi dairesi başkanı veya defterdarın onayı ile mükellefiyet kaydı terkin edilir ve bu durum mükellefe tebliğ edilir. Tebliğ tarihinden itibaren bir ay içerisinde 153/A maddesinin birinci fikrasında yer alan asgari teminat tutarından az olmamak üzere, sahte belge düzenleme riskinin yüksek olduğu dönemlerde düzenlenen belgelerde yer alan toplam tutarın %10'u tutarında aynı maddede belirtilen türde teminat verilmesi ve tüm vergi borçlarının ödenmesi şartıyla mükellefiyet, terkin tarihi itibarıyla yeniden tesis edilir. Mükellefiyetin terkin edildiği tarih ile yeniden tesis edildiği tarih aralığında verilmeyen beyanname ve bildirimler, yeniden tesise ilişkin yazının mükellefe tebliğ edildiği tarihten itibaren bir ay içinde verilir ve tahakkuk eden vergiler aynı sürede ödenir.

Bu madde kapsamında mükellefiyeti terkin edilenler ve 153/A maddesinin birinci ve ikinci fikrasında belirtildiği şekilde bunlarla ilişkili olan kişilerin işe başlama bildiriminde bulunmaları hâlinde, bu kişiler hakkında mükellefiyet tesis edilebilmesi için işe başlama bildiriminde bulunanların ve mükellefiyet kaydı bu madde kapsamında terkin edilenlerin tüm vergi borçlarının ödenmiş ve ikinci fikrada belirtilen şekilde teminat verilmiş olması şarttır. Bu madde uyarınca teminat alınarak mükellefiyeti yeniden tesis edilenlerin düzenlemek zorunda oldukları fatura veya fatura yerine geçen belgelerden Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenenlerin, elektronik belge olarak düzenlenmesi zorunludur. Kâğıt olarak düzenlenmesi hâlinde bu belgeler vergi kanunları bakımından hiç düzenlenmemiş sayılır ve kayıtların tevsikinde kullanılamaz.

Mükellef hakkında yapılan inceleme neticesinde, mükellefin başka bir ticari, zirai ve mesleki faaliyeti olmadığı hâlde münhasıran sahte belge düzenlemek amacıyla mükellefiyet tesis ettirdiği tespit olunursa, alınan teminat inceleme neticesinde doğan borçlar dahil vergi borçlarına mahsup edilerek artan tutar iade olunur. Yapılan incelemede mükellefin başka bir ticari, zirai veya mesleki faaliyeti bulunduğu hâlde sahte belge düzenlediği tespit olunursa, mükellef hakkında 153/A maddesinin dördüncü fikrası hükümleri çerçevesinde işlem tesis edilir. Şu kadar ki, daha önceden alınmış olan teminat sahte belge düzenleme fiili nedeniyle yapılan tarhiyatların ve kesilen cezaların kesinleşmesine kadar mükellefe iade olunmaz. Yapılan inceleme neticesinde mükellefin sahte belge düzenlememiği tespit olunursa, alınan teminat başkaca vergi borcu bulunmaması kaydıyla iade olunur.

Bu madde kapsamında alınan teminatların iadesinde, 153/A maddesinin birinci fikrası uyarınca alınan teminatların iadesine ilişkin; bu teminatların vergi borçlarına mahsubu ve eksilen teminatların tamamlatılmasında ise aynı maddenin dokuzuncu fikrasına ilişkin hükümler uygulanır.

Bu madde kapsamında elektronik belge düzenleme yükümlülüğü getirilen mükelleflere ilişkin bilgiler Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından belirlenecek usul ve esaslara göre duyurulur. Bu kapsamda yapılan duyurular vergi mahremiyetinin ihlali sayılmaz.

Hazine ve Maliye Bakanlığı, madde kapsamındaki işlemlere ilişkin süreleri, elektronik ortamda belge düzenleme zorunluluğunun başlayacağı tarihi, bu madde kapsamındaki

mükelleflerin tahsilat ve ödemelerinin tevsiki ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

İşi bırakmanın tarifi:

Madde 161 – Vergiye tabi olmayı gerektiren muamelelerin tamamen durdurulması ve sona ermlesi işi bırakmayı ifade eder.

İşlerin herhangi bir sebep yüzünden geçici bir süre için durdurulması işi bırakma sayılmaz.

Tasfiye ve İflas:

Madde 162 – Tasfiye ve iflas hallerinde, mükellefiyet vergi ile ilgili muamelelerin tamamen sona ermese kadar devam eder.

Bu hallerde tasfiye memurları veya iflas dairesi:

1. Tasfiye veya iflas kararlarını;
 2. Tasfiyenin veya iflasın kapandığını;
- vergi dairesine ayrı ayrı bildirmeye mecburdurlar.

Nakil:

Madde 163 – (Değişik: 25/5/1995-4108/3 md.)

İş ve teşebbüsün bir yerden diğer bir yere nakledilmesi adres değişikliği sayılır.

Ölüm:

Madde 164 – Ölüm işi bırakma hükmündedir. Ölüm mükellefin mirası reddetmemiş mirasçıları tarafından vergi dairesine bildirilir.

Mirasçılardan herhangi birinin ölümü bildirmesi diğer mirasçıları bu ödevden kurtarır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM **Bina ve Arazi Değişiklikleri**

Tahrirde unutulan bina ve arazi:

Madde 165 – Mükellefler, genel tahrirde unutularak yazılmamış olan bina ve araziyi tahrir neticelerine göre verginin alınmaya başlandığı mali yılın sonuna kadar vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

Yeni İnşaat:

Madde 166 – Mükellefler, şehir ve kasabalarda yeni inşa ettirdikleri binaları ve inşaat bitmeden kullanılmaya başlanan kısımlarını vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

Mevcut binalara yapılan ilaveler ve konulan sabit istihsal, asansör ve kalorifer tesisleri yeni inşaat hükmündedir.

Bina ve arazideki değişikliklerin bildirilmesi:

Madde 167 – Mükellefler, bina ve arazide vukubulan 63 üncü maddenin 4 - 10 uncu bentlerinde yazılı değişiklikleri ve iratsız arsanın iratlı arsa veya iratlı arsanın iratsız arsa haline geldiğini vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Bildirmelerde Süre ve Şekil

Süre:

Madde 168 – Bildirmeler aşağıda yazılı süre içinde yapılır:

1. (**Değişik: 11/6/2003-4884/6 md.**) Gerçek kişilerde işe başlama bildirimleri, işe başlama tarihinden itibaren on gün içinde kendilerince veya 1136 sayılı Avukatlık Kanunu göre ruhsat almış avukatlar veya 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış meslek mensuplarında, şirketlerin kuruluş aşamasında işe başlama bildirimleri ise işe başlama tarihinden itibaren on gün içinde ticaret sicili memurluğunda ilgili vergi dairesine yapılır. Şirketlerin işe başlama bildirimleri dışında yapılacak bildirimler ile işi bırakma ve değişiklik bildirimleri, bildirilecek olayın vukuu tarihinden itibaren bir ay içerisinde mükellef tarafından vergi dairesine yapılır.

2. Bina ve arazi değişikliklerinde bildirme;

Yeni inşaatta inşatın bittiği ve kısmen kullanılmaya başlanılmışsa her kısmın kullanılmaya başlandığı ve diğer değişikliklerde (Müstesnalığın sukutu dahil) tadil gerektiren halin vukuu tarihinden başlayarak iki ay.

Yazılı bildirme esası:

Madde 169 – Bildirmeler yazılı olur; yalnız defter tutmaya mecbur olmayan mükelleflerden okuma ve yazması olmayanlar, bildirmeleri sözle yapabilirler. Sözlü bildirmeler tutanakla tesbit olunur.

Posta ile gönderme:

Madde 170 – Yazılı bildirmelerin posta ile taahhütlü olarak gönderilmesi caizdir. Bu takdirde bildirmenin postaya verildiği tarih vergi dairesine verilme tarihi yerine geçer.

Bu maddenin hükümleri vergi beyannameleri hakkında da cari olur.

Kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan bildirim:

Madde 170/A- (Ek:14/10/2021-7338/19 md.)

Hazine ve Maliye Bakanlığı, bu Kanuna göre mükelleflerin bildirmeye mecbur olduğu bilgilerin, kamu kurum ve kuruluşları tarafından Bakanlığa yazılı veya elektronik olarak bildirilmesi durumunda, bu bildirimi mükellefler tarafından yapılmış bildirim olarak kabul etmeye, bu şekilde kabul edilecek bildirimleri faaliyet konusu, gelir unsuru ile mükellefiyet,

vergi, iş yeri ve şirket türlerini ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak tespit etmeye ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

İKİNCİ KISIM

Defter Tutma

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Esaslar

Maksat:

Madde 171 – Mükellefler bu kanuna göre tutacakları defterleri vergi uygulaması bakımından aşağıdaki maksatları sağlayacak şekilde tutarlar:

1. Mükellefin vergi ile ilgili servet, sermaye ve hesap durumunu tesbit etmek;
2. Vergi ile ilgili faaliyet ve hesap neticelerini tesbit etmek;
3. Vergi ile ilgili muameleleri belli etmek;
4. Mükellefin vergi karşısındaki durumunu hesap üzerinden kontrol etmek ve incelemek;
5. (**Değişik: 30/12/1980-2365/23 md.**) Mükellefin hesap ve kayıtlarının yardımıyla üçüncü şahısların vergi karşısındaki durumlarını (emanet mahiyetindeki değerler dahil) kontrol etmek ve incelemek.

Defter tutacaklar:

Madde 172 – Aşağıda yazılı gerçek ve tüzel kişiler bu kanunun esaslarına göre defter tutmaya mecburdurlar:

1. Ticaret ve sanat erbabı;
2. Ticaret şirketleri;
3. İktisadi kamu müesseseleri;
4. (**Değişik: 30/12/1980-2365/24 md.**) Dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler.
5. Serbest meslek erbabı;
6. Çiftçiler.

(**Değişik: 30/12/1980-2365/24 md.**) iktisadi kamu müesseseleriyle dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler defter tutma bakımından tüccarların tabi oldukları hükümlere tabidirler.

İstisnalar:

Madde 173 – Defter tutma mecburiyeti aşağıda yazılı gerçek ve tüzel kişiler hakkında uygulanmaz.⁵⁰

⁵⁰ 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81inci maddesiyle bu fikranın 1 sayılı bendinde yer alan "muaf olan esnaf ve çiftçiler" ibaresi "muaf olan esnaf ve gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçiler;" şeklinde, 2 sayılı bentlerinde yer alan "Gelir Vergisi Kanununa göre kazançları götürü olarak tespit edilenler ile götürü gider

1. Gelir vergisinden muaf olan esnaf ve gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçiler;
2. Gelir Vergisi Kanununa göre kazançları basit usulde tesbit edilenler;
3. Kurumlar vergisinden muaf olan:
 - a) İktisadi kamu müesseseleri;
 - b) (Değişik: 30/12/1980-2365/25 md.) Dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler.

Yukardaki istisna hükümlerinin gelir veya kurumlar vergilerinden muaf olmakla beraber diğer vergilerden birine tabi olan ve bu vergileri götürü usulde tesbit edilmeyen mükelleflerin muaf olmadıkları vergiler için tutacıkları defterlere şümülü yoktur.

Hesap dönemi:

Madde 174 – Defterler hesap dönemi itibariyle tutulur. Kayıtlar her hesap dönemi sonunda kapatılır ve ertesi dönem başında yeniden açılır.

Hesap dönemi normal olarak takvim yılıdır.

Şu kadar ki, takvim yılı dönemi faaliyet ve muamelelerinin mahiyetine uygun bulunmuyanlar için, bunların müracaatı üzerine Maliye Bakanlığı 12 şer aylık özel hesap dönemleri belli edebilir.

Yeniden işe başlama veya işi bırakma hallerinde, hesap dönemi içinde bir yıldan eksik olan faaliyet süresi, hesap dönemi sayılır.

Bu maddeye göre özel hesap dönemi tayin edilenlerin ticari ve zirai kazançları, hesap dönemlerinin kapandığı takvim yılının kazancı sayılır.

Muhasebe usulünü seçmekte serbestlik:

Madde 175 – Mükellefler bu kısmında yazılı maksat ve esaslara uymak şartıyla, defterlerini ve muhasebelerini işlerinin bünyesine uygun olarak diledikleri usulu ve tarzda tanzim etmekte serbesttirler. (Ek: 28/8/1991-3762/1 md.) Ancak, Maliye ve Gümrük Bakanlığı; muhasebe standartları, tek düzen hesap planı ve mali tabloların çıkarılmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bunları mükellef, şirket ve işletme türleri itibariyle uygulatmaya ve buna ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Ticaret Kanununun ticari defterlerlarındaki hükümleri mahfuzdur.

(Ek: 25/5/1995-4108/4 md.) Maliye Bakanlığı, muhasebe kayıtlarını bilgisayar programları aracılığıyla izleyen mükellefler ile bu bilgisayar programlarını üreten gerçek ve tüzel kişilerce uyalması gereken kuralları ve bilgisayar programlarının içermesi gereken asgari hususlar ile standartları ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

İKİNCİ BÖLÜM

Defter Tutma Bakımından Tüccarlar

"usulüne tabi olan çiftçiler" ibaresi "Gelir Vergisi Kanununa göre kazançları basit usulde tesbit edilenler;" şeklinde değiştirilmiştir.

Tüccar sınıfları:

Madde 176 – Tüccarlar, defter tutma bakımından iki sınıfa ayrılır:

- I inci sınıf tüccarlar, bilanço esasına göre;
- II nci sınıf tüccarlar, işletme hesabı esasına göre;
defter tutarlar.

Birinci sınıf tüccarlar:⁵¹

Madde 177 – (Değişik 30/12/1980-2365/26 md.)

Aşağıda yazılı tüccarlar, I inci sınıfa dahildirler:

1. Satın aldıkları malları olduğu gibi veya işledikten sonra satan ve yıllık alımlarının tutarı 7.200.000.000 (**2.000.000 TL**) lirayı veya satışlarının tutarı 8.640.000.000 (**2.800.000 TL**) lirayı aşanlar;
2. Birinci bentte yazılı olanların dışındaki işlerle uğraşıp da bir yıl içinde elde ettikleri gayri safi iş hasılatı 3.600.000.000 (**990.000 TL**) lirayı aşanlar;
3. 1 ve 2 numaralı bentlerde yazılı, işlerin birlikte yapılması halinde 2 numaralı bentte yazılı iş hasılatının beş katı ile yıllık satış tutarının toplamı 7.200.000.000 (**2.000.000 TL**) lirayı aşanlar;
4. Her türlü ticaret şirketleri (Adı şirketler istigal nevileri yukarıdaki bentlerden hangisine giriyorsa o bent hükmüne tabidir.);
5. Kurumlar Vergisine tabi olan diğer tüzelkişiler (Bunlardan işlerinin icabı bilanço esasına göre defter tutmalarına imkan veya lüzum görülmeyenlerin, işletme hesabına göre defter tutmalarına Maliye Bakanlığınca müsaade edilir.);
6. İhtiyari olarak bilanço esasına göre defter tutmayı tercih edenler.

(**Ek fıkra: 21/1/1983-2791/4 md.; Mülga: 4/12/1985-3239/136 md.**)

İkinci sınıf tüccarlar:

Madde 178 – Aşağıda yazılı tüccarlar II nci sınıfa dahildirler:

1. 177 nci maddede yazılı olanların dışında kalanlar;
2. Kurumlar Vergisi mükelleflerinden işletme hesabı esasına göre defter tutmalarına Maliye Bakanlığınca müsaade edilenler.

Yeniden işe başlayan tüccarlar yıllık iş hacimlerine göre sınıflandırılınca kadar II nci sınıf tüccarlar gibi hareket edebilirler.

Sınıf değiştirme:

⁵¹ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işaretlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

Madde 179 – a) (I) inciden (II) nciye geçiş: İş hacmı bakımından I inci sınıfı dahil olan tüccarların durumları aşağıdaki şartlara uyduğu takdirde, bunlar, bu şartların tahakkukunu takip eden hesap döneminden başlıyarak, II nci sınıfı geçebilirler:

1. Bir hesap döneminin iş hacmı 177 nci maddede yazılı hadlerden % 20 yi aşan bir nispette düşük olursa, veya;

2. Arka arkaya üç dönemin iş hacmı 177 nci maddede yazılı hadlere nazaran % 20 ye kadar bir düşüklük gösterirse.

Sınıf değiştirme:

Madde 180 – b) (II) nciden (I) inciye geçiş: İş hacmı bakımından II nci sınıfı dahil tüccarların durumları aşağıda yazılı şartlara uyduğu takdirde bunlar bu şartların tahakkukunu takip eden hesap döneminden başlıyarak I inci sınıfı geçerler.

1. Bir hesap döneminin iş hacmı 177 nci maddede yazılı hadlerden % 20 yi aşan bir nispette fazla olursa, veya;

2. Arka arkaya 2 dönemin iş hacmı 177 nci maddede yazılı hadlere nazaran % 20 ye kadar bir fazlalık gösterirse.

İhtiyari sınıf değiştirme:

Madde 181 – II nci sınıf tüccarlar diledikleri takdirde bilanço esasına göre defter tutabilirler.

Bu suretle I inci sınıfı dahil olanlar hakkında da evvelki maddenin hükümleri cari olur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bilanço Esasına Göre Defter Tutma

Bilanço esasında tutulacak defterler:

Madde 182 – Bilanço esasında aşağıdaki defterler tutulur:

1. Yevmiye defteri;

2. Defterikebir;

3. Envanter defteri (Mevcudat ve muazene defteri);

4. (**Ek: 30/12/1980-2365/27 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.**)

Yevmiye defteri:

Madde 183 – Yevmiye defteri, kayda geçirilmesi icabeden muamalelerin tarih sırasıyla ve madde halinde tertipli olarak yazıldığı defterdir.

(**Değişik: 4/12/1985-3239/16 md.**) Yevmiye defteri ciltli ve sahifeleri müteselsil sıra numaralı olur. Mükellefler diledikleri takdirde yevmiye defteri ve tutulması zorunlu diğer defterlerini müteharrik yapraklı olarak kullanabilirler.

(Üçüncü fıkra mülga: 4/12/1985-3239/16 md.)

Defterikebir:

Madde 184 – Defterikebir, yevmiye defterine geçirilmiş olan muameleleri buradan alarak usulüne göre hesaplara dağıtan ve tasnifli olarak bu hesaplarda toplıyan defterdir.

Envanter defteri ve bilanço günü:

Madde 185 – Envanter defterine işe başlama tarihinde ve metaakiben her hesap döneminin sonunda çıkarılan envanterler ve bilançolar kaydolunur ve bu tarihe "bilanço günü" denir. Envanter defteri ciltli ve sayfaları müteselsil sıra numaralı olur.

Günlük kasa defteri:

Mükerrer Madde 185 – (Ek: 30/12/1980-2365/28 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Envanter çıkarmak:

Madde 186 – Envanter çıkarmak, bilanço günündeki mevcutları, alacakları ve borçları saymak, ölçmek, tartmak ve değerlendirmek suretiyle kesin bir şekilde ve müfredatlı olarak tesbit etmektir.

Şu kadar ki, ticari teamüle göre tartılması, sayılması ve ölçülmesi mutat olmianne malların değerleri tahminen tesbit olunur.

Mevcutlar, alacaklar ve borçlar işletmeye dahil iktisadi kıymetleri ifade eder.

Bina ve arazinin envanter alınması:

Madde 187 – Ferdi teşebbüslerde, mükellefin sahip olduğu bina ve arazi hakkında aşağıda yazılı esaslar cari olur:

1. Fabrika, ambar, atelye, dükkan, mağaza ve arazi-işletmede ister kısmen, ister tamamen kullanılsınlar - değerlerinin tamamı üzerinden envantere alınır.
2. Ticaret hanları gibi oda oda veya kısım kısım kullanılabilen binalarla evlerin ve apartmanların yarısından fazlası işletmede kullanıldığı takdirde envantere ithal edilir.
3. Envantere alınan gayrimenkullerin kullanım tarzlarında sonradan vakı olacak değişiklikler, hesap yılı içinde nazara alınmaz.

Bilançonun tanziminde envanter listeleri:

Madde 188 – Envanter esas itibarıyle defter üzerine çıkarılır.

Şu kadar ki, işlerinde geniş ölçüde ve çeşitli mal kullanan büyük müesseseler envanterlerini listeler halinde tanzim edebilir.

Bu takdirde envanter listelerinin:

1. Sayfa üzerinden numaralanarak sıralanması;
2. Envanterin tanzim tarihine göre tarihlenmesi;

3. Envanteri çıkaran memur ile teşebbüs sahibi veya vekili tarafından imzalanması;
4. Aynen envanter defteri gibi saklanması;
şarttır.

Yukardaki esaslara göre envanter listeleri tanzim edenler envanter defterine listeler muhteviyatını icmalen kaydederler.

Envanterde amortisman kayıtları:

Madde 189 – Üzerinden amortisman yapılan kıymetler ve bunların amortismanları aşağıda yazılı şekillerden herhangi biri ile gösterilir:

1. Envanter defterinin ayrı bir yerinde;
2. Özel bir amortisman defterinde;
3. Amortisman listelerinde.

Amortisman kayıtları, amortismana başlandığı tarihten itibaren her yılın amortismanı ayrı ayrı gösterilmek şartıyla birbirine bağlanır. İşletmeye yeniden giren iktisadi kıymetlerle bunların amortismanlarının evvelki yıllara ait kayıtlarda devam ettirilmesi caizdir.

Amortisman defteri veya listelerinin kayıtları envanter kaydı hükmündedir. Yukarıdaki esaslara göre kayıtlarda gösterilen iktisadi kıymetlere ait değerler envanter defterine toplu olarak geçirilebilir.

Büyük mağazalarda envanter:

Madde 190 – Büyük mağazalar ve eczaneler emtia mevcutlarının envanterlerini üç yılda bir çıkarabilirler. Bu takdirde envanter çıkarılmayan yıllarda hesaben mevcut iktisadi kıymetleri envanter defterlerine kaydederler.

Büyük mağazalardan maksat, çeşitli mal üzerine geniş ölçüde ve perakende iş yapan ticarethanelerdir.

Maliye Bakanlığı büyük sınai işletmelerin, icabına göre, iki veya üç yılda bir envanter çıkarmalarına müsaade edebilir. Bu takdirde yukarıki hüküm uygulanır.

Envanterde alınan kıymetleri değerlendirme:

Madde 191 – Envanterde alınan iktisadi kıymetler bu kanunun "değerleme"ye ait üçüncü kitabında yazılı esaslara göre değerlendirilir.

Bilanço:

Madde 192 – Bilanço, envanterde gösterilen kıymetlerin tasnifli ve karşılıklı olarak değerleri itibarıyle tertiplenmiş hulasasıdır.

Bilanço aktif ve pasif olmak üzere iki tabloyu ihtiva eder.

Aktif tablosunda mevcutlar ile alacaklar (ve varsa zarar), pasif tablosunda borçlar gösterilir.

Aktif toplamı ile borçlar arasındaki fark, müteşebbisin işletmeye mevzu varlığını (Öz sermayeyi) teşkil eder.

Öz sermaye pasif tablosuna kaydolunur ve bu suretle aktif ve pasif tablolarının toplamları denklesir. İhtiyatlar ve kar ayrı gösterilseler dahi öz sermayenin cüzüleri sayılırlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İşletme Hesabı Esasına Göre Defter Tutma

İşletme hesabı esasında tutulacak defterler:

Madde 193 – (Değişik: 30/12/1980-2365/29 md.)

İşletme hesabı esasında aşağıdaki defterler tutulur:

1. İşletme hesabı defteri (İşletme hesabını ihtiva eden);
2. (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

İşletme hesabı:

Madde 194 – İşletme hesabının sol tarafını gider, sağ tarafını hasılat kısmı teşkil eder.

1. Gider kısmına: Satın alınan mallar veya yaptırılan hizmetler karşılığında ödenen veya borçlanılan paralar ve işletme ile ilgili diğer bütün giderler;

2. Hasılat kısmına: Satılan mal bedeli veya yapılan hizmet karşılığı olarak tahsil edilen paralarla tahakkuk eden alacaklar ve işletme faaliyetinden elde edilen diğer bütün hasılat kaydolunur.

Gayrimenkuller ve tesisat gibi amortismana tabi olan kıymetler işletme hesabına intikal ettirilmez. Şu kadar ki, 189 uncu maddeye göre amortisman kaydı tutulmak şartıyla bu kıymetler üzerinden her yıl ayrılan amortismanlar gider kaydolunabilir. Gider ve hasılat kayıtlarının en az aşağıdaki malumatı ihtiva etmesi şarttır.

1. Sıra numarası;
2. Kayıt tarihi;
3. Muameleinin nev'i;
4. Meblağ.

Günlük perakende satış ve hasılat defteri:

Mükerrer Madde 194 – (Ek: 30/12/1980-2365/30 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

İşletme hesabı esasında envanter:

Madde 195 – İşletme hesabı esasına göre defter tutanlardan emtia üzerine iş yapanlar, emtia envanteri çıkarmaya mecburdurlar.

Emtiya, satmak maksadiyle alınan veya imal edilen mallarla iptidai ve ham maddeler ve yardımcı malzeme dahildir. Emtia envanteri, muamelelere ait kayıtlarla karıştırılmamak

şartıyla yeniden işe başlama halinde işletme defterinin baş tarafına, mütaakiben de her hesap dönemi kapandıktan sonra muamele kayıtlarını takip eden sayfalara yazılır. İstiyenler ayrı bir envanter defteri tutarak emtia envanterlerini bu deftere kaydedebilirler.

İşletme hesabı hulasası:

Madde 196 – İşletme hesabı esasına göre defter tutanlar her hesap döneminin sonunda (İşletme hesabı hulasası) çıkarırlar. İşletme hesabı hulasasına aşağıdaki maddeler birer kaleme ayrı ayrı yazılır:

A) Gider tablosuna:

1. Çıkarılan envantere göre hesap dönemi başındaki emtia mevcudunun değeri;
2. Hesap dönemi zarfında satın alınan emtianın değeri ile yapılan bilümum giderler.

B) Hasılat tablosuna:

1. Hesap dönemi zarfında satılan emtianın değeri ile hizmet karşılığı ve sair suretle alınan paralar;

2. Çıkarılan envantere göre hesap dönemi sonundaki emtia mevcudunun değeri.

Kamhiyo Senetleri Defteri:

Mükerrer Madde 196 – (Ek: 24/6/1994-4008/4 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

BEŞİNCİ BÖLÜM

Sinai Müesseselerin Tutacakları Özel Kayıtlar

İmalat defteri:

Madde 197 – I inci sınıf tüccarlardan devamlı olarak imalat ile uğraşanlar yukarıda yazılı defterlerden gayrı bir (İmalat defteri) tutarlar.

İmalat defterine, aşağıda yazılı emtianın giriş ve çıkış hareketleri, emtianın cinsi ve miktarı itibariyle ve tarih sırasıyla yazılır.

1. Satın alınan ve müşteri tarafından imalat yapılmak üzere tevdi olunan her nevi iptidai ve ham maddeler, başlıca yardımcı malzeme (Doğrudan doğruya imal ile ilgili yakıtlar gibi);

2. Yukarda yazılı maddelerden imalata sarf olunan veya aynen satılanlar;
3. İmal edilen mamul maddeler;
4. Teslim edilen mamul maddeler;

Teslimden maksat, gider vergileri kanununa göre bu mahiyette olan muamelelerdir. Yarı mamuller teslim edildiği takdirde, bunlar tam mamul hükmüne girer.

İmalat artıkları ve tali maddeler de imalat defterine geçirilir. Ancak bunlardan imal esnasında miktarlarının tesbitine imkan ve lüzum olmıyalar yalnız teslim sırasında kayıtlarda gösterilir.

Kombine imalat:

Madde 198 – Ham maddeden tam mamul vücuda getirilinceye kadar geçen müstakil imal safhalarında ayrı ayrı emtia mahiyetini arz eden maddeler elde edildiği (İplik - dokuma, yağ - sabun, kereste - mobilya, un - makarna münasebetlerinde olduğu gibi) ve bu imal işleri birbirine bağlanarak aynı teşebbüs dahilinde yapıldığı takdirde, kombine imalat yapılmış olur.

Boyama, kasarlama, apre, cilalama gibi bitim işleri kombine imalatı tazammun etmez.

Kombine imalatta imalat defterleri:

Madde 199 – Kombine imalat yapanlar her müstakil imal işini imalat defterinin ayrı ayrı kısımlarında gösterirler. Bu takdirde bir safhanın mamulu mütaakip safhaya teslim gösterilmek suretiyle bu safhanın iptidai maddesini teşkil eder.

Kombine imalatta istenildiği takdirde her müstakil imal safhası için ayrı bir imalat defteri kullanılması caizdir.

Bitim işleri defteri:

Madde 200 – Birinci ve ikinci sınıf tüccarlardan boyama, basma, yazma, kasarlama, apre, cilalama gibi ücretle yapılan bitim işleriyle uğraşanlar, imalat defteri yerine, bir "Bitim işleri defteri" tutarlar.

Bu deftere müşterilerden alınan ve işlendikten sonra geri verilen emtianın cinsi ve miktarı tarih sırasıyla yazılır.

Madde 201 – (Mülga: 4/12/1985-3239/136 md.)

Madde 202 – (Mülga: 4/12/1985-3239/136 md.)

Sinai müesseselerde kayıt serbestliği:

Madde 203 – Sinai müesseseler, bu bölümde yazılı defterleri işlerinin icaplarına ve hususiyetlerine göre diledikleri şekilde tutabilirler; iptidai ve mamul maddeler için ayrı defter kullanabilirler; bunları cins ve nevi itibariyle ayrı sayfalarda gösterebilirler.

Bitim işleri defteri tutmuyarak buraya yazılması gereken malümatı, imalat defterine kaydedebilirler. İstihsal Vergisi defteri tutmuyarak bunlara ait kayıtları defterikebirde açacakları özel bir hesapta veya satışlarını kaydettikleri hesabın ayrı bir sütununda gösterebilirler.

(Mülga üçüncü fıkra: 4/12/1985-3239/136 md.)

İmalat defterine kaydolunan malümatı ihtiva edecek şekilde sinai muhasebe tutanlar, Maliye Bakanlığından müsaade almak şartıyla ayrıca imalat defteri tutmazlar.

(Mülga beşinci fıkra: 4/12/1985-3239/136 md.)

ALTINCI BÖLÜM

Diğer Müesseselerin Tutacıkları Özel Kayıtlar

Banka, banker ve sigorta şirketlerinin gider vergisine ait kayıtları:

Madde 204 – Banka (vergi kanunları uygulamasında özel belirleme yapılmadığı sürece, özel finans kurumları banka olarak addolunur), banker ve sigorta şirketleri banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinin mevzuuna giren işlemleri müfredatlı veya bordrolar üzerinden toplu olarak kendi muhasebe defterlerinde veya isterlerse ayrı bir banka ve sigorta muameleleri vergisi defterinde, diğer işlemlerinden ayırmak suretiyle gösterilir.⁵²

(Ek : 30/12/1980-2365/31 md.) Bankalar ile mevduat faizi ödeyen bankerler yukarıda belirtilen defter kayıtlarında bu hususlara ilişkin bilgileri müfredatlı olarak göstermeye mecburdurlar.

Damga resmi kayıtlar:

Madde 205 – Damga Resmi Kanununa göre yolcu bilet ücretleri, sigorta primleri ve ilan ücretleri gibi mevzular üzerinden resim istifa etmeye mecbur olan gerçek ve tüzel kişiler bu ücret ve primlerle istifa ettikleri Damga Resimleri için tarih sırasıyla bir kayıt tutmaya mecburdurlar.

Tüccarlar bu kayıtları muhasebe defterlerinde tuttukları hesaplarda gösterebilirler. Kayıtların muhasebe defterinde gösterilmemesi halinde ayrı bir "Damga Resmi defteri" tutulur. Devlet müesseselerinin resmi defter ve kayıtları Damga Resmi defteri yerine geçer.⁵³

Madde 206 – (Mülga: 4/12/1985-3239/136 md.)

Yabancı nakliyat kurumlarının hasılat defteri:

Madde 207 – Yabancı nakliyat kurumları veya bunları Türkiye'de temsil eden şube veya acentaları bir "Hasılat defteri" tutmaya ve bu deftere Türkiye'de elde ettikleri hasılatı tarih sırasıyla ve müfredatlı olarak kaydetmeye mecburdurlar. Bu madde gereğince hasılat defteri tutan yabancı nakliyat kurumları bu işleri için ayrıca muhasebe defteri tutmaya mecbur değildirler.

Menkul ve gayrimenkul sermaye iradlarına ait kayıtlar:

Madde 208 – Bu kanuna göre defter tutmaya mecbur olan gerçek kişiler Gelir Vergisine tabi menkul ve gayrimenkul sermayelerle bunlardan elde edilen iratları ve bunlara mütaallik giderleri defterikebir veya işletme hesabının veya serbest meslek erbabı kazanç

⁵² Bu fikrada yer alan "Banka, banker ve sigorta şirketleri" ibaresi, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59uncu maddesiyle "Banka (vergi kanunları uygulamasında özel belirleme yapılmadığı sürece, özel finans kurumları banka olarak addolunur), banker ve sigorta şirketleri" olarak değiştirilmiştir.

⁵³ Bu maddenin yolcu biletleri ve sigorta primleri üzerinden alınacak damga resmi kayıtlarıyla ilgili hükümleri, 1/7/1964 tarih ve 488 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin 7 numaralı bitti ile kaldırılmıştır.

defterinin ayrı bir sayfasına veya ayrı bir deftere veya hukuk bir cetvele ayrı kaydetmeye mecburdurlar.

Şu kadar ki, bu hesap mükellefin diğer kazançlarını tesbit için tuttuğu hesaplara karıştırılmaz ve onlar ile birleştirilmez.

Ambar defteri:

Madde 209 – Depo (Ardiyeler dahil) işlenenlerle nakliye ambarları ayrıca bir ambar defteri tutarlar. Bu deftere en az aşağıda yazılı malumat kaydolunur:

1. Malın ambara giriş tarihi;
2. Malın cinsi (Malın cinsi belli değilse sadece balya, kasa, sandık gibi ambalaj nevinin kaydedilmesiyle iktifa edilir);
3. Malın miktarı (Ticari teamüle göre parça, sandık veya sıklet);
4. Malın kimin tarafından tevdi edildiği;
5. Malın nereye ve kime gönderildiği;
6. Alınan nakliye ücreti tutarı.

Kendi işlerinin icabı olarak yukarıdaki malumatı ihtiva edecek şekilde defter tutanlar ayrıca ambar defteri tutmazlar.

YEDİNCİ BÖLÜM

Serbest Mesleklerde Defter Tutma

Serbest meslek kazanç defteri:

Madde 210 – Serbest meslek erbabı bir (Kazanç defteri) tutarlar.

Bu defterin bir tarafına giderler, diğer tarafına da hasılat kaydolunur.

Defterin gider tarafına, yapılan giderlerin nevi ile yapıldığı tarih ve hasılat tarafına ise ücretin alındığı tarih ve miktarı ile kimden alındığı yazılır.

Hekimler diledikleri takdirde, yukarıda yazılı malumatı protokol defterinde göstermek şartıyla ayrı kazanç defteri tutmaları mümkün olabilirler.

Amortisman kayıtları:

Madde 211 – Serbest meslek erbabı, işlerinde bir yıldan fazla kullandıkları ve amortisman tabi tutukları tesisat ve demirbaş eşyanın kıymetleri ile amortismanlarını 189 uncu maddede yazılı şekilde tutulan "Amortisman kayıtları" gösterirler.

Özel defterler:

Madde 212 – Noterlerin ve noterlik görevini ifa ile mükellef olanların ve borsa acentalarının resmi defteri "kazanç defteri" yerine geçer.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Zirai Kazançlarda Defter Tutma

Çiftçi işletme defteri:

Madde 213 – (Değişik: 19/2/1963-205/13 md.)

Zirai işletme hesabını ihtiva eden çiftçi işletme defterinin sol tarafına Gelir Vergisi Kanununun ilgili maddelerinde gösterilen giderler, sağ tarafına da aynı kanunda gösterilen hasılat kaydolunur.

Gider ve hasılat kayıtlarının en az aşağıdaki bilgileri ihtiva etmesi lazımdır.

1. Sıra numarası,
2. Kayıt tarihi,
3. Muameleinin nev'i
4. Meblağ.

Amortisman kayıtları:

Madde 214 – Çiftçi işletme defteri tutanlar, amortismana tabi kıymetleri ve bunların amortismanlarını 189 uncu maddede yazılı şekilde tutulan amortisman kayıtlarında gösterebilecekleri gibi bu kayıtları çiftçi işletme defterinin ayrı bir yerine de geçirebilirler.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Kayıt Nizamı

Türkçe tutma ve Türk Parası kullanma zorunluluğu⁵⁴

Madde 215- (Değişik: 16/7/2004-5228/7 md.) 1. Bu Kanuna göre tutulacak defter ve kayıtların Türkçe tutulması zorunludur. Ancak, Türkçe kayıtlar bulunmak kaydıyla defterlerde başka dilden kayıt da yapılabilir. Bu kayıtlar vergi matrahını değiştirmeyecek şekilde tasdik ettirilecek diğer defterlere de yapılabilir.

2. a) Kayıt ve belgelerde Türk para birimi kullanılır. Belgeler, Türk parası karşılığı gösterilmek şartıyla, yabancı para birimine göre de düzenlenebilir. Şu kadar ki yurt dışındaki müşteriler adına düzenlenen belgelerde Türk parası karşılığı gösterilme şartı aranmaz.

b) İlgili dönem defter tasdik tarihi itibarıyla ödenmiş sermayesi (yurt dışında kurulan şirketlerin Türkiye'ye ayrılan ödenmiş sermayesi) en az 100 milyon ABD Doları ya da muadili yabancı para karşılığı Türk Lirası ve sermayesinin en az % 40'ı ikametgâhi, kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan kişilere ait olan işletmelere, kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına Cumhurbaşkanınca izin verilebilir. Cumhurbaşkanı, bu had ve nispeti sektörler itibarıyla ayrı ayrı yarısına kadar indirmeye veya

⁵⁴ Bu madde başlığı “Türkçe tutma mecburiyeti:” iken, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 7 nci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

iki katına kadar artırmaya yetkilidir. Bu şartların ihlâl edildiği hesap dönemini izleyen hesap döneminden itibaren Türk para birimine göre kayıt tutma zorunluluğu başlar.⁵⁵

ba) Türk para birimiyle yapılan işlemler, işlemin gerçekleştiği günün Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası döviz alış kuruyla ilgili para birimine çevrilir. İktisadî kıymetlerin değerleri ile vergi matrahı kayıt yapılan para birimine göre tespit edilir, beyannamenin verilmesi gereken ayın ilk gününün kuruyla Türk parasına çevrilerek beyan edilir. Vergi ödeme, mahsup ve iade işlemlerinde de Türk Lirası tutarlar kullanılır.

bb) Bu mükellefler, diğer para birimleriyle kayıt tuttukları sürece mükerrer 298inci maddenin (A) fıkrası uyarınca enflasyon düzeltmesi yapamazlar. Türk para birimiyle kayıt yapmaya başlamaları halinde ise üç yıl süreyle anılan madde hükmünden yararlanamazlar.

Defterlerin mürekkeple yazılacağı:

Madde 216 – Bu kanuna göre tutulması mecburi defterler mürekkeple veya makina ile yazılır. Kopye kağıdı kullanılması ve ıstampa ve sair damga aletleriyle kopye konulması da caizdir.

Bilümum defterlerde hesaplar kapatılıncaya kadar toplamlar geçici olarak kurşun kalemi ile yapılabilir.

Yanlış kayıtların düzeltilmesi:

Madde 217 – Yevmiye defteri madelerinde yapılan yanlışlar ancak muhasebe kaidelerine göre düzeltilebilir. Diğer bilümum defter ve kayıtlara rakam ve yazılar yanlış yazıldığı takdirde düzeltmeler ancak yanlış rakam ve yazı okunacak şekilde çizilmek, üst veya yan tarafına veya hukmet ilgili bulunduğu hesaba doğrusu yazılmak suretiyle yapılabilir.

Defterlere geçirilen bir kaydı kazımak, çizmek veya silmek suretiyle okunamaz bir hale getirmek yasaktır.

Boş satır bırakılmayacağı, sayfaların yok edilmesi:

Madde 218 – Defterlerde kayıtlar arasında usulen yazılmaya mahsus olan satırlar, çizilmeksızın boş bırakılamaz ve atlanamaz.

Ciltli defterlerde, defter sayfaları ciltten koparılamaz. Tasdikli müteharrik yapraklarda bu yaprakların sırası bozulamaz ve bunlar yırtılamaz.

Kayıt zamanı:

Madde 219 – (Değişik: 30/12/1980-2365/32 md.)

Muameleler defterlere zamanında kaydedilir. Şöyleki:

⁵⁵ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 ncı maddesiyle, bu bente yer alan "Bakanlar Kurulunca" ibaresi "Cumhurbaşkanınca" şeklinde, "Bakanlar Kurulu" ibaresi "Cumhurbaşkanı" şeklinde değiştirilmiştir.

- a) Muamelelerin işin hacmine ve icabına uygun olarak muhasebenin intizam ve vuzuhunu bozmayacak bir zaman zarfında kaydedilmesi şarttır. Bu gibi kayıtların on günden fazla geciktirilmesi caiz değildir.
- b) Kayıtlarını devamlı olarak muhasebe fişleri, primanota ve bordro gibi yetkili amirlerin imza ve parafını taşıyan mazbut vesikalara dayanarak yürüten müesseselerde, muamelelerin bunlara işlenmesi, deftere işlenmesi hükmündedir. Ancak bu kayıtlar, muamelelerin esas defterlere 45 günden daha geç intikal ettirilmesine cevap vermez.
- c) Günlük kasa, günlük, parakende satış ve hasılat defterleri ile serbest meslek kazanç defterine muameleler günü gününe kaydedilir.

ONUNCU BÖLÜM

Defterlerin Tasdiki

Tasdike tabi defterler:

Madde 220 – Aşağıda yazılı defterlerin bu bölümdeki esaslara göre tasdik ettirilmesi mecburidir:

1. Yevmiye ve envanter defterleri;
2. İşletme defteri;
3. Çiftçi işletme defteri;
4. İmalat ve İstihsal Vergisi defterleri; (Basit İstihsal Vergisi defteri dahil)
5. **(Mülga: 1/7/1964-488/31 md.)**
6. Nakliyat Vergisi defteri;
7. Yabancı nakliyat kurumlarının hasılat defteri;
8. Serbest meslek kazanç defteri.
9. **(Ek: 30/12/1980-2365/33 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)**
10. **(Ek: 30/12/1980-2365/33 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)**
11. **(Ek: 24/6/1994-4008/5 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)**

Bu kanunla cevaz verilen hallerde yukarıda yazılı olanların yerine kullanılacak olan defterler de tasdike tabi tutulur.

Tasdik zamanı:

Madde 221 – Bu kanunda yazılı defterleri kullanacak olanlar, bunları aşağıda yazılı zamanlarda tasdik ettirmeye mecburdurlar:

1. Ötedenberi işe devam etmekte olanlar defterin kullanılacağı yıldan önce gelen son ayda;
2. Hesap dönemleri Maliye Bakanlığı tarafından tesbit edilenler, defterin kullanılacağı hesap döneminden önce gelen son ayda;
3. **(Değişik: 4/12/1985-3239/17 md.)** Yeniden işe başlayanlar, sınıf değiştirenler ve yeni bir mükellefiyete girenler, işe başlama, sınıf değiştirme ve yeni mükellefiyete girme

tarihinden önce; vergi muafiyeti kalkanlar, muaflıktan çıkma tarihinden başlayarak on gün içinde;

4. Tasdike tabi defterlerin dolması dolayısıyle veya sair sebeplerle yıl içinde yeni defter kullanmaya mecbur olanlar bunları kullanmaya başlamadan önce.

Tasdiki yenileme:

Madde 222 – Defterlerini ertesi yılda da kullanmak isteyenler Ocak ayı, hesap dönemleri Maliye Bakanlığıca tesbit edilenler bu dönemin ilk ayı içinde tasdiki yeniletmeye mecburdurlar.

Tasdik makamı:

Madde 223 – Defterler, iş yerinin, iş yeri olmayanlar için ikametgahın bulunduğu yerdeki noter veya noterlik görevini ifa ile mükellef olanlar, menkul kıymet ve kambiyo borsasındaki acentaları için borsa komiserliği tarafından tasdik olunur.

(Ek: 4/12/1985-3239/18 md.) Tasdik makamı, bu Kanuna göre tasdike getirilen defterleri sosyal güvenlik ile ilgili kuruluşların mevzuat hükümlerine bağlı kalmaksızın tasdik eder.

(Ek: 11/6/2003-4884/7 md.; Değişik: 15/2/2018-7099/2 md.) Defterler anonim ve limited şirketler ile kooperatiflerin kuruluş aşamasında, şirket merkezinin bulunduğu yer ticaret sicili müdürlüğünce tasdik edilir.⁵⁶

Tasdik şerhi:

Madde 224 – (Değişik birinci fıkra birinci cümle: 11/6/2003-4884/8 md.) Noterlerin yapacağı tasdik şerhleri ile anonim ve limited şirketlerin kuruluşu aşamasında ticaret sicili memurlarınca da yapılacak tasdik şerhleri defterin ilk sayfasına yazılır ve aşağıdaki malumatı ihtiva eder.

1. Defter sahibinin;

a) Gerçek kişilerde başta soyadı sonra öz adı (Müessesesin varsa maruf unvanı da ayrıca ilave olunur);

b) Tüzel kişilerde unvanı;

2. İş adresi;

3. İş veya meslekin nev'i;

4. Defterin nev'i;

5. Defterin kaç sayfadan ibaret olduğu;

6. Defterin kullanılacağı hesap dönemi;

7. Defter sahibinin bağlı olduğu vergi dairesi;

8. Tasdik tarihi;

⁵⁶ Bu fıkranın 15/2/2018 tarihli ve 7099 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle değiştirilen metni, aynı Kanunun 34 üncü maddesi uyarınca 15/3/2018 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

9. Tasdik numarası;
- 10.Tasdiki yapan makamın resmi mühür ve imzası.

Tasdik şekli:

Madde 225 – Defterler aşağıdaki şekilde tasdik olunur:

a) Ciltli defterlerin tasdik esnasında sayfalarının sıra numarasıyla teselsül ettiğine bakılarak, bu sayfalar teker teker tasdik makamının resmi mühürü ile mühürlenir.

b) Müteharrik yapraklı yevmiye defteri kullanmalarına Maliye Bakanlığıca müsaade edilen müesseseler bir yıl içinde kullanacaklarını tahmin ettikleri sayıda yaprağı yukarıdaki esaslara göre tasdik ettirirler. Tasdikli yapraklar bittiği takdirde, yeni yapraklar kullanılmadan evvel tasdike arzolunur.

Bunların sayfa numaraları tasdikli yaprakların sayfa numaralarını takiben teselsül ettirilir. Tasdik makamı, ilave yaprakların sayısını ilk tasdik şerhinin altına kaydeder ve bu kaydı usulüne göre tasdik eder.

Defter tasdikine ait bordrolar:

Madde 226 – Tasdik makamları tasdik ettikleri defterlere ait aşağıda yazılı malümatı tarih sırasıyla, üçer aylık bordrolara derç ve bunları en geç bir ay içinde bulundukları yerin en büyük malmemuruna tevdî ederler:

1. Tasdik numarası ve tarihi;
2. Defter sahibinin soyadı, adı (Veya unvanı);
3. İşi veya mesleki;
4. Defterin nev'i;
5. Defterin hangi yıl için tasdik edildiği;
6. Defter sahibinin bağlı olduğu vergi dairesi.

Tasdik makamları yukarıdaki bilgileri münferit fişlerle de bildirebilirler.

Elektronik olarak tutulan defterlerde tasdik:

Madde 226/A- (Ek:14/10/2021-7338/20 md.)

Türk Ticaret Kanununun 64 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan yetki kapsamında Hazine ve Maliye Bakanlığı ile Ticaret Bakanlığıca müşterek belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde elektronik ortamda tutulan defterler için berat alınması, elektronik ortamda tutulan diğer defterlerin ise Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde onaylanması bu Kanun uygulamasında tasdik hükmündedir.

Berat ve onayın belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde alınmaması veya yapılmaması durumunda defterler tasdik ettirilmemiş sayılır.

**ÜÇÜNCÜ KISIM
Vesikalar**

BİRİNCİ BÖLÜM

Kayıtların Tevsiki

İspat edici kağıtlar:

Madde 227 – Bu kanunda aksine hüküm olmadıkça, bu kanuna göre tutulan ve üçüncü şahıslarla olan münasebet ve muamelelere ait olan kayıtların tevsiki mecburidir.

(Ek: 19/2/1963-205/14 md.) Defter tutmak mecburiyetinde olmayan mükellefler vergi matrahlarının tesbiti ile ilgili giderlerini tesvike mecburdurlar. (Götürü usulde tesbit edilen giderler hariç.)

(Ek: 3/12/1988-3505/3 md.) Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dahil olmak üzere, bu Kanuna göre kullanılan veya bu Kanunun Maliye ve Gümrük Bakanlığına verdiği yetkiye dayanılarak, kullanma mecburiyeti getirilen belgelerin, öngörülen zorunlu bilgileri taşımaması halinde bu belgeler vergi kanunları bakımından hiç düzenlenmemiş sayılır.⁵⁷

(Ek: 3/12/1988-3505/3 md.) Maliye ve Gümrük Bakanlığı, düzenlenmesi mecburi olan belgelerde bulunması gereken zorunlu bilgileri belirlemeye ve bu belgelerden uygun gördüklerine, düzenlenme saatinin yazılması mecburiyetini getirmeye yetkilidir.

Vergi Beyannamelerinin İmzalanması ve Yeminli Mali Müşavir Tasdik Raporları:

Mükerrer Madde 227 – (Ek: 24/6/1994-4008/6 md.)

Maliye Bakanlığı:

1. Vergi beyannamelerinin 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış serbest muhasebeci, serbest muhasebeci mali müşavir veya yeminli mali müşavirler tarafından da imzalanması mecburiyetini getirmeye, bu mecburiyeti beyanname çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibariyle ayrı ayrı uygulatmaya,

2. Vergi kanunlarında yer alan muafiyet, istisna, yeniden değerlendirme, zarar mahsubu ve benzeri hükümlerden yararlanılmasını Maliye Bakanlığınca belirlenen şartlara uygun olarak yeminli mali müşavirlerce düzenlenmiş tasdik raporu ibraz edilmesi şartına bağlamaya,

3. (Ek: 23/7/2010-6009/10 md.) Vergi kanunları kapsamındaki yeminli mali müşavirlik tasdik işlemlerini elektronik ortamda gerçekleştirmeye ve tasdike konu işlemleri mükellef grupları, faaliyet ve tasdik konuları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye ve uygulatmaya,

Bu uygulamalara ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Yukarıdaki fikra hükümlerine göre beyannameyi imzalayan veya tasdik raporunu düzenleyen meslek mensupları, imzaladıkları beyannamelerde veya düzenledikleri tasdik raporlarında yer alan bilgilerin defter kayıtlarına ve bu kayıtların dayanağını teşkil eden

⁵⁷ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 21inci maddesiyle bu fikrada yer alan “Bu Kanuna” ibaresi “Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dahil olmak üzere, bu Kanuna” şeklinde değiştirilmiştir.

belgelere uygun olmamasından dolayı ortaya çıkan vergi ziyâsına bağlı olarak salınacak vergi, ceza, gecikme faizlerinden mükellefle birlikte müstereken ve müteselsilen sorumlu tutulurlar.

2 numaralı bent hükmüne göre yararlanılması yeminli mali müşavirlerce düzenlenmiş tasdik raporu ibrazı şartına bağlanan konularda, tasdik raporunun zamanında ibrazı şarttır. (**Ek cümle:14/10/2021-7338/22 md.**) Şu kadar ki, tasdik raporunun zamanında ibraz edilmemesi halinde, mükellefe tebliğ edilmek şartı ile 60 günlük bir mühlet verilir. Tasdik raporunun bu süre içinde de ibraz edilmemesi halinde mükellefler tasdike konu haktan yararlanamazlar. Ancak, Maliye Bakanlığı tasdik raporlarının ibraz süresini iki aya kadar uzatmaya yetkilidir.⁵⁸

(**Ek: 25/5/1995-4108/5 md.**) 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi olan Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile bunlara ait müesseseler hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz.

Tevsiki zaruri olmayan kayıtlar:

Madde 228 – Aşağıdaki giderler için ispat edici kağıt aranmaz:

1. Örf ve teamüle göre bir vesikaya istinat ettirilmesi mütat olmayan müteferrik giderler;

2. Vesikasının teminine imkan olmayan giderler;

3. Vergi kanunlarına göre götürü olarak tesbit edilen giderler.

1 ve 2 numaralı fıkralarda yazılı giderlerin gerçek miktarları üzerinden kayıtlara geçirilmesi ve miktarlarının işin genişliğine ve mahiyetine uygun bulunması şarttır.

İKİNCİ BÖLÜM

Fatura ve Fatura Yerine Geçen Vesikalar

Faturanın tarifi:

Madde 229 – Fatura, satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesikadır.

Faturanın şekli:

Madde 230 – (Değişik: 30/12/1980-2365/34 md.)

Faturada en az aşağıdaki bilgiler bulunur:

1. Faturanın düzenlenme tarihi seri ve sıra numarası;

2. Faturayı düzenleyenin adı, varsa ticaret unvanı, iş adresi, bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarası;

3. Müşterinin adı, ticaret unvanı, adresi, varsa vergi dairesi ve hesap numarası;

4. Malın veya işin nev'i, miktarı, fiyatı ve tutarı;

⁵⁸ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 22 nci maddesiyle bu fıkranın birinci cümlesi yer alan “tasdik raporunu zamanında ibraz etmeyen mükellefler tasdike konu haktan yararlanamazlar.” ibaresi “tasdik raporunun zamanında ibrazı şarttır.” şeklinde değiştirilmiştir.

5. (Değişik: 4/12/1985-3239/19 md.) Satılan malların teslim tarihi ve irsaliye numarası, (Malın alıcıya teslim edilmek üzere satıcı tarafından taşındığı veya taştırlığı hallerde satıcının, teslim edilen malın alıcı tarafından taşınması veya taştırlaması halinde alıcının taşınan veya taştırlan mallar için sevk irsaliyesi düzenlenmesi ve taşitta bulundurulması şarttır.

Malın, bir mükellefin birden çok iş yerleri ile şubeleri arasında taşındığı veya satılmak üzere bir komisyoncu veya diğer bir aracıya gönderildiği hallerde de, malın gönderen tarafından sevk irsaliyesine bağlanması gereklidir. Bu bentte yazılı irsaliyeler hakkında fiyat ve bedel ile ilgili bilgiler hariç olmak üzere, bu madde hükmü ile 231 inci madde hükmü uygulanır. İrsaliyelerde malın nereye ve kime gönderildiği ayrıca belirtilir.

Şu kadar ki nihai tüketicilerin tüketim amacıyla perakende olarak satın aldığı malları kendilerinin taşıması veya taştırması halinde bu mallara ait fatura veya perakende satış fişinin bulunması şartıyla sevk irsaliyesi aranmaz.)

Fatura nizamı:

Madde 231 – (Değişik: 30/12/1980-2365/35 md.)

Faturanın düzenlenmesinde aşağıdaki kaidelere uyulur:

1. Faturalar sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir. Aynı müessesenin muhtelif şube ve kısımlarında her biri aynı numara ile başlamak üzere ayrı ayrı fatura kullanıldığı takdirde bu faturalara şube ve kısımlarına göre şube veya kısmın isimlerinin yazılması veya özel işaretle seri tefriki yapılması mecburidir.

2. Faturalar mürekkeple, makine ile veya kopya kurşun kalemi ile doldurulur.

3. Faturalar en az bir asıl ve bir örnek olarak düzenlenir. Birden fazla örnek düzenlenendiği takdirde her birine kaçinci örnek olduğu işaret edilir.

4. Faturaların baş tarafında iş sahibinin veya namına imzaya mezun olanların imzası bulunur.

5. (Değişik: 4/12/1985-3239/20 md.) Fatura, malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami yedi gün içinde düzenlenir. (**Ek cümle:29/4/2021-7318/1 md.**) Hazine ve Maliye Bakanlığı; mal veya hizmetin nev'i, miktarı, fiyatı, tutarı, satışın yapılmış şekli, faaliyet konusu, sektör veya mükellefiyet türünü ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak, bu süreyi indirmeye ya da faturanın malın teslim edildiği veya hizmetin yapıldığı anda düzenlenmesi zorunluluğu getirmeye yetkilidir. Bu süreler içerisinde düzenlenmeyen faturalar hiç düzenlenmemiş sayılır.⁵⁹⁶⁰

6. (Ek: 4/12/1985-3239/20 md.) Bu Kanunun 232 nci maddesinin birinci fıkrasına göre fatura düzenlemek zorunda olanlar, müşterinin adı ve soyadı ile bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarasının doğruluğundan sorumludur. (Ancak bu sorumluluk, aynı

⁵⁹ Bu bentte yer alan "on gün" ibaresi, 25/12/2003 tarihli ve 5035 sayılı Kanunun 48 inci maddesiyle "yedi gün" olarak değiştirilmiştir.

⁶⁰ 29/4/2021 tarihli ve 7318 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle, bu bentin son cümlesi yer alan "sure" ibaresi "süreler" şeklinde değiştirilmiştir.

maddenin 2. nci fikrasının uygulandığı halleri kapsamaz.) Fatura düzenleyenin istemesi halinde müşteri kimliğini ve vergi dairesi hesap numarasını gösterir belgeyi ibraz etmek zorundadır.

Fatura kullanma mecburiyeti:⁶¹⁶²

Madde 232 – Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçiler:

1. Birinci ve ikinci sınıf tüccarlara;
2. Serbest meslek erbabına;
3. Kazançları basit usulde tesbit olunan tüccarlara
4. Defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilere;
5. Vergiden muaf esnafa.

Sattıkları emtia veya yaptıkları işler için fatura vermek ve bunlara da fatura istemek ve almak mecburiyetindedirler.

(Değişik: 23/6/1982-2686/28 md.) Yukarıdakiler dışında kalanların, birinci ve ikinci sınıf tüccarlar ile kazancı basit usulde tespit edilenlerden ve defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerden satın aldıkları emtia veya onlara yaptırdıkları iş bedelinin 50.000.000 (**9.900 TL**) lirayı geçmesi veya bedeli 50.000.000 (**9.900 TL**) liradan az olsa dahi istemleri halinde emtiayı satanın veya işi yapanın fatura vermesi mecburidir.

(Mülga dördüncü fıkra: 4/12/1985-3239/136 md.)

Perakende satış vesikaları:

Madde 233 – (Değişik: 23/6/1982-2686/29 md.)

Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerin fatura vermek mecburiyetinde olmadıkları satışları ve yaptıkları işlerin bedelleri aşağıdaki vesikalardan herhangi biri ile tevsik olunur.⁶³

1. Perakende satış fişleri;
2. Makineli kasaların kayıt ruloları;
3. Giriş ve yolcu taşıma biletleri.

Perakende satış fişi, makineli kasaların kayıt ruloları ve biletlerde, işletme veya mükellefin adı, düzenlenme tarihi ve alınan paranın miktarı gösterilir.

⁶¹ 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81. inci maddesiyle bu maddenin 1. inci fikrasında yer alan "ikinci sınıf tüccarlarla", ibaresi "ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle" şeklinde, aynı fikranın 3 sayılı bendinde yer alan "kazançları götürü usulde tesbit olunan tüccarlara" ibaresi "Kazançları basit usulde tesbit olunan tüccarlara" şeklinde değiştirilmiştir.

⁶² Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işaretlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

⁶³ 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81. inci maddesiyle bu fıkarda yer alan "ikinci sınıf tüccarlarla", ibaresi "ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle" şeklinde değiştirilmiştir.

Perakende satış fişi ile giriş ve yolcu taşıma biletleri seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir. Bu fiş ve biletler kopyalı iki nüsha olarak tanzim edilir ve bir nüshası müşteriye verilir. Makineli kasa kullanılıp da müşteriye fiş (makineli kasanın önceki fikrada belirtilen malumatı ihtiva eden fişi) verilmemesi halinde, perakende satış fişi tanzimi ve müşteriye verilmesi mecburidir.

(Dördüncü fıkra mülga: 4/12/1985-3239/136 md.)

Gider pusulası:

Madde 234 – (Değişik fıkra:14/10/2021-7338/23 md.) Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle defter tutmak mecburiyetinde olan serbest meslek erbabı ve çiftçiler, bu Kanun kapsamındaki belgeleri düzenleme zorunluluğu bulunmayanlara yaptırdıkları işler veya onlardan satın aldığı mallar (gerçek usulde vergilendirilmeyen çiftçilerden satın aldığı mallar hariç) için işi yapana veya malı satana imza ettirecekleri gider pusulası düzenlerler. Vergiden muaf esnaf için düzenlenen gider pusulası, bu kişiler tarafından verilmiş fatura hükmündedir.

Gider pusulası, işin mahiyeti, emtianın cins ve nev'i ile miktar ve bedelini ve iş ücretini ve işi yapmış olan veya emtiayı satın alan ile satanın adları soyadlarını (Tüzel kişilerde unvanlarını) ve adreslerini ve tarihi ihtiva eder ve iki nüsha olarak tanzim ve bir nüshası işi yapana veya malı satana tevdî olunur.

(Ek: 30/12/1980-2365/37 md.) Gider pusulaları, seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir.

(Ek fıkra:14/10/2021-7338/23 md.) Gider pusulası, malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami yedi gün içinde düzenlenir. Bu süre içerisinde düzenlenmeyecek gider pusulası hiç düzenlenmemiş sayılır.

(Ek fıkra:14/10/2021-7338/23 md.) İkinci fikrada belirtilen bilgileri ihtiva etmeleri kaydıyla;

a) Malın veya hizmetin bedelinin, dördüncü fikrada belirtilen süre dâhilinde satıcıya; 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu'nda tanımlanan banka, 20/6/2013 tarihli ve 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun kapsamında yetkilendirilmiş ödeme kuruluşları veya 9/5/2013 tarihli ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanunu'na göre kurulan Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi aracılığıyla ödemesi halinde, bu kurumlarca düzenlenen belgeler,

b) 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında satın alınan malların gider pusulası düzenlemek zorunda olanlara iade edilmesinde, 6502 sayılı Kanun uyarınca iade edilecek tutarların, (a) bendinde yer alan kurumlar aracılığıyla iadesinde bu kurumlarca düzenlenen belgeler,

c) Bu Kanuna göre belge düzenleme zorunluluğu bulunmayan kamu kurum ve kuruluşlarının, tabii oldukları ilgili mevzuat dâhilinde, yaptıkları işler veya sattıkları mallar için düzenledikleri belgeler,

gider pusulası yerine geçer.

(Ek fıkra:14/10/2021-7338/23 md.) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Müstahsil makbuzu:

Madde 235 – Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar ile kazancı basit usulde tespit edilenler ve defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçiler gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçilere satın aldıkları malların bedelini ödedikleri sırada iki nüsha makbuz tanzim etmeye ve bunlardan birini imzalı olarak satıcı çiftçiye vermeye ve diğerini ona imzalatarak almaya mecburdurlar. Mal tüccar veya çiftçi adına bir adamı veya mutavassıt tarafından alındığı takdirde makbuz bunlar tarafından tanzim ve imza olunur.⁶⁴

Çiftçiden avans üzerine yapılan mubayaalarda, makbuz, malın teslimi sırasında verilir.

Müstahsil makbuzunun tüccar veya alıcı çiftçi nezdinde kalan nüshası fatura yerine geçer.

Müstahsil makbuzunda en az aşağıda yazılı bilgiler bulunur:

1. Makbuzun tarihi;

2. (Değişik: 30/12/1980-2365/38 md.) Malı satın alan tüccar veya çiftçinin soyadı, adı, unvanı ve adresi;

3. Malı satan çiftçinin soyadı, adı ve ikametgahı adresi;

4. Satın alınan malın cinsi, miktarı ve bedeli.

Bu maddede yazılı makbuzlar hiçbir resim ve harca tabi değildir.

(Ek: 30/12/1980-2365/38 md.) Müstahsil makbuzları seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Serbest Meslek Makbuzları

Makbuz mecburiyeti:

Madde 236 – (Değişik: 30/12/1980-2365/39 md.)

Serbest meslek erbabı, mesleki faaliyetlerine ilişkin her türlü tahsilatı için iki nüsha serbest meslek makbuzu tanzim etmek ve bir nüshasını müşteriye vermek, müşteri de bu makbuzu istemek ve almak mecburiyetindedir.

Makbuz muhteviyatı:

Madde 237 – (Değişik: 30/12/1980-2365/40 md.)

Serbest meslek makbuzlarına:

1. Makbuzu verenin soyadı adı veya unvanı, adresi, vergi dairesi ve hesap numarası;

⁶⁴ Bu fıkrala yer alan "götürü usulü tabi veya vergiden muaf çiftçilere" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle, "Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar ile" olarak daha sonra, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle de metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

2. Müşterinin soyadı, adı veya unvanı ve adresi;
 3. Alınan paranın miktarı;
 4. Paranın alındığı tarih;
- Yazılır ve bu makbuzlar serbest meslek erbabı tarafından imzalanır.
Serbest meslek makbuzları seri ve sıra numarası dahilinde teselsül ettirilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ücretlere Ait Kayıt ve Vesikalar

Ücret bordrosu:

Madde 238 – İşverenler her ay ödedikleri ücretler için (Ücret bordrosu) tutmaya mecburdurlar. Gelir Vergisi Kanununa göre vergiden muaf olan ücretlerle diğer ücret üzerinden vergiye tabi hizmet erbabına yapılan ücret ödemeleri için bordro tutulmaz.⁶⁵

Ücret bordrolarına en az aşağıdaki malumat yazılır.

1. Hizmet erbabının soyadı, adı; ücretin alındığına dair imzası veya mührü (Ücretin ödenmesinde ayrıca makbuz alan iş verenlerin tutacakları ücret bordrosuna imza veya mühür konulması mecburi değildir.);

2. Varsa vergi karnesinin tarih ve numarası;
3. Birim ücreti (Aylık, haftalık, gündelik, saat veya parça başı ücreti);
4. Çalışma süresi veya ücretin ilgili olduğu süre;
5. Ücret üzerinden hesaplanan vergilerin tutarı.

Bordronun hangi aya ait olduğu baş tarafından gösterilir. Bir aya ait bordro ertesi ayın yirminci gününé kadar hazırlanıp tarihlenerek, müessesese sahibi veya müdürü ile bordroyu tanzim eden memur tarafından imzalanır.

İş verenler ücret bordrolarını, yukarıki esaslara uymak şartıyla diledikleri şekilde tanzim edebilirler.

Bordro yerine geçen vesikalar:

Madde 239 – Genel, katma, özel bütçeli daire ve müesseselerle belediyelerin ve 3659 sayılı Kanuna tabi müesseselerin ücret ödemelerinde kullandıkları vesikalar ücret bordrosu yerine geçer.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Diğer Evrak ve Vesikalar

Taşıma ve otel işletmelerine ait belgeler:

Madde 240 – (Değişik: 30/12/1980-2365/41 md.)

⁶⁵ 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle bu fikrada yer alan "götürüü ücret" ibaresi "diğer ücret" şeklinde değiştirilmiştir.

Taşıma işletmeleri ile otel motel ve pansiyon gibi konaklama yerleri (kazancı basit usulde tespit edilenler dahil)⁶⁶ aşağıda yazılı belgeleri düzenlemek zorundadırlar.

A) Taşıma İrsaliyeleri: Ücret karşılığında eşya nakleden bütün gerçek ve tüzelkişiler naklettiğleri eşya için, 209 ncu maddede yazılı bilgilerle, sürücünün ad ve soyadı ve aracın plaka numarasını ihtiva eden ve seri ve sıra numarası dahilinde teselsül eden ırsaliye kullanmak zorundadırlar. Bu ırsaliyenin bir nüshası eşyayı taşıttırana, bir nüshası eşyayı taşıyanara aracın sürücüsüne veya kaptanına verilir ve bir nüshası da taşımayı yapan nezdinde saklanır. Bu bent hükmü nakliye komisyoncuları ile acenteleri de kapsar.

B) Yolcu listeleri: Şehirler arasında yapılan yolcu taşımalarında 233 ncü madde gereğince yolcu taşıma biletini kesmeye mecbur olan mükellefler, (T.C. Devlet Demiryolları hariç) taşıtların her seferi için müteselsil seri ve sıra numaralı ve oturma yerlerini planlı şekilde gösteren iki nüsha yolcu listesi düzenlerler ve bu listenin bir nüshasını sefer sonuna kadar taşıttı ve diğer nüshasını işyerinde bulundururlar. Yolcu taşıma biletlerinin komisyoncu veya acenteler tarafından kesilmesi halinde yolcu listeleri 3 nüsha olarak düzenlenir ve bir nüshası bu kimseler tarafından saklanır.

Yolcu listelerinde aşağıdaki bilgiler bulunur:

1. Yolcu listesini düzenleyen işletmenin adı veya unvanı ile adresi,
2. Taşıtı işleten mükellefin adı, soyadı varsa unvanı, adresi, vergi dairesi ve hesap numarası.
3. Taşının plaka numarası, sefer tarihi ve hareket saati.
4. Bilet numaraları işaretlenerek suretiyle yolcu sayısı ve toplam hasılat tutarı.

C) Günlük müşteri listeleri: Otel, motel ve pansiyon gibi konaklama yerleri, odalar, bölmeler ve yatak planlarına uygun olarak müteselsil seri ve sıra numaralı günlük müşteri listeleri düzenlerler ve işletmede bulundururlar.

Bu listelerde aşağıdaki bilgiler bulunur:

1. Mükellefin adı, soyadı, varsa unvanı ve adresi,
2. Oda numaraları yazılacak müşterinin adı, soyadı ve oda ücreti,
3. Düzenleme tarihi.

Muhabere evrakı:

Madde 241 – Tüccarların her nevi ticari muameleleri dolayısıyla yazdıkları ve aldıkları mektuplar (Telgraflar ve hesap hulasaları dahil) muhabere evrakını teşkil eder. Gönderilen ve gelen muhabere evrakının, işlerinin icabına göre dosyada muhafaza edilmesi mecburidir.

Mükerrer Madde 241 – (Ek: 28/8/1991-3762/2 md.)

⁶⁶ 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81inci maddesiyle bu fikrada yeralan parantez içersindeki "(götürüü usulde vergiye tabi olanlar dahil)" ibaresi metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Mükelleflerin sattıkları emtia veya yaptıkları işler nedeniyle ortaya çıkan alacak ve borçları için bono veya police düzenlemeleri halinde, bu police veya bonoların Türk Ticaret Kanunu uyarınca bulunması gereken bilgilerin yanısıra aşağıdaki hususları da ihtiva etmesi zorunludur.

1. Müteselsil seri ve sıra numarası.
2. Alacaklı ve borçlunun adı, adresi, bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarası.

Bono, police, çek, senet, tahlil, hisse senedi, finansman bonosu, kar ortaklığı belgesi ve benzeri kıymetli evrakin vergi belge düzenini sağlamak açısından ihtiva edeceği bilgileri belirlemeye Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

Diger vesikalar:

Madde 242 – Tüccarlar evvelki maddelerin dışında kalan ve bir hüküm ifade eden veya icabında bir hakkın ispatına delil olarak kullanılabilen mukavelename, taahhütname, kefaletname, mahkeme ilamları gibi hukuki vesikalarla ihibarname, karar örnekleri, vergi makbuzları gibi vergi evrakin dosyada muhafaza etmeye mecburdurlar.

Damga resmi mükellefleri, gazete ve sair neşriyatın pul yapıştırılan koleksiyon nüshalarını ve Türkiye'de tanzim edilip doğrudan doğruya ecnebi memleketlere gönderilen evrak ile çekilen telgrafların Türkiye'de kalan kopyalarını aynı suretle muhafaza etmek mecburiyetindedirler.

(Ek fikra: 19/2/1963-205/15 md.) Gelir Vergisi Kanununun 54 üncü maddesinin 2 numaralı bendine göre vergi matrahlarının tesbitinde gerçek giderleri nazara alınan mükellefler, bu giderlerini tevsik edecek vesikaları saklamaya mecburdurlar.

(Ek fikra: 19/2/1963-205/15 md.) Gelir Vergisi Kanununa göre diğer kazanç ve iratlari üzerinden vergilendirilecek mükellefler, vergi matrahının tesbitinde nazara alınacak giderlerini isbat edecek vesikaları muhafaza etmek mecburiyetindedirler.⁶⁷

Elektronik ortamdaki kayıtlar ve elektronik cihazla belge düzenleme:⁶⁸

Mükerrer Madde 242 – (Ek: 28/8/1991-3762/3 md.)

1. Maliye ve Gümrük Bakanlığı; mükelleflere, niteliklerini belirlediği elektronik cihazları kullanırmak suretiyle belge düzenlettirmeye ve kullanılacak özel cihazlardan çıkarılan pulları belgelere eklemeye yetkilidir. Elektronik cihazlarla düzenlenen belgeler ile özel cihazlardan çıkarılan pulları ihtiva eden belgeler bu Kanun hükümlerine uygun olarak düzenlenmiş belge hükmündedir.⁶⁹

⁶⁷ Bu fikrada yer alan "Gelir Vergisi Kanununa göre sair kazanç ve iratlari üzerinden" ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

⁶⁸ Bu madde başlığı; "Elektronik Cihazla veya Tayin Olunacak Usulle Belge Düzenleme:" iken, 28/12/2001 tarihli ve 4731 sayılı Kanunun 4 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

⁶⁹ Bu fikranın başında bulunan "1." Ibaresi, 28/12/2001 tarihli ve 4731 sayılı Kanunla eklenmiştir.

Elektronik cihazların belirlenen niteliklere uygunluğu 6.12.1984 gün ve 3100 sayılı Kanunun 5 inci maddesine göre kurulan komisyonun görüşü alınarak Maliye ve Gümrük Bakanlığınca onaylanır.

Maliye ve Gümrük Bakanlığı, elektronik cihazlarla veya kullanılacak özel cihazlardan çıkarılan pulları eklemek suretiyle belge düzenletme yetkisini; iş grupları, sektörler, bölgeler, yerleşim birimleri, yıllık hasılat tutarları itibariyle veya sabit bir işyerinde faaliyet gösterilmediğine göre ayrı ayrı veya topluca kullanabilir.

Mükellefler, 3100 sayılı Kanuna göre nitelikleri belirlenen ödeme kaydedici cihazlar ile birinci fikrada belirtilen cihazları piyasadan temin edebilecekleri gibi, Maliye ve Gümrük Bakanlığından da temin edebilirler. Maliye ve Gümrük Bakanlığı bu cihazları temin etmeye, zimmet karşılığı vermeye bu konularla ilgili bütçe işlemlerini yapmaya ve diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Bakanlıkça zimmet karşılığı verilen cihazların bozulması, çalınması gibi nedenlerle kullanılamaz hale gelmesi halinde cihaz bedelinin 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre mükelleften tahsili yoluna gidilir.

2. (Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) Elektronik defter, şekil hükümlerinden bağımsız olarak bu Kanuna göre tutulması zorunlu olan defterlerde yer alması gereken bilgileri kapsayan elektronik kayıtlar bütündür.

(Ek paragraf:14/10/2021-7338/24 md.) Elektronik defter beratı, elektronik ortamda tutulan defterlere ilişkin olarak, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenen standartlara uygun bilgileri içeren ve Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından onaylanmış elektronik dosyayı ifade eder.

(Ek paragraf:14/10/2021-7338/24 md.) Elektronik muhasebe fişi, şekil hükümlerinden bağımsız olarak Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenen standart ve içeriğe uygun olarak elektronik ortamda düzenlenen, imzalanan, muhafaza ve ibraz edilebilen muhasebe fişine ait elektronik kayıtlar bütündür.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) Elektronik belge, şekil hükümlerinden bağımsız olarak bu Kanuna göre düzenlenmesi zorunlu olan belgelerde yer alan bilgileri içeren elektronik kayıtlar bütündür.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) Elektronik kayıt, elektronik ortamda tutulan ve elektronik defter ve belgeleri oluşturan, elektronik yöntemlerle erişimi ve işlenmesi mümkün olan en küçük bilgi ögesini ifade eder.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.) Bu Kanunda ve diğer vergi kanunlarında defter, kayıt ve belgelere ilişkin olarak yer alan hükümler elektronik defter, kayıt ve belgeler için de geçerlidir. Maliye Bakanlığı, elektronik defter, belge ve kayıtlar için diğer defter, belge ve kayıtlara ilişkin usul ve esaslardan farklı usul ve esaslar belirlemeye yetkilidir.

(Ek: 28/12/2001-4731/4 md.; Değişik: 4/6/2008-5766/17 md.) Maliye Bakanlığı; elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, kaydedilmesi, iletilmesi, muhafaza ve ibrazı ile defter ve belgelerin elektronik ortamda tutulması, düzenlenmesi ve ibraz edilmesi

uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, elektronik ortamda tutulmasına, düzenlenmesine ve ibraz edilmesine izin verilen defter ve belgelerde yer alması gereken bilgileri internet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında Maliye Bakanlığına veya Maliye Bakanlığının gözetim ve denetimine tabi olup, kuruluşu, faaliyetleri, çalışma ve denetim esasları Cumhurbaşkanıça çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenecek olan özel hukuk tüzel kişiliğini haiz bir şirkete aktarma zorunluluğu getirmeye, bilgi aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu Kanun kapsamına giren işlemlerde elektronik imza kullanım usul ve esaslarını düzenlemeye ve denetlemeye yetkilidir. Bu Kanunun vergi mahremiyetine ilişkin hükümleri, bu kapsamında kurulan şirketin ortak, yönetici ve çalışanları ile elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, imzalanması, iletilmesi ve saklanması hususlarından herhangi biri için hizmet verme konusunda yetkilendirilenlerin ortak, yönetici ve çalışanları hakkında da uygulanır.⁷⁰⁷¹

DÖRDÜNCÜ KISIM **Ekim ve Sayım Beyanı**

Ekim sayım beyanı:

Madde 243 – (Değişik: 19/2/1963-205/16 md.)

Zirai işletmeleri, Gelir Vergisi Kanununun 54 üncü maddesinde yazılı işletme büyülüklerinin üstünde bulunan çiftçiler, zirai işletmelerinin (Gezici hayvancılıkta kışlaklarının) bulundukları köy ve mahallelerin muhtarlıklara müracaatla ekim sayım beyanında bulunurlar.⁷²

1. Çiftçinin soyadı ve adı;
2. Çiftçinin ikametgah adresi;
3. Zirai işletmenin (Gezici hayvancılıkta kışlaklarının) bulunduğu yer;
4. Ekimde: Geçen yılın Ekim ayı sonundan beyanın yapıldığı yılın Kasım ayı başına kadar ekilen arazinin genişliği ve ekimin nev'i;
5. Hayvancılıkta: Beslenen hayvanların cins ve miktarları;
6. Meyvacılıkta: İcabına göre, meyva verebilecek hale gelmiş ağaç sayısı veya bunların dikili bulunduğu arazinin genişliği;

⁷⁰ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 nci maddesiyle, bu paragrafta yer alan "Bakanlar Kurulunca" ibaresi "Cumhurbaşkanıça" şeklinde değiştirilmiştir.

⁷¹ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 24 üncü maddesiyle bu paragrafta yer alan "tutulması ve düzenlenmesi" ibaresi "tutulması, düzenlenmesi ve ibraz edilmesi" şeklinde ve "tutulmasına ve düzenlenmesine" ibaresi "tutulmasına, düzenlenmesine ve ibraz edilmesine" şeklinde değiştirilmiş ve paragrafin son cümlesine "çalışanları" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, imzalanması, iletilmesi ve saklanması hususlarından herhangi biri için hizmet verme konusunda yetkilendirilenlerin ortak, yönetici ve çalışanları" ibaresi eklenmiştir.

⁷² Bu maddede yer alan, "Zirai işletmeleri, Gelir Vergisi Kanununun 12 nci maddesine göre hasılat bildirimine esas alınan ölçülerin üstünde bulunan çiftçiler,..." ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Adı ortaklıklarda beyanın ortaklardan biri aile reisi beyanında aile rsisi tarafından yapılması kafidir. Bu takdirde diğer ortaklarla eş ve çocukların ad ve soyadları, ikametgah adresleri ve hisseleri beyanda bulunan tarafından deftere yazdırılır.

Ekim ve sayım beyanı her yılın Kasım ayında yapılır.

Maliye Bakanlığı iklim şartları bakımından özellik gösteren illerde beyan süresini değiştirebilir.

Ekim ve sayım beyanları sözlü veya yazılı olabilir. Beyanlar, beyanı yapanlar tarafından imza veya mühürle tasdik edilir.

Beyan varakaları iki nüsha olarak tanzim ve bir nüshası beyan süresinin sonundan itibaren 15 gün içinde ilgili vergi dairesine makbuz karşılığında teslim edilir.

Kayıt işlerini kendi imkanları ile tekemmül ettiremiyecek durumda olan muhtarlıklara valiliklerce gerekli yardımada bulunulur.

Ekim ve sayım ilmühaberi:

Madde 244 – İhtiyar heyetleri, ekim ve sayım defterlerine kaydedilen bilgilere dayanarak, beyanda bulunan çiftçilere tasdikli bir ekim ve sayım ilmühaberi verirler.

Muhtar ve ihtiyar heyetlerince verilen ilmühaberler için ücret alınmaz. Ekim ve sayım beyanları ile ilmühaberler hiçbir resim ve harca tabi değildir.

Tahkik ve ihbar ödevi:

Madde 245 – (**Değişik birinci fıkra: 19/2/1963-205/17 md.**) Muhtar ve ihtiyar heyetleri 243 üçüncü madde hükümlerine göre yapılan beyanların doğruluğunu tahkik ederler.

Muhtar ve ihtiyar heyetleri, hiç beyanda bulunmamış olanları beyanda bulunmağa, yanlış veya hakikate aykırı beyanda bulunmuş olanları beyanlarını düzeltmeye davet ederler. Buna rağmen beyanda bulunmayanların veya beyanlarını düzeltmeyenleri verilen sürenin sonundan başlıyarak 15 gün içinde, mütalaaları ile birlikte ve yazılı olarak vergi dairesine bildirirler. Bu ihbar üzerine vergi dairesince yapılacak tahkikat neticesine göre işlem yapılır.

Ücret ve sorumluluk:

Madde 246 – Muhtar ve ihtiyar heyetleri üyelerine Maliye Bakanlığınınca takdir ve tayin edilecek miktarda ücret verilir. Görevlerini kısmen veya tamamen yerine getirmeyen muhtar ve ihtiyar heyetleri ücrete müstahak olmazlar.

(**Değişik ikinci fıkra: 23/1/2008-5728/274 md.**) Görevini ihmal veya suistimal eden muhtar ve ihtiyar heyeti üyeleri Türk Ceza Kanununun görevi kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

BEŞİNCİ KISIM

Vergi Karnesi

Vergi karnesi:

Karne mecburiyeti:

Madde 247 – (Değişik: 30/12/1980-2365/42 md.)

Aşağıda yazılı olanlar vergi karnesi almaya mecburdurlar:

1. Gelir Vergisi Kanununa göre diğer ücret kapsamında vergilendirilenler;
2. Gelir Vergisi Kanununa göre indirimden faydalananmak isteyenler;
3. Gelir Vergisi Kanununun 35 nci maddesinin (B) bendi uyarınca karne almak zorunda olanlar.

Durumu yukarıdaki şartların birden fazlasına girse bile, bir mükellef tek vergi karnesi alır.

Karne alınması:

Madde 248 – Mükellefler vergi karnelerinin kendileri tarafından yazılması gereken kısımlarını doldurduktan sonra, vergi bakımından durumlarını kayıt ve tescil ve karneye işaret ettirmek üzere, bunları bağlı oldukları vergi dairesine ibraz ederler.

Mükellefiyete müessir olacak değişiklikler de yukarıki esaslara göre karneye işaret ettirilir.

247 nci maddenin 1 inci bendinde yazılı mükelleflerin doldurdukları karneyi vergi dairesine ibraz etmeleri veya değişikliği karneye işaret ettirmeleri süresi işe başladıkları veya değişikliğin vukubulduğu tarihten başlıyarak bir aydır.

(Değişik: 23/6/1982-2686/30 md.) Gelir Vergisi Kanununa göre indirimlerin uygulanmasında, karnedeki kayıtlar, bunların vergi dairesine tescil ettirildiği tarihten evvelki zamanlar için nazara alınmaz.

Hüviyet tasdiki:

Madde 249 – (Değişik: 23/6/1982-2686/31 md.)

Gelir Vergisinden indirimlerden faydalanan bilgiler için karne almak mecburiyetinde olanlar, medeni hal ve aile durumu hakkında vergi karnesine yazılmış olan bilgiler ve bunlarda vaki olan değişiklikler mükellefin ikamet ettiği veya çalıştığı mahallenin muhtarına tasdik ettirilir.

Buna imkan olmayan hallerde mükellefin karneye yazdığı bilgilerin doğruluğu idari tahkikatla tespit olunur ve karnenin tescili tahkikat neticesinde yapılır.

Doğruluk Sorumluluğu:

Madde 250 – Vergi karnelerine yazdıkları bilgilerin doğruluğundan mükellefler; iş verenler tarafından bu karnelere ilave olunan kayıtlardan da iş verenler sorumludur.

Karnesiz hizmet erbabı çalışanlarının sorumluluğu:⁷³

⁷³ 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle, bu maddenin birinci fıkrasında yer alan "Kazançları götürü usulde tespit edilen ticaret, sanat ve serbest meslek erbabı ile götürü gider usulünü" ibaresi "Kazançları basit usulde tespit edilen ticaret erbabı ile götürü gider usulünü" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 251 – Kazançları basit usulde tesbit edilen ticaret erbabı ile götürü gider usulünü kabul eden gayrimenkul sermaye iradı sahipleri, yanlarında çalışan hizmet erbabının, kanunun tayin ettiği süre içinde karne almalarını ve karnelerinde yazılı vergilerini ödemelerini temin etmeye mecburdurlar. Bu mecburiyete riayet edilmemiği takdirde:

a) Zamanında karne almamış veya vergisini tarh ettirmemiş olan hizmet erbabının vergisi iş veren kimse adına tarh edilir ve vergi cezası da aynı kimse adına kesilerek ondan tahsil olunur. Bu fikra hükmüne göre tarh edilen vergi ve kesilen ceza, iş verene birer ihbarname ile tebliğ edilir. Kullanılacak ihbarnamelerin şeklini ve muhteviyatını Maliye Bakanlığı tayin eder.

Karnesiz tesbit edilen şahsa karnesi verilir ve vergisinin ödendiği karneye yazılır.

b) Karnesini zamanında almış ve vergisini tarh ettirmiş olan hizmet erbabının zamanında ödenmemiş olan vergisi ve gecikme zammı, yanında çalıştığı tesbit edilen iş verenden tahsil olunur.

İş verenler, yukarıki hükümlere göre ödedikleri vergiler için asıl mükelleflere rücu edebilirler.

Karnelerin şekli, resim ve harçlardan muaf olduğu:⁷⁴

Madde 252 – Vergi karnesinin şekli ve ihtiva edeceğİ bilgiler Maliye Bakanlığınca tesbit olunur.

Gerek karneler, gerek bunların ihtiva ettiği kayıtlar hiçbir resme ve harca tabi değildir. Tasdik dolayısıyla muhtarların yüzbin **(28,00 TL)** lirayı geçmemek şartıyla harç almaları caizdir.

ALTINCI KISIM Muhofaza ve İbraz Ödevleri

Defter ve vesikaları muhofaza:

Madde 253 – Bu Kanuna göre defter tutmak mecburiyetinde olanlar, tuttukları defterlerle üçüncü kısımda yazılı vesikaları, ilgili bulundukları yılı takibeden takvim yılından başlayarak beş yıl süre ile muhofaza etmeye mecburdurlar.

Defter tutma mecburiyetinde olmيانların muhofaza ödevi:

Madde 254 – Bu kanuna göre defter tutmak mecburiyetinde olmيانlar, 232, 234 ve 235 inci maddeler mucibince almaya mecbur oldukları fatura ve gider pusulası ve müstahsil

⁷⁴ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

makbuzlarını tarih sırası ile tanzim tarihlerini takip eden takvim yılından başlıyarak beş yıl süre ile muhafaza etmeye mecburdurlar.

Karnelerin muhafazası:

Madde 255 – (Değişik: 23/6/1982-2686/32 md.)

Mükellefler bu Kanuna göre alındıkları vergi karnelerini, işin devam ettiği, Gelir Vergisi Kanununa göre indirimlerle ilgili olanlar bu indirimlerden faydalandıkları sürece muhafaza ederler.

Defter ve belgelerle diğer kayıtların ibraz mecburiyeti⁷⁵⁷⁶

Madde 256 – (Değişik: 22/7/1998-4369/4 md.)

Geçen maddelerde yazılı gerçek ve tüzel kişiler ile mükerrer 257 nci madde ile getirilen zorunluluklara tabi olanlar, muhafaza etmek zorunda oldukları her türlü defter, belge ve karneler ile vermek zorunda bulundukları bilgilere ilişkin mikro fiş, mikro film, manyetik teyp, disket ve benzeri ortamlardaki kayıtlarını ve bu kayıtlara erişim veya kayıtları okunabilir hale getirmek için gerekli tüm bilgi ve şifreleri muhafaza süresi içerisinde yetkili makam ve memurların talebi üzerine ibraz ve inceleme için arz etmek zorundadırlar. Bu zorunluluk Maliye Bakanlığıca belirlenecek usule uygun olarak, tasdike ve 3568 sayılı Kanunun 8/A maddesi uyarınca düzenlenecek katma değer vergisi iadesine dayanak teşkil eden rapora konu hesap ve işlemlerin doğrulanması için gerekli kayıt ve belgelerle sınırlı olmak üzere, bu hesap ve işlemlere doğrudan ya da silsile yoluyla taraf olanlara, defter ve belgelerinin tetkiki amacıyla yeminli mali müşavirler ve serbest muhasebeci mali müşavirler tarafından yapılan talepler için de geçerlidir.

Düzenleme:

Madde 257 – (Değişik birinci fıkra: 30/12/1980-2365/44 md.) Vergi inceleme ve kontrolleri ile gayrimenkullerin rayic̄ bedelinin tespiti sırasında, mükellefler aşağıda yazılı ödevleri yerine getirmeye mecburdurlar.

1. İncelemeye yetkili memura müessesesinin durumuna göre, çalışma yeri göstermek ve resmi çalışma saatlerinde memurun müessesesede çalışmasını sağlamak;
2. İnceleme ile ilgili her türlü izahatı vermek (Bu mecburiyet hem iş sahibine, hem de işletmede çalışan memurlara şamildir);
3. İncelemeye yetkili memurun, lüzumunda iş yerinin her tarafını gezip görmesini sağlamak;

⁷⁵ Bu madde başlığı, 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanun ile metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

⁷⁶ 29/3/2018 tarihli ve 7104 sayılı Kanunun 20 nci maddesiyle bu maddenin son cümlesi yer alan; “tasdike” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 3568 sayılı Kanunun 8/A maddesi uyarınca düzenlenecek katma değer vergisi iadesine dayanak teşkil eden rapora” ibaresi ve “yeminli mali müşavirler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve serbest muhasebeci mali müşavirler” ibaresi eklenmiştir.

4. (Değişik: 23/6/1982-2686/33 md.) Bina ve arazinin rayiç bedelinin tespitinde değeri tespit edilecek bina ve araziyi Emlak Vergisi Kanununun 31 nci maddesine göre Maliye Bakanlığınca yetkili kılanan memurlara gösterip gezdirmek, bu gibi gayrimenkullerin genel ahvaline, kullanılış tarzına ve kirada ise kiranın miktarına müteallik her türlü bilgileri vermek (Bu fikrada yazılı mecburiyetler kiracılar da şamildir);

5. (Ek: 30/12/1980-2365/44 md.) İşletmede 134 ncü madde gereğince envanter yapılması halinde araç, gereç ve personeliyle bu işlemlerin intacına gerekli yardım ve kolaylığı göstermek.

Yetki:

Mükerrer Madde 257 – (Ek: 30/12/1980-2365/45 md.)

(Değişik birinci fıkra: 22/7/1998-4369/5 md.) Maliye Bakanlığı;

1. Mükellef ve meslek grupları itibarıyle muhasebe usul ve esaslarını tespit etmeye, bu Kanuna göre tutulmakta olan defter ve belgeler ile bunlara ilaveten tutulmasını veya düzenlenmesini uygun gördüğü defter ve belgelerin mahiyet, şekil ve ihtiva etmesi zorunlu bilgileri belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya; bedeli karşılığında basıp dağıtmaya veya üçüncü kişilere bastırıp dağıtmaya veya dağıttırmaya, bunların kayıtlarını tutturmaya, bu defter ve belgelere tasdik, muhafaza ve ibraz zorunluluğu getirmeye veya kaldırımı, bu Kanuna göre tutulacak defter ve düzenlenenecek belgelerin tutulması ve düzenlenmesi zorunluluğunu kaldırımı,

2. Mükelleflere ve mükellef olmayanlara, muameleleri ile ilgili tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etmeleri zorunluluğunu getirmeye ve bu zorunluluğun kapsamını ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslarını belirlemeye,⁷⁷⁷⁸

3. Tutulması ve düzenlenmesi zorunlu defter, kayıt ve belgelerin mikro film, mikro fiş veya elektronik bilgi ve kayıt araçlarıyla yapılması veya bu kayıt ortamlarında saklanması veya ibraz edilmesi hususunda izin vermeye veya zorunluluk getirmeye, bu şekilde tutulacak defter ve kayıtların kopyalarının Maliye Bakanlığında veya Muhofaza etmekle görevlendireceği kurumlarda saklanması zorunluluğu getirmeye, bu konuda uygulama usul ve esaslarını belirlemeye,⁷⁹

4. (Değişik: 28/11/2017-7061/19 md.) Bu Kanunun 149 uncu maddesine göre devamlı bilgi vermek zorunda olanlardan istenilen bilgiler ile beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları kullanılmak suretiyle internet de dâhil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve

⁷⁷ 30/7/2003 tarihli ve 4962 sayılı Kanunun 17 nci maddesiyle, bu fikrada yer alan "banka veya benzeri finans kurumlarında" ibaresi, "banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince" olarak değiştirilmiştir.

⁷⁸ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 6 nci maddesi ile bu bende "Mükelleflere" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve mükellef olmayanlara," ibaresi eklenmiştir.

⁷⁹ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 25 inci maddesiyle bu bende "ortamlarında saklanması" ibaresinden sonra gelmek üzere "veya ibraz edilmesi" ibaresi eklenmiştir.

ortamında verilmesine, beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracılıkla gönderilmesi hususlarında izin vermeye, standart belirlemeye veya zorunluluk getirmeye, beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeler ile bilgilerin aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu zorunluluk veya standartları beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeler veya bilgi ve işlem çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulatmaya ya da belirlemeye, kanuni süresinden sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannameler üzerine düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameler ile süresinden sonra verilen bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelere istinaden düzenlenen ihbarnameleri, mükellefe, vergi sorumlusuna veya bunların elektronik ortamda beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeleri gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda tebliğ etmeye, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelere ilişkin yapılan işlemlerin sonuçlarını internet de dahil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında ilgili kişilere göndermeye ve bunların uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,

5. Vergi kanunlarının uygulanmasıyla ilgili olarak levha kullandırma ve asma zorunluluğu getirmeye ve kaldırmaya,

6. (**Ek: 3/7/2005-5398/23 md.; Değişik: 6/2/2014-6518/8 md.**) Vergi güvenliğini sağlamak amacıyla niteliklerini belirleyip onayladığı elektrikli, elektronik, manyetik ve benzeri cihazlar ve sistemleri kullandırmaya, bu cihaz ve sistemler vasıtasyyla bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin kullanılmasına ilişkin zorunluluk getirmeye, mükelleflere bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin verilmesinde, mükelleflerin Maliye Bakanlığına bağlı vergi dairelerine vadesi geçmiş borcu bulunmadığına ilişkin belge arama zorunluluğu getirmeye, bu zorunluluk kapsamına girecek amme alacaklarını tür ve tutar itibarıyla tespit etmeye ve hangi hallerde bu zorunluluğun aranılmayacağına, bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretlerin basımı, dağıtım ile sistemin kurulması ve işletilmesi hizmetlerinin, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu tabi olmaksızın, süresi 5 yılı geçmemek üzere ve 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu (5inci maddesinin beşinci fıkrası hariç) hükümleri çerçevesinde; yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişiler tarafından yerine getirilmesine, bu hizmetlerde ve yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerde bulunması gereken özellikleri, yetkilendirilecek gerçek veya tüzel kişilerin faaliyetlerinin yönlendirilmesi, izlenmesi, denetlenmesi, yetkilendirmenin sonlandırılması ve bunların uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye,

7. (**Ek: 28/11/2017-7061/19 md.**) Elektronik ticarette ve internet dahil olmak üzere her türlü dijital ortamın alım, satım, kiralama, ilan ve reklam gibi iktisadi ve ticari amaçlarla kullanıldığı hallerde vergi güvenliğini sağlamak amacıyla elektronik ortamda iktisadi ve ticari faaliyette bulunan gerçek ya da tüzel kişi hizmet sağlayıcılarına, elektronik ticaret hizmet

sağlayıcılara, başkalarına ait iktisadi ve ticari faaliyetlerin yapılmasına ortam sağlayan gerçek ve tüzel kişi aracı hizmet sağlayıcılara, elektronik ticaret aracı hizmet sağlayıcılara, erişim sağlayıcılara, içerik sağlayıcılara, yer sağlayıcılara ve sosyal ağ sağlayıcılara iktisadi ve ticari faaliyetlerine ilişkin bildirim verme yükümlülüğü getirmeye, bildirimin içerik, format, standart, verilme süresi ve yöntemini belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya, bildirim verme yükümlülüğünü iş hacmi, sektör, mükellef grupları, alış-satış tutarı, alım, satum, kiralama, ilan ve reklama konu mal ve hizmet türleri itibarıyla belirlemeye, başkalarına ait iktisadi ve ticari faaliyetlerin yapılmasına ilişkin bildirime konu bilgiler ile içerik sağlayıcılar tarafından üretilen ya da sağlanan bilgilerin aracı hizmet sağlayıcıları, elektronik ticaret aracı hizmet sağlayıcıları, erişim sağlayıcılar, yer sağlayıcılar ve/veya sosyal ağ sağlayıcılar tarafından alınması zorunluluğunu getirmeye, bu bent kapsamındaki bilgi ve bildirimlerin elektronik ortamda muhofaza ve ibraz edilmesi yükümlülüğü getirmeye ve uygulamaya ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye,⁸⁰

8. (Ek:29/4/2021-7318/2 md.) 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ve 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sivilaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun kapsamında lisansa tabi faaliyetlerde bulunanlar ile bu madde uyarınca bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretleri kullanma zorunluluğu getirilen ürünler imal veya ithal edenlerden; yeni işe başlayanlarda 10 milyon (**63.000.000**) Türk lirasına kadar, faaliyeti devam edenlerde 100 milyon (**630.000.000**) Türk lirasını geçmemek üzere bir önceki hesap dönemine ait brüt satışlar toplamının %1'ine kadar, ayrıca bandrol, pul, barkod, hologram, kupür, damga, sembol gibi özel etiket ve işaretler verilmesinden önce bu ürünler nedeniyle hesaplanan özel tüketim vergisi ve katma değer vergisi tutarının toplamına kadar, doğacak vergilerin tahsil güvenliğini sağlamak amacıyla, 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yer alan menkul mallar hariç olmak üzere anılan maddede sayılan türden teminat almaya, mükelleflerin; faaliyet alanı, hukuki statüsü, mükellefiyet süresi, aktif veya öz sermaye büyülüğu, çalışan sayısı, hakkında sahte veya muhteviyatı itibarıyla yaniltıcı belge düzenleme veya kullanma yönünde olumsuz rapor ya da tespit bulunup bulunmadığı, iş veya üretim hacmi ile ürün ve mükellef gruplarını ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak, teminatın; türünü, tutarını, verilmesi gereken zamanı, iadesi ile tamamlanmasına ilişkin hususları belirlemeye, teminat tutarını lisansa tabi faaliyetlerde lisans türleri itibarıyla farklılaştırmaya,

⁸⁰ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi ile bu bende “Elektronik ticarette” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve internet dâhil olmak üzere her türlü dijital ortamın alım, satum, kiralama, ilan ve reklam gibi iktisadi ve ticari amaçlarla kullanıldığı hallerde” ibaresi, “amacıyla elektronik ortamda” ibaresinden sonra gelmek üzere “iktisadi ve” ibaresi, “ticari faaliyetlerine ilişkin” ibaresinden önce gelmek üzere “, elektronik ticaret aracı hizmet sağlayıcılara, erişim sağlayıcılara, içerik sağlayıcılara, yer sağlayıcılara ve sosyal ağ sağlayıcılara iktisadi ve” ibaresi eklenmiş, “ve/veya” ibaresi “, elektronik ticaret hizmet sağlayıcılara,” şeklinde, “elektronik ticaret ortamını” ibaresi “ortam” şeklinde, “alım satuma” ibaresi “, alım, satum, kiralama, ilan ve reklama” şeklinde, “bilgilerin aracı hizmet sağlayıcıları” ibaresi “bilgiler ile içerik sağlayıcılar tarafından üretilen ya da sağlanan bilgilerin aracı hizmet sağlayıcıları, elektronik ticaret aracı hizmet sağlayıcıları, erişim sağlayıcılar, yer sağlayıcılar ve/veya sosyal ağ sağlayıcılar” şeklinde değiştirilmiştir.

bentte yer alan oran ve tutarları sıfıra kadar indirmeye ve iki katına kadar artırmaya, hangi hâllerde teminat aranılmayacağını ve uygulamaya ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye,⁸¹

9. (Ek: 1/7/2022-7417/26 md.) Tüzel kişiler ve tüzel kişiliği olmayan teşekkülerin gerçek faydalancı bilgisinin güncel, tam ve doğru bir şekilde tespit edilebilmesi için gerçek faydalancının kapsamını belirlemeye, bu kapsama girenlerin bildirilmesi zorunluluğunu getirmeye, bildirimin içerik, format, standart, verilme süresi ve yöntemini belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya, bildirim verme yükümlülüğünü sektör, mükellef grupları ve mükellefiyet durumları itibarıyla belirlemeye, bu bent kapsamındaki bilgi ve bildirimlerin elektronik ortamda muhafaza ve ibraz edilmesi yükümlülüğü getirmeye ve uygulamaya ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye,

10. (Ek: 16/11/2022-7421/1 md.) 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketicim Vergisi Kanununda tanımlı bulunan motorlu araç ticareti yapan mükelleflerden; doğacak vergilerin tahsil güvenliğini sağlamak amacıyla, 30 milyon (**140.000.000**) Türk lirasına kadar, 6183 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde yer alan türden teminat almaya, mükelleflerin; faaliyet alanı, hukuki statüsü, mükellefiyet süresi, aktif veya öz sermaye büyülüğu, çalışan sayısı, hakkında sahte veya muhteviyatı itibarıyla yaniltıcı belge düzenleme veya kullanma yönünde olumsuz rapor ya da tespit bulunup bulunmadığı, iş veya üretim hacmi ile ürün ve mükellef gruplarını ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak, teminatın; türünü, tutarını, verilmesi gereken zamanı, iadesi ile tamamlanmasına ilişkin hususları belirlemeye, bentte yer alan tutarı sıfıra kadar indirmeye ve iki katına kadar artırmaya, hangi hâllerde teminat aranılmayacağını ve uygulamaya ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye,⁸¹

Yetkilidir.

(Değişik: 21/1/1983-2791/5 md.) Bu Kanuna göre düzenlenecek belgelerle bunlara ek olarak düzenlenecek belgelerin, üçüncü şahıslara basım ve dağıtım işlerinin yaptırılması ile ilgili şekil, şart, usul ve esaslar ve bunlara uyulmaması halinde uygulanacak cezai şartlar Maliye Bakanlığıca hazırlanacak ve Resmi Gazete'de yayınlanacak yönetmelikle belirlenir.

(Ek: 24/6/1994-4008/7 md.) Maliye Bakanlığı, birinci fikrada yazılı belge tasdik işlemini; noterlere, kanunla kurulmuş mesleki kuruluşlara veya uygun olacağı diğer mercilereaptırmaya, ticari kazançları (basit usulde) tespit edilen gelir vergisi mükelleflerine özel bir defter tutturmaya ve bu konulara ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.⁸²

(Ek fıkra: 16/7/2004-5228/8 md.) Birinci fikranın (4) numaralı bendi uyarınca Maliye Bakanlığının beyanname ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracı kılınarak gönderilmesi hususunda izin vermesi veya zorunluluk getirmesi halinde, (mükellef

⁸¹ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işaretlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

⁸² 22/7/1998 tarihli ve 4369 Sayılı Kanunun 5 nci maddesi ile "götürü usulde" ibaresi metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

veya vergi sorumlusu ile gönderme işini yapacak kişiler arasında özel sözleşme düzenlemek kaydıyla) elektronik ortamda gönderilen beyanname ve bildirimler, mükellef veya vergi sorumlusu tarafından verilmiş addolunur.

(Ek fıkra: 3/7/2005-5398/23 md.) (Değişik birinci cümle: 28/11/2017-7061/19 md.)

Kanuni süresi geçtikten sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannamelerin elektronik ortamda gönderilmesi üzerine elektronik ortamda düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameler ile elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgelerin süresinden sonra verilmesi üzerine elektronik ortamda düzenlenen ihbarnameler mükellef, vergi sorumlusu veya bunların elektronik ortamda beyanname, bildirim, yazı, dilekçe, tutanak, rapor ve diğer belgeleri gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda ilettilir. Bu ileti tahakkuk fişi ve/veya ihbarnamenin muhatabına tebliğî yerine geçer.

ÜÇÜNCÜ KİTAP

Değerleme

BİRİNCİ KISIM İktisadi Kıymet Değerleri

BİRİNCİ BÖLÜM Değerleme Esasları

Değerlemenin tarifi:

Madde 258 – Değerleme, vergi matrahlarının hesaplanmasıyle ilgili iktisadi kıymetlerin takdir ve tesbitidir.

Değerleme günü:

Madde 259 – Değerlemede, iktisadi kıymetlerin vergi kanunlarında gösterilen gün ve zamanlarda haiz oldukları kıymetler esas tutulur.

Değerlemede esas:

Madde 260 – Değerlemede, iktisadi kıymetlerden her biri tek başına nazara alınır. Teamülen aynı cinsten sayılan malları ve düşük kıymetli müteferik eşyayı toplu olarak değerlmek caizdir.

Değerleme ölçütleri:

Madde 261 – Değerleme, iktisadi kıymetin nevi ve mahiyetine göre, aşağıdaki ölçütlerden biri ile yapılır:

1. Maliyet bedeli;

2. Borsa rayıcı;
3. Tasarruf değeri;
4. Mukayyet değer;
5. İtibari değer;
6. Vergi değeri;
7. **(Ek: 30/12/1980-2365/46 md.)** Rayış bedel,
8. Emsal bedeli ve ücreti.⁸³
9. **(Ek:14/10/2021-7338/26 md.)** Alış bedeli.

Maliyet bedeli:

Madde 262 – Maliyet bedeli, iktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi veya hukuki değerinin artırılması münasebetiyle yapılan ödemelerle bunlara müteferri bilümum giderlerin toplamını ifade eder.

(Ek fıkra:14/10/2021-7338/27 md.) Aşağıda sayılan giderler de maliyet bedeline dahil edilir:

- a) İktisadi kıymetin iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile doğrudan ilgili; gümrük vergileri, gümrük komisyonları, yükleme, boşaltma, nakliye ve montaj giderleri,
- b) İktisadi kıymetin iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile doğrudan ilgili; resim ve harçlar, noter, tapu, mahkeme, değer tespiti, danışmanlık, komisyon ve ilan giderleri,
- c) İktisadi kıymetin finansmanında kullanılan kredilere ait faiz giderleri ve bunlara ilişkin kur farklarının; emtiada emtianın stoklara girdiği tarihe kadar, diğer iktisadi kıymetlerde ise iktisadi kıymetin envantere alındığı hesap döneminin sonuna kadar olan kısmı ile söz konusu kredilere ilişkin giderler (Faiz giderleri ile kur farklarının diğer kısımlarını maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermeyecektir.),
- ç) İktisadi kıymetin stoklara veya envantere alındığı tarihe kadarki depolama ve sigorta giderleri,
- d) Gayrimenkullerde mevcut bir binanın satın alınarak yıkılmasından ve arasının tesviyesinden mütevelli giderler.

(Ek fıkra:14/10/2021-7338/27 md.) Gayrimenkullerde doğrudan ilgili olması şartıyla, bunların envantere alındığı hesap dönemi sonuna kadar alınan hibeler maliyet bedelinden indirilir.

(Ek fıkra:14/10/2021-7338/27 md.) İktisadi kıymetin (emtia hariç) iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile ilgili olan özel tüketim vergisi, indirilemeyecek katma değer vergisi, banka ve sigorta muameleleri vergisi ile kaynak kullanımını destekleme fonunu maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermeyecektir.

⁸³ Bentteki sıra numarası, 30/12/1980 tarih ve 2365 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi ile değiştirilmiştir.

(Ek fikra:14/10/2021-7338/27 md.) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Borsa rayıcı:

Madde 263 – Borsa rayıcı, gerek menkul kıymetler ve kambiyo borsasına, gerekse ticaret ve kıymetli madenler borsalarına kayıtlı olan iktisadi kıymetlerin değerlemeden evvelki son muamele gününde borsadaki muamelelerinin ortalama değerlerini ifade eder.⁸⁴

Normal temevvüçler dışında fiyatlarda bariz kararsızlıklar görülen hallerde, son muamele günü yerine değerlere takaddüm eden 30 gün içindeki ortalama rayıcı esas olarak alındırmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Tasarruf değeri:

Madde 264 – Tasarruf değeri, bir iktisadi kıymetin değerlendirme gününde sahibi için arz ettiği gerçek değerdir.

Mukayyet değer:

Madde 265 -- Mukayyet değer, bir iktisadi kıymetin muhasebe kayıtlarında gösterilen hesap değeridir.

İtibari değer:

Madde 266 – İtibari değer, her nevi senetlerle esham ve tahvillerin üzerinde yazılı olan değerlerdir.

Rayiç bedel:

Mükerrer Madde 266 – (Ek: 30/12/1980-2365/47 md.)

Rayiç bedel, bir iktisadi kıymetin değerlendirme günündeki normal alım satım değeridir.

Emsal bedeli ve emsal ücreti:

Madde 267 – Emsal bedeli, gerçek bedeli olmayan, veya bilinmiyen veya hatalı olarak tesbit edilemiyen bir malın, değerlendirme gününde satılması halinde emsaline nazaran hizmet olacağı değerdir.

Emsal bedeli sıra ile, aşağıdaki esaslara göre tayin olunur:

Birinci sıra: (Ortalama fiyat esası) aynı cins ve nevideki mallardan sıra ile değerlmenin yapılacağı ayda veya bir evvelki veya bir daha evvelki aylarda satış yapılmışsa, emsal bedeli bu satışların miktar ve tutarına göre mükellef tarafından çıkarılacak olan "Ortalama satış fiyatı" ile hesaplanır. Bu esasın uygulanması için, aylık satış miktarının, emsal bedeli tayin olunacak her bir malın miktarına nazaran % 25 ten az olmaması şarttır.

⁸⁴ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 7 nci maddesi ile bu fikraya "ticaret" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve kıymetli madenler" ibaresi eklenmiştir.

İkinci sıra: (Maliyet bedeli esası) Emsal bedeli belli edilecek malın, maliyet bedeli bilinir veya çıkarılması mümkün olursa, bu takdirde mükellef bu maliyet bedeline, toptan satışlar için % 5, perakende satışlar için % 10 ilave etmeyle emsal bedelini bizzat belli eder.

(Değişik: 23/6/1982-2686/35 md.) Üçüncü sıra: (Takdir esası) Yukarıda yazılı esaslara göre belli edilemeyen emsal bedelleri ilgililerin müracaati üzerine takdir komisyonunca takdir yolu ile belli edilir. Takdirler, maliyet bedeli ve piyasa kıymetleri araştırılmak ve kullanılmış eşya için ayrıca yıpranma dereceleri nazara alınmak suretiyle yapılır. Takdir edilen bedellere mükelleflerin vergi mahkemesinde dava açma hakkı mahfuzdur. Ancak, dava açılması verginin tahakkuk ve tahsilini durdurmez.

Emsal bedelinin mükellef tarafından bizzat hesaplandığı hallerde, bu hesaplara ait kayıt ve cetveller ispat edici kağıtlar olarak muhafaza edilir.

Yukarıdaki esaslarla mukayyet olmaksızın kaza mercilerinin re'sen biçikleri değerler ile zirai kazanç ölçülerini tesbit eden kararlarda yer alan unsurlar emsal bedeli yerine geçer.⁸⁵

Ücretle yapılan imalatta ücretin gerçek miktarının bilinmemesi veya doğru olarak tayin edilememesi hallerinde tesbit edilecek emsal ücret de aynı esaslara göre tayin olunur.

Vergi değeri:

Madde 268 – (Değişik: 3/4/2002-4751/1 md.)

Vergi değeri, bina ve arazinin Emlâk Vergisi Kanununun 29 uncu maddesine göre tespit edilen değeridir.

Alış bedeli:

Madde 268/A- (Ek:14/10/2021-7338/28 md.)

Alış bedeli, bir iktisadi kıymetin satın alma bedelidir. İktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi ile ilgili diğer giderler alış bedeline dahil değildir.

İKİNCİ BÖLÜM

İktisadi İşletmelere Dahil Kıymetleri Değerleme

Gayrimenkuller:

Madde 269 – İktisadi işletmelere dahil bilümum gayrimenkuller maliyet bedelleri ile değerlendirilir.

Bu kanuna göre, aşağıda yazılı kıymetler gayrimenkuller gibi değerlendirilir:

1. Gayrimenkullerin mütemmim cüzüleri ve tefferruatı;
2. Tesisat ve makinalar;
3. Gemiler ve diğer taşıtlar;

⁸⁵ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 nci maddesiyle, bu fikrada yer alan "kararnamelerde" ibaresi "kararlarda" şeklinde değiştirilmiştir.

4. Gayrimaddi haklar.

Gayrimenkullerde maliyet bedeline giren giderler:

Madde 270 – (Mülga:14/10/2021-7338/29 md.)

İnşa ve imal giderleri:

Madde 271 – İnşa edilen binalarda ve gemilerde, imal edilen makina ve tesisatta bunların inşa ve imal giderleri, satın alma bedeli yerine geçer.

Gayrimenkullerde veya elektrik üretim ve dağıtım varlıklarında maliyet bedelinin artması:⁸⁶

Madde 272 – (Değişik: 3/7/2005-5398/24 md.)

Normal bakım, tamir ve temizleme giderleri dışında, gayrimenkülü veya elektrik üretim ve dağıtım varlıklarını genişletmek veya iktisadi kıymetini devamlı olarak artırmak maksadıyla yapılan giderler, gayrimenkulün veya elektrik üretim ve dağıtım varlıklarının maliyet bedeline eklenir.

(Bir geminin iktisap tarihindeki süratini fazlalaştırmak, yolcu ve eşya yükleme ve barındırma tertibatını genişletmek veya değiştirmek suretiyle iktisadi kıymetini devamlı olarak artıran giderlerle bir motorlu kara nakil vasıtاسının kasa veya motorunun yenisi ile değiştirilmesi veya almında mevcut olmayan yeni bir tertibatın eklenmesi için yapılan giderler maliyet bedeline eklenmesi gereken giderlerdendir.)

Gayrimenkuller kira ile tutulmuş ise veya elektrik üretim ve dağıtım varlıklarının işletme hakkı verilmiş ise, kiracı veya işletme hakkına sahip tüzel kişi tarafından yapılan bir ve ikinci fikralardaki giderler bunların özel maliyet bedeli olarak ayrıca değerlendirilir. Kiracının veya işletme hakkına sahip tüzel kişinin faaliyetini icra için vücuda getirdiği tesisata ait giderler de bu hükümdedir.

Gayrimenkuller veya elektrik üretim ve dağıtım varlıkları için yapılan giderler hem tamir, hem de kıymet artırma giderlerinden tereküp ettiği takdirde, mükellef bu giderlerden maliyet bedeline eklenecek kısmı ayrı göstermek mecburiyetindedir.

Demirbaş eşya:

Madde 273 – Alat, edevat, mefruşat ve demirbaş eşya maliyet bedeli ile değerlendirilir.

(Mülga ikinci cümle:14/10/2021-7338/30 md.) (...)

İmal edilen alat, edevat, mefruşat ve demirbaşlarda imal giderleri satınalma bedeli yerine geçer.

Emtia⁸⁷

⁸⁶ Bu maddenin başlığı “Gayrimenkullerde maliyet bedelinin artması” iken 3/7/2005 tarihli ve 5398 sayılı Kanunun 24 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Madde 274 – (Değişik: 17/12/2003-5024/1 md.)

Emtia, maliyet bedeliyle değerlendirilir. Emtianın maliyet bedeline nazaran değerlendirme günündeki satış bedelleri % 10 ve daha fazla bir düşüklük gösterdiği hallerde mükellef, maliyet bedeli yerine 267 nci maddenin ikinci sırasındaki usul hariç olmak üzere, emsal bedeli ölçüsünü tatbik edebilir. Bu hüküm 275 inci maddede yazılı mamuller için de uygulanabilir.

Kıymetli madenler:**MADDE 274/A- (Ek:28/7/2024-7524/8 md.)**

Altın, gümüş, platin ve paladyum gibi kıymetli madenler borsa rayıcı ile değerlendirilir. Borsa rayıcı yoksa veya borsa rayicinin muvazaalı bir şekilde olduğu anlaşılsa değerlendirmeye esas bedel olarak, bu rayic yerine maliyet bedeli esas alınır.

Bu madde hükmü kıymetli maden ile olan senetli veya senetsiz alacaklar ve borçlar hakkında da caridir. Kıymetli maden ile olan mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit alacaklar ve borçlar değerlendirme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır. Alacak ve borçların değerlendirme günü kıymetine ırcasına ilişkin olarak 280 inci, 281 inci ve 285 inci maddelerde yer alan hükümler bu fıkra kapsamındaki alacak ve borçlar bakımından da geçerlidir.

İmal edilen emtia:

Madde 275 – İmal edilen emtianın (Tam ve yarı mamul mallar) maliyet bedeli aşağıda yazılı unsurları ihtiva eder:

1. Mamülün vücuda getirilmesinde sarf olunan iptidai ve ham maddelerin bedeli;
2. Mamule isabet eden işçilik;
3. Genel imal giderlerinden mamule düşen hisse;
4. Genel idare giderlerinden mamule düşen hisse; (Bu hissenin mamülün maliyetine katılması ihtiyaridir.)
5. Ambalajlı olarak piyasaya arz edilmesi zaruri olan mamullerde ambalaj malzemesinin bedeli.

Mükellefler, imal ettikleri emtianın maliyet bedellerini yukarıki unsurları ihtiva etmek şartıyla diledikleri usulde tayin edebilirler.

(Üçüncü fıkra mülga: 30/12/1980-2365/51 md.)**Zirai mahsuller:**

Madde 276 – Zirai mahsuller maliyet bedeli ile değerlendirilir. Maliyet bedeli, zirai mahsullerin hususiyetlerine göre 275 inci maddede yazılı unsurlara mütenazır olarak Maliye Bakanlığınınca tesbit edilecek esaslar dairesinde hesaplanır.

⁸⁷ Bu madde başlığı, 24/6/1994 tarih ve 4008 sayılı Kanunun 8 inci maddesi ile değiştirilmiştir.

Hayvanlar:

Madde 277 – (Değişik: 19/2/1963-205/18 md.)

Zirai işletmelere dahil hayvanlar maliyet bedeli ile değerlendirilir. Maliyet bedelinin tesbiti mümkün olmamış ahvalde maliyet bedeli yerine emsal bedeli alınır. Bu hükmün tatbikında emsal bedeli, işletmenin bulunduğu mahal (Gezici hayvancılıkta kışlak) için zirai kazanç komisyonlarında tesbit edilmiş olan ortalama maliyet bedelidir.

Kıymeti düşen mallar:

Madde 278 – Yangın, deprem ve su basması gibi afetler yüzünden veyahut bozulmak, çürümek, kırılmak, çatlamak, paslanmak gibi haller neticesinde iktisadi kıymetlerinde önemli bir azalış vakı ola emtia ile maliyetlerinin hesaplanması mütat olmamış hurdalar ve döküntüler, üstüpü, deşe ve ıskartalar emsal bedeli ile değerlendirilir.

İmha edilmesi gereken mallar:

Madde 278/A – (Ek: 21/3/2018-7103/10 md.)

Bozulma, çürüme veya son kullanma tarihinin geçmesi gibi nedenlerle imha edilmesi gereken emtia, bu mahiyetteki imha işlemleri süreklilik arz eden mükelleflerin başvurularına istinaden, bu Kanunun 267 nci maddesinin ikinci fıkrasının üçüncü bendindeki usulle mukayyet olmaksızın, Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen usul çerçevesinde ve tayin olunan imha oranını dikkate alınmak suretiyle değerlendirilebilir.

Birinci fikra hükmünden yararlanmak için yapılan başvurular, Maliye Bakanlığınca mükellefin geçmiş yillardaki işlemleri, fiili üretimi, satış ve imha süreçleri ile sektördeki diğer mükelleflerin durumu, yetkili idare, oda ve kuruluşların görüşleri de dikkate alınmak suretiyle değerlendirilir. Bu değerlendirme neticesinde, Maliye Bakanlığınca karşılıklı anlaşmak suretiyle, tayin olunan imha oranını aşmamak kaydıyla imha edilen emtianın emsal bedeli sıfır olarak kabul edilir.

Mükellefler, imha işlemine ilişkin her türlü kayıt, belge ve evrakı bu Kanunun ilgili hükümleri uyarınca muhafaza ve gereğinde ibraz etmek zorundadır.

Maliye Bakanlığı, bu maddededen yararlanmak için başvuruda bulunabilecek mükelleflerde aranacak şartları, tayin olunan imha oranının geçerli olacağı süreyi, imha oranının süresinden önce iptaline ilişkin kriterleri, bu madde kapsamına giren emtiayı, sektörler, iş kolları ve işletme büyülüklerini ayrı ayrı ya da birlikte dikkate almak suretiyle belirlemeye ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları tespit etmektedir.

Menkul kıymetler:

Madde 279 – (Değişik: 22/7/1998-4369/6 md.)

Hisse senetleri ile fon portföyünün en az % 51'i Türkiye'de kurulmuş bulunan şirketlerin hisse senetlerinden oluşan yatırım fonu katılma belgeleri alış bedeliyle, bunlar dışında kalan her türlü menkul kıymet borsa rayıcı ile değerlendirilir. Borsa rayıcı yoksa veya

borsa rayicinin muvazaalı bir şekilde olduğu anlaşılsa değerlemeye esas bedel, menkul kıymetin alış bedeline vadesinde elde edilecek gelirin (kur farkları dahil) iktisap tarihinden değerleme gününe kadar geçen süreye isabet eden kısmının eklenmesi suretiyle hesaplanır. Ancak, borsa rayıcı bulunmayan, getirişi ihraç edenin kar ve zararına bağlı olarak doğan ve değerleme günü itibarıyle hesaplanması mümkün olmayan menkul kıymetler, alış bedeli ile değerlendirilir.

Yabancı paralar:⁸⁸

Madde 280 – (Değişik birinci fıkra: 26/6/1964-485/7 md.) Yabancı paralar borsa rayıcı ile değerlendirilir. Borsa rayicinin takarrüründe muvazaa olduğu anlaşılsa bu rayıcı yerine alış bedeli esas alınır.

Yabancı paranın borsada rayıcı yoksa, değerlemeye uygulanacak kur Maliye Bakanlığında tesbit olunur.

(Değişik: 22/7/1998-4369/7 md.) Bu madde hükmü yabancı para ile olan senetli veya senetsiz alacaklar ve borçlar hakkında da caridir. Bunlardan vadesi gelmemiş senede bağlı alacak ve borçlar, bu Kanunun 281 ve 285 inci maddeleri uyarınca değerlendirme günü kıymetine ırca edilebilir. Ancak senette faiz oranının yazılı olmadığı durumlarda değerlendirme gününde geçerli olan Londra Bankalar Arası Faiz Oranı (LIBOR) esas alınır.

(Ek fıkra: 22/7/1998-4369/7 md.; Mülga: 17/12/2003-5024/9 md.)

Yurtdışından getirilerek sermaye olarak konulan yabancı paralar:⁸⁹

Madde 280/A- (Ek: 21/3/2018-7103/11 md.)

Yatırım teşvik belgesi kapsamında yatırım yapacak tam mükellef sermaye şirketlerine, işe başladıkları hesap dönemini takip eden hesap dönemi sonuna kadar yurtdışından getirilerek sermaye olarak konulan yabancı paraların, söz konusu dönem zarfında yatırım teşvik belgesi kapsamında sarf olunan kısmı nedeniyle oluşan kur farkları pasifte özel bir fon hesabına alınabilir. Bu durumda olumlu kur farkları bu hesabın alacağına, olumsuz kur farkları ise bu hesabın borcuna kaydedilir.

Sermaye olarak konulan bu yabancı paraların, işe başlanılan hesap dönemini takip eden hesap dönemi sonuna kadar herhangi bir suretle sarf edilmeyen kısmı; bu hesap dönemlerine ait vergilendirme dönemlerinin sonuna kadar mukayyet degeriyle, işe başlanılan hesap dönemini takip eden hesap döneminin sonu itibarıyla bu Kanunun 280 inci maddesine göre değerlendirilir.

Birinci fıkra uyarınca oluşan fon hesabı, sermayeye ilave edilme dışında, herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledildiği veya işletmeden çekildiği takdirde, bu işlemlerin

⁸⁸ Bu maddede yer alan kur tespiti ile ilgili olarak, 25/1/2018 tarihli ve 30312 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) (Sıra No: 491) numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğine bakınız.

⁸⁹ 21/3/2018 tarihli ve 7103 sayılı Kanunun 93 üncü maddesi uyarınca bu madde yayım tarihi olan 27/3/2018 tarihinden sonra tescil edilen sermaye şirketlerine uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

yapıldığı dönemlerin kazancı ile ilişkilendirilmeksızın, bu dönemde vergiye tabi tutulur. Kurumlar Vergisi Kanununa göre yapılan devir ve bölünme işlemleri hariç, şirketin tasfiyesi halinde de bu hüküm uygulanır.

Mükelleflerin, bu madde hükmünden yararlanabilmeleri için ticaret sicilne tescil tarihini izleyen üçüncü ayın sonuna kadar yatırım teşvik belgesi almak için başvuruda bulunmuş ve işe başlanılan hesap dönemini takip eden hesap dönemi sonuna kadar bu belgeyi almış olması gereklidir. Söz konusu yabancı paralar; başvurunun süresi içinde yapılmaması halinde müteakip ilk vergilendirme dönemi, yatırım teşvik belgesinin alınamaması halinde ise işe başlanılan hesap dönemini takip eden hesap dönemi sonu itibarıyla bu Kanunun 280 inci maddesine göre değerlendirilir.

Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Alacaklar:

Madde 281 – Alacaklar mukayyet değerleriyle değerlendirilir. Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit alacaklar değerlendirme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır.⁹⁰

Vadesi gelmemiş olan senede bağlı alacaklar değerlendirme gününün kıymetine irta olunabilir. Bu takdirde, senette faiz nispeti açıklanmış ise bu nispet, açıklanmamışsa Cumhuriyet Merkez Bankasının resmi iskonto haddi uygulanır.

Bankalar ve bankerler ile sigorta şirketleri alacaklarını ya Cumhuriyet Merkez Bankasının resmi iskonto haddi veya muamelelerinde uyguladıkları faiz haddi ile, değerlendirme günü kıymetine irta ederler.

İlk tesis ve taazzuv giderleri ve peştemallıklar:

Madde 282 – Kurumlarda aktifleştirilen ilk tesis ve taazzuv giderleri mukayyet değeri ile değerlendirilir.

Bu değer, ilk tesis ve taazzuv için yapılan giderlerden fazla olamaz.

Kurumun tesis olunması veya yeni bir şubenin açılması veya hizmetin devamlı bir surette genişletilmesi için yapılan ve karşılığında maddi bir kıymet iktisap olunmamış giderler bu cümleddendir.

İlk tesis ve taazzuv giderlerinin aktifleştirilmesi ihtiyaridir.

Gerçek veya tüzel kişilerde peştemallıklar da mukayyet değerleriyle değerlendirilir.

Aktif geçici hesap kıymetleri:

⁹⁰ "Alacaklar mukayyet değerleriyle değerlendirilir." şeklindeki bu fikra; 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59 uncu maddesindeki (213 sayılı Kanunun "b) Alacaklar mukayyet değerleriyle değerlendirilir." ibaresi, "Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit alacaklar değerlendirme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır." şeklinde değiştirilmiştir.) hükümlerine istinaden metinde yer aldığı şekilde değiştirilmiştir.

Madde 283 – Gelecek bir hesap dönemine ait olarak peşin ödenen giderler ile cari hesap dönemine ait olup da henüz tahsil edilmemiş olan hasılat, mukayyet değerleri üzerinden aktifleştirilmek suretiyle değerlendirilir.

Zirai işletmelerde henüz idrak edilmemiş olan mahsuller için yapılan giderler (Hazırlık işleri giderleri gibi) de bu madde hükmüne göre aktifleştirilerek değerlendirilir.

Kasa mevcudu:

Madde 284 – Kasa mevcutları itibarı kıymetleriyle değerlendirilir; yabancı paralar hakkında 280 inci madde hükmü uygulanır.

Borçlar:

Madde 285 – Borçlar mukayyet değerleriyle değerlendirilir. Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit borçlar değerlendirme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır.⁹¹

Vadesi gelmemiş olan senede bağlı borçlar değerlendirme günü kıymetine irtifa olunabilir. Bu takdirde senette faiz nispeti açıklanmışsa bu nispet, açıklanmamışsa Cumhuriyet Merkez Bankasının resmi iskonto haddinde bir faiz uygulanır.

Banka ve bankerler ile sigorta şirketleri borçlarını, Cumhuriyet Merkez Bankasının resmi iskonto haddi veya muamelelerinde uyguladıkları faiz haddiyle, değerlendirme günü kıymetine irtifa ederler.

(Ek: 4/12/1985-3239/22 md.) Alacak senetlerini değerlendirme gününün kıymetine irtifa eden mükellefler, borç senetlerini de aynı şekilde işleme tabi tutmalıdır.

Tahviller:

Madde 286 – Eşhamlı şirketlerle iktisadi kamu müesseseleri çıkardıkları tahvilleri itibarı değerleriyle değerlendirmeye mecburdurlar.

Pasif geçici hesap kıymetleri:

Madde 287 – Gelecek hesap dönemlerine ait olarak peşin tahsil olunan hasılat ile cari hesap dönemine ait olup henüz ödenmemiş olan giderler mukayyet değerleri üzerinden pasifleştirilmek suretiyle değerlendirilir.

Karşılıklar:

⁹¹ "Borçlar mukayyet değerleriyle değerlendirilir." şeklindeki bu fikra; 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59uncu maddesindeki {213 sayılı Kanunun;...c) 285inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Borçlar mukayyet değerleriyle değerlendirilir." ibaresi "Borçlar mukayyet değerleriyle değerlendirilir. Mevduat veya kredi sözleşmelerine müstenit borçlar değerlendirme gününe kadar hesaplanacak faizleriyle birlikte dikkate alınır." ... şeklinde değiştirilmiştir.} hükümlerine istinaden yer aldığı şekilde değiştirilmiştir.

Madde 288 – Hasıl olan veya husulu beklenen fakat miktarı katiyetle kestirilemiyen ve teşebbüş için bir borç mahiyetini arz eden belli bazı zararları karşılamak maksadiyle hesaben ayrılan meblaqlara karşılık denir.

Karşılıklar mukayyet değerleriyle pasifleştirilmek suretiyle değerlendirilir.

Amortisman kayıtlarılarındaki özel hükümler mahfuzdur.

Özel haller:

Madde 289 – Bu bölümde yazılı olmayan veya yazılı olup da kendi ölçülerile değerlendirilmesine imkan bulunmamış iktisadi kıymetlerden bina ve arazi vergi değeriyle, diğerleri, varsa borsa rayıcı, yoksa mukayyet değerleri, o da yoksa emsal bedeliyle değerlendirilir.

Serbest meslek erbabının tesisleri:

Madde 290 – Serbest meslek erbabının amortismana tabi tuttuğu tesisat, mefrusat, demirbaş eşyalarını değerlendirmede de bu bölümün hükümleri uygulanır.

Finansal kiralama işlemlerinde değerlendirme:

Mükerrer Madde 290- (Ek: 9/4/2003-4842/25 md.)

1. Finansal kiralama işlemlerinde, finansal kiralamaya konu olan iktisadî kıymet ile sözleşmeden doğan hak, borç ve alacakların değerlendirilmesi aşağıdaki esaslara göre yapılır.

Kiracı tarafından finansal kiralama işlemine konu iktisadî kıymeti kullanma hakkı ve sözleşmeden doğan borç, kiralama konusu iktisadî kıymetin rayič bedeli veya sözleşmeye göre yapılacak kira ödemelerinin bugünkü değerinden düşük olanı ile değerlendirilir.

Kiralayan tarafından sözleşmeden doğan alacak, kiralama süresi boyunca yapılacak kira ödemelerinin toplam tutarı, kiralama konusu iktisadî kıymet ise, bu iktisadî kıymetin net bilanço aktif değerinden kira ödemelerinin bugünkü değerinin düşülmesi sonucu bulunan tutar ile değerlendirilir. İktisadî kıymetin net bilanço aktif değerinden kira ödemelerinin bugünkü değerinin düşülmesi sonucu bulunan tutarın sıfır veya negatif olması halinde, iktisadî kıymet iz bedeliyle değerlendirilir ve aradaki fark iktisadî kıymetin elden çıkarılmasından elde edilen kazançlar gibi işleme tabi tutulur.

Kiralayan tarafından aktifleştirilen alacak tutarı ile kira ödemelerinin bugünkü değeri arasındaki fark, gelecek dönemlere ait faiz geliri olarak pasifleştirilmek suretiyle değerlendirilir.

Kiralayanın finansal kiralamaya konu iktisadî kıymetin üretimini veya alım satımını yapması halinde, iktisadî kıymetin net bilanço aktif değeri olarak rayič bedeli dikkate alınır. Rayič bedel ile maliyet bedeli arasındaki fark, normal bir satış işleminden elde edilen kâr veya zarar olarak işleme tabi tutulur.

2. Kiracı tarafından aktifleştirilen finansal kiralamaya konu iktisadî kıymeti kullanma hakkı, bu Kanunun mükerrer 298inci maddesi ve üçüncü kitabının üçüncü kısmının birinci bölümünde kiralama konusu iktisadî kıymet için belirlenmiş esaslar çerçevesinde yeniden değerlendirilerek amortismana tabi tutulur.

Kiralayan tarafından, finansal kiralamaya konu iktisadî kıymetin bu maddenin (1) numaralı fikrasının üçüncü paragrafına göre belirlenen değeri üzerinden amortisman ayrılmaya devam olunur.

Bu madde kapsamında değerlendirilen borç ve alacak tutarları reeskonta tâbi tutulmaz.

Kiracı tarafından finansal kiralama sözleşmesine göre yapılan kira ödemeleri, borç anapara ödemesi ve faiz gideri olarak ayırtırılır. Ayristırma işlemi, her bir dönem sonunda kalan borç tutarına sabit bir dönemsel faiz oranı uygulanmasını sağlayacak şekilde yapılır.

Kiralayan tarafından gelecek dönemlere ait faiz gelirleri, kiralanan iktisadî kıymetin finansal kiralama sözleşmesinin yapıldığı tarihteki rayiç bedelinden, her bir dönem sonunda anapara geri ödemelerinin düşülmesi sonucu kalan tutar üzerinden sabit bir dönemsel faiz oranı yaratacak şekilde hesaplanması suretiyle tahakkuk ettirilir.

3. Bu maddenin uygulamasında aşağıda yer alan tanımlar dikkate alınır.

Finansal Kiralama: Kira süresi sonunda mülkiyet hakkının kiracıya devredilip devredilmediğine bakılmaksızın, bir iktisadî kıymetin mülkiyetine sahip olmaktan kaynaklanan tüm riskler ile yararların kiracıya bırakılması sonucunu doğuran kiralamalardır.

Kiralama işleminde; iktisadî kıymetin mülkiyetinin kira süresi sonunda kiracıya devredilmesi, kiracıya kira süresi sonunda iktisadî kıymeti rayiç bedelinden düşük bir bedelle satın alma hakkı tanınması, kiralama süresinin iktisadî kıymetin ekonomik ömrünün % 80'inden daha büyük bir bölümünü kapsaması veya sözleşmeye göre yapılacak kira ödemelerinin bugünkü değerlerinin toplamının iktisadî kıymetin rayiç bedelinin % 90'ından daha büyük bir değeri oluşturması hallerinden herhangi birinin varlığı durumunda kiralama işlemi finansal kiralama kabul edilir.

Doğal kaynakların araştırılması veya kullanılmasına yönelik kiralama sözleşmeleri ileinema filmleri, video kayıtları, patentler, kopyalama hakları gibi kıymetlerle ilgili lisans sözleşmeleri bu madde kapsamında değerlendirilmez.

Arazi, arsa ve binalarla ilgili kiralama sözleşmeleri, sadece, sözleşmede kira süresi sonunda mülkiyet hakkının kiracıya devri öngörülmüşse veya kiracıya kira süresi sonunda kiralama konusu gayrimenkulu düşük bir bedelle satın alma hakkı tanınmışsa bu madde kapsamında değerlendirilir.

Kira Ödemeleri: Sözleşmeye göre, kira süresi boyunca yapılması gereken kira ödemeleridir. Kira süresi sonunda, kiralama konusu iktisadî kıymetin kalan değerine ilişkin bir taahhüt olması halinde bu değer de kira ödemesi kabul edilir.

Kira süresi sonunda kiracıya düşük bir bedelle iktisadî kıymeti satın alma hakkı tanındığı ve sözleşme tarihinde bu hakkın kullanılma olasılığının yüksek olduğu durumda kira ödemeleri kira süresi boyunca yapılan kira ödemeleri ile satın alma hakkının kullanılması durumunda ödenmesi gereken bedelin toplamıdır.

Kira Ödemelerinin Bugünkü Değeri: Kira ödemelerinin, sözleşme tarihinde, kiralamada kullanılan faiz oranının dikkate alınması suretiyle hesaplanan bugünkü değerlerinin toplamıdır.

Kıralamada kullanılan faiz oranı tespit edilemiyorsa, kiracının kiralamaya konu iktisadî kıymeti satın almak için aynı vade ile alması gereken borç için katlanacağı faiz oranı kullanılır.

Kıralamada Kullanılan Faiz Oranı: Kira ödemeleri ile garanti edilmemiş kalan değer toplamının bugünkü değerini, kiralamaya konu iktisadî kıymetin rayiç bedeline eşitleyen iskonto oranıdır.

4. Maliye Bakanlığı, bu maddenin uygulamasına yönelik usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Servetleri Değerleme**

Esaslar:

Madde 291 – Bir vergiye matrah olan servetin veya servet unsurlarının değerlendirlenmesinde bu bölümde yazılı esaslar cari olur.

Veraset ve intikal Vergisi Kanununun tatbikında yabancı memleketlerde bulunan malların o memlekette cari usul ve esaslara göre tayin ve tesbit olunacak değerleri aynen nazara alınır.

Ticari sermaye:

Madde 292 – Vergilendirilecek bir servete dahil ticari sermayenin unsurlarından bulunan emtia, gemiler ve taşılarda, tesisat ve makinalar, demirbaş eşya ve diğer menkul mallar, emsal bedelleri ile değerlendirlenir.

Menkul mallar ve gemiler:

Madde 293 – Ticari sermayeye dahil olmamış ev eşyası, mücevherat sanateserleri gibi menkul mallar ve gemiler emsal bedelleri ile değerlendirlenir.

Esham, tahvilat ve yabancı paralar:

Madde 294 – (Değişik: 26/6/1964-485/8 md.)

Ticari sermayeye dahil olsun olmasın bütün esham ve tahvilat borsa rayıcı ile borsada kayıtlı olmamış esham ve tahvilat, emsal bedelleri ile değerlendirlenir. Borsa rayicinin takarrüründe muvazaa olduğu anlaşılsa bu rayiç yerine emsal bedeli esas olur.

Ticari sermayeye dahil olsun olmasın yabancı paraların ve yabancı paralar üzerinden tanzim edilmiş alacak ve borç senetlerinin değerlendirlenmesinde ikinci bölümün hükümleri uygulanır.

Alacak ve borçlar:

Madde 295 – Ticari sermayeye dahil olsun veya olmasın senetli ve senetsiz bütün alacak ve borçlar ikinci bölümdeki hükümlere göre değerlendirir.

Haklar:

Madde 296 – Tescile tabi bilümmum hakların değeri, tesisleri sırasında Tapu siciline kaydedilen bedeldir.

Tapu sicilinde bedeli gösterilmeyen haklarla birinci fikranın dışında kalan bilümmum haklar (Sînai ve edebî mülkiyet hakları ile imtiyazlar dahil) emsal bedelleriyle değerlendirir.

Veraset yoluyla veya sair suretle ivazsız ve bedelsiz bir tarzda intikal eden intifa hakları aşağıdaki şekilde değerlendirilir:

1. İntifa hakkı sahibinin yaşı intikal tarihinde yirmiyi doldurmamış olduğu takdirde gayrimenkulün emsal bedelinin onda yedisi intifa hakkının ve onda üçü çiplak mülkiyet hakkının değeri sayılır.

2. İntifa hakkı sahibinin yaşı intikal tarihinde yirmiyi aşkın olduğu takdirde yukarıki bendde yazılı nispet, her tam on yıllık bir devre için çiplak mülkiyet hakkı onda bir artırmak ve intifa hakkı onda bir indirilmek suretiyle değer tayin olunur.

3. İntifa hakkı sahibinin yaşı intikal tarihinde yetmiş aşıkın ise gayrimenkulün emsal bedelinin onda biri intifa hakkının ve onda dokuzu çiplak mülkiyet hakkının değeri sayılır.

4. Sabit bir süre için tayin edilmiş olan intifa hakkının değeri yaş kaydı nazara alınmaksızın sürenin her tam on yılı için gayrimenkul emsal bedelinin onda ikisi olarak hesaplanır.

5. Ömür boyunca aylık gelir şeklinde vakı ivazsız intikallerde bu gelirin ödeneceği azami süreye göre baliğ olacağı miktar bulunarak intifa hakkı sahibinin ödemenin başladığı tarihteki yaşı elliyi aşmış ise elliden yukarı her yaşı yıl için yirmide biri indirilmek suretiyle değeri tayin olunur. Ancak ömür boyunca aylık gelir, muayyen bir sermaye ödenerek tasfiye edilmiş ise bu sermaye aynen değer olarak kabul edilir.

6. Hayat kaydiyle ödenen rant şeklinde vakı ivazsız intikallerde intifa hakkı sahibinin yaşı ödemenin başıldığı tarihte kırkı aşmamış ise rantın bir yıllık tutarının yirmi katı değeri sayılır. İntifa hakkı sahibinin yaşı, ödemenin başıldığı tarihte kırkı aşmiş ise kırktan yukarı her tam on yıllık bir devre için yirmi katın dörtte biri indirilmek suretiyle rantın değeri takdir olunur. İntifa hakkı sahibinin yaşı, ödemenin başıldığı tarihte yetmişii aşmiş ise rantın değeri bir yıllık tutarıdır.

Bina ve arazi:

Madde 297 – (Değişik: 29/7/1970-1318/92 md.)

Ticari sermayeye dahil olsun olmasın bilümmum binalarla arazi vergi değeri ile değerlendirilir.

(İkinci ve üçüncü fikralar mülga: 30/12/1980-2365/52 md.)

Yetki:

Madde 298 – (Değişik: 23/6/1982-2686/36 md.)

Bu bölümde yazılı emsal bedelleri ile alacak ve borçların değerleri 72 nci maddede yazılı Takdir Komisyonu tarafından tespit edilir.

Enflasyon düzeltmesi, yeniden değerleme oranı ve yeniden değerleme:⁹²

Mükerrer Madde 298- (19/2/1963 tarihli ve 205 sayılı Kanunun 26 nci maddesi ile eklenen ve 4/12/1984 tarihli ve 3094 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile değiştirilmiş olan geçici 11 inci madde hükmü olup, 25/3/1987 tarihli ve 3332 sayılı Kanunun 16 nci maddesi ile madde numarası değiştirilmiştir.)

(Değişik: 17/12/2003-5024/2 md.)

A) Malî tablolarda yer alan parasal olmayan kıymetler aşağıdaki hükümlere göre enflasyon düzeltmesine tâbi tutulur.

1. Kazançlarını bilanço esasına göre tespit eden gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri fiyat endeksindeki artışın, içinde bulunulan dönem dahil son üç hesap döneminde %100'den ve içinde bulunulan hesap döneminde % 10'dan fazla olması halinde malî tablolarını enflasyon düzeltmesine tâbi tutarlar. Enflasyon düzeltmesi uygulaması, her iki şartın birlikte gerçekleşmemesi halinde sona erer.

Kapsama giren mükellefler, geçici vergi dönemlerinin sonu itibarıyla malî tabloları düzenlemek ve enflasyon düzeltmesi yapmak zorundadırlar. Geçici vergi dönemlerinde yukarıda belirtilen oranların tespitinde, son üç hesap dönemi yerine üç aylık dönemlerin son ayı dahil önceki otuzaltı ay ve içinde bulunulan hesap dönemi yerine son oniki ay dikkate alınır. Bir hesap dönemi içindeki geçici vergi dönemlerinin herhangi birinde düzeltme yapılması halinde takip eden geçici vergi dönemlerinde ve içinde bulunulan hesap dönemi sonunda da düzeltme yapılır.

Cumhurbaşkanı; bu maddede yer alan % 100 oranını % 35'e kadar indirmeye veya tekrar kanunî seviyesine kadar yükseltmeye, % 10 oranını ise % 25'e kadar çıkarmaya veya tekrar kanunî seviyesine kadar indirmeye yetkilidir.⁹³

2. Bu maddenin uygulanmasında;

a) Parasal olmayan kıymetler; parasal kıymetler dışındaki kıymetleri,

b) Parasal kıymetler; Türk Lirasının değerindeki değişimler karşısında nominal değerleri aynı kaldığı halde satın alma güçleri fiyat hareketlerine göre ters yönde değişen kıymetleri (Yabancı paralar da parasal kıymet olarak dikkate alınır.),

c) Enflasyon düzeltmesi; parasal olmayan kıymetlerin enflasyon düzeltmesinde dikkate alınacak tutarlarının düzeltme katsayı ile çarpılması suretiyle, malî tablonun ait olduğu tarihteki satın alma gücü cinsinden hesaplanması,

⁹² 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 31 inci maddesiyle bu madde başlığı “Enflasyon düzeltmesi ve yeniden değerleme oranı” iken metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

⁹³ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 nci maddesiyle, bu paragrafta yer alan “Bakanlar Kurulu” ibaresi “Cumhurbaşkanı” şeklinde değiştirilmiştir.

d) Düzeltme katsayısı; malî tabloların ait olduğu aya ilişkin fiyat endeksinin, düzeltmeye esas alınan tarihi içeren aya ait fiyat endeksine bölünmesiyle elde edilen katsayıyı,

e) Ortalama düzeltme katsayısı; malî tabloların ait olduğu aya ilişkin fiyat endeksinin, bu endeks ile bir önceki dönemin sonundaki fiyat endeksi toplamının ikiye bölünmesi sonucu bulunan endekse bölünmesiyle elde edilen katsayıyı,

f) **(Değişik: 30/3/2006-5479/11 md.)** Fiyat endeksi (ÜFE); Türkiye İstatistik Kurumunca Türkiye geneli için hesaplanan Üretici Fiyatları Genel Endeksini,

g) Reel olmayan finansman maliyeti; her türlü borçlanmada, borç tutarlarına (yabancı para üzerinden borçlanmalarda borcun alındığı tarihteki Türk Lirası karşılıklarına), borcun kullanıldığı döneme ait TEFE artış oranının uygulanması suretiyle hesaplanan tutarı,⁹⁴

h) Toplulaştırılmış yöntemler;

aa) Basit ortalama yöntemi; gelir tablosu kalemleri ile stokların düzeltmede esas alınacak tarihlerle bağlı kalınmaksızın dönem ortalama düzeltme katsayısı ile çarpılması suretiyle enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmasını,

ab) Hareketli ağırlıklı ortalama yöntemi; dönem sonu stok ve dönem içinde satılan mal maliyetinin enflasyon düzeltmesine esas alınacak tutarlarının hareketli ağırlıklı ortalama düzeltme katsayısı ile çarpılması suretiyle enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmasını (Bir önceki döneme ait düzeltilmiş satılan mal maliyeti enflasyon düzeltmesi yapılan dönemin sonuna taşıma katsayısı uygulanarak taşınır. Bu hesaplamlarda amortisman ve reel finansman giderleri, endekslenmeden dikkate alınır.),

i) Hareketli ağırlıklı ortalama düzeltme katsayısı; enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmuş dönem başı stoğun ilgili dönemin sonuna taşınmış değeri ile dönem içi alış ve giderlerin enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmuş değerleri toplamının, dönem başı stok ile dönem içi alış ve giderlerin enflasyon düzeltmesine esas alınacak tutarlarının toplamına bölünmesi ile bulunan katsayıyı,

j) Taşıma; malî tablolardaki parasal ve parasal olmayan tutarların, taşıma katsayısı kullanılarak ilgili dönemin sonundaki yeni değerlerinin hesaplanması işlemini,

k) Taşıma katsayısı; malî tabloların ait olduğu aya ilişkin fiyat endeksinin, bir önceki dönemin sonundaki (yıl içinde işe başlayanlarda, işe başlanılan aya ilişkin) fiyat endeksine bölünmesiyle elde edilen katsayıyı,

l) Enflasyon fark hesapları; parasal olmayan kıymetlerin düzeltme işlemi sonrası değeri ile düzeltme öncesi değeri arasındaki farklarının kaydedildiği hesapları,

m) Enflasyon düzeltme hesabı; parasal olmayan kıymetlerin düzeltilmesi sonucu oluşan farkların kaydedildiği hesabı (Bu hesap enflasyon fark hesapları ile karşılıklı olarak çalışır. Parasal olmayan aktif kıymetlerin enflasyon düzeltmesine tâbi tutulması sonucu oluşan farklar bu hesabın alacağına, parasal olmayan pasif kıymetlerin enflasyon düzeltmesine tâbi

⁹⁴ Bu alt bentte yer alan "düzeltme tarihindeki"ibaresi, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 9 uncu maddesiyle "borcun alındığı tarihteki"olarak değiştirilmiştir.

tutulması sonucu oluşan farklar ise borcuna kaydedilir. Enflasyon düzeltme hesabının bakiyesi gelir tablosuna aktarılmak suretiyle kapatılır.),

n) Net parasal pozisyon; parasal varlıklarla parasal yükümlülükler arasındaki farkı, İfade eder.

3. Düzeltme işleminde aşağıdaki tarihler esas alınır:

a) Alış bedeli ile değerlenen menkul kıymetlerle malî duran varlıklar için; satın alma tarihi.

b) İlk madde ve malzeme, ticari mallar, yarı mamul ve mamul stokların maliyetine dahil edilen unsurlar, yıllara sarı inşaat ve onarım işlerinde maliyeti oluşturan unsurlar, gelecek aylara ve yıllara ait giderler, maddî duran varlıklar ve bu varlıklarları oluşturan unsurlar, maddî olmayan duran varlıklar ve bu varlıklarları oluşturan unsurlar, özel tükenmeye tâbi varlıklar ve bu varlıklarları oluşturan unsurlar, yıllara sarı inşaat ve onarım hakedişleri, haklar ve şerefiyeler için; defterlere kayıt tarihi (Bunlara mahsuben verilen veya alınan parasal olmayan avanslar, ödeme veya tahsil tarihinden mahsup tarihine kadar düzelttilir.).

c) Parasal olmayan alınan depozito ve teminatlar ile avanslar, nakit olarak ödenmiş sermaye, hisse senetleri ihraç primleri, hisse senedi iptal kârları için; tahsil tarihi.

d) Parasal olmayan verilen depozito ve teminatlar ile avanslar için; ödeme tarihi.

e) Aynî sermaye olarak konulan kıymetler için; mülkiyetin intikal etiği tarih.

f) Kâr yedekleri, geçmiş yıl kârları ve net dönem kârinin sermayeye ilave edilmesi dolayısıyla artırılan sermaye için; tescil tarihi.

g) Nakdî sermaye karşılığı alınan hisse senetleri için; ödeme tarihi, aynî sermaye karşılığı alınan hisse senetleri için; sermaye olarak konulan kıymetlerin mülkiyetinin intikal etiği tarih, temettü karşılığı alınan hisse senetleri için; iştirak edilen şirket sermayesinin tescil tarihi.

h) Parasal olmayan karşılıklar için; ilgili olduğu kıymetin düzeltmeye esas tarihi.

4. Düzeltme işleminde bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen tutarlar esas alınır. Ancak stokların, satılan malın ve maddî duran varlıkların maliyet bedeline ve malî duran varlıkların alış bedeline intikal ettirilen reel olmayan finansman maliyetleri düşündükten sonra bulunan tutarlar düzeltmeye tâbi tutulur. Toplulaştırılmış yöntemlerle düzeltmeye tâbi tutulan kıymetlerin alış veya maliyet bedeline intikal ettirilen reel olmayan finansman maliyetlerinin düşülmesi ihtiyarıdır.

Mükellefler; reel olmayan finansman maliyetini, toplam finansman maliyetlerine, ilgili döneme ait TEFE artış oranının dönem ortalama ticari kredi faiz oranına bölünmesi suretiyle belirlenen oranı uygulayarak da tespit edebilirler. Ancak bu yöntemi seçen mükellefler seçikleri yöntemden bu seçimi yaptıkları hesap dönemi dahil üçüncü hesap döneminin sonuna kadar dönemezler.

Belgelerde ayrıca gösterilen vade farklarının reel olmayan kısımları ile üç aydan fazla vadeli olan ve vade farkı düzenlenen belge üzerinde ayrıca gösterilmeyen işlemlerde alacak ve borç senetlerinin reeskont işlemine tâbi tutulmasında esas alınan Merkez Bankası'na

uygulanan faiz oranı kullanılarak hesaplanan vade farkı tutarının reel olmayan kısımları bu madde hükümlerine tâbi tutulur.

(Mülga son fıkra: 16/7/2004-5228/60 md.)

5. Mükellefler düzeltme işleminde Maliye Bakanlığınca belirlenen toplulaştırılmış yöntemleri uygulayabilirler. Ancak toplulaştırılmış yöntemlerden birini seçen mükellefler seçikleri yöntemden, bu seçimi yaptıkları hesap dönemi dahil üçüncü hesap döneminin sonuna kadar dönemezler.

Enflasyon düzeltmeleri, ilgili kıymetlere ait fark hesaplarına ve enflasyon düzeltme hesabına kaydedilir.

Yıllara sarı inşaat ve onarma işlerine ait maliyet ve hakedişlere ilişkin düzeltmeler, enflasyon düzeltme hesabı yerine yıllara sarı inşaat enflasyon düzeltme hesabına kaydedilir. Bu hesap işin bitiminde kâr/zarar hesabına intikal ettirilir.

Düzeltme sonucu bulunan tutarlar, izleyen dönemde enflasyon düzeltmesi yapılip yapılmadığına bakılmaksızın, izleyen dönemin başlangıç değerleri olarak dikkate alınır.

Pasif kalemlere ait enflasyon fark hesapları, herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledildiği veya işletmeden çekildiği takdirde, bu işlemlerin yapıldığı dönemlerin kazancı ile ilişkilendirilmeksızın, bu dönemde vergiye tâbi tutulur. (**Değişik ikinci cümle: 16/7/2004-5228/9 md.**) Ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farkları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebilir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebilir; bu işlemler kâr dağıtımını sayılmasız.

Enflasyon düzeltmesine tâbi tutulan değerlerin elden çıkarılması halinde, bunlara ilişkin enflasyon düzeltme farkları maliyet addolunur.

Matrahın tespitinde, kanunen kabul edilmeyen giderler, istisnalar ve geçmiş yıl malî zararları enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmuş tutarları ile dikkate alınır.

6. Amortismanlar ve itfa payları, düzeltilmiş değerler üzerinden hesaplanır.

Kazançlarını işletme hesabı esasına göre tespit eden mükellefler ile serbest meslek erbabı da amortismana tâbi iktisadi kıymetlerini bu maddede belirtilen hükümlere göre düzeltmiş tutarları üzerinden amortismana tâbi tutabilirler.

7. Enflasyon düzeltmesi uygulanmayan bir hesap döneminin sona enflasyon düzeltme şartlarının yeniden oluşması halinde; enflasyon düzeltmesi yapılan en son dönemde başlamak üzere enflasyon düzeltmesi yapılır. Bu şekilde belirlenen geçmiş yıl kârı vergiye tâbi tutulmaz, geçmiş yıl zararı zarar olarak kabul edilmez. Ancak, matrahın tespitinde geçmiş yıl malî zararları mukayyet değerleri ile dikkate alınır. Birikmiş amortismanlar, ait oldukları kıymetin bilanço tarihindeki değerinde düzeltme sonrasında ortaya çıkan artış oranını dikkate alınarak düzelttilir.

Bu işlemlerden doğan pasif kalemlere ait fark hesapları için (5) numaralı benden beşinci paragraf hükmü uygulanır.

8. Maliye Bakanlığı;

- a) Mükellef veya meslek grupları ya da mükelleflerin aktif toplamları veya ciroları itibarıyla; enflasyon düzeltmesinde toplulaştırılmış yöntemler kullanılmasına izin vermeye, toplulaştırılmış yöntem uygulanabilecek kalemleri belirlemeye,
 - b) Mükellef veya meslek grupları ya da mükelleflerin aktif toplamları veya ciroları itibarıyla hangi tür malî tabloların; enflasyon düzeltmesine tâbi tutulup tutulmayacağını ve geçici vergi dönemlerinde düzelttilip düzeltilmeyeceğini belirlemeye,
 - c) (3) numaralı bente yer almayan kıymetler için düzeltmeye esas alınacak tarihi belirlemeye,
 - d) Ortalama ticârî kredi faiz oranının tespitine ilişkin usul ve esasları tespit etmeye,
 - e) Bölgeler, sektörler, iş grupları, iş nevileri veya parasal olmayan kıymetler itibarıyla döviz, altın ve benzeri değerleri esas alarak düzeltme yaptırmaya ve günlük olarak belirlenen endeks veya değerleri kullandırmaya,
 - f) Parasal ve parasal olmayan kıymetleri belirlemeye,
 - g) Net parasal pozisyon kâr/zarar hesabı yaptırmaya,
 - h) Enflasyon düzeltmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye,
- Yetkilidir.

9. (**Ek: 16/7/2004-5228/9 md.**) Münhasıran sürekli olarak işlenmiş; altın, gümüş alım-satımı ve imali ile iştigal eden mükellefler bu fikranın (1) numaralı bendinde yer alan şartlara bakılmaksızın enflasyon düzeltmesi yaparlar.

10. (**Ek:24/10/2024-7529/11 md.**) Bu Kanun kapsamındaki muhasebe standartları uyarınca yapılmakta olan yatırımlar hesabında takip edilen tutarların enflasyon düzeltmesine tabi tutulması sonucunda oluşan ve bu hesabın alt hesabında izlenen düzeltme farkları, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir ve dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaz.

Özel fon hesabında bulunan bu tutarlar, yatırımin tamamlanarak ilgili iktisadi kıymetin aktifleştirilmesi gereken dönem ile bu dönemi takip eden dört hesap dönemi içerisinde eşit taksitler halinde dönem kazancının tespitinde dikkate alınır.

Bu bent uyarınca özel fon hesabında izlenen ve dönem kazancının tespitinde dikkate alınmayan tutarlar, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak bu Kanun uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılır. Bu hesaplarda izlenen tutarlara ayrıca enflasyon düzeltmesi uygulanmaz.

Yatırım döneminde veya iktisadi kıymetin aktifleştirilmesinden sonra işin bırakılması veya özel fon hesabında izlenen söz konusu tutarların bir kısmının veya tamamının başka bir hesaba nakledilmesi ya da işletmeden çekilmesi hallerinde, bu bent uyarınca dönem kazancında dikkate alınmayan tutarlar; işin bırakıldığı veya özel fon hesabının kısmen veya tamamen bu bent hükümlerine aykırı şekilde kullanıldığı dönemin kurum kazancının tespitinde dikkate alınır.

B) Yeniden değerlendirme oranı, yeniden değerlendirme yapılacak yılın Ekim ayında (Ekim ayı dahil) bir önceki yılın aynı dönemine göre Devlet İstatistik Enstitüsünün Toptan Eşya

Fiyatları Genel Endeksinde meydana gelen ortalama fiyat artış oranıdır. Bu oran Maliye Bakanlığıca Resmî Gazete ile ilân edilir.⁹⁵ 9596979899100101102103

C) (Ek: 30/3/2006-5479/11 md.) Vergi kanunlarında yer alan "toptan eşya fiyatları genel endeksi" ibaresi "üretici fiyatları genel endeksi" ve "TEFE" ibaresi "ÜFE" olarak uygulanır.

Ç) (Ek: 14/10/2021-7338/31 md.) Tam mükellefiyete tabi ve bilanço esasına göre defter tutan gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri (kollektif, adî komandit ve adî şirketler dâhil, (A) fikrasının (9) numaralı bendi kapsamında söz konusu fikranın (1) numaralı bendinde yer alan şartlara bakılmaksızın enflasyon düzeltmesi yapanlar ile kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına izin verilenler hariç), (A) fikrasında yer alan enflasyon düzeltmesi yapma şartlarının gerçekleşmediği hesap dönemlerinin sonu itibarıyla, bilançolarına dâhil bulunan amortismana tabi iktisadi kıymetlerini (bu niteliklerini korudukları müddetçe sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilenler

⁹⁵ 11/11/2017 tarihli ve 30237 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 484 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2017 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 14,47 (ondört virgül kırkyedi) olarak tespit edilmiştir. Aynı Tebliğ ile bu oranın, aynı zamanda 2017 yılına ait son geçici vergi dönemi için de uygulanacağı hükmü altına alınmıştır.

⁹⁶ 30/11/2018 tarihli ve 30611 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 503 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2018 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 23,73 (yirmiüç virgül yetmişüç) olarak tespit edilmiştir. Aynı Tebliğ ile bu oranın, aynı zamanda 2018 yılına ait son geçici vergi dönemi için de uygulanacağı hükmü altına alınmıştır. Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

⁹⁷ 23/12/2019 tarihli ve 30987 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 512 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2019 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 22,58 (yirmiiki virgül ellisekiz) olarak tespit edilmiştir. Aynı Tebliğ ile bu oranın, aynı zamanda 2019 yılına ait son geçici vergi dönemi için de uygulanacağı hükmü altına alınmıştır. Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

⁹⁸ 28/11/2020 tarihli ve 31318 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 521 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2020 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 9,11 (dokuz virgül on bir) olarak tespit edilmiştir. Aynı Tebliğ ile bu oranın, aynı zamanda 2020 yılına ait son geçici vergi dönemi için de uygulanacağı hükmü altına alınmıştır. Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

⁹⁹ 27/11/2021 tarihli ve 31672 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 533 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2021 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 36,20 (otuz altı virgül yirmi) olarak tespit edilmiştir. Aynı Tebliğ ile bu oranın, aynı zamanda 2021 yılına ait son geçici vergi dönemi için de uygulanacağı hükmü altına alınmıştır. Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

¹⁰⁰ 24/11/2022 tarihli ve 32023 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 542 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2022 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 122,93 (yüz yirmi iki virgül doksan üç) olarak tespit edilmiştir. Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

¹⁰¹ 25/11/2023 tarihli ve 32380 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 554 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2023 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 58,46 (elli sekiz virgül kırk altı) olarak tespit edilmiştir. Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

¹⁰² 27/11/2024 tarihli ve 32735 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 574 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2024 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 43,93 (kırk üç virgül doksan üç) olarak tespit edilmiştir. Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

¹⁰³ 27/11/2025 tarihli ve 33090 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)'nın 585 Sıra Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2025 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 25,49 (yirmi beş virgül kırk dokuz) olarak tespit edilmiştir. Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

hariç) ve bunlar üzerinden ayrılmış olup bilançolarının pasifinde gösterilen amortismanları aşağıda belirtilen şartlar doğrultusunda yeniden değerleyebilirler.

1. İktisadi kıymetlerin maliyet bedellerine eklenmiş bulunan (iktisadi kıymetlerin aktifleştirildiği hesap dönemine ilişkin olanlar hariç) kur farkları ve kredi faizleri (bunlara isabet eden amortismanlar dâhil) yeniden değerlendirme kapsamına girmez.

2. Yeniden değerlendirmede, iktisadi kıymetlerin ve bunlara ait amortismanların, bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen ve değerlennenin yapılacağı hesap dönemi sonu itibarıyla yasal defter kayıtlarında yer alan değerleri dikkate alınır. Amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, yeniden değerlendirmeye esas alınacak tutar bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

3. İktisadi kıymetlerin (2) numaralı bende göre tespit edilen değerleri ve bunlara ilişkin amortismanların, yeniden değerlennenin yapılacağı yıla ait olan yeniden değerlendirme oranı ile çarpılması suretiyle yeniden değerlendirme sonrası değerleri bulunur.

Yapılacak değerlendirmede yeniden değerlendirme oranı olarak (B) fikrasında belirtilen oran dikkate alınır. Kendilerine özel hesap dönemi tayin olunan mükellefler için, özel hesap döneminin başladığı takvim yılina ait oran esas alınır.

Geçici vergi dönemleri itibarıyla yapılacak değerlendirmede esas alınacak yeniden değerlendirme oranı, bir önceki yılın Kasım ayından başlamak üzere; 3, 6 ve 9 uncu aylarda bir önceki 3, 6 ve 9 aylık dönemlere göre Türkiye İstatistik Kurumunun Yurt İçi Üretici Fiyat Endeksinde meydana gelen ortalama fiyat artış oranı esas alınmak suretiyle belirlenir.

4. Yeniden değerlendirme neticesinde iktisadi kıymetlerin değerinde meydana gelen değer artışı, yeniden değerlendirmeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin her birine isabet eden değer artışı ayrıntılı olarak görünecek şekilde, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Değer artışı, iktisadi kıymetlerin yeniden değerlendirme sonrası ve yeniden değerlendirme öncesi net bilanço aktif değerleri arasındaki farktır. Net bilanço aktif değeri, iktisadi kıymetlerin bilançonun aktifinde yazılı değerlerinden, pasifte yazılı amortismanların tenzili suretiyle bulunan değeri ifade eder. İktisadi kıymetler için amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda söz konusu değer, bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

5. İktisadi kıymetlerini bu fikra kapsamında yeniden değerlendirmeye tabi tutan mükellefler bu kıymetlerini, yeniden değerlendirme sonrasında bulunan değerleri üzerinden amortismana tabi tutmaya devam ederler. Yeniden değerlendirmeye tabi tutulanların her birine isabet eden değer artışları ile bunların hesap şekilleri amortisman kayıtlarında ayrıntılı olarak gösterilir.

6. Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artısının, sermayeye ilave edilme dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen kısmı, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksızın bu dönemde gelir veya kurumlar vergisine tabi tutulur. Sermayeye eklenen değer artışları, ortaklar tarafından işletmeye ilave edilmiş kıymetler olarak kabul edilir. Bu işlemler kâr dağıtımını sayılmaz.

7. Yeniden değerlendirmeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması (satış, devir, işletmeden çıkış, tasfiye gibi) halinde, bunlara isabet eden pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışları aynen amortismanlar gibi muameleye tabi tutulur.

8. Her yılın yeniden değerlendirme oranı ancak o yıla ait değerlendirmede nazara alınabilir. Yeniden değerlendimenin herhangi bir yıl yapılmamasından veya değerlendirme oranının düşük uygulanmasından dolayı daha sonraki yıllarda geçmiş dönemlere ilişkin yeniden değerlendirme yapılamaz.

9. Hesap dönemi içinde aktife giren iktisadi kıymetler için aktife girdiği hesap döneminde, yeniden değerlendirme yapılmaz.

10. Yeniden değerlendirmeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin elden çıkarılmasından önce (A) fikrasında belirtilen enflasyon düzeltmesi yapılmasına ilişkin şartların oluşması halinde, anılan fikranın (7) numaralı bendi uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılır. Söz konusu bent gereği öz sermaye kalemlerinin düzeltilmesinde bu madde kapsamındaki yeniden değerlendirme değer artış fonu öz sermayeden düşülür. Ayrıca mezkûr değer artış fonunun sermayeye ilavesi nedeniyle oluşan sermaye artışları sermaye artışı olarak dikkate alınmaz ve enflasyon düzeltmesine tabi tutulmaz.

11. (A) fikrası uyarınca enflasyon düzeltmesine ilişkin şartların olduğu dönemlerde, bu fikra uyarınca yeniden değerlendirme yapılmaz. Anılan fikrade belirtilen enflasyon düzeltmesine ilişkin şartların olmadığı ilk hesap döneminden itibaren, bu fikra hükümleri uyarınca yeniden değerlendirme uygulamasına devam olunabilir. Bu durumda iktisadi kıymetlerin yeniden değerlendirmesine esas değerler olarak, enflasyon düzeltmesine tabi tutulmuş son bilançoda yer alan değerler dikkate alınır. Bu değerin tespitinde, iktisadi kıymetler için amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayıılır.

12. Bu fikra kapsamında yeniden değerlendirme yapılan hesap döneminden sonra (A) fikrası uyarınca enflasyon düzeltmesi şartlarının yeniden oluşması durumunda, bu fikra hükümlerine göre yeniden değerlendirmeye tabi tutulmuş olan iktisadi kıymetler ile bunlara ilişkin amortismanlar düzeltilmiş son değerleri dikkate alınarak enflasyon düzeltmesine tabi tutulur.

13. Yeniden değerlendimenin herhangi bir yılda yapılmaması durumunda, sonraki hesap dönemlerine ilişkin olarak bu fikra kapsamında yeniden değerlendirme yapılabilir.

14. Bu fikranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

İKİNCİ KISIM

Vergi Değerleri

BİRİNCİ BÖLÜM

Gayrisafi İratların Tesbiti

Tahmin esası:

Madde 299 – Binaların vergi değerine esas tutulan gayrisafi iratları tahrir ve tadilat komisyonlarında bu bölümde yazılı esaslara göre tahmin olunur.

Gayrisafi irat:

Madde 300 – Bir binanın yıllık gayrisafi iradı, o binanın bulunduğu mahalle cari olan normal kiralara nispetle sahibinin kiraya verdiği takdirde alabileceği kira bedelinden ibarettir.

Gayrisafi iradın takdirinde; bina kiraya verilmiş ve kira bedeli yukarıdaki fikra dairesinde emsalinin cari olan normal kiralara uygun bulunmuş ise bu bedel esas tutulur. Aksi halde aşağıda yazılı esaslar gözetilmek suretiyle gayrisafi iradın takdiri yapılır.

1. Normal şartlar dahilinde ve genel surette binanın bulunduğu mahalle cari olan kiralardan seviyesi;
2. Aynı neviden bulunan binaların getirdiği irat;
3. Binanın mevkii;
4. Binanın büyülüklüğü, kat sayısı ve her kattaki oda ve daire adedi;
5. Dahili taksimati itibariyle kullanım durumu ve mamurluk derecesi;
6. Asansör, kalorifer tesisatı bulunup bulunmadığı;
7. Kullanış tarzı.

Fabrika, değirmen ve imalathanelerin iratlarının takdirinde içerlerinde bulunan sabit istihsal tesisatı dahi nazara alınır.

Yıllık irat:

Madde 301 – Gayrisafi iratlar yıllık tahmin olunur. Şu kadar ki, mevsimlik olarak kiraya verilmesi veya ikamet edilmesi mütat olan binaların bu süreye ait iratları yıllık sayılır.

Yılın belli zamanlarında işleyebilen değirmenler ile belli mevsimlerde çalışan fabrika ve imalathanelerin ve mevsimlik işliyen otel, banyo, plaj gibi gayrimenkullerin işletme süresine ait iratları da keza yıllık sayılır.

Rayiç:

Madde 302 – Gayrisafi iratların tahmininde, binanın bulunduğu birlikte genel tahrir veya mevzii tadilata başlandığı, ferdi tadilatta, tadilatın yapıldığı yılda cari rayiçler esas tutulur.

Giderler:

Madde 303 – Gayrisafi iradın tahmininde, vergi, resim ve harçlar için indirme yapılamaz.

Ancak komisyonlarca kira mukavelelerinin incelenmesi sırasında su ve elektrik sarfiyatı, ısıtma giderleri ve buna benzer giderlerin kiraya veren tarafından deruhde edildiği görülürse, kira bedeli bu gibi giderler çıktıktan sonra nazara alınır.

Döşemesiz tahmin:

Madde 304 – Değirmen, fabrika ve imalathane tesisatı hariç olmak üzere gayrisafi irat döşemesiz binaya göre belli edilir.

Mütemmimat:

Madde 305 – A) Belediye teşkilatı bulunan yerlerde belediye sınırları içindeki binaların ve belediye teşkilatı bulunmamış yerlerde köyü teşkil eden binaların işgal eylediği saha dahilindeki binaların mütemmimatından olan arazi;

B) Her nerede olursa olsun, ticaret ve sanata tahsis edilmiş olan ve bunlarla birlikte aynı işte kullanılan arazi;

İrat takdirinde binaya tabidir.

Bina ile sınırlanmış olup kullanış tarzı itibarıyle de bina ile birlik teşkil eden avlu, bahçe ve sair arazi binanın mütemmimatındandır.

Ifraz ve şüyu:

Madde 306 – Aşağıda yazılı bina kısımları için ayrı ayrı irat tahmin olunur:

1. Bir çatı altında bulunup da kullanış tarzı ve kapıları ayrı olan bina kısımları;
2. Sahipleri arasında ifraz ve taksim edilmiş olan binaların müfrez kısımları (Ifraz olunmayıp da şayian tasarruf olunan binaların iradı binanın genel heyeti itibarıyle tahmin olunur).

İrat ve kıymet münasebeti:

Madde 307 – Tahrir (Genel tahrir ve tadilat) esnasında, bir binanın gayrisafi iradını tahmin için kafı vasıta ve karine bulunmadığı takdirde, binanın satılması halinde elde edilecek kıymet tahmin olunur ve bu kıymetin % 10 u safi irat olarak kabul edilir.

Safi iradı bu suretle tesbit edilen binalar yılın belli zamanlarında kiraya verilen veya çalıştırılan binalardan olsa dahi safi irattan herhangi bir indirme yapılmaz.

İKİNCİ BÖLÜM

Arazi Kıymetlerinin Tesbiti

Tahmin esası:

Madde 308 – Arazinin vergi değerine esas tutulan kıymetleri, tahrir ve tadilat komisyonlarının bu bölümde yazılı esaslara göre tahmin olunur.

Arazi kıymeti:

Madde 309 – Arazinin tahmin olunacak kıymeti alelade alım-satım kıymetidir.

Arazi kıymetinin tahmininde aşağıdaki esaslar nazara alınır:

1. Normal şartlar dahilinde ve genel surette arazinin bulunduğu birlikte arazi satış kıymetlerinin seviyesi;
2. Aynı neviden arazinin satış kıymetleri;
3. Arazinin mevkii;
4. Tarımda kullanılan arazinin yetiştirmeye kuvveti, sulaklık derecesi, tarımın nev'i;
5. Arazinin büyülüklüğü ve küçüklüğü;
6. Meskün yerlere, iskele ve istasyonlara yakınlığı.

Kıymet rayıcıları:

Madde 310 – Arazi kıymetinin tahmininde genel tahririn veya mevzii tadilatın başladığı, ferdi tadilat halinde tadilatın yapıldığı yılda cari satış kıymetleri esas tutulur.

Kıymet - kira münasebeti:

Madde 311 – Tahrir (Genel tahrir ve tadilat) esnasında arazinin alım, satım kıymetlerinin tayini mümkün olmazsa, o yerin kiraya verilmesi halinde getireceği kira tahmin ve bunun 10 misli arazinin kıymeti olarak kabul edilir.

Arazide kira:

Madde 312 – Bir arazinin getireceği kiranın bilinmesi icabeden hallerde arazi kıymetinin onda biri emsal kirası sayılır.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Amortismanlar

BİRİNCİ BÖLÜM

Mevcutlarda Amortisman

Amortisman mevzuu:¹⁰⁴

Madde 313 – (Değişik birinci fıkra: 21/1/1983-2791/6 md.) İşletmede bir yıldan fazla kullanılan ve yıpranmaya, aşınmaya veya kıymetten düşmeye maruz bulunan gayrimenkullerle 269 uncu madde gereğince gayrimenkul gibi değerlendirilen iktisadi kıymetlerin, alet, edevat, mefrusat, demirbaş ve sinema filmlerinin birinci kısımdaki esaslara

¹⁰⁴ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

göre tespit edilen değerinin, bu Kanun hükümlerine göre yok edilmesi amortisman mevzuunu teşkil eder.

(Ek: 22/7/1998-4369/8 md.) İlgili mevzuat gereğince sözleşme süresinden sonra bedelsiz olarak Devlete veya Devletçe tensip olunan bir teşekkül veya belediyeye intikali öngörülen amortismana tabi iktisadi kıymetlerden (şartname süresinde yenilenmesi gerekenler hariç), sermayenin veya özel maliyet bedellerinin iftası hükümlerine göre amortismana tabi tutulanlar, genel hükümler uyarınca ayrıca amortismana tabi tutulamazlar.

(Ek: 30/12/1980-2365/54 md.) Değeri 50.000.000 (**9.900 TL**) lirayı aşmayan peştemallıklar ile işletmede kullanılan ve değeri 50.000.000 (**9.900 TL**) lirayı aşmayan alet, edavat, mefrusat ve demirbaşlar amortismana tabi tutulmayarak doğrudan doğruya gider yazılabilir. İktisadi ve teknik bakımından bütünlük arz edenlerde bu had topluca dikkate alınır.

Arazide amortisman:

Madde 314 – Boş arazi ve boş arsalar amortismana tabi değildir.

Ancak:

1. Tarım işletmelerinde vücuda getirilen meyvalık, dutluk, findıklık, zeytinlik ve güllüklerle incir bahçeleri ve bağlar gibi tarım tesisleri;

2. İşletmede inşa edilmiş olan her nevi yollar ve harklar;

Amortismana tabi tutulur.

Normal amortisman:

Madde 315 – (Değişik: 17/12/2003-5024/3 md.)

Mükellefler amortismana tabi iktisadî kıymetlerini, 320 nci maddenin dördüncü fıkrası saklı kalmak üzere, Maliye Bakanlığının tespit ve ilân edeceği oranlar üzerinden itfa ederler. İlân edilecek oranların tespitinde iktisadî kıymetlerin faydalı ömürleri dikkate alınır.¹⁰⁵

Azalan bakiyeler usulüyle amortisman:

Mükerrer Madde 315 – (Ek: 19/2/1963-205/19 md.)

Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerden dileyenler, amortismana tabi iktisadi değerlerini, azalan bakiyeler üzerinden amortisman usulü ile yok edebilirler.

Bu usulün tatbikinde;

1. Her yıl, üzerinden amortisman hesaplanacak değer, evvelce ayrılmış olan amortismanların toplamının tanzili suretiyle tesbit olunur. (Ek hüküm: 17/12/2003-5024/4 md.) Enflasyon düzeltmesi yapılan dönemlerde, üzerinden amortisman ayrılacak değer, amortismana tabi iktisadî kıymetin düzeltilmiş değerinden daha evvel ayrılmış olan amortismanların toplamının taşınmış değerleri indirilmek suretiyle tespit edilir.

¹⁰⁵ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 32 nci maddesiyle bu fıkraya “kıymetlerini” ibaresinden sonra gelmek üzere “, 320 nci maddenin dördüncü fıkrası saklı kalmak üzere,” ibaresi eklenmiştir.

2. (Değişik: 17/12/2003-5024/4 md.) Bu usulde uygulanacak amortisman oranı % 50'yi geçmemek üzere normal amortisman oranının iki katıdır.¹⁰⁶

3. Bu usulde amortisman süresi normal amortisman nispetlerine göre hesaplanır.

Bu sürenin son yılina devreden bakiye değer, o yıl tamamen yok edilir.

Madenlerde amortisman:

Madde 316 – İşletme sebebiyle içindeki cevherin azalmasından dolayı maddi değerini kaybeden madenlerin ve taş ocaklarının imtiyaz veya maliyet bedelleri, ilgililerin, müracaatları üzerine bunların büyülüklük ve mahiyetleri göz önünde tutulmak ve her maden veya taş ocağı için ayrı ayrı olmak üzere Maliye ve Sanayi Bakanlıklarınca belli edilecek nispetler üzerinden yok edilir.

Fevkalade amortisman:

Madde 317 – Amortismana tabi olup:

1. Yangın, deprem, su basması gibi afetler neticesinde değerini tamamen veya kısmen kaybeden;

2. Yeni icatlar dolayısıyla teknik verim ve kıymetleri düşerek tamamen veya kısmen kullanılmaz bir hale gelen;

3. Cebri çalışmaya tabi tutuldukları için normalden fazla aşınma ve yıpranmaya maruz kalan;

Menkul ve gayrimenkullerle haklara, mükelleflerin müracaatları üzerine ve ilgili Bakanlıkların mütalaası alınmak suretiyle, Maliye Bakanlığıncı her işletme için işin mahiyetine göre ayrı ayrı belli edilen "Fevkalade ekonomik ve teknik amortisman nispetleri" uygulanır.

Amortisman nispetlerinin itibar tarihi:

Madde 318 – Maliye Bakanlığıncı tesbit ve ilan olunan amortisman nispetleri ilanların yapıldığı, ayrı ayrı tesbit edilen nispetlerin ilgililerin müracaatta bulunduğu hesap döneminden mutoberdir. (Ek cümle:14/10/2021-7338/33 md.) Ayrı ayrı tespit edilen nispetler, 320 nci maddenin üçüncü fıkrası uygulamasında müracaat tarihinden itibaren geçerlidir.

(Değişik: 21/1/1983-2791/9 md.) Maliye Bakanlığı tespit ve ilan ettiği amortisman nispetlerini gerektiğinde değiştirmeye ve amortismanlarla ilgili diğer hususları tesbite yetkilidir.

Amortisman uygulama sureti:

a) Nispet bakımından:

¹⁰⁶ Bu bente yer alan "amortisman oranı normal amortisman oranının iki katıdır." ibaresi, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59 uncu maddesiyle "amortisman oranı % 50'yi geçmemek üzere normal amortisman oranının iki katıdır." olarak değiştirilmiştir.

Madde 319 – (Mülga: 17/12/2003-5024/9 md.)

b) Süre bakımından:

Madde 320 – Amortisman süresi, kıymetlerin aktife girdiği yıldan başlar. Bu sürenin yıl olarak hesaplanması için (1) rakamı mükellefçe uygulanan nispete bölünür.

(Ek: 24/6/1994-4008/12 md.; Değişik: 25/5/1995-4108/6 md.) Faaliyetleri kısmen veya tamamen binek otomobillerinin kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olanların bu amaçla kullandıkları binek otomobilleri hariç olmak üzere, işletmelere ait binek otomobillerinin aktife girdiği hesap dönemi için ay kesri tam ay sayılmak suretiyle kalan ay süresi kadar amortisman ayrılır. Amortisman ayrılmayan süreye isabet eden bakiye değer, itfa süresinin son yılında tamamen yok edilir.

(Ek üçüncü fıkra:14/10/2021-7338/34 md.) Dileyen mükellefler, amortisman işlemine, işletme aktifine yeni kaydedilecek iktisadi kıymetler (ikinci fıkra kapsamındaki hariç) için bunların kullanımına hazır olduğu tarihte başlayıp ve her bir hesap dönemi için kıymetin aktifte kaldığı süre kadar gün esasına göre amortisman ayırabilir. Sürenin gün olarak hesaplanması için Hazine ve Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilen faydalı ömür süreleri üçyüzaltmışbeş ile çarpılır.

(Ek dördüncü fıkra:14/10/2021-7338/34 md.) Mükellefler, Hazine ve Maliye Bakanlığının iktisadi kıymetler için tespit ve ilan ettiği faydalı ömürlerden kısa olmamak üzere amortisman süresini, her yıl için aynı nispet olmak kaydıyla, belirlemekte serbesttir. Şu kadar ki, bu süre Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenen sürenin iki katını ve elli yılı aşamaz. Mükellefler bu tercihlerini iktisadi kıymetin envantere alındığı geçici vergi dönemi sonu itibarıyla kullanırlar. Bu şekilde belirlenen amortisman süresi ve oranı izleyen dönemlerde değiştirilemez.

Her yılın amortismanı ancak o yıla ait değerlemede nazara alınabilir.

Amortismanın herhangi bir yıl yapılmamasından veya ilk uygulanan nispetten düşük bir hadle yapılmasından dolayı amortisman süresi uzatılmaz.

(Ek yedinci fıkra:14/10/2021-7338/34 md.) Bu maddenin birinci ya da üçüncü fıkrasına göre amortisman hesaplanmasına başlandıktan sonra bu hesaplama şeklinde vazgeçilemez.

(Ek sekizinci fıkra:14/10/2021-7338/34 md.) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

c) Amortisman usulünü seçme bakımından:

Mükerrer Madde 320 - (Ek: 19/2/1963-205/20 md.)

1. İktisadi ve teknik bakımından bir bütün teşkil eden değerler için normal veya azalan bakiyeler usulü ile amortisman usullerinden yalnız birisi uygulanabilir.

2. Bir iktisadi değer üzerinden normal amortisman usulüne göre amortisman ayrılmamasına başlandıktan sonra bu usulden dönülemez.

3. Bir iktisadi değer üzerinden azalan bakiyeler usulüne göre amortisman ayrılmaya başlandıktan sonra normal amortisman usulüne geçilebilir. Bu suretle usul değiştirenler keyfiyeti beyannamelerinde veya eki bilançolarda belirtmeye mecburdurlar. Kabul edilen yeni usul bu bildirimin yapıldığı beyannamenin taallük ettiği dönemde itibaren nazara alınır. Bu takdirde henüz yok edilmemiş olan değer kısmı, bakiye amortisman süresine bölünmek suretiyle eşit miktarlarla yok edilir.

Amortisman hesapları:

Madde 321 – Bu bölüm gereğince hesaplanan amortismanların, hesaplarda ayrıca gösterilmek şartıyla ilgili bulundukları değerlerden doğrudan doğruya indirilmesi veya pasifte ayrı bir karşılık hesabında toplanması caizdir

İKİNCİ BÖLÜM

Alacaklarda ve Sermayede Amortisman

Değersiz alacaklar:

Madde 322 – Kazai bir hükmeye veya kanaat verici bir vesikaya göre tahsiline artık imkan kalmış olan alacaklar, değersiz alacaklardır.

Değersiz alacaklar, bu mahiyete girdikleri tarihte tasarruf değerlerini kaybederler ve mukayyet kıymetleriyle zarara geçirilerek yok edilirler.

İşletme hesabı esasına göre defter tutan mükelleflerin bu madde hükmüne giren değersiz alacakları, gider kaydedilmek suretiyle yok edilirler.

Şüpheli alacaklar:

Madde 323 – (Değişik: 30/12/1980-2365/55 md.)

Ticari ve zirai kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi ile ilgili olmak şartıyla;

1. **(Değişik: 1/5/1981-2455/3 md.)** Dava veya icra safhasında bulunan alacaklar;

2. Yapılan protestoya veya yazı ile bir defadan fazla istenilmesine rağmen borçlu tarafından ödenmemiş bulunan ve 3.000 (**20.000**) Türk lirasını aşmayan alacaklar;¹⁰⁷¹⁰⁸

Şüpheli alacak sayılır.

Yukarıda yazılı şüpheli alacaklar için değerlendirme gününün tasarruf değerine göre pasifte karşılık ayrılabilir.

Bu karşılığın hangi alacaklara ait olduğu karşılık hesabında gösterilir. Teminatlı alacaklarda bu karşılık teminattan geri kalan miktara inhisar eder.

¹⁰⁷ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 35inci maddesiyle bu bentte yer alan “dava ve icra takibine dezmeyecek derecede küçük” ibaresi “ve 3.000 Türk lirasını aşmayan” şeklinde değiştirilmiştir.

¹⁰⁸ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.’lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki “ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ” ne bakınız.

Şüpheli alacakların sonradan tahsil edilen miktarları tahsil edildikleri dönemde kar-zarar hesabına intikal ettirilir.

(Ek beşinci fıkra:14/10/2021-7338/35 md.) İşletme hesabı esasında defter tutan mükellefler, yukarıdaki fıkralar kapsamında tespit edilen şüpheli alacaklarını defterlerinin gider kısmına ve bunlardan sonradan tahsil edilen miktarları ise tahsil edildikleri dönemde defterlerinin gelir kısmına, hangi alacaklara ait olduğunu gösterecek şekilde, kaydedeler.

Vazgeçilen alacaklar:

Madde 324 – Konkordato veya sulu yoluyla alınmasından vazgeçilen alacaklar, borçlunun defterlerinde özel bir karşılık hesabına alınır. Bu hesabın muhteviyatı alacaktır vazgeçildiği yılın sonundan başlıyarak üç yıl içinde zararla itfa edilmediği takdirde kar hesabına naklolunur.

Sermayenin iftası:

Madde 325 – İmtiyazlı işletmelerde, tesisatin imtiyaz süresinden sonra, bedelsiz olarak Devlete veya Devletçe tensip olunan bir teşekkürle veya belediyeye intikal etmesi imtiyazname gereğinden bulunduğu, imtiyaz mukavelenamesinde de sermayenin iftası için yıllık belli bir nispet veya miktar ayrılması gösterilmiş olduğu takdirde, bu nispet veya miktar üzerinden sermaye itfa olunur.

Girişim sermayesi fonu:

Madde 325/A –(Ek: 31/5/2012-6322/15 md.)

Sermaye Piyasası Kurulunun düzenleme ve denetimine tabi olarak Türkiye'de kurulmuş veya kurulacak olan girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına sermaye olarak konulması veya girişim sermayesi yatırım fonlarının satın alınması amacıyla, ilgili dönem kazancından veya beyan edilen gelirden girişim sermayesi fonu ayrılabilir. Bu fon, kurum kazancının veya beyan edilen gelirin %10'unu ve öz sermayenin %20'sini aşamaz.

Girişim sermayesi fonu olarak ayrılan tutarlar pasifte geçici bir hesapta tutulur. Mükelleflerce, fonun ayrıldığı yılın sonuna kadar girişim sermayesi yatırım ortaklıklarına veya girişim sermayesi yatırım fonlarına yatırım yapılmaması halinde, zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir.

Bu fon; amacı dışında herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledilmesi, işletmeden çekilmesi, ortaklara dağıtılması, dar mükelleflerce ana merkeze aktarılması veya işin terki, işletmenin tasfiyesi, devredilmesi, bölünmesi ya da girişim sermayesi yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinin veya girişim sermayesi yatırım fonu katılma paylarının elden çıkarılmasından itibaren altı ay içinde bu maddede belirtilen amaçla yeniden kullanılmaması halinde, bu işlemlerin yapıldığı veya sürenin dolduğu dönemde vergiye tabi tutulur.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.

İlk tesis ve taazzuv giderlerinin ve peştemallıkların itfası:

Madde 326 – Kurumların aktifleştirdikleri ilk tesis ve taazzuv giderleri ile peştemallıklar mukayyet değerleri üzerinden eşit miktarlarda ve beş yıl içinde itfa olunur.

Özel maliyet bedellerinin itfası:

Madde 327 – (Değişik: 3/7/2005-5398/24 md.)

Gayrimenkullerin, elektrik üretim ve dağıtım varlıklarının ve gemilerin iktisadi kıymetlerini artıran ve 272 nci maddedede yazılı özel maliyet bedelleri, kira veya işletme hakkı süresine göre eşit yüzdelerle itfa edilir. Kira veya işletme hakkı süresi dolmadan, kiralanan veya işletme hakkı alınan şeyin boşaltılması veya işletme hakkının herhangi bir sebepten sona ermesi halinde henüz itfa edilmemiş olan giderler, boşaltma veya hakkın sona erdiği yilda bir defada gider yazılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM **Özel Haller**

Amortismana tabi malların satılması:

Madde 328 – (Değişik birinci fıkra: 30/12/1980-2365/56 md.) Amortismana tabi iktisadi kıymetlerin satılması halinde alınan bedel ile bunların envanter defterinde kayıtlı değerleri arasındaki fark kar ve zarar hesabına geçirilir. İşletme hesabı esasında defter tutan mükelleflerle serbest meslek kazanç defteri tutan mükellefler bu farkı defterlerinde hasılat veya gider kaydederler.

Amortisman ayrılmış olanların değeri ayrılmış amortismanlar düşüldükten sonra kalan meblağdır.

Devir ve trampa satış hükmündedir.

(Ek fıkra: 19/2/1963-205/21 md.) (Değişik dördüncü fıkra: 14/10/2021-7338/36 md.) Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce;

a) Satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı, işin niteliğine göre zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa bu takdirde, satıştan doğan kâr, satışın yapıldığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilir. Bu süre içinde, satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı gerçekleşmezse, geçici hesapta tutulan kâr, satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

b) Pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere (a) bendindeki esaslar dâhilinde iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

c) Pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr, satışı yapılan iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılabilecek tutarından fazla ise bu fazlalık, satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

ç) Satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının sonundan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi hâlinde pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr o yılın kâr ve zarar hesabına eklenir.

(Ek: 19/2/1963-205/21 md.) (Değişik beşinci fıkra:14/10/2021-7338/36 md.)

Maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Amortismana tabi malların sigorta tazminatı:

Madde 329 – Yangın, deprem, sel, su basması gibi afetler yüzünden tamamen veya kısmen ziyaa, uğriyan amortismana tabi iktisadi kıymetler için alınan sigorta tazminatı bunların değerinden (Amortismanlı olanlarda ayrılmış olan amortisman çıktıktan sonra kalan değerden) fazla veya eksik olduğu takdirde farkı kar veya zarar hesabına geçirilir.

(Değişik ikinci fıkra:14/10/2021-7338/37 md.) Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce;

a) Alınan sigorta tazminatı ile tamamen veya kısmen zarar gören amortismana tabi iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı, işin niteliğine göre zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa tazminat fazlası, tazminatın alındığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilir. Her ne sebeple olursa olsun bu süre içinde zarar gören iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı gerçekleşmezse, geçici hesapta tutulan tazminat fazlası, tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

b) Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere (a) bendindeki esaslar dâhilinde iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

c) Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası, zarar gören iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılabilecek tutarından fazla ise bu fazlalık, tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

ç) Tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının sonundan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi hâlinde pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası o yılın kâr ve zarar hesabına eklenir.

(Ek fikra: 30/12/1980-2365/57 md.) (Değişik üçüncü fikra:14/10/2021-7338/37 md.) Maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(Ek fikra: 30/12/1980-2365/57 md.) (Mülga dördüncü fikra:14/10/2021-7338/37 md.)

Emtia sigorta tazminatı:

Madde 330 – Emtia ve zirai mahsul ve hayvan kıymetlerinde vukua gelen zayıat dolayısıyle alınan sigorta tazminatları bunların değerlerinden fazla olursa bu fazlalık kara alınır.

İşletme hesabı esasında tutulan defterde bu tazminat hasılat kaydedilir.

DÖRDÜNCÜ KİTAP **Ceza Hükümleri**

BİRİNCİ KİSIM **Genel Esaslar**

Cezalar:

Madde 331 – (Değişik: 30/12/1980-2365/58 md.)

Vergi kanunları hükümlerine aykırı hareket edenler, bu kitapta yazılı vergi cezaları (vergi ziynet cezası ve usulsüzlük cezaları) ve diğer cezalar ile cezalandırılırlar.¹⁰⁹

Küçüklerin ve kısıtların ceza muhatabı olmadığı haller:

Madde 332 – Velayet ve vesayet altında bulunanlar veya işlerinin idaresi bir kayıma tevdi edilmiş olanlar, kendilerine izafeten veli, vasi veya kayyımın vergi kanunlarına aykırı hareketlerinden dolayı cezaya muhatap tutulmazlar. Bu hallerde cezanın muhatabı, veli, vasi veya kayyimdir.

Tüzel kişilerin sorumluluğu:

Madde 333 – Tüzel kişilerin idare ve tasfiyesinde Vergi Kanununa aykırı hareketlerden tevelli edecek vergi cezaları tüzel kişiler adına kesilir.

Tüzel kişilerin kanuni temsilcilerinin vergi sorumluluğularındaki bu kanunun 10 uncu maddesi hükmü vergi cezaları hakkında da uygulanır.

(Ek: 30/12/1980-2365/59 md.; Değişik: 22/7/1998-4369/81 md.) Bu Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı fiillerin işlenmesi halinde bu fiiller için 359 ve 360 inci maddelerde öngörülen cezalar bu fiilleri işleyenler hakkında hükmolunur.

¹⁰⁹ Bu maddenin parantez içi hükmünde yer alan “kaçakçılık, ağır kusur, kusur” ibaresi, 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle “vergi ziynet cezası...” şeklinde değiştirilmiştir.

Damga vergisi ve damga resminde sorumluluk:**Madde 334 – (Değişik : 30/12/1980-2365/60 md.)**

Damga Vergisi ve Damga Resmi uygulamalarında gerek nispi, gerek maktu vergi ve resimlerle ilgili cezadan sorumlu olanlar birden fazla olduğu takdirde, yekdiğerine müracaat hakları mahfuz kalmak üzere, müteselsilen sorumlu tutulurlar.

Tek fiil ve çeşitli suç işlenmesi:**a) Muhtelif vergi ziyaına sebebiyet verilmesi:¹¹⁰****Madde 335 – (Değişik: 30/12/1980-2365/61 md.)**

Vergi ziyaı cezasında cezayı istilzam eden tek bir fiil ile başka neviden birkaç vergi ziyaı ugramış olursa her vergi bakımından ayrı ayrı ceza kesilir.

b) Muhtelif cezayı istilzam etmesi:¹¹¹**Madde 336 – (Değişik : 30/12/1980-2365/62 md.)**

Cezayı istilzam eden tek bir fiil ile vergi ziyaı ve usulsüzlük birlikte işlenmiş olursa bunlara ait cezalardan sadece miktar itibariyle en ağırı kesilir.

Usulsüzlük cezası kesilen bir fiil ile vergi ziyaına da sebebiyet verildiği sonradan anlaşıldığı takdirde, evvelce usulsüzlük cezası kesilmiş olması, bu cezanın ziyaı ugratılan vergiden dolayı kesilmesi gereken vergi ziyaı cezası ile mukayesesine ve noksan kesilen cezanın ikmalina mani değildir.

Fiil ayrılığı:

Madde 337 – (Değişik birinci fıkra: 30/12/1980-2365/63 md.) Ayrı ayrı yapılmış olan vergi ziyaı veya usulsüzlükten dolayı ayrı ayrı ceza kesilir. Şu kadarki, 352 nci maddede yazılı usulsüzlüklerden, aynı takvim yılı içinde aynı neviden birden fazla yapıldığı takdirde birden fazlasının herbiri için, birincisine ait cezanın dörtte biri kesilir.¹¹²

Aynı nevi usulsüzlükten maksat, fiillerin 352 nci maddede gösterilen derece ve fıkralar itibariyle yekdiğerine mutabakatıdır.

İştirak:**Madde 338 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)****Tekerrür:**

¹¹⁰ Bu maddede yer alan "Kaçakçılık, ağır kusur veya kusurda" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle "Vergi ziyaı cezasında" şeklinde değiştirilmiştir.

¹¹¹ 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle, bu maddenin birinci fıkrasında yer alan "... kaçakçılık ve usulsüzlük veya ağır kusur ve usulsüzlük veyahut kusur ile usulsüzlük ..." ibaresi "... vergi ziyaı ve usulsüzlük ..." şeklinde, ikinci fıkrasında yer alan "... kaçakçılık, ağır kusur veya kusur ..." ibaresi "... vergi ziyaı..." şeklinde değiştirilmiştir.

¹¹² Bu fıkradı yer alan "kaçakçılık, ağır kusur, kusur" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle "...vergi ziyaı..." şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 339 – (Değişik:14/10/2021-7338/38 md.)

Vergi ziyaına sebebiyet vermekten veya usulsüzlükten dolayı ceza kesilen ve cezası kesinleşenlere, vergi ziyaı cezasında cezanın kesinleştiği tarihi izleyen günden itibaren beşinci yılın isabet ettiği takvim yılının sonuna kadar, usulsüzlükte cezanın kesinleştiği tarihi izleyen günden itibaren ikinci yılın isabet ettiği takvim yılının sonuna kadar tekrar ceza kesilmesi durumunda, vergi ziyaı cezası yüzde elli, usulsüzlük cezası yüzde yirmibeş oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Şu kadar ki, artırım tutarı kesinleşen cezadan (kesinleşen birden fazla ceza olması durumunda bunlardan tutar itibarıyla en yükseğinden) fazla olamaz.

Birinci fikrada yer alan beş ve iki yıllık sürelerin hesabında, artırıma esas alınan cezaların kesinleşme tarihi dikkate alınır.

Suçlarda birleşme:

Madde 340 – (Değişik: 22/7/1998-4369/10 md.) Bu kanunda yazılı vergi ziyaı cezası ve usulsüzlük cezaları ile 359 uncu maddede ve diğer kanunlarda yazılı cezalar; içtima ve tekerrür hükümleri bakımından birleştirilemez.

Bu Kanunla vergi cezasiyle cezalandırılan fiiller, aynı zamanda 359 uncu maddeye göre suç teşkil ettiği takdirde vergi cezası kesilmesi söz konusu madde hükmüne göre takibat yapılmasına engel olmaz.

Vergi ziyaı:

Madde 341 – Vergi ziyaı, mükellefin veya sorumlunun vergilendirme ile ilgili ödevlerini zamanında yerine getirmemesi veya eksik yerine getirmesi yüzünden, verginin zamanında tahakkuk ettirilmemesini veya eksik tahakkuk ettirilmesini ifade eder.

Şahsi, medeni haller veya aile durumu hakkında gerçege aykırı beyanlar ile veya sair suretlerle verginin noksan tahakkuk ettirilmesine veya haksız yere geri verilmesine sebebiyet vermek de vergi ziyaı hükmündedir.

Yukarıki fikralarda yazılı hallerde verginin sonradan tahakkuk ettirilmesi veya tamamlanması veya haksız iadenin geri alınması ceza uygulanmasına mani teşkil etmez.

Veraset ve intikal vergisinde ek süre:

Madde 342 – (Değişik: 10/4/1985-3181/1 md.)

Veraset ve intikal vergisine ilişkin mükellefiyetlerde tahakkuk muamelesi yapılmak için beyanname verme süresinin sonundan başlayarak 15 gün beklenir. Beyanname bu süre içinde verilirse vergi ziyaı olmamış sayılır.

Ayrıca mükellefe tebliğ edilmek şartı ile yeniden 15 günlük bir mühlet verilir. Bu hususta da yukarıdaki hüküm cari olur.

En az ceza haddi:¹¹³

Madde 343 – (Değişik: 30/12/1980-2365/67 md.)

Damga vergisi ve damga resmi dolayısıyle kesilecek vergi cezaları, vergi ve resme tabi her varaka, senet ve ilan için 500.000 (**120 TL**) liradan az olmaz. Diğer vergilerde her vergi için 1.000.000 (**240 TL**) liraya baliğ olmayan cezalar kesilmez.

İKİNCİ KISIM

Vergi Cezaları

BİRİNCİ BÖLÜM

Vergi Ziyaayı Cezası¹¹⁴

Vergi ziyaayı cezası

Madde 344 – (Değişik: 22/7/1998-4369/11 md.)

(Değişik, birleştirilen birinci ve ikinci fıkra: 23/1/2008-5728/275 md.) 341 inci maddede yazılı hallerde vergi ziyaına sebebiyet verildiği takdirde, mükellef veya sorumlu hakkında ziyaaa uğratılan verginin bir katı tutarında vergi ziyaayı cezası kesilir.

Vergi ziyaına 359 uncu maddede yazılı fiillerle sebebiyet verilmesi halinde bu ceza üç kat, bu fiillere iştirak edenlere ise bir kat olarak uygulanır.

Vergi incelemesine başlanmasından veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra verilenler hariç olmak üzere, kanuni süresi geçtikten sonra verilen vergi beyannameleri için bu madde uyarınca kesilecek ceza yüzde elli oranında uygulanır.

(Mülga fıkra: 11/8/1999-4444/14 md.)

(Ek fıkra: 28/7/2024-7524/9 md.) Vergi kanunlarına göre mükellefiyet tesis ettirilmesi gerekiği halde bu zorunluluğa uyulmaksızın vergi dairesinin ittilâi dışında ticari, zirai veya mesleki faaliyette bulunmak suretiyle vergi ziyaına sebebiyet verilmesi durumunda, birinci, ikinci ve üçüncü fıkralara göre kesilecek vergi ziyaayı cezası yüzde elli artırılarak uygulanır. Aynı vergi türü ve dönemine ilişkin daha sonra yapılacak tarhiyatlar nedeniyle kesilecek vergi ziyaayı cezalarına da aynı artırım hükmü tatbik edilir.

Kaçakçılıkta ceza:

Madde 345 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

¹¹³ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

¹¹⁴ "Kaçakçılık" olan birinci bölüm başlığı, "Kaçakçılığın tarifi:" olan madde kenar başlığı ve "Kaçakçılık Suçunun Tarifi:" olan madde başlıklarını 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 11 inci maddesiyle metne işlendikleri şekilde değiştirilmiştir. Daha sonra 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanunun 275 inci maddesiyle, "Vergi ziyaayı suçu ve cezası" iken, metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Teşvik:

Madde 346 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Yardım:

Madde 347 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Mükerrer Madde 347 – (Ek: 30/12/1980-2365/72 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Kusurun tarifi:

Madde 348 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Ağır Kusurda Ceza:

Madde 349 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Kusurda ceza:

Mükerrer madde 349 – (Ek: 30/12/1980-2365/75 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Tahrire dayanan vergiler ile kanuni süresi geçtikten sonra kendiliğinden verilen beyannameler için kusur cezası¹¹⁵

Madde 350 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

İKİNCİ BÖLÜM¹¹⁶

Usulsüzlük

Usulsüzlüğün tarifi:

Madde 351 – Usulsüzlük vergi kanunlarının şeke ve usule mütaallik hükümlerine riayet edilmemesidir.

Usulsüzlük dereceleri ve cezaları:¹¹⁷

Madde 352 – (Değişik: 30/12/1980-2365/76 md.)¹¹⁸

¹¹⁵ Bu madde başlığı 24/6/1994 tarih ve 4008 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi ile metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹¹⁶ Bu bölüm başlığı "üçüncü Bölüm" iken, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹¹⁷ Bu maddedede yer alan miktarların 1/1/2025 tarihinden itibaren uygulanması ile ilgili olarak 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577Sıra No.'lu Tebliğ ekine bakınız.

¹¹⁸ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi ile bu maddenin birinci fıkrasının birinci cümlesiinde yer alan "bağlı cetvele" ibaresi "bağlı 1 sayılı cetvele" şeklinde, ikinci cümlesiinde yer alan "bağlı cetvelde" ibaresi "bağlı 1 sayılı cetvelde" şeklinde değiştirilmiştir.

Usulsüzlükler, aşağıda yazılı derecelere ve bu kanuna bağlı 1 sayılı cetvele göre cezalandırılır. Usulsüzlük fili re'sen takdiri gerektirirse, bağlı 1 sayılı cetvelde yazılı cezalar iki kat olarak kesilir.

I inci derece usulsüzlükler:

1. (**Değişik: 4/12/1985-3239/25 md.**) Vergi ve harç beyannamelerinin süresinde verilmemiş olması;
2. Bu kanuna göre tutulması mecburi olan defterlerden herhangi birinin tutulmamış olması;
3. Defter kayıtlarının ve bunlarla ilgili vesikalaların doğru bir vergi incelemesi yapılmasına imkan vermeyecek derecede noksan, usulsüz veya karışık olması;
4. (**Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.**)
5. Çiftçiler tarafından 245inci madde hükmüne göre muhtar ve ihtiyar heyetlerince yapılan davete müddetinde icabet edilmemesi;
6. Bu Kanunun kayıt nizamına ait hükümlerine (Madde 215 - 219 ile mükerrer madde 242) uyulmamış olması (Her incelemede inceleme tarihine kadar aynı takvim yılı için tespit edilen usulsüzlükler tek fiil sayılır);¹¹⁹
7. İşe başlamanın zamanında bildirilmemesi;
8. Tasdiki mecburi olan defterlerden hennangi birinin tasdik muamelesinin yaptırılmamış olması (Kanuni sürenin sonundan başlayarak 1 ay geçtikten sonra tasdik ettirilenler, tasdik ettirilmemiş sayılır.);
9. Diğer ücretler üzerinden alınan Gelir Vergisinde, tarh zamanı geçtiği halde verginin tarh ettirilmemiş olması;¹²⁰
10. (**Mülga: 18/4/1984-2995/4 md.**)
11. (**Ek: 4/12/1985-3239/25 md.**) Veraset ve intikal vergisi beyannamesinin 342nci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen süre içerisinde verilmiş olması.

II nci derece usulsüzlükler:

1. (**Değişik: 4/12/1985-3239/25 md.**) Veraset ve intikal Vergisi Beyannamelerinin süresinin sonundan başlayarak 342nci maddenin 1inci fıkrasında belirtilen süre içinde verilmiş olması; (**Mülga: 3/4/2002-4751/7 md.**)
2. Ekim ve sayımları beyanlarının süresi içinde veya kanunda istenilen bilgileri ihtiva edecek doğru bir şekilde yapılmaması;
3. (**Mülga: 18/4/1984-2995/4 md.**)
4. (**Değişik: 3/12/1988-3505/4 md.**) Vergi kanunlarında yazılı bildirmelerin zamanında yapılmamış olması (işe başlamayı bildirmek hariç);

¹¹⁹ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 39uncu maddesiyle bu bente yer alan "(Madde 215 - 219)" ibaresi "(Madde 215 - 219 ile mükerrer madde 242)" şeklinde değiştirilmiştir.

¹²⁰ Bu bente yer alan "Götürü matrahlar" ibaresi, 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 81inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

5. Vergi karnesinin süresinin sonundan başlayarak 15 gün geçtiği halde alınmamış olması;
6. Tasdiki mecburi olan defterlerden herhangi birinin tasdik muamelesinin, süresinin sonundan başlayarak bir ay içinde yaptırılmış olması;
7. (**Değişik: 4/12/1985-3239/25 md.**) Vergi beyannameleri, bildirimler, evrak ve vesikaların kanunen belli şekil ve muhteviyatı ve ekleri ile bunlarla ilgili olarak yapılan diğer düzenlemelere ilişkin hükümlere uyulmamış olması;
8. Hesap veya muamelelerin doğruluk veya açıklığını bozmamak şartıyla bazı evrak ve vesikaların bulunmaması veya ibraz edilmemesi.

Özel usulsüzlükler ve cezaları:

a) Fatura ve benzeri evrak verilmemesi ve alınmaması ile diğer şekil ve usul hükümlerine uyulmaması

Madde 353 – (Değişik: 24/6/1994-4008/17 md.)¹²¹¹²²¹²³

1. (**Değişik: 21/3/2018-7103/12 md.**) Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dâhil olmak üzere, verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzlarının verilmemesi, alınmaması, düzenlenen bu belgelerde gerçek meblağdan farklı meblağlara yer verilmesi, bu belgelerin elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken Maliye Bakanlığıncı belirlenen zorunlu haller hariç olmak üzere kâğıt olarak düzenlenmesi ya da bu Kanunun 227, 231 ve 234 üncü maddelerine göre hiç düzenlenmemiş sayılması halinde; bu belgeleri düzenlemek ve almak zorunda olanların her birine, her bir belge için bir takvim yılı içinde ilk tespitte 10.000 (**14.000 TL**) Türk lirasından, sonraki tespitlerde Kanuna bağlı 2 sayılı cetvelde yer alan tutarlardan aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın veya meblağ farkının %10'u nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir. (**Ek cümleler:28/7/2024-7524/11 md.**) Tek tespitte aynı neviden birden fazla belgenin düzenlenmediğinin tespit edilmesi durumunda her bir belge için ayrı ayrı ceza kesilir ancak bu tespit, bu bent uyarınca kesilecek ceza uygulamasında, Kanuna bağlı 2 sayılı cetvelde yer alan tespit sayısının belirlenmesinde bir

¹²¹ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerre) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

¹²² 1/7/2022 tarihli ve 7417 sayılı Kanunun 27 nci maddesiyle bu maddenin birinci fıkrasının; (1) ve (2) numaralı bentlerinde yer alan "240" ibareleri "1.000" şeklinde, "120.000" ibareleri "500.000" şeklinde, "12.000" ibaresi "50.000" şeklinde değiştirilmiştir.

¹²³ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 11 inci maddesi ile birinci fıkranın (1) numaralı bendinde yer alan "1.000 Türk lirasından aşağı olmamak üzere" ibaresi "bir takvim yılı içinde ilk tespitte 10.000 Türk lirasından, sonraki tespitlerde Kanuna bağlı 2 sayılı cetvelde yer alan tutarlardan aşağı olmamak üzere" şeklinde "500.000" ibaresi "10 milyon" şeklinde değiştirilmiş, (2) numaralı bendinde yer alan "1.000 Türk lirası" ibaresi "bir takvim yılında ilk tespitte 10.000 Türk lirası, sonraki tespitlerde Kanuna bağlı 2 sayılı cetvelde yer alan tutarlarda" şeklinde, "50.000" ibaresi "1 milyon" şeklinde, "500.000" ibaresi "10 milyon" şeklinde değiştirilmiş, (6) numaralı bendinde yer alan "250.000.000 lira" ibaresi "65.000 Türk lirası" şeklinde, (10) numaralı bendinde yer alan "75.000.000 lira" ibaresi "15.000 Türk lirası" şeklinde değiştirilmiştir.

adet tespit olarak değerlendirilir. Şu kadar ki, bu bentte yer alan özel usulsüzlük cezasına tabi fiillerin, belgeleri almak zorunda olanlar tarafından, idarenin bilgisine girmeden önce belgenin düzenlenmesi gereken süreyi takip eden beş iş günü içerisinde idareye bildirilmesi durumunda, alıcı adına özel usulsüzlük cezası kesilmez. Bu bent kapsamındaki belgelerin düzenlenmediğinin belgeyi almak zorunda olanlar tarafından, idarenin bilgisine girmeden önce belgenin düzenlenmesi gereken süreyi takip eden beş iş günü içerisinde idareye bildirildiği durumlarda, belgeleri düzenlemek zorunda olanlar adına bu bentte yer alan özel usulsüzlük cezası üç kat olarak uygulanır. Bu bent kapsamındaki belgeler yerine bu Kanun kapsamında olmayan belgelerin düzenlenmesi halinde, belgeleri düzenlemek zorunda olanlar adına bu bentte yer alan özel usulsüzlük cezası iki kat olarak uygulanır. Bu bent kapsamındaki belgelerin yerine bu Kanun kapsamında olmayan belgelerin düzenlenliğinin belgeyi almak zorunda olanlar tarafından beş iş günü içerisinde idareye bildirildiği durumlarda, söz konusu belgeleri düzenleyenler adına bu bentte yer alan cezalar altı kat olarak uygulanır.¹²⁴

Bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak tespit olunan yukarıda yazılı özel usulsüzlükler için kesilecek cezanın toplamı 10 milyon (**14.000.000 TL**) Türk lirasını geçemez.

2. (Değişik: 21/3/2018-7103/12 md.) Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dâhil olmak üzere, perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihazla verilen fiş, giriş ve yolcu taşıma biletî, sevk ırsaliyesi, taşıma ırsaliyesi, yolcu listesi, günlük müşteri listesi ile Maliye Bakanlığıncı düzenlenme zorunluluğu getirilen belgelerin; düzenlenmediğinin, kullanılmadığının, bulundurulmadığının, düzenlenen belgelerin aslı ile örneğinde farklı meblağlara yer verildiğinin, gerçeğe aykırı olarak düzenlenliğinin veya elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekirken Maliye Bakanlığıncı belirlenen zorunlu haller hariç olmak üzere kâğıt olarak düzenlenliğinin tespiti ya da bu belgelerin bu Kanunun 227 ncı maddesine göre hiç düzenlenmemiş sayılması halinde, her bir belge için bir takvim yılında ilk tespitte 10.000 (**14.000 TL**) Türk lirası, sonraki tespitlerde Kanuna bağlı 2 sayılı cetvelde yer alan tutarlarda özel usulsüzlük cezası kesilir. (**Ek cümleler:28/7/2024-7524/11 md.**) Tek tespitte aynı neviden birden fazla belgenin düzenlenmediğinin tespit edilmesi durumunda her bir belge için ayrı ayrı ceza kesilir ancak bu tespit, bu bent uyarınca kesilecek ceza uygulamasında, Kanuna bağlı 2 sayılı cetvelde yer alan tespit sayısının belirlenmesinde bir adet tespit olarak değerlendirilir. Bu bent kapsamındaki belgelerin düzenlenmediğinin belge muhteviyatı işlemin muhatapları tarafından, idarenin bilgisine girmeden önce belgenin düzenlenmesi gereken süreyi takip eden beş iş günü içerisinde idareye bildirilmesi durumunda, belgeleri düzenlemek zorunda olanlar adına bu bentte yer alan özel usulsüzlük cezası üç kat olarak uygulanır. Bu bent kapsamındaki belgeler yerine bu Kanun kapsamında olmayan belgelerin düzenlenmesi halinde, belgeleri düzenlemek zorunda olanlar adına bu bentte yer alan özel usulsüzlük cezası iki kat olarak uygulanır. Bu bent kapsamındaki

¹²⁴ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 40 inci maddesiyle bu bentte yer alan “227 ncı ve 231 inci” ibaresi “227, 231 ve 234 üncü” şeklinde değiştirilmiştir.

belgelerin yerine bu Kanun kapsamında olmayan belgelerin düzenlendiğinin belge muhteviyatı işlemin muhatapları tarafından beş iş günü içerisinde idareye bildirildiği durumlarda, söz konusu belgeleri düzenleyenler adına bu bente yer alan cezalar altı kat olarak uygulanır.

Ancak, her bir belge nevine ilişkin olarak kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı her bir tespit için 1 milyon (**1.400.000 TL**) Türk lirasını, bir takvim yılı içinde ise 10 milyon (**14.000.000 TL**) Türk lirasını geçemez.

3. **(Değişik:28/7/2024-7524/11 md.)** 232 nci maddenin birinci fikrasının 1 ila 5 numaralı bentlerinde sayılanlar dışında kalan kişilerin fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu, serbest meslek makbuzu, perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihaz fişi ve giriş ve yolcu taşıma biletlerini almadıklarının tespit edilmesi halinde bunlara her bir belge için 5.000 (**7.000 TL**) Türk lirası özel usulsüzlük cezası kesilir. Ancak, bu bent uyarınca kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı bir takvim yılı için 50.000 (**70.000 TL**) Türk lirasını geçemez. Şu kadar ki, bu bent kapsamındaki kişiler tarafından, idarenin bilgisine girmeden önce belgenin düzenlenmesi gereken tarihi takip eden beş iş günü içerisinde belgenin düzenlenmediğinin idareye bildirilmesi durumunda, bunlar adına özel usulsüzlük cezası kesilmez.

4. **(Değişik: 25/5/1995-4108/8 md.)** Günlük kasa defteri, günlük perakende satış ve hasılat defteri ile Maliye Bakanlığına tutulma ve günü gününe kayıt edilme mecburiyeti getirilen defterlerin; işyerinde bulundurulmaması, bu defterlere yazılması gereken işlemlerin günü gününe deftere kayıt edilmemesi veya yoklama ve incelemeye yetkili olanlara istendiğinde ibraz edilmemesi halleri ile vergi kanunlarının uygulanması bakımından levha bulundurma veya asma zorunluluğu bulunan mükelleflerin bu zorunluluğa uymamaları halinde her tespit için 10.000. 000 (**2.400 TL**) lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

5. **(Mülga: 16/7/2004-5228/60 md.)**

6. **(Değişik: 25/5/1995-4108/8 md.)** Bu Kanuna göre belirlenen muhasebe standartlarına, tek düzen hesap planına ve mali tablolara ilişkin usul ve esaslar ile muhasebeye yönelik bilgisayar programlarının üretilmesine ve kullanılmasına ilişkin kural ve standartlara uymayanlara 65.000 (**90.000 TL**) Türk lirası özel usulsüzlük cezası kesilir.

7. **(Ek: 25/5/1995-4108/8 md.)** Bu Kanunun 8 inci maddesinin son fıkrası uyarınca getirilen mecburiyete uymaksızın işlem yapanlara her bir işlem için 10.000.000 (**2.800 TL**) lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

8. **(Ek: 22/7/1998-4369/12 md.) (Değişik birinci cümle:14/10/2021-7338/40 md.)** Belge basımı ile ilgili bildirim görevini belirlenen sürede yerine getirmeyen ya da bildirim eksik veya hatalı yapan matbaa işletmecilerine 1.400 (**9.400**) Türk lirası özel usulsüzlük cezası kesilir. **(Ek cümle:14/10/2021-7338/40 md.)** Bildirim görevinin belirlenen sürede yerine getirilmemesi durumu ile bildirimin eksik veya hatalı yapılması durumunda kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası, bildirimin belirlenen sürenin sonundan başlayarak 30 gün içinde yapılması ya da eksik veya hatalı yapılan bildirimin aynı süre içerisinde tamamlanması

veya düzeltilmesi durumunda 1/2 oranında uygulanır. (**Ek cümle: 23/7/2010-6009/11 md.**) Ancak, bu bent uyarınca kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı bir takvim yılı içinde 114.000 TL (**1.800.000**)'yi aşamaz.

9. (**Ek: 22/7/1998-4369/12 md.**) 4358 sayılı Kanun uyarınca işlemlerinde vergi kimlik numarası kullanma zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlardan yaptıkları işlemlere ilişkin bildirimleri Maliye Bakanlığının belirleyeceği standartlarda, araçlarla (yazı, manyetik ortam, disket, mikrofilm, mikro fiş gibi) ve zamanlarda yerine getirmeyenler hakkında 75.000.000 lira (**12.000 Türk lirası**) lira özel usulsüzlük cezası kesilir. Ceza kesilenler, ödedikleri ceza için fiilleri ile ceza kesilmesine neden olan kişilere rücu edebilirler.

10. (**Ek: 22/7/1998-4369/12 md.**) Bu Kanununun 127 ncı maddesinin (d) bendi uyarınca Maliye Bakanlığının özel işaretli görevlisinin ikazına rağmen durmayan aracın sahibi adına 15.000 (**21.000**) Türk lirası özel usulsüzlük cezası kesilir.

11. (**Ek:14/10/2021-7338/40 md.**) Bu Kanunun mükerrer 227 ncı maddesi uyarınca tasdik kapsamına alınan konularda yeminli mali müşavir tasdik raporunun aynı maddenin üçüncü fikrasının birinci cümlesinde belirtilen sürede ibraz edilmemesi durumunda, tasdik raporu ibraz şartı getirilen mükellef adına 50.000 (**330.000**) Türk lirasından az ve 500.000 (**3.300.000**) Türk lirasından fazla olmamak üzere, yararlanması tasdik raporunun ibrazı şartına bağlanan tutarın %5'i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir.

Bu maddede yazılı usulsüzlükler sonucunda vergi ziyai da meydana geldiği takdirde bu ziyan gerektirdiği vergi cezaları ayrıca kesilir ve bu cezalar hakkında 336 ncı madde hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

b) Veraset ve intikal vergisine;

Madde 354 – (Mülga: 30/12/1980-2365/78 md.)

İşyeri kapatma cezası:

Mükerrer Madde 354 – (Ek : 4/12/1985-3239/27 md.; Mülga: 16/7/2004-5228/60 md.)

c) Damga vergisinde:

Madde 355 – (Değişik : 30/12/2004-5281/15 md.)

Damga Vergisi ödenmemiş veya noksan ödenmiş kâğıtları, vergi ve cezası tahsil edilmeden tasdik eden veya örneklerini çıkarıp veren noterler adına her kâğıt için tahsil edilmeyen Damga Vergisi üzerinden maktu vergilerde % 50, nispî vergilerde % 10 oranında

özel usulsüzlük cezası kesilir. Ancak, bu madde kapsamında kesilecek özel usulsüzlük cezaları her bir kâğıt için 40 (**57,00 TL**) Türk lirasından az olamaz.^{125¹²⁶}

Bilgi vermekten çekinenler ile 107/A, 152/A, 153/A, mükerrer 242, 256, 257, mükerrer 257 nci madde ve Gelir Vergisi Kanununun 98/A maddesi hükmüne uymayanlar için ceza:^{127^{128^{129^{130¹³¹}}}}

Mükerrer Madde 355 – (Ek: 30/12/1980-2365/80 md; Değişik: 22/7/1998-4369/13 md.)

Bu Kanunun 86,148,149,150, mükerrer 242, 256 ve 257 nci maddelerinde yer alan zorunluluklar ile mükerrer 257 nci maddesi ve Gelir Vergisi Kanununun 98/A maddesi uyarınca getirilen zorunluluklara uymayan (Kamu idare ve müesseselerinde bilgi verme görevini yerine getirmeyen yöneticiler dahil),¹³²

1. Birinci sınıf tüccarlar ile serbest meslek erbabı hakkında 20.000 (**28.000 TL**) Türk Lirası,

2. İkinci sınıf tüccarlar, defter tutan çiftçiler ile kazancı basit usulde tespit edilenler hakkında 10.000 (**14.000 TL**) Türk Lirası,

¹²⁵ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 12 nci maddesi ile bu fikrada yer alan “*I Yeni Türk Lirasından*” ibaresi “40 Türk lirasından” şeklinde değiştirilmiştir.

¹²⁶ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.’lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki “*ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ*” ne bakınız.

¹²⁷ Bu madde başlığı “d) Bilgi vermekten çekinenler ile 257 nci madde hükmüne uymayanlar için:” iken 22/7/1998 tarih ve 4369 Sayılı Kanun ile “Bilgi vermekten çekinenler ile 256,257 ve mükerrer 257 nci madde hükmüne uymayanlar için ceza” şeklinde, bu madde başlığı daha sonra 15/7/2016 tarihli ve 6728 sayılı Kanunun 21 inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹²⁸ Bu maddenin “Bilgi vermekten çekinenler ile 256, 257, mükerrer 257 nci madde ve Gelir Vergisi Kanununun 98/A maddesi hükmüne uymayanlar için ceza:” olan başlığı 21/3/2018 tarihli ve 7103 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹²⁹ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 41 inci maddesiyle bu madde başlığına “107/A,” ibaresinden sonra gelmek üzere “mükerrer 242,” ibaresi ve maddenin birinci fikrasına “150,” ibaresinden sonra gelmek üzere “mükerrer 242,” ibaresi eklenmiştir.

¹³⁰ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.’lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki “*ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ*” ne bakınız.

¹³¹ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi ile bu madde başlığına “107/A,” ibaresinden sonra gelmek üzere “152/A, 153/A,” ibaresi eklenmiş, aynı maddenin; birinci fikrasının; (1) numaralı bendinde yer alan “1.000” ibaresi “20.000” şeklinde, (2) numaralı bendinde yer alan “500” ibaresi “10.000” şeklinde, (3) numaralı bendinde yer alan “250” ibaresi “5.000” şeklinde, dördüncü cümlesiinde yer alan “I milyon” ibaresi “10 milyon” şeklinde, son cümlesinde yer alan “Mükerrer” ibaresi “152/A maddesi veya mükerrer” şeklinde değiştirilmiş ve Dördüncü fikrasının birinci cümlesinde yer alan “uymayan mükelleflerden” ibaresi “uymayanların” şeklinde, “% 5’i” ibaresi “% 10’u” şeklinde, ikinci cümlesinde yer alan “kesilen mükellefler” ibaresi “kesilenler” şeklinde, üçüncü cümlesinde yer alan “770.000 TL’yi” ibaresi “20 milyon Türk lirasını” şeklinde değiştirilmiştir.

¹³² 15/7/2016 tarihli ve 6728 sayılı Kanunun 21 inci maddesiyle, bu maddenin birinci fikrasında yer alan “mükerrer 257 nci madde uyarınca getirilen zorunluluklara” ibaresi “mükerrer 257 nci maddesi ve Gelir Vergisi Kanununun 98/A maddesi uyarınca getirilen zorunluluklara” şeklinde değiştirilmiştir.

3. Yukarıdaki bentlerde yazılı bulunanlar dışında kalanlar hakkında 5.000 (**7.000 TL**) Türk Lirası,

Özel usulsüzlük cezası kesilir. (**Ek cümle: 21/3/2018-7103/13 md.**) Bu Kanunun 107/A maddesi uyarınca getirilen zorunluluklara uymayanlardan, bu fikranın (1) numaralı bendinde yer alanlara 1.000 (**9.900 TL**) Türk lirası, (2) numaralı bendinde yer alanlara 500 (**4.800 TL**) Türk lirası, (3) numaralı bendinde yer alanlara 250 (**2.500 TL**) Türk lirası özel usulsüzlük cezası kesilir. (**Ek cümle: 1/7/2022-7417/28 md.**) (**Değişik cümle: 28/7/2024-7524/13 md.**) Mükerrer 257 nci maddenin birinci fikrasının (7) numaralı bendi ile getirilen zorunluluklara uymayanlar ile aynı bent kapsamında bildirilmesi gereken alım, satım, kiralama, ilan ve reklama ilişkin bilgileri bildirmeyen, eksik veya yanlıltıcı bildirimde bulunanlara, bildirilmeyen, eksik veya yanlıltıcı bildirilen her bir alım, satım, kiralama, ilan ve reklama konu mal ve hizmete ilişkin bilgi ve diğer yükümlülükler için (1), (2) ve (3) numaralı bentler uyarınca özel usulsüzlük cezası kesilir, bu şekilde kesilen özel usulsüzlük cezası her bir bildirim için 10 milyon (**14.000.000 TL**) Türk lirasından fazla olamaz. (**Ek cümle: 29/4/2021-7318/3 md.**) Mükerrer 257 nci maddenin birinci fikrasının (8) ve (10) numaralı bentleri uyarınca getirilen zorunluluklara uymayanlara, (1) numaralı bentte yer alan tutarın 10 katından az ve 10 milyon (**14.000.000 TL**) Türk lirasından fazla olmamak üzere, bir önceki hesap dönemine ait brüt satışlar toplamının binde 3'ü tutarında özel usulsüzlük cezası kesilir. (**Ek cümle: 1/7/2022-7417/28 md.**) 152/A maddesi veya mükerrer 257 nci maddenin birinci fikrasının (9) numaralı bendi ile getirilen zorunluluklara uymayanlara (1) numaralı bentte yer alan özel usulsüzlük cezasının 3 katı uygulanır.¹³³

Bu hükmün uygulanması için, bilgi ve ibraz ödevinin yerine getirilmesiyle ilgili olarak yapılacak tebliğlerde bilginin verilmesi için tayin olunan sürede cevap verilmemesi, eksik veya yanlıltıcı bilgi verilmesi veya defter ve belge ibrazı için tayin olunan süre ile defter ve belgelerin süresinde ibraz edilmemesi durumunda haklarında Kanunun ceza hükümlerinin uygulanması cihetine gidileceğinin ilgililere yazılı olarak bildirilmesi şarttır. (**Ek cümle: 16/6/2009-5904/22 md.**) Ancak, bu ödevlerin yerine getirilmesine ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığı tarafından yapılan düzenleyici idari işlemlerle duyurulması halinde, ilgililere ayrıca yazılı olarak bildirilme şartı aranmaz.

Özel usulsüzlük cezası kesilmesine rağmen mecburiyetleri yerine getirmeyenlere yeniden süre verilerek bu mecburiyetleri yerine getirmeleri tebliğ olunur. Verilen sürede bu mecburiyetlerin yerine getirilmemesi halinde yukarıda yazılı özel usulsüzlük cezaları bir kat artırılarak uygulanır.

(**Ek fıkra: 16/7/2004-5228/10 md.**) Tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etme zorunluluğuna uymayanların her birine, her bir işlem için bu maddeye göre uygulanan cezalardan az olmamak üzere işleme konu tutarın % 10'u nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir. Bu

¹³³ 16/11/2022 tarihli ve 7421 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle, bu maddenin birinci fikrasının dördüncü cümlesinde yer alan "(8) numaralı bendi" ibaresi "(8) ve (10) numaralı bentleri" şeklinde değiştirilmiştir.

şekilde ceza kesilenler hakkında üçüncü fikra hükmü uygulanmaz. (Ek cümle: 23/7/2010-6009/12 md.) Ancak, bu fikra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 20 milyon (**28.000.000 TL**) Türk lirasını geçemez. (Ek cümle: 28/7/2024-7524/13 md.) Tevsik zorunluluğuna aykırı bir şekilde ödeme yapanların, durumu ödemeyi takip eden beş iş günü içerisinde kendiliğinden idareye bildirmesi halinde, ödemede bulunan adına bu fikra uyarınca özel usulsüzlük cezası kesilmez.

(Ek fikra: 28/7/2024-7524/13 md.) Mal teslimi veya hizmet ifalarına ilişkin tahsilatların, banka ve benzeri finans kurumları, ödeme kuruluşları veya Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi aracılığıyla başkalarının adı ve/veya hesabı kullanılarak yapılması durumunda, her bir işlem için bu maddeye göre uygulanan cezalardan az olmamak üzere işleme konu tutarın % 10'u nispetinde, mal teslimi veya hizmet ifasını yapanlar ile adına ve/veya hesabına ödeme yapılanlara ayrı ayrı özel usulsüzlük cezası kesilir. Bu şekilde ceza kesilen mükellefler hakkında üçüncü fikra hükmü uygulanmaz. Ancak, bu fikra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 20 milyon (**28.000.000 TL**) Türk lirasını geçemez.

(Ek fikra: 28/7/2024-7524/13 md.) 23/2/2006 tarihli ve 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu uyarınca izin verilen durumlar hariç olmak üzere kredi kartı, banka kartı, ön ödemeli kart, karekod, elektronik cüzdan ve benzeri ödeme araçları kullanılmak suretiyle gerçekleştirilen tahsilatların, kendi mükellefiyeti adına kayıtlı olmayan ödeme sistemleri veya cihazları aracılığıyla yapılması durumunda, tahsilati yapan mükelleflere ve kendi adına kayıtlı olan bu sistemleri veya cihazları kullandırılanlara ayrı ayrı her bir işlem için bu maddeye göre tatbik olunan özel usulsüzlük cezasının üç katı uygulanır. Şu kadar ki, bu fikra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 20 milyon (**28.000.000 TL**) Türk lirasını geçemez.

(Ek fikra: 28/7/2024-7524/13 md.) 153/A maddesinin üçüncü ve müteakip fikraları uyarınca istenilen teminatın süresinde verilmemesi veya tamamlanmaması halinde mezkûr fikralar kapsamında verilmesi veya tamamlanması gereken teminat tutarı kadar, teminatı vermeyenler veya tamamlamayanlar adına özel usulsüzlük cezası kesilir. Bu ceza hakkında, Kanunun 376 ncı maddesi ile uzlaşma hükümleri uygulanmaz.

(Ek fikra: 3/7/2005-5398/23 md.) Elektronik ortamda beyanname verilmesi mecburiyetine uyulmaması halinde kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası, beyannamenin kanuni süresinin sonundan başlayarak elektronik ortamda 30 gün içinde verilmesi halinde 1/10 oranında, bu sürenin dolmasını takip eden 30 gün içinde verilmesi halinde ise 1/5 oranında uygulanır.¹³⁴

(Ek fikra: 16/6/2009-5904/22 md.) (Ek cümle: 15/7/2016-6728/21 md.) Elektronik ortamda bildirim veya form verilmesi mecburiyetine uyulmaması hâlinde kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası, bildirim veya formların belirlenen sürelerin sonundan başlayarak

¹³⁴ 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 12 ncı maddesiyle, bu maddenin beşinci fikrasında yer alan "15 gün" ibareleri "30 gün", "1/4" ibaresi "1/10", "1/2" ibaresi "1/5", altıncı fikrasında yer alan "1/2" ibaresi "1/5" şeklinde değiştirilmiştir.

elektronik ortamda 3 gün içinde verilmesi halinde 1/10 oranında uygulanır. Elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim veya formlara ilişkin olarak süresinden sonra düzeltme amacıyla verilen bildirim ve formların, belirlenen sürelerin sonundan itibaren 10 gün içinde verilmesi halinde özel usulsüzlük cezası kesilmez, takip eden 15 gün içinde verilmesi halinde ise kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası 1/5 oranında uygulanır.¹³⁴

(Ek fıkra: 16/6/2009-5904/22 md.) Elektronik ortamda beyanname ile bildirim ve form verme mecburiyetine uymayanlara bu maddeye göre ceza kesilmesi halinde, 352 nci maddenin birinci derece usulsüzlüklerle ilgili (1) numaralı bendi ile ikinci derece usulsüzlüklerle ilgili (7) numaralı bendi uyarınca ayrıca ceza kesilmez.

(Ek fıkra: 18/5/2017-7020/8 md.) Gelir Vergisi Kanununun 98/A maddesi uyarınca verilmesi gereken beyanname ile ilgili olarak bu maddeye veya 352 nci maddeye göre ceza kesilmesini gerektiren fiillerin, aynı zamanda 5510 sayılı Kanun uyarınca idari para cezası kesilmesini gerektirmesi durumunda aynı fiillerden dolayı bu madde ve 352 nci madde uyarınca ayrıca ceza kesilmez.

(Ek fıkra: 28/7/2024-7524/13 md.) Ödeme kaydedici cihaz üreticisi veya ithalatçıları ile bu cihazlara ilişkin hizmet veren güvenli servis sağlayıcıları, bankalar, elektronik para kuruluşları, ödeme kuruluşları, şarj ağı işletme lisansı sahipleri ve elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, imzalanması, iletilmesi ve saklanması hususlarından herhangi biri için hizmet verme konusunda yetkilendirilenler ile sipariş, satış, muhasebe, stok takip ve benzeri programları kullandıran, teslim eden veya satan mükelleflerden; bu Kanunun 149 uncu, mükerrer 242 nci ve mükerrer 257 nci maddeleri uyarınca vergi güvenliğini sağlamak amacıyla, Hazine ve Maliye Bakanlığınca nitelikleri belirlenip onaylanan ve kullanma yükümlülüğü getirilen elektrikli, elektronik, manyetik ve benzeri cihazlar ve sistemler haricindeki cihaz ve sistemleri veya kullanmaması gereken elektrikli, elektronik, manyetik ve benzeri cihazlar ve sistemleri mükelleflere kullandıran, teslim eden veya satanlara, Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenen usul ve esaslara göre bu cihaz ve sistemlerle entegre veya bağlantılı olarak çalışması gereken program, cihaz veya sistemleri gerekli entegrasyonu veya bağlantıyı yapmadan kullandıran, teslim eden veya satanlara, Hazine ve Maliye Bakanlığı veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarına bu cihaz ve sistemler tarafından aktarılması gereken belge, bilgi ve verilerin aktarılmasını sağlayacak sistemleri kurmayan veya 359 uncu maddenin (ç) ve (d) bendi kapsamına girenler hariç olmak üzere bu sistemlerin gerçeğe uygun olmayan şekilde belge, bilgi ve veri aktarmasına sebebiyet verenler ile elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, imzalanması, iletilmesi ve saklanması ile bunlara ilişkin sistem ve yazılım gereksinimleri hususlarında Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen usul ve esaslara aykırı davranışlara her bir tespit için ayrı ayrı olmak üzere birinci fıkranın (1) numaralı bendinde yer alan özel usulsüzlük cezasının on katı tutarında özel usulsüzlük cezası kesilir. Ancak bu fıkra uyarınca bir takvim yılı içinde kesilecek özel usulsüzlük cezasının toplamı 20 milyon (**28.000.000 TL**) Türk lirasını geçemez. Bu fıkra göre ceza kesilmesini gerektiren fiillerin, aynı zamanda 6/12/1984 tarihli ve 3100 sayılı Katma Değer Vergisi

Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanun uyarınca usulsüzlük veya özel usulsüzlük cezası kesilmesini gerektirmesi durumunda aynı fiillerden dolayı 3100 sayılı Kanun uyarınca ayrıca ceza kesilmez.

(Ek fikra:28/7/2024-7524/13 md.) Tek bir filin bu maddede yer alan birden fazla özel usulsüzlük cezası kesilmesini gerektirmesi halinde bu cezalardan en ağırı kesilir.

Madde 356 – (Mülga: 30/12/2004-5281/44 md.)

Madde 357 – (Mülga: 30/12/1980-2365/81 md.)

Kaçakçılığa Teşebbüş Suçunun Tarifi:

Madde 358 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM¹³⁵ **Suçlar ve Cezaları**

Kaçakçılık Suçları ve Cezaları¹³⁶

Madde 359 – (Değişik: 23/1/2008-5728/276 md.)

a) Vergi kanunlarına göre tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

1) Defter ve kayıtlarda hesap ve muhasebe hileleri yapanlar, gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgisi bulunmayan kişiler adına hesap açanlar veya defterlere kaydı gereken hesap ve işlemleri vergi matrahının azalması sonucunu doğuracak şekilde tamamen veya kısmen başka defter, belge veya diğer kayıt ortamlarına kaydedenler,

2) Defter, kayıt ve belgeleri tahrif edenler veya gizleyenler veya muhteviyatı itibariyle yaniltıcı belge düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar,

Hakkında on sekiz aydan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Varlığı noter tasdik kayıtları veya sair suretlerle sabit olduğu halde, inceleme sırasında vergi incelemesine yetkili kimselere defter ve belgelerin ibraz edilmemesi, bu fikra hükmünün uygulanmasında gizleme olarak kabul edilir. Gerçek bir muamele veya duruma dayanmakla birlikte bu muamele veya durumu mahiyet veya miktar itibariyle gerçeğe aykırı şekilde yansitan belge ise, muhteviyatı itibariyle yaniltıcı belgedir.¹³⁷

b) Vergi kanunları uyarınca tutulan veya düzenlenen ve saklama ve ibraz mecburiyeti bulunan defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka

¹³⁵ Bu bölüm başlığı "Dördüncü Bölüm" ve "ceza mahkemelerince yargılanacak Suçlar ve Cezaları" iken, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 14 incü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir. Daha sonra bu başlık "Hürriyeti Bağlayıcı Ceza İle Cezalandırılacak Suçlar ve Cezaları" iken; 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanunun 276 ncı maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹³⁶ 8/4/2022 tarihli ve 7394 sayılı Kanunun 4 üncü maddesiyle (a) fıkrasında yer alan "üç" ibaresi "beş" şeklinde, (b), (c) ve (ç) fıkralarında yer alan "beş" ibareleri "sekiz" şeklinde değiştirilmiştir.

¹³⁷ 16/6/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanunun 23 üncü maddesiyle; bu maddenin (a) fıkrasında yer alan "bir yıldan" ibaresi "on sekiz aydan" şeklinde değiştirilmiştir.

yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar, üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belge, sahte belgedir.

c) Bu Kanun hükümlerine göre ancak Maliye Bakanlığı ile anlaşması bulunan kişilerin basabileceği belgeleri, Bakanlık ile anlaşması olmadığı halde basanlar veya bilerek kullananlar iki yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

ç) (Ek:29/4/2021-7318/4 md.) Hazine ve Maliye Bakanlığında yetkilendirilmediği halde, ödeme kaydedici cihaz mührünü kaldırın, donanım veya yazılımını değiştiren veya yetkilendirilmiş olsun ya da olmasın ödeme kaydedici cihazın hafiza birimlerine, elektronik devre elemanlarına veya harici donanım veya yazılımlarla olan bağlantı sistemine ya da kayıt dışı satışın önlenmesi için kurulan elektronik kontrol ve denetim sistemleri veya ilgili diğer sistemlere fiziksel veya bilişim yoluyla müdahale ederek; gerçekleştirilen satışlara ait mali belge veya bilgilerin cihazda kayıt altına alınmasını engelleyen, cihazda kayıt altına alınan bilgileri değiştiren veya silen, ödeme kaydedici cihaz veya bağlantılı diğer donanım ve sistemler ya da kayıt dışı satışın önlenmesi için kurulan elektronik kontrol ve denetim sistemleri veya ilgili diğer sistemler tarafından Hazine ve Maliye Bakanlığı veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarına elektronik ortamda iletilmesi gereken belge, bilgi veya verilerin iletilmesini önleyen veya bunların gerçeğe uygun olmayan şekilde iletilmesine sebebiyet verenler üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

d) (Ek:30/11/2022-7423/1 md.) 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkol Piyasasının Düzenlenmesine Dair Kanun ile düzenlenen piyasalarda, Hazine ve Maliye Bakanlığında yetki verilip verilmediğine bakılmaksızın, mükerrer 257 nci maddenin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi kapsamında vergi güvenliğini sağlamak amacıyla kullanılmasına zorunluluk getirilen özel etiket ve işaretlerle ürünlerin etiketlenmesi veya işaretlenmesi ve etiketlenen veya işaretlenen ürün bilgilerinin kurulan veri merkezine aktarılmasını sağlayan sisteme fiziksel veya bilişim yoluyla müdahale ederek Hazine ve Maliye Bakanlığına elektronik ortamda iletilmesi gereken belge, bilgi veya verilerin iletilmesini önleyenler veya bunların gerçeğe uygun olmayan şekilde iletilmesine sebebiyet verenler üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

371 inci maddedeki pişmanlık şartlarına uygun olarak durumu ilgili makamlara bildirenler hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.

(Ek fıkra:8/4/2022-7394/4 md.) Bu maddedede yazılı fiillerle verginin ziyaa uğratıldığından tespit edilmesine bağlı olarak tarh edilen verginin, gecikme faizi ve gecikme zamminin tamamı ile kesilen cezaların yarısı ve buna isabet eden gecikme zamminin; soruşturma evresinde ödenmesi halinde verilecek ceza yarı oranında, kovuşturma evresinde hükm verilinceye kadar ödenmesi halinde ise verilecek ceza üçte bir oranında indirilir.

(Ek fıkra:8/4/2022-7394/4 md.) Tarh edilen vergi ve vergi asılına bağlı olarak kesilen cezanın bulunmadığı durumlarda verilecek ceza yarı oranında indirilir.

(Ek fikra:8/4/2022-7394/4 md.) (İptal fikra: Anayasa Mahkemesi'nin 13/9/2023 tarihli ve E.: 2022/81, K.: 2023/153 sayılı Kararı ile.)

(Ek fikra:8/4/2022-7394/4 md.) Bu maddede düzenlenen suçların birden fazla takvim yılı veya vergilendirme dönemi içinde aynı suç işleme kararının icrası kapsamında işlenmesi halinde, Türk Ceza Kanununun 43 üncü maddesi uygulanır.

Kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında bu maddede yazılı cezaların uygulanması 344 üncü maddede yazılı vergi ziyaî cezasının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez.

Cezadan indirim¹³⁸

Madde 360 – (Değişik: 23/1/2008-5728/277 md.)

359 uncu maddede yazılı suçların işlenişine iştirak eden suç ortaklarının bu suçların işlenmesinde menfaatinin bulunmaması halinde, Türk Ceza Kanununun suça iştirak hükümlerine göre hakkında verilecek cezanın yarısı indirilir.

Bilgi vermekten çekinenler ile 257 nci madde hükmüne uymayanlar:

Madde 361 – (Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Vergi mahremiyetinin ihlali:

Madde 362 – (Değişik: 23/1/2008-5728/278 md.)

Bu Kanunda yazılı vergi mahremiyetine uymaya mecbur olan kimselerden bu mahremiyeti ihlal edenler, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.

Mükelleflerin özel işlerini yapan memurlar:

Madde 363 – (Değişik: 23/1/2008-5728/279 md.)

Bu Kanunun 6 ncı maddesinin son fıkrası gereğince mükelleflerin vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili hesap, yazı ve sair özel işlerini yapmaları yasak edilen memurlardan bu yasağa aykırı harekette bulunanlar Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin birinci fıkrası hükmüne göre cezalandırılır. Bu hareketlerle vergi ziyaîna neden olunması halinde, kişiye ayrıca bu Kanunun 344 üncü maddesine göre vergi ziyaî cezası kesilir.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Vergi Cezasının Kesilmesi, Ödenmesi ve Kalkması

BİRİNCİ BÖLÜM

Ceza Kesme

¹³⁸ Bu madde başlığı "İştirak"iken, 23/1/2008 tarihli ve 5728 sayılı Kanunun 277 nci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Cezayı gerektiren olayın tesbiti:

Madde 364 – Vergi cezalarını gerektiren olaylar vergi dairelerince veya yoklamaya ve vergi incelemesine yetkili olanlar tarafından tesbit olunur. Yoklama ve vergi incelemesi sırasında raslanan, vergi cezasını gerektirici olayların, raporlarda gösterilmesi, delillerin kaybolması ihtimalinin bulunduğu hallerde bunların tutanakla tesbit edilmesi mecburidir.

Ceza kesme yetkisi:

Madde 365 – Vergi cezaları olayların ilgili bulunduğu vergi bakımından mükellefin bağlı olduğu vergi dairesi tarafından kesilir.

Damga Resmine ve pul ile alınan diğer vergilere mütaallik olaylarda vergi cezasını kesecek vergi dairelerini Maliye Bakanlığı belli eder.

Ceza ihbarnamesi:

Madde 366 – Kesilen vergi cezaları ilgililere (Ceza ihbarnamesi) ile tebliğ olunur.

Ceza ihbarnamesinde aşağıdaki bilgiler bulunur:

1. İhbarnamenin sıra numarası;
2. Tanzim tarihi;
3. İlgililerin soyadı, adı ve unvanı;
4. Varsa mükellef numarası; (Mükellef hesap numarası)
5. İlgilinin açık adresi;
6. Olayın izahı; (Kanunun madde ve fıkra numaraları gösterilmek ve mevcut deliller bildirilmek suretiyle)
7. Olayın ilgili bulunduğu vergilendirme veya hesap dönemi;
8. Varsa cezanın ilgili bulunduğu vergiye ait ihbarnamenin tarih ve numarası;
9. Varsa tekerrür ve içtima durumu;
10. Vergi cezasının hesabı ve miktarı;
11. **(Değişik: 23/6/1982-2686/39 md.)** Vergi mahkemesinde dava açma süresi.

Cezayı gerektiren olayın tesbitine dair tutanak sureti ile inceleme raporunun birer örneği ihbarnameye bağlanır.

Bazı kaçakçılık suçlarının cezalandırılmasında usul:¹³⁹

Madde 367 – (Değişik: 23/1/2008-5728/280 md.)

(Değişik birinci fıkra: 23/7/2010-6009/13 md.) Yaptıkları inceleme sırasında 359uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili rapor

¹³⁹ 30/12/1980 tarih ve 2365 sayılı Kanunun 86 nci maddesi ile değişik şeklidir.

değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlık tarafından keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.¹⁴⁰

359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğine sair suretlerle ittila hasıl eden Cumhuriyet başsavcılığı hemen ilgili vergi dairesini haberdar ederek inceleme yapılmasını talep eder.

Kamu davasının açılması, inceleme neticesinin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesine talik olunur.

(**Ek dördüncü fıkra:29/4/2021-7318/5 md.**) 359 uncu maddenin (ç) ve (d) fıkralarında yazılı suçların işlendiğinin inceleme sırasında tespiti halinde incelemenin tamamlanması beklenmeksizin, sair suretlerle öğrenilmesi halinde ise incelemeye başlanmaksızın Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından bu tespitlere ilişkin rapor düzenlenir ve rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla birlikte keyfiyet Cumhuriyet başsavcılığına bildirilir. Kamu davasının açılması için incelemenin tamamlanması şartı aranmaz.¹⁴¹

(**Ek beşinci fıkra:8/4/2022-7394/5 md.**) 359 uncu maddede yazılı suçlara ilişkin yürütülmekte olan soruşturma veya kovuşturmalarda mütalaaya konu fiolin, başka bir kişi tarafından veya başka bir kişiyle birlikte gerçekleştirildiğinin ortaya çıkması durumunda, bu kişi bakımından kamu davası açılması için rapor düzenlenmesi ve mütalaa verilmesi şartı aranmaz.

359 uncu maddede yazılı suçlardan dolayı cezaya hükmedilmesi, vergi zayıf cezası veya usulsüzlük cezalarının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez.

(İptal fıkra: Anayasa Mahkemesi'nin 4/11/2021 tarihli ve E.: 2019/4, K.: 2021/78 sayılı Kararı ile.)

İKİNCİ BÖLÜM

Cezaların Ödenmesi ve Kalkması

Vergi cezalarının ödenme zamanı:

Madde 368 – (Değişik: 23/6/1982-2686/41 md.)

Vergi Cezaları:

1. Cezaya karşı vergi mahkemesinde dava açılmamışsa dava açma süresinin bittiği tarihten;

2. Cezaya karşı dava açılmışsa, vergi mahkemesi kararı üzerine vergi dairesince düzenlenecek ihbarnamenin ilgiliye tebliğ tarihinden:

Başlayarak bir ay içinde ödenir.

¹⁴⁰ 7/7/2011 tarihli ve 646 sayılı KHK'nın 4 üncü maddesiyle, bu maddenin birinci fıkrasında yer alan "maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri" ibaresi "Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları" şeklinde değiştirilmiştir.

¹⁴¹ 30/11/2022 tarihli ve 7423 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle bu fıkranın birinci cümlesiinde yer alan "(ç) fıkrasında" ibaresi "(ç) ve (d) fıkralarında" şeklinde değiştirilmiştir.

(Ek fikra: 22/7/1998-4369/16 md.; Mülga: 11/8/1999-4444/14 md.)¹⁴²

Yanılma ve görüş değişikliği:¹⁴³

Madde 369 – (Değişik: 23/7/2010-6009/14 md.)

Yetkili makamların mükellefin kendisine yazı ile yanlış izahat vermiş olmaları veya bir hükmün uygulanma tarzına ilişkin bir içtihadın değişmiş olması halinde vergi cezası kesilmez ve gecikme faizi hesaplanmaz.

Bir hükmün uygulanma tarzı hususunda yetkili makamların genel tebliğ veya sirkülerde değişiklik yapmak suretiyle görüş ve kanaatini değiştirmesi halinde, oluşan yeni görüş ve kanaate ilişkin genel tebliğ veya sirküler yayılmış olduğu tarihten itibaren geçerli olup, geriye dönük olarak uygulanamaz. Şu kadar ki, bu hüküm yargı mercileri tarafından iptal edilen genel tebliğ ve sirküler hakkında uygulanmaz.

İzaha davet:¹⁴⁴¹⁴⁵

Madde 370 – (Mülga: 30/12/1980-2365/89 md.; Yeniden düzenleme: 15/7/2016-6728/22 md.) (Değişik:5/12/2019-7194/25 md.)

a) Vergi incelemesine başlanmadan veya takdir komisyonuna sevk edilmeden önce verginin ziyyaa uğradığına delalet eden emareler bulunduğuna dair yetkili merciler tarafından yapılmış ön tespitler hakkında tespit tarihine kadar ihbarda bulunulmamış olması kaydıyla mükellefler izaha davet edilebilir. Kendisine izaha davet yazısı tebliğ edilen mükellefler, davet konusu tespitle sınırlı olarak, bu Kanunun 371inci maddesinde yer alan pişmanlık hükümlerinden yararlanamaz. İzaha davet yazısının tebliğ tarihinden itibaren otuz günlük süre içerisinde izahta bulunulması durumunda, yapılan izah değerlendirilerek değerlendirme sonucunu içeren yazı mükellefe tebliğ edilir.

1. Mükelleflerce yapılan izah sonucu vergi ziyaına sebebiyet verilmediğinin idarece anlaşılması hâlinde mükellefler söz konusu tespitle ilgili olarak vergi incelemesine tabi tutulmaz veya takdir komisyonuna sevk edilmez.

2. Mükelleflerce yapılan izahtan yeterli bulunmaması hâlinde, değerlendirme sonucunu içeren yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren otuz gün içerisinde; hiç verilmemiş olan vergi beyannamelerinin verilmesi, eksik veya yanlış yapılan vergi beyanının tamamlanması veya düzeltilmesi ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemenin geciktiği her ay ve kesri

¹⁴² Bu fikra, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 16ncı maddesiyle eklenmiş, ancak 1/1/2003 tarihinde yürürlüğe gireceği için metne işlenmeden, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır. (Sözkonusu fikra için bakınız: Kanunlar külliyatı 6ncı cilt sayfa 7598)

¹⁴³ Bu madde başlığı "Yanılma:" iken 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹⁴⁴ 15/7/2016 tarihli ve 6728 sayılı Kanunun 20ncı maddesiyle, bu madde başlığı metne işlendiği şekilde yeniden düzenlenmiştir.

¹⁴⁵ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

icin, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammi oranında bir zamla aynı sürede ödenmesi şartıyla vergi ziya cezası, ziyaa ugратilan vergi üzerinden %20 oranında kesilir. Bu durum vergi incelemesi yapılmasına ve gerekirse tarhiyatın ikmaline engel teşkil etmez.

b) (a) fikrası uyarınca yapılmış ön tespitlerin, verginin bu Kanunun 359 uncu maddesinde yer alan fiillerle ziyaa ugратılmış olabileceğine ilişkin olması hâlinde bu kapsamdaki mükellefler izaha davet edilmez. Şu kadar ki, sahte veya muhteviyatı itibarıyla yaniltıcı belge kullanma fiilinin işlenmiş olabileceğine dair yapılan ön tespitlerde, kullanılan sahte veya muhteviyatı itibarıyla yaniltıcı belge tutarı, bir takvim yılında 100 bin (**700.000 TL**) Türk lirasını geçmeyen veya bu tutarı geçse bile ilgili yıldaki toplam mal ve hizmet alışlarının %5'ini aşmayan mükelleflere ön tespite ilişkin yazı tebliğ edilebilir. Mükelleflerce, haklarında yapılan tespite ilişkin yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren otuz gün içerisinde; hiç verilmemiş olan vergi beyannamelerinin verilmesi, eksik veya yanlış yapılan vergi beyanının tamamlanması veya düzeltilmesi ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemenin gecikiği her ay ve kesri için, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammi oranında bir zamla aynı sürede ödenmesi şartıyla vergi ziya cezası, ziyaa ugратilan vergi üzerinden %20 oranında kesilir. Bu durum vergi incelemesi yapılmasına ve gerekirse tarhiyatın ikmaline engel teşkil etmez. Bu fikra kapsamında kendisine ön tespite ilişkin yazı tebliğ edilen mükellefler, tespitle sınırlı olarak bu Kanunun 371 inci maddesinde yer alan pişmanlık hükümlerinden yararlanamaz. Bu fikrada yer alan tutar, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak bu Kanun uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır.

c) Hazine ve Maliye Bakanlığı bu madde uyarınca ön tespitini ve/veya izaha daveti yapacak ve yapılan izahı değerlendirecek mercii, yapılacak ön tespitin ve/veya izaha davetin şekli ve kapsamını, davet yapılacakları, yapılan izahın değerlendirme süresini, yapılan izahta kullanılacak bilgi ve belgeler ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Pişmanlık ve İslah:

Madde 371 – (Değişik: 23/1/2008-5728/281 md.)

Beyana dayanan vergilerde vergi ziya cezasını gerektiren fiilleri işleyen mükelleflerle bunların işlenişine iştirak eden diğer kişilerin kanuna aykırı hareketlerini ilgili makamlara kendiliğinden dilekçe ile haber vermesi hâlinde, haklarında aşağıda yazılı kayıt ve şartlarla vergi ziya cezası kesilmez.

1. Mükellefin keyfiyeti haber verdiği tarihten önce bir muhbir tarafından herhangi resmi bir makama dilekçe ile veya şifahi beyanı tutanakla tevsik edilmek suretiyle haber verilen husus hakkında ihbarda bulunulmamış olması (Dilekçe veya tutanağın resmi kayıtlara geçirilmiş olması şarttır.).

2. Haber verme dilekçesinin yetkili memurlar tarafından mükellef nezdinde haber verilen olayın ilgili olduğu vergi türüne ilişkin bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın

ve ilgili olduğu vergi türünün takdir komisyonuna intikal ettirildiği günden evvel (Kaçakçılık suçu teşkil eden fiillerin işlendiğinin tespitinden önce) verilmiş ve resmi kayıtlara geçirilmiş olması.¹⁴⁶

3. Hiç verilmemiş olan vergi beyannamelerinin mükellefin haber verme dilekçesinin verildiği tarihten başlayarak onbeş gün içinde tevdi olunması.

4. Eksik veya yanlış yapılan vergi beyanının mükellefin keyfiyeti haber verme tarihinden başlayarak onbeş gün içinde tamamlanması veya düzeltilmesi.

5. Mükellefçe haber verilen ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemenin geciktiği her ay ve kesri için, 6183 sayılı Kanunun 51inci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammı oranında bir zamla birlikte haber verme tarihinden başlayarak onbeş gün içinde ödenmesi.

Bu madde hükümleri, emlak vergisi ile ilgili olarak uygulanmaz.

(**Ek fıkra:14/10/2021-7338/42 md.**) Hazine ve Maliye Bakanlığı maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Ölüm:

Madde 372 – Ölüm halinde vergi cezası düşer.

Mücbir sebepler:

Madde 373 – Bu kanunda yazılı mücbir sebeplerden her hangi birinin vukua geldiği malum ise veya tevsik ve ispat olunursa vergi cezası kesilmez.

Ceza kesmede zamanaşımı:

Madde 374 – Aşağıda yazılı süreler geçtikten sonra vergi cezası kesilmez:

1. (**Değişik: 23/6/1982-2686/42 md.**) vergi zayıflı cezasında cezanın bağlı olduğu vergi alacağının doğduğu takvim yılını takip eden yılın birinci gününden; 353 ve mükerrer 355inci maddeler uyarınca kesilecek usulsüzlük cezalarında, usulsüzlüğün yapıldığı yılı takip eden yılın birinci gününden başlayarak beş yıl (114 üncü maddenin ikinci fıkrası hükmü ceza zamanaşımı için de geçerlidir.);

2. Usulsüzlükte, usulsüzlüğün yapıldığı yılı takip eden yılın birinci gününden başlıyarak iki yıl;

(**Değişik: 22/7/1998-4369/81 md.**) Ancak 336 ncı madde hükmüne göre vergi zayıflı cezası ile usulsüzlüğün birleşmesi halinde kesilecek ceza, vergi zayıflı cezası için belli edilen zamanaşımı süresi içinde kesilir.

Bu süreler içinde ceza ihbarnamesi tebliğ edilmekle zamanaşımı kesilmiş olur.

Vergi cezalarında yapılan hatalar:

¹⁴⁶ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 42ncı maddesiyle bu bentte yer alan “her hangi bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın” ibaresi “haber verilen olayın ilgili olduğu vergi türüne ilişkin bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın ve ilgili olduğu vergi türünün” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 375 – Vergi cezalarında yapılan hatalar, bu kanunda vergi hataları için belli edilen usul ve şartlara göre düzelttilir.

Vergi zayıfı, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarında indirme

Madde 376 – (Değişik: 22/7/1998-4369/17 md.)

(Değişik birinci fıkra: 5/12/2019-7194/26 md.) Mükellef veya vergi sorumlusu;

1. İkmalen, resen veya idarece tarh edilen vergiyi veya vergi farkını ve vergi zayıfı, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının yarısını ihbarnamelerin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde ilgili vergi dairesine başvurarak vadesinde veya 6183 sayılı Kanunda belirtilen türden teminat göstererek vadeden bitmesinden itibaren üç ay içinde ödeyeceğini bildirirse kesilen cezanın yarısı,

2. (Mülga: 28/7/2024-7524/14 md.)

indirilir.

Mükellef veya vergi sorumlusu ödeyeceğini bildirdiği vergi ve vergi cezasını yukarıda yazılı süre içinde ödemez veya dava konusu yaparsa bu madde hükmünden faydalandırılmaz.

Yukarıdaki hükümler vergi asılına tabi olmaksızın kesilen usulsüzlük cezaları hakkında da uygulanır.

ÜÇUNCÜ BÖLÜM

Uzlaşma¹⁴⁷

Uzlaşmanın konusu, kapsamı, komisyonlar ve şekli

Ek Madde 1 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.; Değişik: 22/7/1998-4369/18 md.)¹⁴⁸¹⁴⁹

Mükellef tarafından, ikmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergilere ilişkin vergi zayıfı cezaları ile 5.000 (**33.000 üzeri**) Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının (359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi ziyanına sebebiyet verilmesi halinde (...))¹⁴⁹ kesilen ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilen ceza ve 370 inci maddenin (b) fıkrası kapsamında kendilerine ön tespite ilişkin yazı tebliğ edilen mükelleflere mezkur maddeye göre kesilen ceza hariç) tahakkuk edecek miktarları konusunda, vergi ziyanına sebebiyet verilmesinin kanun hükümlerine yeterince nüfuz edememekten ya da 369 uncu maddede

¹⁴⁷ Bu bölüm ve başlığı, 19/2/1963 tarih ve 205 sayılı Kanunun 22 nci maddesi ile eklenmiştir.

¹⁴⁸ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

¹⁴⁹ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi ile bu maddenin birinci fıkrasının birinci cümlende yer alan "vergilerle bunlara" ibaresi "vergilere" şeklinde değiştirilmiş, "tarh edilen vergi ve" ibaresi madde metninden çıkarılmış, yedinci cümlende yer alan "vergi ve" ibaresi madde metninden çıkarılmış, ikinci fıkrasının birinci cümlende yer alan "harçların" ibaresi "harçlara ilişkin cezaların" şeklinde ve üçüncü fıkrasında yer alan "tarh edilecek vergilerde" ibaresi "kesilecek cezalarda" şeklinde değiştirilmiştir.

yazılı yanılmadan kaynaklandığının veya bu Kanunun 116, 117 ve 118 inci maddelerinde yazılı vergi hataları ile bunun dışında her türlü maddi hata bulunduğuun veya yargı kararları ile idarenin ihtilaf konusu olayda görüş farklılığının olduğunun ileri sürülmesi durumunda, idare bu bölümde yer alan hükümler çerçevesinde mükellefler ile uzlaşabilir. (**Mülga cümle:28/7/2024-7524/14 md.**) (**Ek cümle:14/10/2021-7338/44 md.**) Uzlaşmaya konu edilebilecek usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının tespitinde cezayı gerektiren fiil bazında kesilecek toplam ceza tutarı dikkate alınır ve 5.000 (**33.000 ve altı**) Türk lirasını aşmayan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezaları için Kanunun 376 ncı maddesindeki indirim oranı %50 artırılmış olarak uygulanır. Uzlaşma talebi vergi ihbarnemesinin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yapılır. Uzlaşmanın vaki olmaması veya temin edilememesi halinde yeniden uzlaşma talebinde bulunulamaz. Uzlaşmanın vaki olmadığına dair tutanağa idarenin nihai teklifi yazılır. Mükellef dava açma süresinin sonuna kadar teklif edilen (...)¹⁴⁹ cezayı kabul ettiğini yazılı olarak bildirirse bu takdirde uzlaşma sağlanmış sayılır. Mükellef, uzlaşma görüşmelerinde, bağlı olduğu meslek odasından bir temsilci ve 3568 sayılı Kanuna göre kurulan meslek odasından bir meslek mensubu bulundurabilir.¹⁵⁰¹⁵¹¹⁵²¹⁵³

Sürekli, geçici ve merkezi uzlaşma komisyonlarının teşkili, uzlaşmaya müracaat etmeye yetkili olanların belirlenmesi, uzlaşmanın şekli, uzlaşmaya konu edilebilecek vergi, resim ve harçlara ilişkin cezaların belirlenmesi, uzlaşma komisyonlarının yetkileri, uzlaşmanın yapılmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir. İl özel idareleri ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar için bu yönetmelik İçişleri Bakanlığının görüşü alınarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca hazırlanır.¹⁵⁴

Maliye Bakanlığı vergi incelemesine dayanılarak kesilecek cezalarda tarhiyat öncesi uzlaşma yapılmasına izin verebilir.

Uzlaşmanın şümülü:

Ek Madde 2 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Uzlaşma komisyonları:

Ek Madde 3 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

¹⁵⁰ Bu fikrada yer alan, “Mükellef tarafından, ikmalen, re'sen veya idarece yapılacak tarhiyatta...” ibaresi, 11/8/1999 tarih ve 4444 sayılı Kanunun 7 ncı maddesiyle, metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹⁵¹ 20/2/2008 tarihli ve 5736 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle; bu fikrada bulunan “(344 üncü maddenin üçüncü fıkrası uyarınca vergi ziyai cezası kesilen tarhiyata ilişkin vergi ve ceza hariç)” ibaresi, “(359 uncu maddede yazılıfüllerle vergi ziyaina sebebiyet verilmesi halinde tarh edilen vergi ve kesilen ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilen ceza hariç)” şeklinde değiştirilmiş ve metne işlenmiştir.

¹⁵² 5/12/2019 tarihli ve 7194 sayılı Kanunun 28 inci maddesiyle, bu parantez içi hükmde yer alan “kesilen ceza hariç” ibaresi “kesilen ceza ve 370 inci maddenin (b) fıkrası kapsamında kendilerine ön tespite ilişkin yazı tebliğ edilen mükelleflere mezkur maddeye göre kesilen ceza hariç” şeklinde değiştirilmiştir.

¹⁵³ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 44 üncü maddesiyle bu fikranın birinci cümlesine “cezalarının” ibaresinden önce gelmek üzere “cezaları ile 5.000 Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük” ibaresi eklenmiştir.

¹⁵⁴ 29/11/2018 tarihli ve 7153 sayılı Kanunun 28 ncı maddesiyle bu fikrada yer alan “İçişleri Bakanlığınca” ibaresi “İçişleri Bakanlığının görüşü alınarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığınca” şeklinde değiştirilmiştir.

Uzlaşma talebi:

Ek Madde 4 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Uzlaşma talebinin tetkiki:

Ek Madde 5 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.; Mülga: 22/7/1998-4369/82 md.)

Uzlaşma komisyonu muamelelerinin kesinliği:

Ek Madde 6 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.)

Uzlaşma komisyonlarının tutacakları uzlaşma tutanakları kesin olup gereği vergi dairelerince derhal yerine getirilir.¹⁵⁵

(Değişik: 23/6/1982-2686/46 md.) Mükellef veya adına ceza kesilen; üzerinde uzlaşılan ve tutanakla tespit olunan hususlar hakkında dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayette bulunamaz.

Uzlaşma ve vergi mahkemesinde dava açma:

Ek Madde 7 - (Ek: 19/2/1963-205/22 md.; Değişik: 23/6/1982-2686/47 md.)¹⁵⁶

Müddeti içinde uzlaşma talebinde bulunan mükellef veya ceza muhatabı uzlaşma talep ettiği (...)¹⁵⁶ ceza için, ancak uzlaşma vaki olmadığı takdirde dava açma yoluna gidebilir.

Mükellef veya ceza muhatabı aynı (...)¹⁵⁶ ceza için uzlaşma talebinden önce dava açmışsa dava, uzlaşma işleminin sonuca bağlanmasıından önce vergi mahkemelerince incelenmez; herhangi bir sebeple incelenir ve karara bağlanırsa bu karar hükümsüz sayılır.

(Mülga üçüncü fıkra:28/7/2024-7524/14 md.)

Uzlaşmanın vaki olmaması halinde mükellef veya ceza muhatabı; (...)¹⁵⁶ kesilen cezaya, uzlaşmanın vaki olmadığına dair tutanağın kendisine tebliğinden itibaren genel hükümler dairesinde ve yetkili vergi mahkemesi nezdinde dava açabilir. Bu takdirde, dava açma müddeti bitmiş veya 15 günden az kalmış ise bu müddet tutanağın tebliği tarihinden itibaren 15 gün olarak uzar.

Uzlaşmanın vaki olmaması halinde, yukarıdaki ikinci fıkra uyarınca durdurulmuş olan davanın görülmESİNE, keyfiyetin vergi dairesince işaretini üzerine vergi mahkemesinde devam olunur.

Ödeme:

Ek Madde 8 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.)¹⁵⁷

¹⁵⁵ 22/7/1998 tarihli ve 4369 sayılı Kanunun 18 inci maddesiyle bu fıkarda yer alan "uzlaşma komisyonlarının ek 5 inci maddeye göre tutacakları" ibaresi, "Uzlaşma komisyonlarının tutacakları" şeklinde değiştirilmiştir.

¹⁵⁶ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi ile bu maddenin birinci ve ikinci fıkralarında yer alan "vergi veya" ibareleri madde metninden çıkarılmış ve dördüncü fıkrasında yer alan "tarheden vergiye veya" ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

Uzlaşma konusu yapılan (...)¹⁵⁷ cezalar;

1. Uzlaşma vakı olduğu takdirde, uzlaşma tutanağı (...)¹⁵⁷ cezaların ödeme zamanlarından önce ilgiliye tebliğ edilmişse kanuni ödeme zamanlarında; ödeme zamanları kısmen veya tamamen geçtikten sonra tebliğ edilmişse ödeme süreleri geçmiş olanlar uzlaşma tutanağının tebliğinden itibaren bir ay içinde;

2. (Değişik: 23/6/1982-2686/48 md.) Uzlaşma vaki olmadığı takdirde, bu Kanunun 368 inci madde hükmü ile 2577 sayılı İdari Yargılma Usulü Kanununun 27 nci maddesinin dördüncü fıkrası hükmü dairesinde;

odenir.

Uzlaşma ve cezalarda indirme:

Ek Madde 9 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.) (Değişik: 5/12/2019-7194/29 md.)¹⁵⁸

Bu bölüm uyarınca üzerinde uzlaşılan cezalar hakkında başkaca bir indirim uygulanmaz.

Hakkında 376 ncı maddenin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi hükümleri uygulanan (...)¹⁵⁸ cezalar için bu bölüm hükümleri uygulanmaz. Mükellefin uzlaşma tutanağını imzalayıcaya kadar uzlaşma talebinden vazgeçtiğini beyanla hadiseye 376 ncı maddenin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi hükümlerinin uygulanmasını isteme hakkı mahfuzdur.

Tüzük:

Ek Madde 10 – (Ek: 19/2/1963-205/22 md.; Mülga: 26/12/1993-3946/38 md.)

Tarhiyat öncesi uzlaşma:

Ek Madde 11 – (Ek: 4/12/1985-3239/33 md.)¹⁵⁹¹⁶⁰

(Değişik birinci fıra: 11/8/1999-4444/7 md.) Maliye Bakanlığı, vergi incelemesine dayanılarak tarh edilecek vergilere ilişkin kesilecek vergi ziyai cezaları ile 5.000 (**33.000 üzeri**) Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarında (359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi ziyaına sebebiyet verilmesi halinde (...)¹⁶⁰ kesilecek ceza ile bu fiillere iştirak

¹⁵⁷ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi ile bu maddede yer alan “vergi ve” ibareleri madde metninden çıkarılmış, “112 ve 368 inci maddeleri hükümleri” ibaresi “368 inci madde hükmü” şeklinde, “8 numaralı bendi” ibaresi “dördüncü fıkrası” şeklinde değiştirilmiştir.

¹⁵⁸ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi ile bu maddenin birinci fıkrasında yer alan “uzlaşılan vergi ve cezalar hakkında 376 ncı maddenin birinci fıkrasının (2) numaralı bendi hükmü dışında indirim uygulanmaz.” ibaresi “uzlaşılan cezalar hakkında başkaca bir indirim uygulanmaz.” şeklinde değiştirilmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “vergi ve” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

¹⁵⁹ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.’lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki “ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ” ne bakınız.

¹⁶⁰ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi ile bu maddenin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “vergiler ve bunlara” ibaresi “vergilere” şeklinde değiştirilmiş, “tarh edilecek vergi ve” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve üçüncü fıkrasında yer alan “verginin tarhından ve” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

edenlere kesilecek ceza hariç) tarhiyat öncesi uzlaşma yapılmasına izin verebilir. (**Ek cümle:14/10/2021-7338/45 md.**) Uzlaşmaya konu edilebilecek usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının tespitinde, cezayı gerektiren fiil bazında kesilecek toplam ceza tutarı dikkate alınır.¹⁶¹¹⁶²

Tarhiyattan önce uzlaşmaya varılması halinde tutanakla tespit edilen bu husus hakkında dava açılamaz ve hiçbir mercie şikayette bulunulamaz. (**Ek: 3/12/1988-3505/10 md.**) (**Mülga cümle:28/7/2024-7524/14 md.**)

Tarhiyat öncesi uzlaşmanın temini edilememiş veya uzlaşma müzakeresinde uzlaşmaya varılamamış olması halinde mükellefler veya ceza muhatabı olanlar (...)¹⁶⁰ cezanın kesilmesinden sonra uzlaşma talep edemezler.

Tarhiyat öncesi uzlaşmaya ilişkin esas ve usuller Yönetmelikte belirtilir.

Ücretlilere vergi iadesinde uzlaşma:

Ek Madde 12 – (Ek: 4/12/1985-3239/33 md.)

2978 sayılı Ücretlilere Vergi İadesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesi uyarınca kesilen cezalar uzlaşma mevzuuna dahildir.

Fazla çalışma ücreti:

Ek Madde 13 – (Ek: 24/3/1988-3418/32 md.) (Başlığı ile Birlikte Yeniden Düzenleme:28/7/2024-7524/15 md.)

Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı kadro veya pozisyonlarında bulunan memur ve sözleşmeli personelden icra, tahsilat, yoklama ile yaygın ve yoğun vergi denetimi işlemlerini fiilen daire dışında yapmakla görevlendirilen ve bu görevleri nedeniyle normal mesai saatleri dışında fiilen çalışanlara, bu şekilde çalışıkları her bir saat için 300 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda fazla çalışma ücreti ödenir. Bu ödemeden Hazine ve Maliye Bakanlığı kadrolarında olup aynı işlemler için görevlendirilenlerden; Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatında geçici görevli bulunan memurlar ile gelir servisi bulunan malmüdürlüklerinde görevli memur ve sözleşmeli personel de aynı usul ve esaslar çerçevesinde yararlanır. Bu ödeme damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaz. Bu madde kapsamında ödeme yapılanlara, ödememin yapıldığı günler için diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde ayrıca fazla çalışma ücreti ödenmez. Bu fikraya göre her bir personel için ödenebilecek fazla çalışma ücreti ayda 50 saatı

¹⁶¹ 20/2/2008 tarihli ve 5736 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle; bu fikrada bulunan "(344 üncü maddenin üçüncü fıkrası uyarınca vergi ziyai cezası kesilecek tarhiyata ilişkin vergi ve ceza hariç)" ibaresi "(359 uncu maddede yazılı fiillerle vergi ziyaina sebebiyet verilmesi halinde tarh edilecek vergi ve kesilecek ceza ile bu fiillere iştirak edenlere kesilecek ceza hariç)" şeklinde değiştirilmiştir.

¹⁶² 21/3/2018 tarihli ve 7103 sayılı Kanunun 15 inci maddesiyle bu fikrada yer alan "vergilerle kesilecek cezalarda" ibaresi "vergiler ile bunlara ilişkin kesilecek vergi ziyai cezalarında" şeklinde değiştirilmiş olup 7103 sayılı Kanunun 93 üncü maddesi uyarınca bu değişiklik yayım tarihi olan 27/3/2018 tarihinden önce tarhiyat öncesi uzlaşma talep edilenler hariç olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

¹⁶³ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 45 inci maddesiyle bu fikrada yer alan "ile bunlara ilişkin kesilecek vergi ziyai cezalarında" ibaresi "ve bunlara ilişkin kesilecek vergi ziyai cezaları ile 5.000 Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarında" şeklinde değiştirilmiştir.

ve fazla çalışma ücreti ödenebilecek personel sayısı ise Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı kadro ve pozisyonlarında bulunan toplam memur ve sözleşmeli personel sayısının %40’ını geçemez. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Gelir İdaresi Başkanlığı yetkilidir.¹⁶⁴

DÖRDUNCÜ BÖLÜM¹⁶⁵ **Karşılıklı Anlaşma Usulü**

Karşılıklı anlaşma usulüne başvuru:

Ek Madde 14 – (Ek:14/10/2021-7338/46 md.)

Mükellefler, usulüne uygun yürürlüğe konulmuş bir çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması hükümlerine aykırı olarak vergilendirildiği veya bu şekilde vergilendirileceğine ilişkin kuvvetli emareler bulunduğu iddiasıyla anlaşmanın “Karşılıklı Anlaşma Usulü” hükümlerine göre Gelir İdaresi Başkanlığına başvurabilir. Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması hükümlerine bağlı olarak bu başvuru, anlaşmaya taraf diğer Akit Devlet yetkili makamları aracılığıyla da yapılabilir.

Vergilendirmenin matrah veya vergi farkları itibarıyla bölünebildiği durumlarda başvuru, sadece toplam farkın çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları kapsamındaki bölümne isabet eden kısmını için yapılabilir.

Yapılan başvurunun değerlendirilebilmesi için çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmasında öngörülen süre ve usulde yapılması şarttır. Anlaşmada başvuru için süre bulunmadığı veya iç mevzuat hükümlerine atıf yapıldığı durumda başvurunun, anlaşma hükümlerine aykırı olduğu iddia edilen bir vergilendirme işleminden mükellefin ilk haberdar olduğu tarihten itibaren üç yıl içerisinde yapılması esastır. Her hâlükârdâ başvuru süresi; ihbarnamenin tebliğ edildiği, ihtarazı kayıtlı verilen beyannamede verginin tahakkuk ettiği, vergi kesintisi yapıldığı durumda ise kesintinin yapıldığı tarihten itibaren anlaşmada öngörülen sürenin bitiminde, böyle bir süre yoksa üç yıl tamamlanınca sona erer.

Karşılıklı anlaşma usulü ve dava açma:

Ek Madde 15 – (Ek:14/10/2021-7338/47 md.)

Karşılıklı anlaşma usulüne göre başvuru; başvuru kapsamındaki tarh ve tebliğ edilen vergi ve cezalar ile ihtarazı kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden vergiye ilişkin dava açma süresini durdurur.

Yapılan başvuruya konu talebin reddi veya diğer Akit Devletin yetkili makamı ile anlaşmaya varılamaması durumunda bu durum bir yazı ile mükellefe tebliğ edilir. Mükellef, söz konusu yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren kalan dava açma süresi içerisinde vergi

¹⁶⁴ 20/7/2025 tarihli ve 7555 sayılı Kanunun 5inci maddesiyle bu fikrada yer alan “160” ibaresi “300” şeklinde ve “%20’sini” ibaresi “%40’ını” şeklinde değiştirilmiştir.

¹⁶⁵ 14/10/2021 tarihli ve 7338 sayılı Kanunun 46ncı maddesiyle ek 13 üncü maddededen sonra gelmek üzere bu bölüm başlığı eklenmiştir.

mahkemesi nezdinde dava açabilir. Dava açma süresi, on beş günden az kalmış ise bu süre yazının tebliği tarihinden itibaren on beş gün olarak uzar.

Karşılıklı anlaşma usulü başvurusunun neticeleştirilmesi:

Ek Madde 16 – (Ek:14/10/2021-7338/48 md.)

Başvurunun, Gelir İdaresi Başkanlığı ile diğer Akit Devletin yetkili makamı arasında anlaşmaya varılarak sonuçlandırılması hâlinde durum mükellefe bir yazı ile tebliğ edilir.

Yazının tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde mükellefin varılan anlaşmayı kabul edip etmediğini Gelir İdaresi Başkanlığına bildirmesi şarttır. Mükellef bu süre içinde bildirimde bulunmadığı takdirde, varılan anlaşmayı kabul etmemiş sayılır. Anlaşma sonucunun kabul edilmemesi veya kabul edilmemiş sayılması durumunda, otuz günlük sürenin bitiminden itibaren dava açma süresi yeniden işlemeye başlar ve vergi mahkemesi nezdinde dava açılabilir. Dava açma süresi, on beş günden az kalmış ise bu süre on beş gün olarak uzar.

Gelir İdaresi Başkanlığı ile diğer Akit Devletin yetkili makamı arasında varılan anlaşmanın mükellef tarafından süresi içinde kabul edilmesi durumunda karşılıklı anlaşma vaki olur ve varılan anlaşmaya göre vergi ve cezalarda düzeltme yapılır. Anlaşma üzerine tahakkuk eden vergilere 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında gecikme faizi; verginin kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, mükellefin karşılıklı anlaşma sonucunu kabul ettiğini bildirdiği tarihe kadar geçen süre için uygulanır.

Karşılıklı anlaşmanın vaki olduğu durumda üzerinde anlaşılan hususlar ve anlaşma uyarınca düzeltlenen vergi ve cezalar hakkında dava açılamaz ve hiçbir mercie şikayette bulunulamaz, Kanunun 376 ncı maddesine göre ceza indiriminden faydalılamaz ve uzlaşma hükümlerinden yararlanılamaz. Söz konusu vergi ve cezalar, düzeltme işleminin mükellefe tebliğ edildiği tarihten itibaren bir ay içerisinde ödenir. Düzeltme işlemine konu verginin tamamı ile cezaların yarısının bu süre zarfında ödenmesi halinde cezanın yarısı indirilir.

Başvuru öncesi açılan davalar ve uzlaşma talebi:

Ek Madde 17 – (Ek:14/10/2021-7338/49 md.)

Mükellef, Kanunun ek 14 üçüncü maddesi hükümlerine göre yaptığı başvurudan önce;

a) Dava açmışsa dava, karşılıklı anlaşma usulü başvurusu sonuca bağlanmadan vergi mahkemelerince incelenmez; herhangi bir sebeple incelenir ve karara bağlanırsa, karşılıklı anlaşma başvurusuna ilişkin sonuç dikkate alınır. Anlaşma sonucu idare tarafından yargı mercilerine bildirilir. Karşılıklı anlaşmanın vaki olmaması halinde, durdurulmuş olan davanın görülmesine, vergi mahkemesinde devam olunur.

b) Uzlaşma talebinde bulunmuşsa uzlaşma, karşılıklı anlaşma usulü başvurusunun sonuca bağlanmasıne kadar ertelenir. Şu kadar ki, mükellef anlaşmanın sonucunu

beklemeksizin uzlaşma hakkını kullanmayı talep ettiği takdirde başvurusundan vazgeçmiş sayılır ve uzlaşmanın vaki olduğu durumda, diğer Akit Devlete yönelik düzeltme talebi hariç, tekrar karşılıklı anlaşma usulü başvurusunda bulunamaz. Uzlaşmanın vaki olmadığı durumda ise mükellef, Kanunun ek 14 üncü maddesi hükümlerine göre tekrar karşılıklı anlaşma usulü başvurusunda bulunabilir.

Düzenleme hususları:

Ek Madde 18 – (Ek:14/10/2021-7338/50 md.)

Gelir İdaresi Başkanlığına yapılan karşılıklı anlaşma usulü başvurusu, başvuruya konu vergi ve cezalar için, başvuru tarihi itibarıyla bu Kanunda yazılı zamanaşımı sürelerini durdurur. Duran zamanaşımı, ek 16 ncı maddenin ikinci fıkrası uyarınca mükellef tarafından anlaşma sonucunun kabul edilmemesi veya kabul edilmemiş sayılması durumunda bu durumların ortaya çıktığı tarihi takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder.

Karşılıklı anlaşma sonucuna göre Türkiye'de düzeltme yapılmasının gereklimi durumunda, anlaşma sonucu, Kanunun zamanaşımı hükümlerine bakılmaksızın uygulanır. Şu kadar ki, anlaşma sonucunun uygulanması için çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmasında bir süre öngörülmüş ise bu süre ile ilgili hükümler saklıdır.

Mükellef, karşılıklı anlaşmanın sonucunu kabul ettiği durumlar hariç olmak üzere, sürecin herhangi bir aşamasında başvurusunu geri çekebilir, bu durumda duran zamanaşımı kaldığı yerden işlemeye devam eder. Mükellefin, başvurusunu geri çektiği durumda, Kanunun diğer hükümleri kapsamındaki başvuru hakları saklıdır.

Karşılıklı anlaşma usulüne başvurulması, tahakkuk eden vergi ve cezaların tahsilatını durdurmaz.

Karşılıklı anlaşma usulü hükümlerinin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

BEŞİNCİ KİTAP
Vergi Davaları¹⁶⁶

Vergi mahkemesinde dava açmaya yetkili olanlar:

Madde 377 – (Değişik: 23/6/1982-2686/50 md.)

Mükellefler ve kendilerine vergi cezası kesilenler, tarh edilen vergilere ve kesilen cezalara karşı vergi mahkemesinde dava açabilirler.

Vergi dairesi tadilat ve takdir komisyonlarında tahmin ve takdir olunan matrahlarla karşı vergi mahkemesinde dava açabilir.

¹⁶⁶ Bu başlık, 23/6/1982 tarihli ve 2686 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi ile değiştirilmiş, ayrıca "I. Bölüm" ve "I. bölüm" başlıklarını da kaldırılmıştır.

Belediyelerde dava açma yetkisini belediye adına varidat müdürü, olmayan yerlerde hesap işleri müdürü veya o görevi yapan kullanır.

(**Değişik dördüncü fıkra: 28/3/2007-5615/20 md.**) Vergi dairesi başkanlıklar ile vergi daireleri, Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığıncı belirlenen tutarları aşan davalarda Gelir İdaresi Başkanlığıının (İl özel idareleri ile belediyeler, valilerin) muvafakatını almadan vergi mahkemesi kararları aleyhine temyiz yoluna gidemezler.

(**Ek: 4/12/1985-3239/34 md.; Değişik beşinci fıkra: 28/3/2007-5615/20 md.**) Gelir İdaresi Başkanlığı, tespit edeceği hadlerle sınırlı olmak şartıyla, muvafakat verme yetkisini vergi dairesi müdürlüklerinin taraf bulunduğu davalar için vergi dairesi başkanlıklarına ve/veya defterdarlıklara devredebilir.

Dava konusu:¹⁶⁷

Madde 378 – (Değişik: 23/6/1982-2686/51 md.)

Vergi mahkemesinde dava açabilmek için verginin tarh edilmesi, cezanın kesilmesi, tadilat ve takdir komisyonları kararlarının tebliğ edilmiş olması; tevkif yoluyla alınan vergilerde istihkak sahiplerine ödemenin yapılmış ve ödemeyi yapan tarafından verginin kesilmiş olması lazımdır.

Mükellefler beyan ettikleri matrahlarla ve bu matrahlar üzerinden tarh edilen vergilere karşı dava açamazlar. Bu Kanunun vergi hatalarına ait hükümleri mahfuzdur.

Mükerrer Madde 378 – (Ek: 21/1/1983-2791/13 md.)

Danıştay ve Vergi Mahkemelerinde yapılacak duruşmalarda, iddia ve savunmanın gerekli olduğu hallerde, mahkeme vergi davasına konu olan tarhiyatın dayanağı incelemeyi yapmış bulunan inceleme elemanları ile, mükellefin duruşmada hazır bulundurduğu mali müşaviri veya muhasebecisini de dinler.

Kanun yolundan vazgeçme:

Madde 379 – (6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı Kanunun 63 üncü maddesi gereğince bu Kanuna göre kurulan vergi mahkemelerinin göreve başladıkları tarihten itibaren mülgadir.) (Yeniden Düzenleme: 5/12/2019-7194/27 md.)

Vergi/ceza ihibnamesine karşı süresinde açılan davalarda, vergi mahkemesince verilen istinat yolu açık kararlar ile bölge idare mahkemesince verilen temyiz yolu açık kararlarda (Danıştayı bozma kararı üzerine verilen kararlar hariç);

1. Kaldırılan vergi tutarının %60'ı, tasdik edilen vergi tutarının tamamı ile tasdik edilen vergi tutarına ilişkin vergi ziyai cezasının %75'i;

2. Bağlı olduğu vergi aslı dava konusu yapılmayan veya 359 uncu maddede yazılı fiillere iştirak nedeniyle kesilen vergi ziyai cezaları ile usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının kaldırılan tutarının %25'i ve tasdik edilen tutarının %75'i,

¹⁶⁷ 23/6/1982 tarih ve 2686 sayılı Kanunun 51 inci maddesiyle değişik şeklidir.

mükellef için geçerli olan kanun yoluna başvuru süresi içerisinde, dava konusu vergi ve/veya vergi cezalarının tümü için kanun yolundan vazgeçildiğine ilişkin dilekçenin ilgili vergi dairesine verilmesi şartıyla kanun yolundan vazgeçme dilekçesinin verildiği tarih itibarıyla başkaca bir işleme gerek kalmaksızın tahakkuk eder.

Bu şekilde tahakkuk eden tutarlar tahakkuk tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Bu maddeye göre tahakkuk eden vergi ve/veya vergi cezalarının %80'inin, hesaplanacak gecikme faizi ile birlikte bu sürede tamamen ödenmesi şartıyla, vergi ve ceza tutarından %20 oranında indirim yapılır. Şu kadar ki, tasdik edilerek tahakkuk eden vergi tutarında indirim yapılmaz. İndirim hükmünden yararlanılabilmesi için dava konusu yapılan ve bu maddeye göre tahakkuk eden vergi ve/veya vergi cezaları ile gecikme faizlerinin birlikte bu fikra kapsamında ödenmesi şarttır.

Kanun yolundan vazgeçme dilekçesi vergi dairesince ilgili yargı merciine gönderilir ve bu dilekçenin vergi dairesine verildiği tarih kanun yolundan vazgeçme tarihi olarak kabul edilir. Kanun yolundan vazgeçilmesi hâlinde idarece de ihtilaf sürdürülmez. Kanun yolundan vazgeçildiği hâlde istinaf veya temyiz yoluna başvurulması durumunda ise bu başvurular incelenmez.

Kanun yolundan vazgeçilen vergi ve vergi ziynet cezası için bu maddeye göre yapılan tahakkuktan önce ödenen gecikme faizi ve gecikme zammı da dâhil tutarlar, bu madde hükmüne göre ödenecek tutarlara mahsup edilir.

Bu madde uyarınca istinaf ve temyiz yolundan vazgeçilen davaya ilişkin kararlarda hükmedilen yargılama giderleri, avukatlık ücretleri ve fer'ileri karşılıklı olarak talep edilmez ve bu alacaklar için icra takibi yapılamaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Madde 380 – 412 – (6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı Kanunun 63 üncü maddesi gereğince bu Kanuna göre kurulan vergi mahkemelerinin göreve başladıkları tarihten itibaren mülgedir.)

Mükelleflerin izahat talebi:¹⁶⁸

Madde 413 – (Değişik: 23/7/2010-6009/15 md.)

Mükellefler, Gelir İdaresi Başkanlığından veya bu hususta yetkili kıldığı makamlardan, vergi durumları ve vergi uygulaması bakımından müphem ve tereddüdü mucip gördükleri hususlar hakkında yazı ile izahat isteyebilir.

Gelir İdaresi Başkanlığı, kendisinden istenecek izahatı özelge ile cevaplandırılabileceği gibi, aynı durumda olan tüm mükellefler bakımından uygulamaya yön vermek ve açıklık getirmek üzere sirküler de yayımlayabilir.

¹⁶⁸ Bu madde başlığı "Mükelleflerin izahat talebinde bulunabilecekleri:" iken, 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 15inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

Sirküler ve özelgeler, Gelir İdaresi Başkanlığı bünyesinde, Gelir İdaresi Başkanı veya tevkil edeceği bir başkan yardımcısının başkanlığında en az üç daire başkanından müteşekkil bir komisyon marifetiyle oluşturulur.

Söz konusu komisyonda oluşturulmuş sirküler veya özelgeler ile konu, kapsam ve ilgili olduğu mevzuat bakımından tamamen aynı mahiyeti taşıyan bir hususta izahat talebinde bulunulması halinde, komisyon tarafından oluşturulan sirküler veya özelgelere uygun olmak şartıyla Gelir İdaresi Başkanlığı taşra teşkilatı tarafından da özelgeler verilebilir.

Sirküler ve vergi mahremiyetine ilişkin hükümler gözönünde bulundurulmak şartıyla özelgeler, Gelir İdaresi Başkanlığıncı internet ortamında yayımlanır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Katılma payı:

Mükerrer Madde 413- (Ek:27/12/2023-7491/15 md.)¹⁶⁹

Gelir İdaresi Başkanlığı sistemlerinde yer alan ve bu Kanunun 5inci maddesi kapsamında üçüncü kişilerle paylaşılabilecek bilgilerin; anılan madde hükümleri çerçevesinde genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri dışındaki kamu kurum ve kuruluşları ve tüzel kişilerle paylaşılması karşılığında sorgu veya dönen kayıt başına 25 (**0,35**) kuruştan az olmamak üzere katılma payı alınır. Katılma payının tutarı, sorgulanan veya dönen verinin sayısı, boyutu ve kapsamı, verinin sorgulama dışında toplu olarak paylaşılması durumunda paylaşılan verinin sayısı, boyutu, kapsamı ve mükellef sayısı ayrı ayrı veya birlikte dikkate alınarak Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenebilir. Bakanlık, kanunları gereğince mükelleflerden alabilecekleri bilgileri Başkanlık sistemlerinden alan kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşlarından, paylaşılan verinin türü ve paylaşılma şeklini de dikkate alarak katılma payı almamaya veya daha düşük tutarlı almayla yetkilidir. Katılma payları, yeni bir belirleme yapılmadığı sürece, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak bu Kanun uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılır. Ödenecek katılma payı tutarının belirlenmesine esas olan sorgu, dönen kayıt veya toplu olarak paylaşılan veri miktarının belirlenmesinde Gelir İdaresi Başkanlığı kayıtları esas alınır.

Katılma payları, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından paylaşılan veriler üzerinden hesaplanır ve üç aylık dönemi takip eden ayın sonuna kadar veri paylaşılanlara bildirilir. Katılma payları bildirimin yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar Bakanlık merkez muhasebe birimine ödenir.

¹⁶⁹ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

Süresinde ödeme yapmayanlarla ödeme yapılmıncaya kadar bilgi paylaşımı yapılmaz. Süresinde ödenmeyen katılma payları gecikme zammı ile birlikte 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre vergi dairelerince takip ve tahsil edilir.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Son Hükümler

Özel kanunlardaki hükümlerin saklı olduğu:

Madde 414 – Özel kanunlarda 5432 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerinin uygulanacağı belirtilen hallerde bu kanunun mezkür hükümlere tekabül eden maddeleri uygulanır.

Yetki:

Mükerrer Madde 414 – (Ek: 4/12/1985-3239/35 md.; Değişik: 22/7/1998-4369/19 md.)

Bu Kanunun; 104, mükerrer 115, 177, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353 ve 356 ncı maddelerinde yer alan maktu had ve miktarlar 1/1/1998 tarihi itibarıyle geçerli olan had ve tutarlarına, 232 ncı maddesinde yer alan 1.000.000 lira, 15.000.000 liraya, 252 ncı maddesinde yer alan yüz kuruş, 100.000 liraya, 313 üçüncü maddesinin son fıkrasında yer alan 500.000 lira, 50.000.000 liraya, 343 üçüncü maddesinde yer alan 100 ve 2.500 liralara sırasıyla, 500.000 ve 1.000.000 liralara yükseltilmiştir.

Maliye Bakanlığı; bu Kanunun 26,35 ve 366 ncı maddelerinde yer alan tahakku fişi ile vergi ve ceza ihbarnamelerinin şekli ve ihtiyaç edeceği bilgilerde değişiklik yapmaya ve bunları vergi dairesi adına tanzim edecek olanları belirlemeye yetkilidir.

(Değişik: 22/7/1998-4369/19 md.) Bu Kanunda yer alan maktu hadler ile asgari ve azami miktarları belirtilmiş olan para ile ödenecek ceza miktarları, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak bu Kanun uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Bu şekilde hesaplanan maktu had ve miktarların yüzde beşini aşmayan kesirler dikkate alınmaz. Cumhurbaşkanı, bu suretle tespit edilen had ve miktarları yarısına kadar artırmaya veya indirmeye, nispi hadleri ise iki katına kadar artırmaya veya yarısına kadar indirmeye veya tekrar kanuni seviyesine getirmeye yetkilidir.¹⁷⁰

Kaldırılan hükümler:

Madde 415 – 5432 sayılı Vergi Usul Kanunu ile bu kanunun bazı hükümlerini değiştiren 5815, 6094 ve 6935 sayılı kanunlar ile 5887 sayılı Harçlar Kanununun 116 ncı maddesi, 120 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları, 121 inci maddesinin dördüncü fıkrası

¹⁷⁰ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 ncı maddesiyle, bu fıkrada yer alan "Bakanlar Kurulu" ibaresi "Cumhurbaşkanı" şeklinde değiştirilmiştir.

ile 123 üncü maddesi, 6085 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 9 uncu maddesinin (E) fikrası, 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 64 üncü maddesi,

6936 sayılı Hususi Otomobil vergisi Kanununun 12 nci maddesi, 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 15 inci maddesi ve diğer kanunların bu kanuna uymayan hükümleri kaldırılmıştır.

Vergi idaresini geliştirme fonu:

Mükerrer Madde 415- (Ek: 4/12/1985-3239/36 md.; Mülga: 24/3/1988-3418/42 md.)

Götürü matrahlar:

Geçici Madde 1 – 5432 sayılı kanunun 40 inci maddesi mucibince tesbit edilip bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte vergi tarhına esas tutulmakta olan götürü matrahlar 1961 yılı vergileri için de uygulanır.

İlk tatbik yılında komisyonların teşkili ve ödevleri:

Geçici Madde 2 – Zirai kazançlar merkez ve il komisyonları bu kanunun yayınlandığı tarihten başlayarak en geç bir ay içinde, komisyon başkanlarının daveti üzerine kurulur.

Zirai kazançlar merkez komisyonuna Ziraat Odaları Birliği tarafından seçilecek temsilci, işbu birliğin teşekkürü edeceğinin tarihe kadar Ticaret ve Sanayi Odaları, Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği tarafından seçilir.

Merkez komisyonu, bu kanunun 46 ncı maddesinde mevzuubahis yönetmeliği ilk toplantı tarihinden itibaren en geç üç ay içinde hazırlıyalarak yürürlüğe koyar.

Geçici Madde 3 – Kanunun ilk uygulama yılında, vergiye tabi çiftilerin zirai kazançları, satış tutarlarına bakılmaksızın götürü gider usulüne göre tesbit olunur.

Dileyenler, vergi dairesine, en geç, kanunun mer'iyete girdiği tarihten itibaren bir ay içinde ve yazılı olarak müracaatta bulunmak şartıyla, gerçek kazanç esasını ihtiyar edebilirler.

Geçici Madde 4 – Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte veya sonraki yıllarda bilanço esasına göre Gelir ve Kurumlar Vergisi mükellefiyetine girecek olanlar açılış bilanço ve envanterini tanzim ederken işletmeye dahil iktisadi kıymetleri bu kanunun üçüncü kitabında yazılı hükümler dairesinde değerlendirirler. Maliyet bedeli ile değerlendirme icap eden kıymetlerin bu bedeli bilinmiyorsa maliyet bedeli yerine mükelleflerin bizzat belli edecekleri alış emsal bedeli değerlendirmeye esas tutulur.

Vergi incelemesi neticesinde alış emsal bedelinin fazla hesap edildiğinin anlaşılması halinde mükellef hakkında vergi ziynet veya usulsüzlük cezaları uygulanmaz.¹⁷¹

¹⁷¹ 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanununun 81 inci maddesiyle bu maddede yer alan "kusur" ibaresi "vergi ziynet" şeklinde değiştirilmiştir.

Amortismana tabi iktisadi kıymetlerin değerlenmesi:

Geçici Madde 5 – (Değişik: 19/2/1963-205/24 md.)

Bu kanunun mer'iyete girdiği tarihte veya mütaakip yıllarda ticari, zirai veya mesleki kazançları dolayısıyla yeniden Gelir Vergisine girecek veya basit usulden gerçek usule gelecek olan mükellefler ile öteden beri faaliyete devam eden serbest meslek erbabınının amortismana tabi iktisadi kıymetleri maliyet bedeli, maliyet bedeli bilinmiyorsa bizzat kendilerince alış tarihindeki rayice göre tahmin olunacak bedeli ile değerlendirilir. Şu kadar ki, bu kıymetlerin alış tarihleri ile mükellefiyete giriş veya gerçek usule geçiş tarihi arasındaki yıllara ait amortismanlar tutarı bu değerden düşülür ve bakiyesinin amortismanına devam olunur.¹⁷²

Mükellefçe tahmin olunacak bedelin fazla hesaplandığının tesbiti halinde bundan dolayı adına ceza kesilmez.

Ceza hükümlerinin şümülü:

Geçici Madde 6 – Bu kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş fiiller hakkında, bu fiillerin işlendiği tarihte 5432, 5815 ve 6094 sayılı kanunların yürürlükte bulunan vergi cezalarına ve hileli vergi suçlarına mütaalik hükümleriyle bu kanunun hükümlerinden hangisi mükellefin veya suçu işliyen kimsenin lehine ise o hükmü uygulanır.

Yukarıki fıkra hükmü, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesilmiş olup da henüz kesinleşmemiş veya tahsil edilmemiş olan vergi cezalarıyla ceza mahkemelerince hükmolunan cezalara da şamildir.

Ceza indiriminden faydalananacak olanlar:

Geçici Madde 7 – Mükellef veya vergi sorumluları bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde vergi dairesine müracaatle itiraz süresi geçmiş veya henüz son bulmamış vergi ve cezaları için bu kanunun 376 ncı maddesindeki şartları yerine getirdikleri takdirde mezkür madde hükümlerinden faydalandırılırlar.

Kazanç sayılımıyacak farklar:

Geçici Madde 8 – Bu kanunun 328 ve 329 uncu maddelerinin uygulanmasında 1945 yılının sonundan önce satın alınmış veya inşa ettirilmiş veya trampa yolu ile iktisabedilmiş olan gayrimenkuller ile bunların mütemmim çözümlerinin (Sabit tesisatta makinalar dahil) ve teferruatının ve gayrimenkul olarak tescil edilen hakların satışından ve bu mallar ve haklar için alınan sigorta tazminatından doğan farklar kazanç sayılmaz.

Bu Kanunun belediye vergi ve resimlerine uygulanacağı tarih:

¹⁷² 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanununun 81 inci maddesiyle bu maddede yer alan "götürü usulden (Zirai kazançlarda götürü gider usulü dahil) gerçek usule gelecek olan mükelleflerin" ibaresi "veya basit usulden gerçek usule gelecek olan mükellefler ile öteden beri faaliyete devam eden serbest meslek erbabınının" şeklinde değiştirilmiştir.

Geçici Madde 9 – Belediyelere ait vergi, resim ve harclar hakkında bu kanunun vergi hatalarına ve bunların düzeltilmesine ve vergi ihtilaflarına mütaallik hükümleri yayımı tarihinden ve diğer hükümleri 1 Ocak 1963 tarihinden başlıyarak uygulanır.

Müdevver mahsullerin değerlenmesi:

Geçici Madde 10 – (Ek: 19/2/1963-205/25 md.)

Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte veya mütaakip yıllarda zirai kazançları dolayısıyla zirai işletme hesabı veya bilanço esasında yeniden Gelir Vergisine girecek veya götürü gider usulünden gerçek usullere geçecek çiftçiler, mükellefiyete girdikleri veya gerçek usullere geçtikleri yıla devredilen zirai mahsullerini maliyet bedeli ile, bu bedel belli değilse bizzat tayin edecekleri bedel ile değerlendirirler ve çiftçi işletme defterinin giderler tablosuna bir kalemde kaydederler; bilanço esasında ise açılış bilançosunda gösterirler.

Mükellefçe tayin edilecek bu bedelin fazla hesaplandığının tesbiti halinde bundan dolayı adına ceza kesilmez.

İlk defa götürü gider usulünde vergiye tabi olacak çiftlerin evvelki yıllardan devreden mahsullerinin satış hasılatının vergilendirilmesinde, kazançlarını Gelir Vergisi Kanununun 54 üncü maddesinin 1 numaralı bendine göre tesbit edecekler gerçek miktarları ile indirilebilecek giderlerinin, kazançlarını aynı maddenin 2 numaralı bendine göre tesbit edecekler ise bilümum giderlerinin hesabında evvelki yıllarda ödenmiş olan bu kabil masraflardan sadece satışın yapıldığı yıla devreden mahsullere isabet eden kısımları nazara alınır.

Geçici Madde 11 – (Bu madde hükmü 25/3/1987 tarih ve 3332 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi ile Mükerrer 298 inci maddeye dönüştürülmüş ve yerine işlenmiştir.)

Geçici Madde 12 – (Ek: 4/12/1985-3239/38 md.)

4/1/1961 gün ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 49 uncu maddesinin bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre, takdir edilen asgari ölçüde arsa metrekare birim değerleri ile ilgili olarak dava açma ve açılan davalarla cevap verme konusunda Maliye ve Gümrük Bakanlığına bağlı vergi dairelerine mevdu görev ve yetkiler devam eder; kesinleşen değerler bu vergi dairelerince, takdir komisyonu kararları ve varsa yargı mercii kararları ile birlikte ilgili belediyelere derhal bildirilir. Emlak Vergisi Kanununun uygulamasında, altıncı genel beyan döneminin başlayacağı yıla kadar kesinleşen bu değerler geçerli olur.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 72 ncı maddesinin bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre kurulan takdir komisyonlarının asgari ölçüde arsa metrekare birim değer tespitine ilişkin görev ve yetkileri 1 Mart 1986 tarihine kadar, bu değerlerle ilgili olarak açılacak davalarla ilgili görev ve yetkileri söz konusu davalar sonuçlanıncaya kadar devam eder.

Geçici Madde 13 – (Ek: 4/12/1985-3239/38 md.)

Vergi Usul Kanununun 177 nci maddesinde yer alan ve bu Kanunla artırılan hadler, önceki yılların hadlerine bağlı olmaksızın 1986 yılında tutulacak defterler için de uygulanır.

Geçici Madde 14 – (Ek: 4/12/1985-3239/38 md.; İptal: Anayasa Mahkemesinin 19/3/1987 tarihli ve E.: 1986/5, K.: 1987/7 sayılı kararı ile.)**Geçici Madde 15 – (Ek: 4/12/1985-3239/38 md.; İptal: Anayasa Mahkemesinin 19/3/1987 tarihli ve E.: 1986/5, K.: 1987/7 sayılı kararı ile.)****Geçici Madde 16 – (Ek: 24/3/1988-3418/33 md.)**

213 sayılı Vergi Usul Kanununa 3239 sayılı Kanunun 36 ncı maddesiyle ilave edilen mükerrer 415 inci maddeyle kurulan "Vergi İdaresini Geliştirme Fonu", bu Kanunun yürürlük tarihi itibarıyle mevcut bütün aktif ve pasifiyle birlikte aynen Vergi Usul Kanununun ek 13 üncü maddesi ile kurulan "Gelir İdaresini Geliştirme Fonu"na devredilmiştir.

Vergi İdaresini Geliştirme Fonu'nun sözleşmelerde taraf olmaktan doğan hak ve borçları, Gelir İdaresini Geliştirme Fonu'na intikal eder.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Vergi İdaresini Geliştirme Fonu, başka bir işleme gerek kalmaksızın infisah eder.

Vergi İdaresini Geliştirme Fonu ile Gelir İdaresini Geliştirme Fonu, devir nedeniyle doğacak her türlü vergi, resim ve harçtan muafdır.

Geçici Madde 17 – (Ek: 15/12/1990-3689/2 md.)

1/1/1991 tarihinden geçerli olmak üzere 10 yıl süre ile; bu Kanuna, 3418 sayılı Kanunun 32 ncı maddesiyle eklenen ek 13 üncü maddenin 2 numaralı fikrasında yer alan %0 5 oranı % 1 olarak; 4 numaralı fikrasının (a) bendinde yer alan % 30 oranı, vergi incelemesine yetkili Maliye ve Gümrük Bakanlığı merkez denetim elemanları ve münhasıran Gelirler Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatında çalışan personel için % 45, Bakanlığın diğer yurtiçi personeli için % 35 olarak uygulanır.

Geçici Madde 18 – (Ek: 24/6/1994-4008/23 md.)

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce aktife giren iktisadi kıymetler hakkında aktife alındıkları yılda yürürlükte olan hükümlere göre amortisman ayrılmamasına devam olunur.

Geçici Madde 19 – (Ek: 22/7/1998-4369/20 md.)

İşletme hesabı esasında defter tutan mükellefler diledikleri takdirde, Vergi Usul Kanununun 180 inci maddesindeki şartlar dikkate alınmaksızın 31/12/2000 tarihine kadar işletme hesabı esasına göre defter tutmaya devam ederler.

Geçici Madde 20 – (Ek: 22/7/1998-4369/20 md.)

1998 yılı geçici vergi uygulaması bakımından; Hazine Bonosu, Devlet Tahvilleri ve Toplu Konut İdaresi, Kamu Ortaklığı İdaresi ve Özelleştirme İdaresi Başkanlıklarınca çıkarılan menkul kıymetler alış bedeli ile değerlendirir.

Geçici Madde 21 – (Ek: 22/7/1998-4369/20 md.)

Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş fiiller hakkında kesilecek cezalarda, bu fiillerin işlendiği tarihte 213 sayılı Vergi Usul Kanununun yürürlükte bulunan vergi cezalarına ait hükümleri; hükmolunacak cezalar hakkında ise, bu fiillerin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan hükümler ile bu Kanun hükümlerinden lehe olanı uygulanır. (...)¹⁷³

Geçici Madde 22 – (Ek: 22/7/1998-4369/20 md.)

Diğer kanunlarda Vergi Usul Kanununun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan kaçakçılık, ağır kusur ve kusur cezalarına yapılan atıflar Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesinde yer alan vergi zayıı cezasına yapılmış sayılır.

Geçici Madde 23 – (Ek: 11/8/1999-4444/7 md.)

1/1/1999 tarihi ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih arasındaki vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak yapılan ve uzlaşma talep edildiği halde henüz uzlaşma günü verilmemiş veya uzlaşma günü verilmiş ancak uzlaşma görüşmesi yapılmamış veya uzlaşma talep süresi geçmemiş olan vergi zayıı cezalı tarhiyatlarda; vergi zayıı cezası için de uzlaşma talebinde bulunulabilir.

Geçici Madde 24 – (Ek: 27/1/2000-4503/10 md.)

17.8.1999 ve 12.11.1999 tarihlerinde deprem felaketine maruz kalan yörelerde, gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyet kaydı bulunan kişilerden alacağı bulunan mükellefler, bu Kanunun 322 ve 323 üncü maddeleri hükümlerinin uygulanmasında bu madde hükmünü de dikkate alırlar.

Karşılık ayrılmak veya zarar yazılmak istenen alacak;

- 1.Alacağın bulunduğu yerdeki deprem tarihinden önce doğmuş olmalıdır.
- 2.Varlığı Vergi Usul Kanununda sayılan belgeler ile tevsik edilmelidir.

Borçlunun mal varlığının en az üçte birini kaybettiğine ilişkin olarak açılmış tespit davası üzerine verilen karar, alacağın dava veya icra safhasına geldiğini gösterir ve bu nevi alacaklar için pasifte karşılık ayrılabilir.

¹⁷³ Bu kısımda yer alan “Şu kadar ki, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kesinleşmiş mahkumiyet kararları hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz” şeklindeki son tümce, Anayasa Mahkemesinin 6/7/2000 tarih ve E.: 2000/21, K.: 2000/16 sayılı kararı ile iptal edildiği için metinden çıkarılmıştır.

Alacaklı ve borçlunun her türlü muvazaadan arı olarak suluş olmaları ve bu konuda düzenleyecekleri bir belgeyi karşılıklı olarak imzalamaları halinde bu belge kanaat verici belge sayılır ve belgeye konu alacak degersiz alacak addolunur.

Maliye Bakanlığı 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış meslek mensubunca düzenlenmiş ve üçüncü fikrada belirtilen şartların mevcudiyetini gösteren tasdik raporunu kanaat verici vesika olarak kabul edebilir. Ancak bu vesika borçlu yönünden vazgeçilen alacak sayılmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Geçici Madde 25 – (Ek: 17/12/2003-5024/5 md.)

31.12.2003 tarihli bilançoda yer alan parasal olmayan kıymetler aşağıdaki hükümlere göre, bu maddede hüküm bulunmayan hallerde ise Vergi Usul Kanununun bu Kanunla değişik mükerrer 298 inci maddesinde yer alan hükümlere göre düzelttilir:

a) Düzeltme işlemi, Türkiye geneli için hesaplanan toptan eşya fiyatları genel endeksi göz önünde bulundurularak Maliye Bakanlığınca belirlenen düzeltme katsayıları kullanılarak yapılır. Düzeltme işlemi 1970 yılından itibaren uygulanır. Bu yıldan önce aktif ve pasife giren kalemler 1970 yılında girmiş kabul edilir.

b) Maddî duran varlıklar maliyet bedeli, malî duran varlıklar ise alış bedeli üzerinden düzeltmeye tâbi tutulur.

c) Maddî duran varlıklar, malî duran varlıklar ve özel tükenmeye tâbi varlıklar ile stokların maliyet veya alış bedelleri içinde yer alan ve tevsik edilebilen reel olmayan finansman maliyeti, ilgili varlığın maliyet veya alış bedelinden düşülür. Mükelleflerin reel olmayan finansman maliyetini tevsik edememeleri halinde:

1) Son beş hesap dönemi içinde aktife giren kıymetlerin maliyet bedeline dahil edilen finansman giderlerinin reel olmayan kısımları; toplam finansman maliyetlerine, ilgili döneme ait TEFE artış oranının dönem ortalama ticârî kredi faiz oranına bölünmesi sonucunda belirlenen oranlar uygulanmak suretiyle bulunan tutar, maliyet ve alış bedelinden düşülür.

2) Söz konusu beş hesap döneminden önce aktife giren kıymetlerin maliyet bedeline dahil edilen finansman giderleri maliyet veya alış bedellerinden düşülmez.

3) (Ek: 16/7/2004-5228/11 md.) Reel olmayan finansman maliyetinin tevsik edilebilir olması halinde de (1) numaralı alt bentte belirtilen yöntem kullanılabilir. Amortisman süresi bitmemiş olan kıymetlere ilişkin maliyet veya alış bedelinden düşülen reel olmayan finansman maliyetinden amortisman ayrılmamış tutar, 2004 ve sonraki dönemlerde, beş yılda ve eşit taksitte dönem kazancının tespitinde gider olarak dikkate alınır.

d) Birikmiş amortismanlar, ait oldukları kıymetin bilanço tarihindeki değerinde düzeltme sonrasında ortaya çıkan artış oranı dikkate alınarak düzelttilir.

e) Öz sermaye kalemlerinin düzeltilmesinde, 1.1.2004 tarihinden önce ayrılan yeniden değerlendirme değer artış fonu gibi fonlar öz sermayeden düşülür. Bu ve benzeri fonların

sermayeye ilavesi nedeniyle oluşan sermaye artıları sermaye artışı olarak dikkate alınmaz ve enflasyon düzeltmesine tâbi tutulmaz.

f) 2003 yılı hesap dönemine ait beyannamede yer alan indirilemeyen geçmiş yıl malî zararları ile carî dönem malî zararları matrahın tespitinde mukayyet değerleri ile dikkate alınır.

g) 31.12.2003 tarihli bilançonun düzeltilmiş aktif toplamından düzeltilmiş sermaye, düzeltmiş hisse senetleri ihraç primleri ve düzeltilmiş hisse senedi iptal kârları ile borç toplamının çıkarılması sonucu bulunan fark, geçmiş yıllar kâr/zararı hesabında gösterilir. Bu şekilde tespit edilen geçmiş yıl kârı vergiye tâbi tutulmaz, geçmiş yıl zararı ise zarar olarak kabul edilmez.

Pasif kalemlere ait enflasyon fark hesapları, herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledildiği veya işletmeden çekildiği takdirde, bu işlemlerin yapıldığı dönemlerin kazancı ile ilişkilendirmeksızın, bu dönemde vergiye tâbi tutulur. (**Değişik ikinci cümle: 16/7/2004-5228/11 md.**) Ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farkları düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebilir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebilir; bu işlemler kâr dağıtımını sayılmaz.

h) Sermaye Piyasası Kurulu ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun yüksek enflasyon döneminde malî tabloların düzeltmesine ilişkin düzenlemelerine göre 31.12.2003 tarihli bilançolarını düzeltmek zorunda olan mükellefler, söz konusu bilançolarını bu madde uyarınca yeniden düzeltmeyebilirler. (**Ek cümle: 16/7/2004-5228/11 md.**) Ancak bu şekilde düzeltme yapanlar, bu Kanuna göre ayrılabilcek tutardan fazla amortisman veya karşılık ayıramaz.

i) Yıllara sarî inşaat ve onarma işlerine ait maliyet ve istihkak tutarları ile ilgili olarak 31.12.2003 tarihinde oluşan düzeltme farkları işin bitiminde kâr/zarar tutarının tespitinde dikkate alınmaz.

j) 2004 yılı hesap döneminden itibaren ilk defa bilanço esasına geçen mükellefler bu maddede yer alan esaslara göre düzeltme yaparlar.

k) Kendisine özel hesap dönemi tayin edilen mükelleflerde; 31.12.2003 tarihli bilanço, 2004 yılı içinde biten hesap dönemi sonundaki bilançoyu, 2003 yılı hesap dönemi, 2004 yılı içerisinde biten hesap dönemini, 1.1.2004 tarihi 2004 yılı içinde başlayan hesap döneminin başındaki tarihi ifade eder.

l) (**Ek: 16/7/2004-5228/11 md.**) Bu madde uyarınca düzeltlenen kalemlerin elden çıkarılması halinde, bunlara ilişkin enflasyon düzeltme farkları maliyet bedeli addolunur. Şu kadar ki, amortismana tâbi olmayan kıymetlerin düzeltilmiş değerinin altında bir bedelle satılması halinde, düzeltilmiş değerle düzeltme öncesi değer arasındaki farka isabet eden zarar, gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde dikkate alınmaz.

Geçici Madde 26 – (Ek: 17/12/2003-5024/5 md.)

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce aktife giren iktisadi kıymetler hakkında aktife alındıkları yılda yürürlükte olan sürelerle göre amortisman ayrılmamasına devam olunur.

Geçici Madde 27 – (Ek: 30/3/2006-5479/13 md.)

1/1/2006 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak bu tarihten sonra ortaya çıkan ve vergi zayıf cezası kesilmesini gerektiren fiiller için ziyyaa uğratılan verginin bir katı tutarında vergi zayıf cezası kesilir. Bu ceza; vergi ziyyâma 359 uncu maddede yazılı fiillerle sebebiyet verenlere üç kat, bu fiillere iştirak edenlere bir kat, vergi incelemesine veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra verilenler hariç olmak üzere, kanunî süresi geçtikten sonra verilen vergi beyannameleri için de yüzde elli oranında uygulanır.

Geçici Madde 28 – (Ek: 23/7/2010-6009/16 md.)

1/1/2005 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce matrah takdiri için takdir komisyonuna sevk edilmiş olup, komisyonca takdir edilen matrah üzerinden 31/12/2012 tarihine kadar tarh ve tebliğ edilmeyen vergiler zamanaşımıza uğrar. Bu hüküm, 374 üncü maddede yer alan ceza kesmede zamanaşımı açısından da uygulanır.

Fazla veya yersiz tahsilatta faiz ödemesi:

Geçici Madde 29 – (Ek: 31/5/2012-6322/16 md.)

Bu Kanunun 112 ncı maddesinin (4) numaralı fıkrası, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra fazla veya yersiz olarak tahsil edilen vergilerin iadesinde uygulanır.

Geçici Madde 30 – (Ek: 21/3/2018-7103/16 md.)¹⁷⁴¹⁷⁵

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra, 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununa göre sanayi sicil belgesini haiz mükelleflerce münhasıran imalat sanayiinde veya 26/6/2001 tarihli ve 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu, 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma, Geliştirme ve Tasarım Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun ve 3/7/2014 tarihli ve 6550 sayılı Araştırma Altyapılarının Desteklenmesine Dair Kanun kapsamında faaliyette bulunan mükelleflerce münhasıran Ar-Ge, yenilik ve tasarım faaliyetlerinde kullanılmak üzere, 2019 takvim yılı sonuna kadar iktisap edilen yeni

¹⁷⁴ a) 21/3/2018 tarihli ve 7103 sayılı Kanunun 93 üncü maddesi uyarınca, bu madde yayım tarihi olan 27/3/2018'i izleyen ikinci ay başı olan 1/5/2018 tarihinde yürürlüğe girer.

b) 6948 sayılı Sanayi Sicil Kanununa göre sanayi sicil belgesini haiz mükelleflerce münhasıran imalat sanayiinde kullanılmak üzere, bu maddeye göre amortisman oran ve süreleri faydalı ömür sürelerinin yarısı dikkate alınarak hesaplanabilecek ve 3065 sayılı Kanunun Geçici 39 uncu maddesine göre katma değer vergisi istisnası kapsamında teslim edilecek yeni makine ve teçhizat için 5/5/2018 tarihli ve 30412 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan, 30/4/2018 tarihli ve 2018/11674 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki Kararın 4 üncü maddesi ile Karara ekli listeye bakınız.

¹⁷⁵ 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nın 46 ncı maddesiyle, bu maddede yer alan "Bakanlar Kurulu" ibaresi "Cumhurbaşkanı" şeklinde değiştirilmiştir.

makina ve teçhizat ile aynı tarihe kadar yatırım teşvik belgesi kapsamında iktisap edilen yeni makina ve teçhizat için uygulanacak amortisman oran ve süreleri, Maliye Bakanlığınca bu Kanunun 315 inci maddesine göre tespit ve ilan edilen faydalı ölüm sürelerinin yarısı dikkate alınmak suretiyle hesaplanabilir. Bu şekilde yapılacak hesaplamada faydalı ölüm süresinin kusurathı çıkması halinde, çıkan rakam bir üst tam sayıya tamamlanmak suretiyle ilgili kıymetlere uygulanacak amortisman oran ve süreleri belirlenir. Bu şekilde belirlenen oran ve süreler izleyen yıllarda değiştirilemez. İmalat sanayiinde kullanılmak üzere iktisap edilen ve madde hükmünden yararlanabilecek makina ve teçhizatı tespite Cumhurbaşkanı, uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(**Ek ikinci fıkra:14/10/2021-7338/51 md.**) Bu fikranın yürürlüğe girdiği tarihten 31/12/2024 tarihine (bu tarihler dahil) kadar, birinci fıkarda belirtilen kapsam ve şartlar dâhilinde iktisap edilen yeni makina ve teçhizat için aynı fıkra uygulamasından yararlanılabilir. Bu fikranın uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.¹⁷⁶

Geçici Madde 31 – (Ek: 16/5/2018-7144/5 md.)

Tam mükellefiyete tabi ve bilanço esasına göre defter tutan gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri (finans ve bankacılık sektöründe faaliyet gösterenler, sigorta ve reasürans şirketleri, emeklilik şirketleri ve emeklilik yatırım fonları, münhasıran sürekli olarak işlenmiş altın, gümüş alım-satımı ve imali ile iştigal eden mükellefler ile bu Kanunun 215 inci maddesi uyarınca kendilerine kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına izin verilenler hariç) bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla aktiflerine kayıtlı bulunan taşınmazlarını (sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilen taşınmazlar hariç) 30/9/2018 tarihine kadar aşağıdaki şartlarla yeniden değerleyebilirler.

a) Yeniden değerlemede, taşınmazların ve bunlara ait amortismanların, bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yasal defter kayıtlarında yer alan değerleri dikkate alınır. Amortisman'a tabi taşınmazlar için amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda yeniden değerlendirmeye esas alınacak tutar bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

b) Taşınmazların (a) bendine göre tespit edilen değerleri ve bunlara ilişkin amortismanların yeniden değerlendirme oranı ile çarpılması suretiyle yeniden değerlendirme sonrası değerleri bulunur. Yapılacak değerlendirme esas alınacak yeniden değerlendirme oranı olarak bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesine göre enflasyon düzeltmesine tabi tutulan;

i) En son bilançoda yer alan taşınmazlar ve bunların amortismanları için, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten bir önceki aya ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, söz konusu bilançonun ait olduğu tarihi takip eden aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

¹⁷⁶ 27/12/2023 tarihli ve 7491 sayılı Kanunun 16 ncı maddesiyle, bu fıkarda yer alan “31/12/2023” ibaresi “31/12/2024” şeklinde değiştirilmiştir.

ii) En son bilanço tarihinden sonra iktisap edilen taşınmazlar ve bunların amortismanları için, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten bir önceki aya ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, taşınmazın iktisap edildiği ayı izleyen aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

dikkate alınır. Bu bent uyarınca dikkate alınacak Yİ-ÜFE ibaresi; Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği 1/1/2005 tarihinden itibaren üretici fiyatları endeksi (ÜFE) değerlerini, 1/1/2014 tarihinden itibaren yurt içi üretici fiyat endeksi (Yİ-ÜFE) değerlerini ifade eder.

c) Yeniden değerlendirme neticesinde taşınmazların değerinde meydana gelecek değer artışı, yeniden değerlere tabi tutulan taşınmazların her birine isabet eden değer artışları ayrıntılı olarak gösterilecek şekilde, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Değer artışı, taşınmazların yeniden değerlendirme sonrası ve yeniden değerlendirme öncesi net bilanço aktif değerleri arasındaki farktır. Net bilanço aktif değeri, taşınmazların bilançonun aktifinde yazılı değerlerinden, pasifte yazılı amortismanların tenzili suretiyle bulunan değeri ifade eder.

Taşınmazlarını bu madde kapsamında yeniden değerlere tabi tutan mükellefler bu kıymetlerini, yapılan yeniden değerlendirme sonrasında bulunan değerleri üzerinden amortismana tabi tutmaya devam ederler.

Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarı üzerinden %5 oranında hesaplanan vergi, yeniden değerlendirme işleminin yapıldığı tarihi izleyen ayın 25inci günü akşamına kadar bir beyanname ile gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve aynı süre içerisinde ödenir. Bu fikra kapsamında ödenen vergi; gelir ve kurumlar vergisinden mahsup edilmez, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilmez. Beyanın zamanında yapılmaması ya da tahakkuk eden verginin süresinde ödenmemesi halinde bu madde hükümlerinden faydalananlamaz.

Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarının, sermayeye ilave edilme dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen kısmı, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksızın bu dönemde gelir veya kurumlar vergisine tabi tutulur.

Yeniden değerlere tabi tutulan taşınmazların elden çıkarılması halinde, pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışları, kazancın tespitinde dikkate alınmaz.

Yeniden değerlere tabi tutulan taşınmazların elden çıkarılmasından önce bu Kanunun mükerrer 298inci maddesi uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılmasına ilişkin şartların olması halinde, bu madde gereğince oluşan değer artışı fonu özsermayeden düşülmek suretiyle mezkûr madde uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılır.

(Ek yedinci fikra:3/6/2021-7326/11 md.) Birinci fikrada我说的 mükellefler bu fikranın yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla aktiflerine kayıtlı bulunan taşınmazlar ile amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerini (sat-kirala-geri al işlemeye veya kira sertifikası

ihracına konu edilen taşınmaz ve iktisadi kıymetler hariç) 31/12/2021 tarihine kadar yukarıda yer alan kapsam, şart ve hükümlere uymak koşuluyla yeniden değerleyebilirler. Şu kadar ki;

a) Birinci fikranın (b) bendinin (i) ve (ii) alt bentlerinde belirtilen durumlarda yeniden değerlendirme oranının belirlenmesine ilişkin hesaplamada; maddenin yürürlüğe girdiği tarihten bir önceki aya ilişkin Yİ-ÜFE değeri yerine, bu fikranın yürürlüğe girdiği tarihten bir önceki aya ilişkin Yİ-ÜFE değeri,

b) Bu madde kapsamında daha önce yeniden değerlendirmeye tabi tutulan taşınmazlar için bu fikra uyarınca yapılacak değerlendirme ise, bu fikranın yürürlüğe girdiği tarihten bir önceki aya ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, 2018 yılı Mayıs ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

dikkate alınır. Bu fikra kapsamında yapılan yeniden değerlendirme sonrası pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarı üzerinden %2 oranında hesaplanan vergi, yeniden değerlendirme işleminin yapıldığı tarihi izleyen ayın sonuna kadar bir beyanname ile gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve ilk taksiti beyanname verme süresi içinde, izleyen taksitler beyanname verme süresini takip eden ikinci ve dördüncü ayda olmak üzere üç eşit taksitte ödenir. Önceki fikralarda taşınmazlar için öngörülen hükümler bu fikra uygulamasında amortismana tabi diğer iktisadi kıymetler için de geçerlidir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Geçici Madde 32 – (Ek:14/10/2021-7338/52 md.)

Bu maddeyi ihdas eden Kanunla mükerrer 298 inci maddeye eklenen (Ç) fıkrası kapsamında yeniden değerlendirme yapabilecek olan mükellefler, anılan fikra uyarınca ilk kez yeniden değerlendirme yapacakları hesap döneminden önceki hesap döneminin sonu itibarıyla bilançolarına kayıtlı bulunan taşınmazlar ile amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerini (bu niteliklerini korudukları müddetçe sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilen taşınmaz ve iktisadi kıymetler hariç) aşağıdaki şartlarla yeniden değerlayabilirler.

a) Yeniden değerlendirmede, taşınmazlar ile amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerin ve bunlara ait amortismanların, bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen ve bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca ilk kez yeniden değerlendirme yapılacak hesap döneminden önceki hesap döneminin sonu itibarıyla yasal defter kayıtlarında yer alan değerleri dikkate alınır. Amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, yeniden değerlendirmeye esas alınacak tutar bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

b) Taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerin (a) bendine göre tespit edilen değerleri ve bunlara ilişkin amortismanların yeniden değerlendirme oranı ile çarpılması suretiyle yeniden değerlendirme sonrası değerleri bulunur.

Yapılacak değerlendirmede esas alınacak yeniden değerlendirme oranı olarak;

1. Bu Kanunun mükerrer 298inci maddesinin (A) fıkrasına göre enflasyon düzeltmesine tabi tutulan;

i) En son bilançoda yer alan taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, anılan maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, söz konusu bilançonun ait olduğu tarihi takip eden aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

ii) En son bilanço tarihinden sonra iktisap edilen taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, anılan maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, bunların iktisap edildiği ayı izleyen aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

2. Daha önce Kanunun geçici 31inci maddesinin;

i) Birinci fıkrasında yer alan tarihe kadar yeniden değerlere tabi tutulan taşınmazlar ve amortismanları için, mükerrer 298inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, 2018 yılı Mayıs ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

ii) Yedinci fıkrasında yer alan tarihe kadar yeniden değerlere tabi tutulan taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, mükerrer 298inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, 2021 yılı Haziran ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

dikkate alınır. Bu bent uyarınca dikkate alınacak Yİ-ÜFE ibaresi; Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği 1/1/2005 tarihinden itibaren üretici fiyatları endeksi (ÜFE) değerlerini, 1/1/2014 tarihinden itibaren yurt içi üretici fiyat endeksi (Yİ-ÜFE) değerlerini ifade eder.

c) Yeniden değerlendirme neticesinde taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerin değerinde meydana gelecek değer artışı, yeniden değerlere tabi tutulan taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerin her birine isabet eden değer artıları ayrıntılı olarak gösterilecek şekilde, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Değer artışı, taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerin yeniden değerlendirme sonrası ve yeniden değerlendirme öncesi net bilanço aktif değerleri arasındaki farktır. Net bilanço aktif değeri, taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerin bilançonun aktifinde yazılı değerlerinden, pasifte yazılı amortismanların tenzili suretiyle bulunan değeri ifade eder.

Taşınmaz ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerini bu madde kapsamında yeniden değerlere tabi tutan mükellefler bunları, yapılan yeniden değerlendirme sonrasında bulunan değerleri üzerinden amortismana tabi tutmaya devam ederler.

Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarı üzerinden %2 oranında hesaplanan vergi, yeniden değerlendirme işleminin yapıldığı tarihi izleyen ayın sonuna kadar bir beyanname ile gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve ilk taksiti beyanname verme süresi içinde, izleyen taksitler beyanname verme süresini takip eden ikinci ve dördüncü ayda olmak üzere üç eşit taksitte ödenir. Bu fikra kapsamında ödenen vergi; gelir ve kurumlar vergisinden mahsup edilmez, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilmez. Beyanın zamanında yapılmaması ya da tahakkuk eden verginin süresinde ödenmemesi halinde bu madde hükümlerinden faydalananlamaz.

Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarının, sermayeye ilave edilme dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen kısmı, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksızın bu dönemde gelir veya kurumlar vergisine tabi tutulur.

Yeniden değerlendirmeye tabi tutulan taşınmaz ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması halinde, pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artıları, kazancın tespitinde dikkate alınmaz.

Bu madde kapsamında yeniden değerlendirme sadece bir kez, bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca yapılacak yeniden değerlendirme öncesinde olmak üzere yapılabilir. Bu madde kapsamında yeniden değerlendirme yapmakla birlikte yeniden değerlermenin ilgili olduğu hesap döneminden sonraki hesap dönemi için mükerrer 298 inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yeniden değerlendirme yapmayan mükellefler, daha sonraki dönemlerde mezkûr fikra kapsamında yapacakları yeniden değerlendeme tekrar bu madde kapsamında yeniden değerlendirme yapamazlar.

Bu madde kapsamında yeniden değerlendirmeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortismana tabi diğer iktisadi kıymetlerin elden çıkarılmasından önce bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca yeniden değerlendirme yapılmadan mezkûr maddenin (A) fıkrası gereğince enflasyon düzeltmesi yapılmasına ilişkin şartların olması halinde, bu madde gereğince oluşan değer artışı fonu özsermayeden düşülmek suretiyle mezkûr madde uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Geçici Madde 33 – (Ek: 20/1/2022-7352/1 md.)

Geçici vergi dönemleri de dahil olmak üzere (...)¹⁷⁷ ve 2022 hesap dönemleri (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2022 ve 2023 yılında biten hesap dönemleri itibarıyla) ile 2023 hesap dönemi geçici vergi dönemlerinde mükerrer 298 inci madde kapsamındaki enflasyon düzeltmesine ilişkin şartların oluşup oluşmadığını bakılmaksızın mali tablolar enflasyon düzeltmesine tabi tutulmaz.

¹⁷⁷ Anayasa Mahkemesinin 30/11/2023 tarihli ve E.: 2023/105; K.: 2023/208 sayılı Kararı ile bu fikrada yer alan “...2021...” ibaresi iptal edilmiştir.

Mükerrer 298 inci maddenin (Ç) fıkrası uygulaması açısından, birinci fıkrada enflasyon düzeltmesi yapılmayacağı belirtilen dönemler enflasyon düzeltmesi şartlarının gerçekleşmediği dönem olarak değerlendirilir.

31/12/2023 tarihli mali tablolar, enflasyon düzeltmesi şartlarının oluşup oluşmadığına bakılmaksızın enflasyon düzeltmesine tabi tutulur. Yapılan enflasyon düzeltmesinden kaynaklanan kâr/zarar farkı geçmiş yıllar kâr/zararı hesabında gösterilir. Bu şekilde tespit edilen geçmiş yıl kârı vergiye tabi tutulmaz, geçmiş yıl zararı zarar olarak kabul edilmez.

(Ek fıkra:27/12/2023-7491/17 md.) Bankalar, 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu kapsamındaki şirketler, ödeme ve elektronik para kuruluşları, yetkili döviz müesseseleri, varlık yönetim şirketleri, sermaye piyasası kurumları, sigorta ve reasürans şirketleri, emeklilik şirketleri, tasfiye ve iflas hallerindeki şirketler, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararname kapsamındaki iktisadi devlet teşekkürleri ile kamu iktisadi kuruluşları tarafından geçici vergi dönemleri de dahil olmak üzere 2024 ve 2025 hesap dönemlerinde yapılan enflasyon düzeltmesinden kaynaklanan kâr/zarar farkı, kazancın tespitinde dikkate alınmaz. **(Ek cümleler:24/10/2024-7529/12 md.)** Bu fıkra hükümleri; tasfiye halindeki şirketler açısından kurumların tasfiyeye girmesine ilişkin genel kurul kararının tescil edildiği tarihin içinde bulunduğu hesap döneminden, iflas halindeki şirketler açısından ise iflasın açıldığı tarihin içinde bulunduğu hesap döneminden itibaren uygulanır. Bu tarihten önce geçici vergi dönemlerine ilişkin yapılmış olan enflasyon düzeltmesine yönelik geriye dönük herhangi bir düzeltme yapılmaz. Tasfiyeden vazgeçilmesi ya da iflasın kaldırılması durumunda, tasfiyeden vazgeçilen tarihin veya iflasın kaldırılmasına ilişkin mahkeme karar tarihinin içinde bulunduğu geçici vergi döneminden itibaren enflasyon düzeltmesi uygulanır. Tasfiyeden vazgeçilmesi veya iflasın kaldırılması hallerinde, bu fıkra uyarınca dönem kazancında dikkate alınmayan tutarlar tasfiyeden vazgeçildiği veya iflasın kaldırıldığı dönem kazancının tespitinde dikkate alınır. Bu fıkra kapsamında belirlenen dönemleri geçici vergi dönemleri de dahil olmak üzere bir hesap dönemi kadar uzatmaya Cumhurbaşkanı yetkilidir.¹⁷⁸

Bu maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkrası hükümleri, mükerrer 298 inci maddenin (A) fıkrasının (9) numaralı bendi kapsamında olan mükellefler bakımından geçerli değildir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Geçici Madde 34- (Ek:8/4/2022-7394/6 md.)

¹⁷⁸ 24/10/2024 tarihli ve 7529 sayılı Kanunun 12 nci maddesi ile bu fıkranın birinci cümlesi yer alan “ile sigorta ve reasürans şirketleri ve emeklilik şirketleri” ibaresi “, sigorta ve reasürans şirketleri, emeklilik şirketleri, tasfiye ve iflas hallerindeki şirketler, 8/6/1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararname kapsamındaki iktisadi devlet teşekkürleri ile kamu iktisadi kuruluşları” şeklinde değiştirilmiştir.

Haklarında hüküm verilmiş olup da dosyası infaz aşamasında olanlar, 359 uncu maddede yazılı fiillerle verginin ziyaa uğratıldığından tespit edilmesine bağlı olarak tarh edilen verginin, gecikme faizi ve gecikme zammının tamamı ile kesilen cezaların yarısı ve buna isabet eden gecikme zammini, bu maddeyi ihdas eden Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde Hazineye ödedikleri takdirde 359 uncu maddede bu maddeyi ihdas eden Kanunla soruşturma evresi için yapılan etkin pişmanlık düzenlemesinden faydalanabilir. Bu fikrada belirtilen ceza indiriminden faydalanailmek için vergi mahkemesinde dava açılmaması, açılmışsa feragat edilmesi, kanun yollarına başvurulmaması veya başvurulmuşsa vazgeçilmesi şarttır.¹⁷⁹

Birinci fikra hükümleri bu maddeyi ihdas eden Kanunun yayımı tarihinde soruşturma ve kovuşturma evresinde bulunan dosyalar hakkında da uygulanır. Bu takdirde, ödemenin hükmü verilinceye kadar yapılması şarttır.

Bu maddeyi ihdas eden Kanunun yayımı tarihinde 359 uncu madde kapsamına giren suçlardan dolayı temyiz veya istinaf kanun yolu incelemesinde bulunan dosyalardan, 359 uncu maddede bu maddeyi ihdas eden Kanunla yapılan düzenlemeler nedeniyle lehe değerlendirme yapılması gereken dosyalar hakkında bozma kararı verilir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığında bulunan dosyalar gelişlerindeki usule uygun olarak ilk derece mahkemelerine gönderilir.

359 uncu maddede bu maddeyi ihdas eden Kanunla yapılan düzenlemelerde yer alan zincirleme suça ilişkin koşulların belirlenmesi, duruşma açılmak suretiyle yapılır.

Geçici Madde 35- (Ek:28/7/2024-7524/16 md.)

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce uzlaşma talep edildiği halde henüz uzlaşma günü verilmemiş, uzlaşma günü verilmiş ancak uzlaşma görüşmesi yapılmamış ya da çeşitli nedenlerle uzlaşma günü ertelenmiş veya uzlaşma talep süresi geçmemiş olan vergi ve cezalara ilişkin bu Kanunun 112 nci, 376 nci, ek 1 inci, ek 7 nci, ek 8 inci, ek 9 uncu ve ek 11 inci maddelerinin bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilmeden önceki hükümleri uygulanır.

Geçici Madde 36- (Ek:25/12/2024-7537/9 md.)

Hazine ve Maliye Bakanlığı, 6/2/2023 tarihinde Kahramanmaraş ilinde meydana gelen depremler nedeniyle bu Kanunun 15 inci maddesi kapsamında mücbir sebep hali olan edilen Kahramanmaraş, Malatya, Adıyaman, Hatay illeri ile Gaziantep ilinin İslahiye ve Nurdagi ilçelerinde, deprem tarihi itibarıyla mükellefiyet kaydı bulunan ve 30/11/2024 tarihi itibarıyla mücbir sebep hali sona eren mükelleflerin mücbir sebep halini, bu maddeyi ihdas eden Kanunla değiştirilen 15 inci madde hükmü çerçevesinde 1/12/2024 tarihinden itibaren her defasında altı ayı geçmeyen süreler halinde bir yıla kadar uzatmaya yetkilidir.

¹⁷⁹ Anayasa Mahkemesinin 28/9/2022 tarihli ve E: 2022/59, K: 2022/111 sayılı Kararı ile bu cümle; birinci fikranın birinci cümlesinde yer alan "...infaz..." ibaresi yönünden ve ikinci fikrada yer alan "...kovuşturma..." ibaresi yönünden iptal edilmiştir.

Ceza hükümlerinde uygulama:

Ek Geçici Madde 1 – (Ek: 30/12/1980-2365/97 md.)

Bu Kanun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş fiiller hakkında, bu fillerin işlendiği tarihte 213 sayılı Vergi Usul Kanununun yürürlükte bulunan vergi cezalarına ait hükümleri uygulanır.

Ceza kesmede zaman aşımı:

Ek Geçici Madde 2 – (Ek: 30/12/1980-2365/97 md.)

Bu Kanunun yürürlük tarihinden önceki dönemlere ait vergi cezaları hakkında ilgili dönemde yürürlükte bulunan ceza kesmede zamanaşımı hükümleri uygulanır.

Ek Geçici Madde 3 – (Ek: 30/12/1980-2365/97 md.)

Vergi kanunlarına göre ticari, zirai ve mesleki faaliyetleri dolayısıyla ilgili vergi dairelerine mükellefiyet kayıtlarını yaptırmaları gerektiği halde, 31/3/1981 tarihine kadar bu mükellefiyetlerini tescil ettirmemiş bulunanlar hakkında, Vergi Usul Kanununda öngörülmüş olan diğer ceza hükümleri ile birlikte aynı Kanunun 360 ncı maddesi hükmü de uygulanır.

Ek Geçici Madde 4 – (Ek: 30/12/1980-2365/97 md.)

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 221 inci maddesinde yer alan defter tasdik süreleri, 1981 takvim yılında tutulacak defterler için bir ay uzatılmıştır.

Ek Geçici Madde 5 – (Ek: 30/12/1980-2365/97 md.)

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 46 ncı maddesinde yapılan değişiklik nedeniyle, 1981 yılında götürü matrahlara ilişkin olarak yapılacak takdirler için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 40 inci maddesinin 2 numaralı bendinde yazılı olan süre 1981 yılı Mart ayı sonuna kadar uzatılmıştır.

Ek Geçici Madde 6 – (Ek: 30/12/1980-2365/97 md.)

2343 sayılı Kanunla 1/3/1981 tarihinden itibaren 210 sayılı Değerli Kağıtlar Kanunu kapsamına alınan faturalarla ilgili yeni düzenlemelere geçilinceye kadar, gerçek veya tüzelkişiler, ellişinde bulundurdukları faturalarını kullanabilirler. Ancak bu faturaların değerli kağıt bedellerinin makbuz karşılığı tâhsili suretiyle defterdarlıklarda tasdiki şarttır.

Ek Geçici Madde 7 – (Ek: 30/12/1980-2365/97 md.)

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 117 ncı maddesine ilişkin olarak 1981 yılında yapılacak tespitler için aynı maddenin son fıkrasında yazılı süreyi iki aya kadar uzatmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Ek Geçici Madde 8 – (Ek: 30/12/1980-2365/97 md.)

1980 vergilendirme dönemindeki iş hacmi itibariyle 1931 yılında tüccarların defter tutma bakımından girecekleri sınıfların tayininde, bu Kanunun 26 ncı maddesiyle değiştirilen 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 177 ncı maddesindeki hadler esas alınır.

Ek Geçici Madde 9 – (Ek: 23/6/1982-2686/52 md.)

1981 takvim yılı peşin ödeme derecelerine yapılan itirazlar hakkında bu Kanunun 53 üncü maddesi ile kaldırılan Mükerrer 86 ncı madde hükümlerinin uygulanmasına devam olunur. Şu kadar ki, Merkez Özel Komisyonu tarafından görüşülerek sonuçlandırılan itirazlardan Resmi Gazete'de ilan edilmemiş olanlar hakkında sözü edilen maddenin ilana ilişkin hükmü uygulanmaz.

Ek Geçici Madde 10 – (Ek: 23/6/1982-2686/52 md.)

Bu Kanunun 36 ncı maddesi ile değişik Vergi Usul Kanununun 298 inci maddesi hükümlerinin yürürlüğe gireceği tarihten önceki dönemlere ilişkin olarak yapılacak rayič bedel takdirleri dolayısıyla anılan Kanunun 257 ncı maddesinin bu Kanunun 33 üncü maddesi ile değiştirilmeden önceki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

Ek Geçici Madde 11 – (Ek: 23/6/1982-2686/52 md.)

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin 2 numaralı bendi uyarınca her bir belge nevine ilişkin olarak kesilmiş bulunan özel usulsüzlük cezalarının, her bir tespit için 50.000,- lirayı ve bir takvim yılı içinde 500.000,- lirayı aşan miktarı tahsil edilmemişse terkin, tahsil edilmişse red ve iade edilir.

Ek Geçici Madde 12 – (Ek: 23/6/1982-2686/52 md.)

Gelir Vergisi Kanununun 2454 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle değişik mükerrer 117 ncı maddesi hükümleri uyarınca, 1981 yılı için tahakkuk ettirilmiş bulunan peşin ödemelere ilişkin taksitlerini vadesinde ödemeyen mükellefler hakkında 15/4/1982 tarihine kadar 6183 sayılı Kanunun 2347 sayılı Kanunla değişik 51 inci maddesi hükmü uygulanmaz.

1981 yılı Gelir Vergisine mahsup edilip de ödenmemiş bulunan peşin ödeme miktarının, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde ödenmesi halinde, bu alacaklara da 15/4/1982 tarihinden ödendiği tarihe kadar geçen süre için gecikme zammi uygulanmaz. Tahsil edilmiş bulunan gecikme zamları ise red ve iade edilir.

Ek Geçici Madde 13 – (Ek: 23/6/1982-2686/52 md.)

a) 213 sayılı Vergi Usul Kanununa bu Kanunla eklenen mükerrer 49 uncu maddede yer alan bina metrekare normal inşaat maliyet bedelleri ile arsalara ait asgari ölçüde birim değer tespitlerine ilişkin süreleri Emlak Vergisi 1983 Genel Beyan Dönemi ile ilgili olmak üzere 1982 takvim yılında gerektiği ölçüde kısaltmaya;

b) 1983 yılında yapılacak olan Genel Beyan dolayısıyla vergi dairelerine verilecek Emlak Vergisi beyannamelerini iki ay önceden kabul etmeye;
Maliye Bakanı yetkilidir.

Yürürlük:

Madde 416 – Bu kanun 1 Ocak 1961 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütmeye memur olanlar:

Madde 417 – Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

1 Sayılı Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetvel¹⁸⁰¹⁸¹
(Değişik : 30/12/1980 - 2365/98 md.)

	Mükellef Grupları	Birinci derece usulsüzlükler için (Lira)	İkinci derece usulsüzlükler için (Lira)
1	Sermaye şirketleri	20.000 (28.000) TL	10.000 (14.000) TL
2	Sermaye şirketleri dışında kalan 1inci sınıf tüccar ve serbest meslek erbabı	10.000 (14.000) TL	5.000 (7.000) TL
3	II nci sınıf tüccarlar	5.000 (7.000) TL	3.500 (5.000) TL
4	Yukardakiler dışında kalıp beyanname usulüyle gelir vergisine tabi olanlar	3.500 (5.000) TL	2.250 (3.200) TL
5	Kazancı basit usulde tespit edilenler ¹⁸²	2.250 (3.200) TL	1.500 (2.100) TL
6	Gelir Vergisinden muaf esnaf	1.500 (2.100) TL	1.000 (1.400) TL

İhtar:

¹⁸⁰ 28/7/2024 tarihli ve 7524 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi ile Kanuna bağlı “Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetvel” başlığı “1 Sayılı Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetvel” şeklinde, mevcut Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetveldeki miktarlar cetvele işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

¹⁸¹ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.’lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

¹⁸² Bu satırda yer alan "Götürü usulde gelir vergisine tabi olanlar" ibaresi, 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanununun 81inci maddesiyle metne işlendiği şekilde değiştirilmiştir.

1. (Değişik: 1/5/1981-2455/6 md.) Bu cetvelde mükellef grubu: Gelir, Kurumlar Vergilerinden başka, Gider, İstihlak, İşletme ve Dış Seyahat Harcamaları vergilerine ait usulsüzlükler hakkında da esas tutulur.

2. Emlak Alım, Gayrimenkul Kiyomet Artışı, Veraset ve İntikal Vergisi, Taşit Alım ve Motorlu Taşılarda Vergilerine ait usulsüzlükler ile Damga Vergisinin, beyanname verilmek suretiyle ödeneceği hallerde beyannamenin süresinde verilmemesine ilişkin usulsüzlükler bu cetvelin mükellef grupları sütununun 3 üncü sırasına göre cezalandırılır.

3. (Değişik: 30/5/1985-3210/4 md.) Emlak vergisine ait usulsüzlükler, bu cetvelin mükellef grupları sütununun 3 üncü sırasına göre cezalandırılır.

4. Kamu İdare ve müesseseleri ile dernek ve vakıfların yaptıkları usulsüzlükler (Bunların iktisadi işletmelerine ait usulsüzlükler hariç) bu cetvelin mükellef grupları sütununun 3 üncü sırasına göre cezalandırılır.

5. Yukardakiler dışında kalan diğer vergi, resim ve harchlara ait usulsüzlükler bu cetvelin mükellef grupları sütununun 4 üncü sırasına göre cezalandırılır.

2 Sayılı Cetvel

(Ek:28/7/2024-7524/11 md.)¹⁸³

	353 üncü Maddenin Birinci Fıkrasının (1) Numaralı Bendi Ceza Miktarı (Asgari-TL)	353 üncü Maddenin Birinci Fıkrasının (2) Numaralı Bendi Ceza Miktarı (TL)
2. Tespit	20.000 (28.000)	20.000 (28.000)
3. Tespit	30.000 (43.000)	30.000 (43.000)
4. Tespit	40.000 (57.000)	40.000 (57.000)
5. Tespit	50.000 (70.000)	50.000 (70.000)
6. ve Sonraki Tespitler	100.000 (140.000)	100.000 (140.000)

¹⁸³ Bu maddeye kanunla getirilen miktarlar aynen korunmuş olup, daha sonra 30/12/2024 tarihli ve 32768 (2. Mükerrer) sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hazine ve Maliye Bakanlığının (Gelir İdaresi Başkanlığı) 577 Sıra No.'lu Tebliği ile 1/1/2025 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen miktarlar metne parantez içinde siyah punto ile işlenmiştir. Daha önce yapılan değişiklikler için bu Kanunun sonundaki "ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ" ne bakınız.

**4/1/1961 TARİHLİ VE 213 SAYILI ANA KANUNA İŞLENEMEYEN GEÇİCİ
MADDELER:**

1 - 21/1/1983 Tarih ve 2791 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili geçici maddeleri:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun 6, 7, 8 ve 9uncu maddeleriyle Vergi Usul Kanununun 313, 315, mükerrer 315 ve 318inci maddelerinde yapılmış olan değişiklikler 31/12/1982 tarihine kadar aktife giren iktisadi kıymetler için uygulanmaz. Bunlar hakkında eski hükümlere göre amortisman ayrılmamasına devam olunur.

Geçici Madde 2 – Yeniden değerlendirme katsayısının (1) olduğu yılda sermaye artırımında bulunmuş olan kurumların yeniden değerlendirme yapmaları ve yeniden değerlendirme sonucu doğacak değer artışlarını sermayelerine ilave etmeleri zorunludur. Ancak;

a) Mali bünyeleri güçlendirilmek amacıyla Hazine tarafından kurulan fonlardan nakten veya mahsuben ödeme yapılan kurumlarda, fonlardan yapılmış veya yapılacak olan ödemeler tutarında, değer artış fonundan, Hazine fonu ile Kurum arasındaki anlaşma hükümleri saklı kalmak üzere, Hazineye karşısız hisse senedi verilir.

(Ek : 4/12/1984 - 3094/2 md.) Teminat olarak verilen bu hisse senetlerinin intifa hakkı, ikraz anlaşması çerçevesinde Hazine fonlarından verilmiş bulunan borç tamamen geri ödeninceye kadar Hazineye aittir. Borç tamamen ödendikten sonra bu hisse senetleri kuruma iade edilir.

b) Bu kurumlarda, Hazine payı ayrıldıktan sonra fon hesabında kalan değer artışının, bu hesapta tutulmasına veya sermayeye ilavesi nedeniyle çıkarılacak hisse senetlerinin, 31/12/1981 tarihindeki ortaklar ile sermayeye yeniden iştirak eden ortaklar arasında tevziine dair usul, esas ve şartlar Maliye Bakanlığıca belirlenir.

2 - 4/12/1985 Tarih ve 3239 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili geçici maddesi:

Geçici Madde 4 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte adlarına vergi ve ceza tarh edilen mükelleflerin vergi borcu aslı 300 000 (dahil) lirayı aşmayanlar, vergi borcu aslini % 25 fazlası ile 31/12/1985 tarihine kadar ödedikleri takdirde haklarında kesilen cezalar terkin edilir ve gecikme zammi ile tecil faizi hesaplanmaz.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte vergi borcu aslı üçyüzbin lirayı aşmayan mükelleflerden bu vergi borcu ile buna bağlı cezaları ihtilaf konusu yapanlar, ihtilaflarından vazgeçerek 31/12/1985 tarihine kadar vergi aslini % 25 fazlası ile ödemeleri halinde, bunlar hakkında da kesilen cezalar terkin olunur ve gecikme zammi alınmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ait usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığında tayin ve tespit olunur.

3 - 3/12/1988 tarih ve 3505 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili geçici maddeleri:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar (bu tarih dahil) her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyle miktarı 500.000 lirayı aşmayan ve vadesi geldiği halde ödenmemiş olan vergiler ile bu tarih itibarıyle ihtilaflı hale getirilmiş ya da dava açma süresi henüz geçmemiş olan ve miktarı 500.000 lirayı aşmayan vergilerin % 30 fazlasıyla ve ihtilaf yaratmamak, yaratılmış ihtilaftan vazgeçmek kaydıyla 31.12.1988 tarihi sonuna kadar ödenmesi halinde, ödenen bu vergilere isabet eden gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının tahsilinden vazgeçilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyle asılları kısmen veya tamamen ödenmiş bulunan vergilere ait olan ve her vergi türü itibarıyle miktarı 500.000 lirayı aşmayan gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının % 30'unun 31.12.1988 tarihi sonuna kadar ödenmesi halinde, kalan % 70'inin tahsilinden vazgeçilir.

Bu maddenin uygulanmasına ait usul ve esaslar Maliye ve Gümruk Bakanlığınca belirlenir.

Geçici Madde 2 – a) İhracat,

b) İhracat teşvik belgesine bağlanan döviz kazandırıcı faaliyetlerle, bu belge kapsamındaki ithalat.

c) İhracat veya döviz kazandırma taahhüdünde bulunulan ve yatırım teşvik belgesine bağlanmış yatırımlar için alınan yatırım kredileri ile bu belge kapsamındaki şirket kuruluşu ve sermaye artırımı, gayrimenkullerin ve irtifak haklarının aynı sermaye olarak konulması halinde bunların şirket adına tapuya tescili,

İşlemleri ve bu işlemlerle ilgili olarak düzenlenen kağıtlar, 31.12.2003 tarihine kadar 488 sayılı Kanuna göre damga vergisinden ve 492 sayılı Kanuna göre harçlardan istisna edilir.¹⁸⁴

Kredilerin amaç dışı kullanılması, taahhüt edilen ihracatın gerçekleştirilmemesi veya teşvik belgesindeki şartların yerine getirilmemesi halinde, alınmayan damga vergileri ve harçlar, ihracatçı veya yatırımcı kişi veya kuruluşlardan, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ceza ve gecikme faizi ile birlikte geri alınır.

Yukarıda belirtilen hususlarda damga vergisi ve harç istisnası uygulamak suretiyle işlem yapan kuruluşlar, istisnaya konu işlemin mahiyeti ile alınmayan vergi ve harçın miktarını, işlemin yapıldığı tarihi takip eden 30 gün içinde ilgililerin gelir veya kurumlar vergisi bakımından bağlı bulunduğu vergi dairesine bildirmeye mecburdurlar.

İhracat taahhüdünün gerçekleşmediğinin veya teşvik şartlarına uyulmadığının tespit edildiği tarihi takip eden 30 gün içinde, bu durumu vergi dairesine bildirmeyen bankalar ile yukarıdaki fıkra gereğince bildirimde bulunmayan kuruluşlar, damga vergisi, harç, ceza ve gecikme faizinin ödenmesinden ilgililerle birlikte müteselsilen sorumludurlar.

¹⁸⁴ Bu fikradaki "31.12.1993" tarihi 26/12/1993 tarih ve 3946 sayılı Kanunun 36 ncı maddesi ile 31.12.1998 olarak daha sonra; 22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 81/K maddesi ile de 31/12/2003 olarak değiştirilmiştir.

Bu maddenin uygulanması bakımından, döviz kazandırıcı faaliyetlerin neler olduğu ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Devlet Bakanı ile Maliye ve Gümrük Bakanı tarafından birlikte tespit edilir.

4 - 15/12/1990 tarih ve 3689 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili Geçici Maddesi:

Geçici Madde 1 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar (bu tarih dahil) her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyle miktarı 3.000.000 lirayı, yıllık beyannameler üzerinden tarh olunan vergilerde 25.000.000 lirayı aşmayan ve vadesi geldiği halde ödenmemiş olan ya da ödeme süresi henüz geçmemiş olan vergilerin tamamı ile bu vergilere isabet eden gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının ayrı ayrı % 30'unun; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte tamamen ödenmesi ve ihtilaf yaratılmaması, yaratılmış ihtilaflardan vazgeçilmesi şartıyla gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarından kalan % 70'inin tahsilinden vazgeçilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte ihtilaflı olan ya da dava açma süresi henüz geçmemiş bulunan ikmalen, re'sen ya da idarece tarh edilen ve her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyle miktarı 3.000.000 lirayı yıllık beyannameler üzerinden tarh olunan vergilerde 25.000.000 lirayı aşmayan vergilerin tamamı ile bu vergilere isabet eden gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının ayrı ayrı % 30'unun; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte ödenmesi halinde ve ihtilaf yaratılmaması, yaratılmış ihtilaflardan vazgeçilmesi şartıyla gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarından kalan % 70'inin tahsilinden vazgeçilir. Bu fikra kapsamına giren gecikme faizinin hesaplanması tarhiyatın tahakkuk tarihi, dava açma süresinin bitim tarihi olarak dikkate alınır.

Bu Kanunun uygulamasında; 3505 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi ile değişik 6183 sayılı Kanunun 51inci maddesi gereğince asıl addolunan ve her bir vergi türü vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyle miktarı 3.000.000 lirayı, yıllık beyannameler üzerinden tarh olunan vergilerde ise 25.000.000 lirayı aşmayan gecikme zammı ve gecikme faizlerinden;

- 1.1.1989 tarihi itibarıyle asıl addolunan miktarın % 30'unun; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte ödenmesi şartıyla kalan % 70'inin,

- 1.1.1990 tarihi itibarıyle asıl addolunan miktarların % 20'sinin; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte ödenmesi şartıyla kalan % 80'inin ve 1.1.1990 tarihinde asıl addolunan meblağlara 1990 yılı içinde uygulanan gecikme zamlarının,

Bu konuda ihtilaf yaratılmaması ve yaratılmış ihtilaflardan vazgeçilmesi halinde tahsilinden vazgeçilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce her bir vergi türü, vergilendirme dönemi ve vergi dairesi itibarıyle asılları kısmen veya tamamen ödenmiş bulunan vergilere ait olan ve her vergi türü itibarıyle miktarı 3.000.000 (Yıllık beyannamelere ilişkin olarak 25.000.000)

lirayı aşmayan gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının % 20'sinin; yarısının 31.12.1990, diğer yarısının da 31.1.1991 tarihi sonuna kadar iki eşit taksitte ödenmesi halinde, kalan %80'inin tahsilinden vazgeçilir.

Bu Kanunda belirtilen miktarların üzerinde borç olması halinde; bu borçların sadece Kanunda belirtilen miktarları kadarki kısmı hakkında da, yukarıdaki fıkra hükümleri uygulanır.

Bu Kanun kapsamına giren alacaklar ile ilgili olarak bu Kanunun yayımı tarihinden önce yapılan tahsilat tutarları ile bu Kanuna göre yapılan ödemeler mükellefe red ve iade edilmez.

Bu maddenin uygulanmasına ait usul ve esaslar Maliye ve Gümruk Bakanlığınca belirlenir.

5-22/7/1998 tarih ve 4369 sayılı Kanunun 213 sayılı Kanunla ilgili Geçici Maddesi:

Geçici Madde 1 – 1/1/1999 tarihinden önceki vergilendirme dönemleri için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinin ibare değişikliğinden önceki hükmü geçerlidir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre uygulanan kaçakçılık, ağır kusur ve kusur cezalarından; vadesi 1/1/1999 tarihinden önce olup, bu tarih itibarıyle ödenmemiş olanlar ile 1/1/1999 tarihinden sonra kesinleştiği halde ödenmeyeyle, vade tarihinden ödendikleri tarihe kadar geçen süre için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammı uygulanır.

6-17/12/2003 tarihli ve 5024 sayılı Kanunun Geçici Maddesi:¹⁸⁵

Geçici Madde 1- 31.12.2003 tarihi (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminin sonu) itibarıyla aktif toplamı 7,5 trilyon Türk Lirasını veya hesap dönemine ait ciroları toplamı 15 trilyon Türk Lirasını aşmayan mükelleflerden dileyenler, 2004 yılı (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminden sonra başlayan hesap dönemine ilişkin) geçici vergi dönemlerinde beyan edecekleri geçici vergi matrahının tespitinde; enflasyon düzeltmesine ilişkin hükümler yerine Vergi Usul Kanununun bu Kanunla değiştirilmeden önceki değerlendirme hükümleri ile Gelir Vergisi Kanunu ve Kurumlar Vergisi Kanununun bu Kanunla kaldırılan hükümlerini ve Vergi Usul Kanununun 280 inci maddesinin bu Kanunla kaldırılan son fikrasını dikkate alırlar. Bu takdirde enflasyon düzeltmesinin dikkate alınmadığı hususu beyannamede belirtilir. Beyanname verme süresi içinde bu hususu bildirmeyen veya beyanname vermeyen mükelleflerin enflasyon düzeltmesine ilişkin hükümleri dikkate almadıkları kabul edilir.

¹⁸⁵ Bu maddede yer alan "Dileyen mükellefler, 2004 yılının (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminden sonra başlayan) ilk geçici vergi döneminde beyan edecekleri geçici vergi matrahının tespitinde;" ibaresi, 16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun 59 uncu maddesiyle "31.12.2003 tarihi (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminin sonu) itibarıyla aktif toplamı 7,5 trilyon Türk Lirasını veya hesap dönemine ait ciroları toplamı 15 trilyon Türk Lirasını aşmayan mükelleflerden dileyenler, 2004 yılı (kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerde 2004 yılında biten hesap döneminden sonra başlayan hesap dönemine ilişkin) geçici vergi dönemlerinde beyan edecekleri geçici vergi matrahının tespitinde;" olarak değiştirilmiştir.

**213 SAYILI KANUNUN ÇEŞİTLİ MADDELERİNDEKİ
ORAN VE MİKTARLarda ÇEŞİTLİ MEVZUAT İLE
YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER CETVELİ**

Değişiklik Yapan Kararnamenin/Tebliğin		Yayımlandığı Resmî Gazete'nin		Değişiklik Gören Madde
Tarihi	Numarası	Tarihi	Numarası	
22/12/1988	88/13603	30/12/1988	20035	177, 344, 345, Mükerrer 347, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
18/5/1989	89/14155	18/7/1989	20225	232
17/8/1989	89/14439	25/8/1989	20263	353
27/12/1989	89/14918	30/12/1989	20388	344, 345, Mükerrer 347, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
27/12/1989	89/14921	30/12/1989	20388	Mükerrer 115, 177, 352
20/12/1990	90/1281	30/12/1990	20741	177
17/5/1991	91/1856	8/6/1991	20895	232, 313
26/12/1991	91/2567	31/12/1991	21098	104, 177, 344, 345, Mükerrer 347 ve 352
9/4/1992	92/2924	24/4/1992	21208	232
22/12/1992	92/3894	31/12/1992	21452	104, 232, 313, 344, 345, Mükerrer 347, 352 (Kanuna bağlı cetvel), Mükerrer 355, 356, 361
19/12/1992	92/3898	29/12/1992	21450	177
13/12/1993	93/5107	31/12/1993	21805	177
30/12/1993	93/5144	31/12/1993	21805 (Mükerrer)	104, 232, 313, 344, 345, Mükerrer 347, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356, 361
8/12/1994	94/6295	25/12/1994	22152	177
8/12/1994	94/6296	27/12/1994	22154	104, Mükerrer 115, 232
5/12/1995	95/7588	4/1/1996	22513	177
15/12/1995	95/7595	30/12/1995	22509	104, Mükerrer 115, 232, 343, Mükerrer 347, 352 (Kanuna bağlı cetvel) 353, Mükerrer 355, 356, 361

Değişiklik Yapan Kararnamenin/Tebliğin		Yayımlandığı Resmî Gazete'nin		Değişiklik Gören Madde
Tarihi	Numarası	Tarihi	Numarası	
Tebliğ	212	29/7/1995	22358	377
Tebliğ	255	7/2/1997	22901	Mükerrer 115, 347 ve 353
13/12/1996	96/8954	7/1/1997	22870	177
Tebliğ	258	24/10/1997	23150	377
9/12/1997	97/10345	16/12/1997	23202 (Mükerrer)	Mükerrer 115, 347, 353, Mükerrer 355
9/12/1997	97/10346	16/12/1997	23202 (Mükerrer)	177
17/11/1998	98/12044	1/12/1998	23540 (Mükerrer)	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
Tebliğ	279	18/11/2000	23880	298
Tebliğ	281	16/12/1999	23908	103, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343
Tebliğ	291	21/12/2000	24267	377, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
30/11/2000	2000/1697	11/12/2000	24257	104, Mükerrer 115, 232, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	288	8/12/2000	24254	Mükerrer 298
Tebliğ	289	19/12/2000	24265	177, 252
Tebliğ	301	1/12/2001	24600	Mükerrer 298
Tebliğ	302	25/12/2001	24621	177, 252, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
27/11/2001	2001/3395	27/12/2001	24623	104, Mükerrer 115, 232, 313
18/12/2002	2002/4983	28/12/2002	24977	177, 232, 252, 313
Tebliğ	326	12/12/2003	25314	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355, 356
Tebliğ	342	28/11/2004	25654	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353,

Değişiklik Yapan Kararnamenin/Tebliğin		Yayımlandığı Resmî Gazete'nin		Değişiklik Gören Madde
Tarihi	Numarası	Tarihi	Numarası	
				Mükerrer 355, 356
Tebliğ	354	17/12/2005	26026	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	363	28/11/2006	26360	Mükerrer 298
Tebliğ	364	20/12/2006	26382	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	377	17/11/2007	26703	Mükerrer 298
Tebliğ	378	26/12/2007	26738	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	388	20/12/2008	27086	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	393	29/12/2009	27447	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352, (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	402	29/12/2010	27800 (6. Mükerrer)	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352
Tebliğ	410	17/11/2011	28115	Mükerrer 298
Tebliğ	411	26/12/2011	28154	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	419	10/11/2012	28463	Mükerrer 298
Tebliğ	422	31/12/2012	28514 (4. Mükerrer)	104, Mükerrer 115, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, Mükerrer 355
Tebliğ	430	19/11/2013	28826	Mükerrer 298
Tebliğ	432	30/12/2013	28867 (Mükerrer)	104, Mükerrer 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, 355, Mükerrer 355

Değişiklik Yapan Kararnamenin/Tebliğin		Yayımlandığı Resmî Gazete'nin		Değişiklik Gören Madde
Tarihi	Numarası	Tarihi	Numarası	
Tebliğ	434	23/1/2013	28891	280
Tebliğ	440	15/11/2014	29176	Mükerrer 298
Tebliğ	442	30/12/2014	29221	104, Mükerrer 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, 355, Mükerrer 355
Tebliğ	460	25/12/2015	29573	104, Mükerrer 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, 355, Mükerrer 355
Tebliğ	474	11/11/2016	29885	Mükerrer 298
Tebliğ	476	27/12/2016	29931	104, Mükerrer 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, 355, Mükerrer 355
Tebliğ	484	11/11/2017	30237	Mükerrer 298
Tebliğ	490	29/12/2017	30285 (Mükerrer.)	104, Mükerrer 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353, 355, Mükerrer 355, 370
Tebliğ	503	30/11/2018	30611	Mükerrer 298
Tebliğ	504	31/12/2018	30642 (3.Mükerrer)	104, Mükerrer Madde 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352, 353, 355, Mükerrer Madde 355,370
Tebliğ	512	23/12/2019	30987	Mükerrer 298
Tebliğ	522	29/12/2020	31349 Mükerrer	104, Mükerrer Madde 115, 153/A, 177, 232, 252, 313, 343, 352, 353, 355, Mükerrer Madde 355, 370
Tebliğ	533	27/11/2021	31672	Mükerrer 298
Tebliğ	534	21/12/2021	31696	104, Mükerrer Madde 115, 153/A, 177, 232, 252, Mükerrer Madde 257, 313, 323, 343, 352, 353, 355, Mükerrer Madde 355,370, Ek Madde 1, Ek Madde 11
Tebliğ	544	30/12/2022	32059 (2. Mükerrer)	104, Mükerrer Madde 115, 153/A, 177, 232, 252, Mükerrer

Değişiklik Yapan Kararnamenin/Tebliğin		Yayımlandığı Resmî Gazete'nin		Değişiklik Gören Madde
Tarihi	Numarası	Tarihi	Numarası	
				Madde 257, 313, 323, 343, 352, 353, 355, Mükerrer Madde 355, 370, Ek Madde 1, Ek Madde 11
Tebliğ	556	30/12/2023	32415 (2.Mükerrer)	104, Mükerrer Madde 115, 153/A, 177, 232, 252, Mükerrer Madde 257, 313, 323, 343, 352, 353, 355, Mükerrer Madde 355, 370, Ek Madde 1, Ek Madde 11
Tebliğ	577	30/12/2024	32768 (2.Mükerrer)	104, Mükerrer Madde 115, 153/A, 177, 232, 252, Mükerrer Madde 257, 313, 323, 343, 352, 353, 355, Mükerrer Madde 355, 370, Ek Madde 1, Ek Madde 11, Mükerrer Madde 413

**213 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN VEYA
ANAYASA MAHKEMESİ İPTAL KARARLARININ
YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHLERİNİ GÖSTERİR LİSTE**

Değistiren Kanunun/KHK'nın veya İptal Eden Kararın Numarası	213 sayılı Kanunun Değişen veya İptal Edilen Maddeleri	Yürürlüğe Giriş Tarihi
189	297	20/2/1963
205	277, Geçici Madde 10 30, Birinci Kitap İkinci Bölüm Başlığı, Mükerrer Madde 30, 40, 46, 49, 72, 73, 83, 84, 85, 89, 177, 213, 227, 242, 243, 245, Mükerrer Madde 315, Mükerrer Madde 320, 328, Dördüncü Kitap Üçüncü Bölüm (Ek Madde 1, Ek Madde 2, Ek Madde 3, Ek Madde 4, Ek Madde 5, Ek Madde 6, Ek Madde 7, Ek Madde 8, Ek Madde 9, Ek Madde 10), Geçici Madde 5, Geçici Madde 11	1/1/1962 28/2/1963
485	5, 30, 42, 43, 92, 279, 280, 294, 352, 354, Ek Madde 3	8/7/1964

488	112, 205, 220, 356	1/11/1964
1318	297, Geçici Madde 1	10/8/1970
1319	50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 77, 78	1/3/1971
	247 nci Maddenin 3 üncü Bendi, 255	1/1/1982
2365	3, 5, 29, 30, 42, 43, 46, Dördüncü Kısım Başlığı, 72, 73, 75, Dördüncü Bölüm Başlığı, 83, 84, Mükerrer Madde 86, 87, 89, 90, 92, 94, 104, 107, 127, 134, 171, 172, 173, 177, 182, 185, 193, Mükerrer Madde 194, 204, 219, 220, 230, 231, 233, 234, 235, 236, 237, 240, 247 nci Maddenin 3 üncü Bendi haricindeki kısmı, 257, Mükerrer Madde 257, 261, 266, Mükerrer Madde 266, 268, 270, 272, 275, 297, 298, 313, 323, 328, 329, 331, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 343, 344, 345, 346, 347, Dördüncü Kitap İkinci Kısım İkinci Bölüm başlığı, Mükerrer Madde 347, 348, 349, Mükerrer Madde 349, 352, 353, 354, 355, Mükerrer Madde 355, 357, 358, 359, 360, 361, 367, 368, 369, 370, 371, 374, 376, Ek Bölüm Ek 3 üncü Madde, 389, 392, 406, Ek Geçici Madde 1, Ek Geçici Madde 2, Ek Geçici Madde 3, Ek Geçici Madde 4, Ek Geçici Madde 5, Ek Geçici Madde 6, Ek Geçici Madde 7, Ek Geçici Madde 8, Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetvel	1/1/1981
2455	45, 46, 323, 371, 374, Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetvel	1/1/1981 tarihinden geçerli olmak üzere 5/5/1981
2577	379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412	20/1/1982
2686	45, 248, 249, 255, 367, 374	1/1/1981 tarihinden geçerli olmak üzere 29/6/1982
	257, 298	1/1/1983 tarihinden geçerli olmak üzere 29/6/1982
	5, 6, 14, 16, 26, Mükerrer Madde 30, 35, 41, 101, 108, 112, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 267, 366, 368, 376, Ek Madde 1, Ek Madde 4, Ek Madde 6, Ek Madde 7, Ek Madde 8, Beşinci Kitap Başlığı, 377, 378	Vergi mahkemelerinin görevi başlayacakları tarihten geçerli olmak üzere 29/6/1982

	Birinci Kitap İkinci Kısım Beşinci Bölüm başlığı, Mükerrer Madde 49, 72, 73, 74, 84, 85, Mükerrer Madde 86, 92, Mükerrer Madde 185, 232, 233, Mükerrer Madde 257, 344, 353, Ek Geçici Madde 9, Ek Geçici Madde 10, Ek Geçici Madde 11, Ek Geçici Madde 12, Ek Geçici Madde 13	29/6/1982
2791	30, 40, 112, 177, Mükerrer Madde 257, 313, 315, Mükerrer Madde 315, 318, 344, Mükerrer Madde 347, Ek 3 üncü Bölüm Ek Madde 3, Mükerrer Madde 378, Geçici Madde 11	1/1/1983 tarihinden geçerli olmak üzere 22/1/1983
2995	91, 113, 114, 115, 116, Mükerrer Madde 116, 358	27/4/1983
3094	Geçici Madde 11	12/12/1984
3181	341	17/4/1985
3210	Mükerrer Madde 49, 73, 74, Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetvel	4/6/1985
3239	5, 11, 49, Mükerrer Madde 49, 72, 74, 75, 104, 112, 114, 115, 126, 127, 141 inci maddeyi takiben Ek Madde, 149, 168, 177, 183, 201, 202, 203, 206, 221, 223, 230, 231, 232, 233, Mükerrer Madde 257, 285, 313, 343, 344, 345, Mükerrer Madde 347, 352, 353, Mükerrer Madde 354, Mükerrer Madde 355, 356, 358, 361, 371, 376, Ek Bölüm Ek Madde 4, Ek Bölüm Ek Madde 11, Ek Bölüm Ek Madde 12, 377, 414, 415, Geçici Madde 12, Geçici Madde 13, Geçici Madde 14, Geçici Madde 15	1/1/1986 ¹⁸⁶
3332	Mükerrer Madde 298 (Geçici Madde 11)	1/1/1987
3418	5, 11, 135, Ek Madde 13, Geçici Madde 16	31/3/1988
3482	5	5/11/1988
3505	4, 227, 352, 358, Ek Madde 11	10/12/1988
	10, 353, Mükerrer Madde 354, 359, 360	1/1/1989 tarihinden geçerli olmak üzere 10/12/1988
3689	4, Geçici Madde 17	1/1/1991
KHK/449	Ek Madde 13	15/10/1991
KHK/433	Ek Madde 13	15/7/1991 tarihinden geçerli olmak üzere 8/7/1991

¹⁸⁶ 3239 sayılı Kanunun 144 uncu maddesi uyarınca söz konusu Kanunun; 213 sayılı Kanunun değiştirilmesine ilişkin olan birinci bölümünün araziye ait, asgari ölçüde birim değer tesbiti için yeniden kurulan Takdir Komisyonları ve arazi ile ilgili diğer hükümleri ve yoklamadan maksat ve yoklama memurlarına ilişkin hükümleri 11/12/1985 tarihinde; arsalara ait asgari ölçüde birim değer tesbiti için yeniden kurulan Takdir Komisyonları ile ilgili hükümleri 1/3/1986 tarihinde, Bakanlar Kuruluna ve Maliye ve Gümruk Bakanlığına yetki veren hükümleri 1/1/1986 tarihinden geçerli olmak üzere 11/12/1985 tarihinde yürürlüğe girecektir.

3762	175, Mükerrer Madde 241, Mükerrer Madde 242	7/9/1991
3824	Mükerrer Madde 298	1/1/1992 tarihinden geçerli olmak üzere 11/7/1992
3946	Mükerrer Madde 414, Ek Madde 13	30/12/1993
	40, 41, Ek Madde 10	1/1/1994
4008	8, 135, 220, Mükerrer Madde 227, Mükerrer Madde 257, Mükerrer Madde 315, 320, 353, Mükerrer Madde 354, 358, Geçici Madde 18	6/7/1994
	30, Mükerrer Madde 196, Mükerrer Madde 298, 315, 344, Mükerrer Madde 347, 349, 350, 359, 360, 376	1/1/1995
	274	1/1/1996
4108	8	1/1/1994 tarihinden geçerli olmak üzere 2/6/1995
	Mükerrer Madde 227, 344	1/1/1995 tarihinden geçerli olmak üzere 2/6/1995
	30, 163, 175, 320, 353, 359, 367	2/6/1995
KHK/570	Ek Madde 13	15/4/1997 tarihinden geçerli olmak üzere 3/4/1997
4315	Ek Madde 13	30/6/1997 tarihinden geçerli olmak üzere 25/12/1997
4369	5inci maddenin 4üncü fıkrası ve 6ncı fıkrası ile müteakip fikraları, 11, 30uncu maddenin 5 ve 9 uncu bentleri, 135, 160ncı maddeye eklenen fıbra, 173üncü maddenin birinci fıkrasının 1inci bendi, 235, 256, 257, 268, 280, Mükerrer Madde 298, 313, 352ncı maddenin 4üncü bendi, 353, 355, 361, Mükerrer Madde 414, Geçici Madde 19, Geçici Madde 20	29/7/1998
	279	31/12/1998
	5inci maddenin 3üncü fıkrası, 30uncu maddenin 7ncı bendi, 109, 112, 153, 154, 157, 160ncı maddenin 2ncı fıkrası, 173üncü maddenin 1inci fıkrasının 2ncı bendi, 182, 185, 193, Mükerrer Madde 194, Mükerrer Madde 196, 220, 232, 233, 234, 238, 240, 247, 251, 331, 333, Dördüncü Kitabın İkinci Kısmının Üçüncü Bölüm Başlığı,	1/1/1999

	335, 336, 337, 338, 339, 340, 344, 345, 346, 347, Bölüm Başlığıyla beraber Mükerrer Madde 347, 348, 349, 350, 352 nci maddenin 9 uncu bendi, 358, 359, 360, 363, 367, 371, 374, 376, Ek Madde 1, Ek Madde 6, Ek Madde 11, Geçiçi Madde 4, Geçiçi Madde 5, Geçiçi Madde 21, Geçiçi Madde 22,	
	368	1/1/2003
4444	86, 112, Mükerrer Madde 115, 232, 235, 242, 243, 344, 368, Ek Madde 1, Ek Madde 11, Geçiçi Madde 23	14/8/1999
4503	Geçiçi Madde 23	31/12/1999 tarihinden geçerli olmak üzere 29/1/2000
4684	Ek Madde 13	1/1/2002
4731	15, 111, 112, 115, Mükerrer Madde 242, Mükerrer Madde 298, Ek Madde 13	30/12/2001
4751	268	1/1/2002 tarihinden geçerli olmak üzere 9/4/2002
	74, Mükerrer Madde 249, 352	9/4/2002
4783	30	1/1/2003 tarihinden geçerli olmak üzere 9/1/2003
4842	Mükerrer Madde 290	1/7/2003 tarihinden itibaren yapılacak kiralama işlemlerinde uygulanmak üzere 24/4/2003
	Ek Madde 13	1/4/2003 tarihinden geçerli olmak üzere 24/4/2003
4884	153, 168, 223, 224	17/6/2003
4962	5, Mükerrer Madde 257, 413	7/8/2003
5024	274, Mükerrer 298 inci Maddenin (A) fikrasının 8 inci bendi haricindeki kısmı, 315, Mükerrer Madde 315, Geçiçi Madde 25, Geçiçi Madde 26	30/12/2003
	Mükerrer 298 inci Maddenin (A) fikrasının 8 inci bendi	1/1/2004
5035	104	31/12/2003

		tarihinden geçerli olmak üzere 2/1/2004
	120, Birinci Kitabın Altıncı Kısmının Üçüncü Bölüm başlığı, 231, 270	1/1/2004 tarihinden geçerli olmak üzere 2/1/2004
	281, Mükerrer Madde 298'in (A) fıkrasının (2), (5) ve (9) numaralı bentleri, Geçici Madde 25	1/1/2004 tarihinden geçerli olmak üzere 31/7/2004
5228	15, 17, 28, 111, 114, 160, 204, 215, Mükerrer Madde 257, 285, Mükerrer Madde 298'in (A) fıkrasının (4) numaralı bendi, Mükerrer Madde 315, 353, Mükerrer Madde 354; İşlenemeyen Hüküm (5024 sayılı Kanunun Geçici 1 inci Maddesi)	31/7/2004
	Mükerrer Madde 355	31/7/2004 tarihini izleyen üçüncü günlü
5234	13	21/9/2004
5281	355, 356	31/12/2004
5345	128, Ek Madde 13	16/5/2005
5398	Mükerrer Madde 257, 272, 327, Mükerrer Madde 355	21/7/2005
5479	Mükerrer Madde 298, 344, Geçici Madde 27	1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere 8/4/2006
5615	Mükerrer Madde 28, 120, 353, 367, 377	4/4/2007
5728	2, 5, 87, 246, 344, 359, 360, 362, 363, 367, 371	8/2/2008
5736	Ek Madde 1, Ek Madde 11	8/2/2008 tarihinden geçerli olmak üzere 27/2/2008
5766	Mükerrer 242	6/6/2008
5904	72, 359	3/7/2009
	Mükerrer Madde 355	3/7/2009 tarihini izleyen aybaşında
5917	Ek Madde 13	10/7/2009
6009	107/A, Mükerrer 227, 353, Mükerrer 355, 369, 413	1/8/2010

	114, Geçici Madde 28	1/7/2010 tarihinden geçerli olmak üzere 1/8/2010 ¹⁸⁷
	140, 367	1/1/2011
6111	5	25/2/2011
KHK/646	135, 140, 367 ve Ek Madde 13	10/7/2011
KHK/666	Ek Madde 13'ün 4 üncü fıkrasının (b), (c) ve (d) bentleri ile aynı fıkrada yürürlükten kaldırılan “Maliye Bakanı:” ve “Yetkilidir.” ibareleri	31/12/2011 tarihinden geçerli olmak üzere 2/11/2011
	Ek Madde 13'ün 4 üncü fıkrasının (a) bendi, aynı fıkranın “Yetkilidir.” ibaresinden sonra gelen 1 inci, 2 nci, 3 üncü ve 4 üncü paragrafları ile 6 nci fıkrası	14/1/2012 tarihinden geçerli olmak üzere 2/11/2011
6322	112, 325/A, Geçici Madde 29	15/6/2012
6455	153/A	11/4/2013
6487	151, 152/A	11/6/2013
Anayasa Mahkemesinin 27/12/2012 tarihli ve E.: 2011/139, K.: 2012/205 sayılı Kararı	Ek Madde 13	10/10/2013
6518	Mükerrer Madde 257	19/2/2014
6637	107/A, 132/A	7/4/2015
6728	28, 153, 153/A, Mükerrer 355, 370	9/8/2016
6745	11	7/9/2016
7020	Mükerrer 355	27/5/2017
7061	157, Mükerrer Madde 257	5/12/2017
	101, 102, 103	1/1/2018
7099	223	15/3/2018
7103	5, 10, 278/A, 353, Mükerrer Madde 355, 376	27/3/2018
	280/A	27/3/2018 tarihinden sonra tescil edilen sermaye şirketlerine uygulanmak üzere 27/3/2018
	Ek Madde 11	27/3/2018 tarihinden önce tarhiyat öncesi

¹⁸⁷ Anayasa Mahkemesinin 26/1/2012 tarihli ve E.: 2011/74, K.: 2012/15 sayılı Kararı ile; 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 62 nci maddesinin (d) bendinde yer alan “... 1/7/2010 tarihinden geçerli olmak üzere ...” ibaresi, bu bentte yer alan 8 inci ve 16 nci maddeler yönünden iptal edilmiştir.

		uzlaşma talep edilenler hariç olmak üzere 27/3/2018
	Geçici Madde 30	Yayın tarihi olan 27/3/2018'i izleyen ikinci aybaşında (1/5/2018)
	256	6/4/2018
7104	140	1/1/2019 tarihinden sonraki vergilendirme dönemlerine ilişkin yapılacak incelemelerde uygulanmak üzere 1/1/2019
7144	Geçici Madde 31	25/5/2018
KHK/700	11, 48, Mükerrer Madde 49, 74, 92, 127, 140, 215, Mükerrer Madde 242, 267, Mükerrer Madde 298, Mükerrer Madde 414, Geçici Madde 30	24/6/2018 tarihinde birlikte yapılan Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının andicerek göreve başladığı tarihte (9/7/2018)
7153	Ek Madde 1	10/12/2018
7194	112, 160, 370, 376, 379, Ek Madde 1, Ek Madde 9	112 nci, 370 inci, 379 uncu ve Ek 1 inci maddesi 1/1/2020 tarihinde diğer hükümler 7/12/2019
7318	231, Mükerrer Madde 257, Mükerrer Madde 355, 359, 367	30/4/2021
7326	Geçici Madde 31	9/6/2021
7338	4, 5, 97, 120, 170/A, 226/A, 227, Mükerrer Madde 227, Mükerrer Madde 242, Mükerrer Madde 257, 261, 262, 268/A, 270, 273, 315, 318, 320, 323, 328, 329, 339, 352, 353, Mükerrer Madde 355, 371, 376, Ek Madde 1, Ek Madde 11	26/10/2021

	Dördüncü Bölüm Başlığı, Ek Madde 14, Ek Madde 15, Ek Madde 16, Ek Madde 17, Ek Madde 18, Geçici Madde 30	1/1/2022 tarihinden itibaren yapılacak başvurulara uygulanmak üzere yayımı tarihinde (26/10/2021)
	234	Yayımı tarihini takip eden ayın başında (1/11/2021)
	Mükerrer Madde 298, Geçici Madde 32	1/1/2022
	104	1/6/2022
	139, 140	1/7/2022
7352	Geçici Madde 33	29/1/2022
Anayasa Mahkemesi'nin 4/11/2021 tarihli ve E.: 2019/4, K.: 2021/78 sayılı Kararı ile	367	9/3/2022
7394	4, 359, 367, Geçici Madde 34	15/4/2022
7417	Mükerrer Madde 257	5/7/2022
	353, Mükerrer Madde 355	yayımını izleyen ayın başında (1/8/2022)
7421	Mükerrer Madde 257, Mükerrer Madde 355	26/11/2022
Anayasa Mahkemesinin 28/9/2022 tarihli ve E.: 2022/59, K: 2022/111 sayılı Kararı	Geçici Madde 34	23/3/2023
7418	104	1/4/2023
Anayasa Mahkemesi'nin 13/9/2023 tarihli ve E.: 2022/81, K.: 2023/153 sayılı kararı	359	29/11/2023
7423	359, 367	1/1/2024
7491	Geçici Madde 30, Geçici Madde 33	28/12/2023
	Mükerrer Madde 413	1/1/2024
Anayasa Mahkemesinin 30/11/2023 tarihli ve E.: 2023/105; K.: 2023/208 sayılı Kararı	Geçici Madde 33	16/1/2024

Anayasa Mahkemesinin 22/3/2023 Tarihli ve E: 2022/108, K: 2023/55 Sayılı Kararı	153/A	Resmî Gazete'de yayımlanmasından itibaren dokuz ay sonra (20/4/2024)
7524	112, 153/A, Mükerrer Madde 257, 263, 274/A, 344, 352, 353, Mükerrer Madde 355, 376, Ek Madde 1, Ek Madde 7, Ek Madde 8, Ek Madde 9, Ek Madde 11, Ek Madde 13, Geçici Madde 35	2/8/2024
7529	Mükerrer Madde 298, Geçici Madde 33	1/1/2024 tarihinden, özel hesap dönemi tayin edilen mükellefler için 2024 yılında başlayan hesap döneminden geçerli olmak üzere yayımlı tarihinde (30/10/2024)
7537	15, Geçici Madde 36	27/12/2024
7555	131	24/7/2025
	Ek Madde 13	yayımlanmasını izleyen ayın başında (1/8/2025)